

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONES

ΑΡ. 531 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

1965 - ΣΕΛΙΔΕΣ 140

Η Άλίκη Βουγιουκλάκη — εμφάνιση

εορταστική — φωτογραφίζεται για τις Εικόνες

Εύχηθῆτε μὲ ούϊσκι !

Johnnie Walker

Τὸ ούϊσκι
τῆς ἀπολύτου
ὑπεροχῆς

ΤΑΠΗΤΕΣ

Ανατόλια

ΚΑΙ ΜΕ
ACRILAN
100%

ΑΘΗΝΑΙ : ΠΑΤΗΣΙΩΝ 139 - ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 26 ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Χαρίστε του
κι' έφέτος
προϊόντα

Old Spice

πού... χαρίζουν
άσύγκριτη
άνδρική
φρεσκάδα

SHULTON | ROCKEFELLER CENTER • NEW YORK

Οι αναγνώστες χράζονται ολίς

EIKONEΣ

Όδός Κένεντυ

Διάβασα την πρότασι κάποιου αναγνώστου σας. Τον συχαίρω θερμά για την ανακίνηση του θέματος της ονομασίας μιάς οδού, σε οδό Τζων Φ. Κένεντυ.

Προέκλεσε συγχρόνως και λύπη, διότι έτόλμησε να προτείνει για να ονομασθεί η οδός Κερασούντος σε οδό Κένεντυ.

Για δύο λόγους, τούτο δεν είναι δυνατόν: α) Διότι η οδός είναι μικρά και πρέπει να ονομασθεί μεγάλη οδός, για να καλύψει με το μήκος της το β-νομα του μεγάλου προέδρου, β) η οδός Κερασούντος πρέπει να παραμείνει Κερασούντος για να ένθυμείται το ένδοξο εκατομμύριο Έλλήνων Παντίων τις πίκρες, τα βάσανα και την Ιστορία της λατρευτής εκείνης γωνιάς, που τούς έθρεψε. Άκούοντας το όνομά της, θα ένθυμούνται και θα διηγούνται πολ-

λά, εκείνοι που έζησαν το δράμα της καταστροφής...

Μιά που έγινε λόγος για ονομασία οδού Κένεντυ, εγώ θα έπρότεινα να ονομασθεί μιά πλατεία, που να φέρει και το αγάλμα του ή τουλάχιστον την προτομή του. Και ως την καταλληλότερη θρίσκα την πλατεία Κυψέλης. Υπάρχει οδός Κυψέλης και η εύρισκομένη εκεί συνοικία ονομάζεται Κυψέλη. Εάπαρτε λοιπόν και η πλατεία να έχει την ίδια ονομασία; Κάπως παράδοξο... Άλλά περί αυτού θα αναμένουμε τον Δήμο Άθηναιών...

Πρέπει λοιπόν και στις επαρχιακές πόλεις να ονομάσουν οδούς με το όνομα του αειμνήστου προέδρου και όχι με ονόματα καπετάνιων του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ...

Τί θα έλεγε κάθε αναγνώστης για την πρότασί μου αυτή; Έχω δίκαιο; Άν ναι, περιμένω δικαίωσι.

Άθηναι Τ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Προτάσεις...

Παρακολούθω με ενδιαφέρον την «Μάχη της Ελλάδος» του κ. Παπακωνσταντίνου, που μου φέρουν ζωηρές αναμνήσεις.

Δυστυχώς, όμως, δεν είναι δυνατόν να κρατώ ολοκληρωτή την σειρά των τευχών των «Εικόνων» διότι δεν χωρεί η διδασκαλία μου, επί πλέον δε θέλω να συγκεντρώσω το τμήμα αυτό της «Μάχης» εις συνεχή σειράν αναγνώσματος.

Γι' αυτό τον λόγο εκράτησα το πρώτο επίχρυσο εξώφυλλο και άποκόπω εν συνεχεία τας σελίδας της Μάχης δια να καταρτίσω εν ενιαίον τεύχος. Γνωρίζω ότι και άλλοι φίλοι μου κάνουν το ίδιο. Το υπόλοιπον περιοδικό το στέλλω εις την οργάνωση «Συμπαραστάσις» για τούς ψυχασθενείς.

Παρακαλώ, λοιπόν, έκ μέρους και των άλλων φίλων, εφ' όσον, δέξασθαι τεχνικώς είναι δυνατόν, η περιγραφή της συνεχείας ν' αρχίσει από δεξιά σελίδα και να καταλήγει εις αριστερά, χωρίς την παρεμβολήν ξένων προς το θέμα εικόνων ή εκλαμών, ώστε η συνέχεια της διηγήσεως να συνδέεται στενώς για να μπορεί στο τέλος να σχηματισθεί ένας συνεχής, ως τον πούμε, τόμος, που να δοθεί και σε άλλους ατότελως προς μελέτη.

Με συγχωρείτε δια την υπόδειξη, αλλά ίσως να συμφωνήτε και σεις προς την σκέψη μου αυτή.

Άθηναι Ι. ΤΣΟΥΜΠΗΣ

Και ξιφασκία...

Κάθε τεύχος σου είναι για μένα μιά ευχάριστη έκπληξη. Σε διαβάζω τρία χρόνια και θα ήθελα να σε διαβάσω πάντοτε. Είμαι ένας φανατικός αναγνώστης σου. Θα ήθελα, όμως, από σένα μιά χάρη με την πιο ταπεινή αίτηση. Ίσως θα μπορούσες να δημοσιεύσεις μιά - δυο σελίδες για ξιφασκία. Να έγραψες τούς πρωταθλητές των τελευταίων Ολυμπιακών αγώνων (Ρώμης, Τόκυο), των ελληνικών και των Βαλκανικών. Μερικές φορές φωτογραφίες από το εύγενές τούτο άθλημα, του οποίου, δυστυχώς, όλίγοι είναι οι φίλοι. Τις πληροφορίες σου μπορείς να τις πάρεις από την Άθηναική Λέσχη.

Επίσης θα ήθελα να προσθέσω και τα δικά μου συγχρητήρια για την Ι-

Η θαδμολογική στασιμότητα του κλήρου

Πολύς θόρυβος γίνεται εσχάτως δια την ύλικήν και πνευματικήν εξέλιξιν του έφημεριακού κλήρου, άλλ' ούδεις έσκέφθη και τούς καθηγητάς των Έκκλησιαστικών Σχολών και και Φροντιστηρίων και δη τούς φιλόλογους, τούς μαθηματικούς και φυσικούς, οι οποίοι εξελίσσονται ως αι... νηπιαγωγοί. Με εύδοκμον ύπηρεσίαν 2 ή 3 10ετηρίδων εις τας εσχاتیās της χώρας φθάσαντες όπως και αι νηπιαγωγοί εις τον βαθμόν του τμηματάρχου Α'. Μόνον έννέα εξελισσόμεθα, αν προλάβωμεν, εις τον εσχάτον δι' η-μάς βαθμόν του διευθυντού Β' (βοηθού γυμνασιάρχου), ενώ οι δημοδιδάσκαλοι μάς περνούν κατά ένα βαθμόν και οι συνάδελφοί μας της Μέσης κατά δύο.

Έπανελημμένως διεμαρτυρήθημεν, αλλά μόνον ύποσχέσεις έλάβαμεν. Ήγανακτήμενοι πάντες η-μείς, οίτινες επαγιδεύθημεν εις την Έκκλησιαστικήν Εκπαίδευσιν, έρω-τάμεν τούς αρμοδίους: Έως πότε θα είμεθα οι παρίαί της εκπαιδεύσεως; Ο έμπαιγμός μας θα συνεχισθεί και τώρα; Έλας γνώσιν της τραγικής θέσεώς μας ο κ. Άλλαμνης και πώς θα θεραπεύση την θαδμολογικήν μας στασιμότητα; Δεν θα έπρεπε κάποιος να συνηγορήσει, ίνα αρθή το ταχύτερον η εις δάρος εξήκοντα περίπου καθηγητάς κατάφωρος αδικία;

ΟΙ ΔΔΙΚΟΤΗΜΟΙ ΚΑΘΗΤΗΤΑΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Η ακρίβεια για το Κέντρο Άτομικών Έπιστημών

Δύο λόγια θα ήθελα να προσθέσω σε όσα γράφει ο κ. Δασκαλόπουλος περί του Κέντρου Άνωτέρων Φυσικών Σπουδών και Φιλοσοφίας της Έπιστήμης.

Το Κέντρον αυτό, που σιγά - σιγά είχε αρχίσει να αποκτά διεθνές κύρος - το Πανεπιστήμιον Columbia της Νέας Υόρκης, το Ίνστιτούτον Weisman του Ισραήλ και το Πανεπιστήμιον Grenoble της Γαλλίας είχαν προτείνει αδελφοποιήσιν με το Κέντρον. Ιδρύθηκε κατόπιν προσωπικής μερίμνης του αειμνήστου Βασιλέως Παύλου και της Βασιλίσσης Φρειδερίκης, της οποίας το ένδιαφέρον δια την Πυρηνικήν Φυσικήν είναι γνωστόν και η οποία διεπίστωσε την μεγάλην ανάγκην μιάς τοιαύτης Σχολής στον τόπο μας προς συμπληρωσιν του έργου της Έπιτροπής Άτομικής Ένεργειας. Όλα τα έξοδα ίδρύσεως και λειτουργίας του Κ.Α.Φ.Ε. και Φ.Ε. κατεβλήθησαν υπό του Βασιλικού Ιδρύματος: το κράτος δεν έπεδερύθη ούτε με μίαν δραχμήν. Συνεπώς το να γίνεται λόγος περί «Αυλικής παρεμβάσεως» δια το κλείσιμον του Κέντρου είναι τουλάχιστον κομικόν. Σημειώσαν ότι το Βασιλικόν Ίδρυμα ούτε ηρωτήθη, άλλ' ούτε είδοποιήθη δια το κλείσιμον.

Αυτά δια την ακρίβειαν.

Άθηναι Σ.Τ.Ε.

Πρός τούς αναγνώστες μας

Άχ. Πέτροβιτς: Τα τεύχη 423 (Κένεντυ) και 438 υπάρχουν, ως και το λεύκωμα Κένεντυ «Η φλόγα πέρασε». Το τελευταίο τιμάται δρχ. 60.

Άλ. Σφουγγάρη: Τα τεύχη 409 και 440 υπάρχουν.

Έλ. Γκούτμαν: Άπό τα τεύχη που σας ενδιαφέρουν υπάρχουν μόνον τα 466 και 467.

Ηρ. Παπαγεωργίου: Τό τεύχος 435 σας άπεστάλη. Άπό την σειρά 440 ως 520 υπάρχουν πολύ λίγα τεύχη. Δεμένοι τόμοι των «Εί κ ό ν ω» δεν υπάρχουν.

Λ. Τασούλη: Τό τεύχος 409 σας άπεστάλη.

Φρ. Παναγίδου: Τα τεύχη που σας ενδιαφέρουν, έχουν τούς αριθμούς: 43, 309, 310, 321, 344, και 441 και υπάρχουν.

Δημ. Κλειδών: Τα ζητηθέντα τεύχη σας άπεστάλησαν, πλην του 419, τό οποίον έχει εξαντληθή.

Μιχ. Ριτσάκης: Ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Τα τεύχη των «Εί κ ό ν ω» νδν βρίσκονται σε δημόσιες βιβλιοθήκες. Υπάρχουν μόνο στην βιβλιοθήκη της ΧΕΝ και της Έλληνοαμερικανικής Ένώσεως (Μασσαλίας 22).

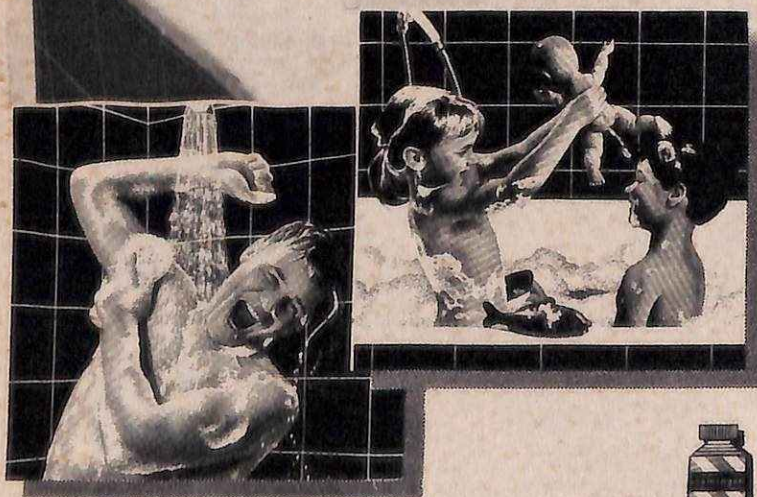
Πρός όλους τούς ενδιαφερομένους:

Προηγούμενα τεύχη των «Εί κ ό ν ω» τιμάνται δρχ. 5 έκαστον, άποστέλλονται δε προς τούς ενδιαφερομένους έναντι ταχυδρομικής έπιταγής επ' όνόματι του περιοδικού. Διά τό έξωτερικόν, έναντι τραπεζικής έπιταγής.

badedas

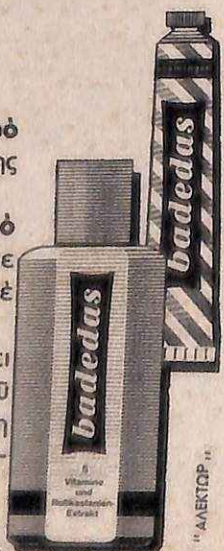
Συμπυκνωμένο (Μπάντεντας)
 αφρώδες λουτρό

“Όσοι δεν χρησιμοποιείτε αφρώδες λουτρό χάνετε μία μεγάλη απόλαυση της σύγχρονης ζωής.

“Όσοι χρησιμοποιείτε .... δοκιμάστε το badedas. Θα εκπλαγείτε! Θα καταλάβετε άμεσα γιατί το badedas είναι το πρώτο σε όλη την Ευρώπη.

Ο πλούσιος αφρός του badedas απομακρύνει τις έννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο του δέρματός σας, κάνει το σώμα σας να λάμψει από υγεία! Το Μπάντεντας είναι μία καινούργια απόλαυση!

Προϊόν της UHU — Werk, Bühl — Baden, GERMANIA

Οι αναγνώστες
 "ΕΛΛΗΝΙΚΗ
 ΕΚΔΟΣΗ"

ιστορία του 'Αλβανικού Έπους του κ. Παπακωνσταντίνου. «Μας κάνει να ζούμε αυτά που δεν ζήσαμε».

ΕΝΑΣ ΕΠΙΦΟΡΑΧΟΣ

“Η τύχη της...μπάλλας

...Στην φωτογραφία του περασμένου τεύχους, την οποία έσκαλει,

ο συντάκτης της λεζάντας ανησυχεί για την τύχη της μπάλλας του κ. Βαλασμίδη. Δεν συμπεριζόμεθα όμως την ανησυχία του βλέποντας την μπάλλα σε πρώτο πλάνο εμπρός από το δεξί πόδι του αθλούμενου. Το υπόλοιπο άρθρο ήταν περισσότερο εύστοχο...

Αθήνα Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

“Εχετε απόλυτος δίκιο. “Επρεπε να λήη η λεζάντα: «Ποιά θά... ήταν η τύχη της μπάλλας αν την είχε κτυπήσει ο παίκτης, ο οποίος προφανώς επιδιόδετα σε δοκιμαστικό εσουίγκ».

“Άλλη ιστορία

«Η Μάχη της ‘Ελλάδος» είναι ένα απαραίτητο απόκτημα για κάθε σημερινό “Ελληνα, άφ’ ενός δια να πιστευθεί και να θεσπισθεί ότι και οι σημερινοί “Ελληνες είναι πράγματι απόγονοι των αρχαίων ηρώων, άφ’ έτέρου δια να αντιληφθεί και να υλοποιήσει τί δύναται να επιτύχει η ‘Ελλάς όταν ένεργη ήνωμένη και ομονοούσα, έστω και υπό το Κράτος βίας, ως μερικοί χαρακτηρίζουν το καθεστώς της 4ης Αυγούστου.

Το 1941 η ‘Ελλάς εκάμφθη υπό την πίεσιν των 120 εκατ. του ‘Αξονος. Οι “Ελληνες πολεμίσται καθημαγμένοι, ταλαιπωρημένοι, αλλά υπέρφανοι, έπαυλιν είν εισ τας έστίας των με το μέτωπον ύψηλά ότι έπετέλεσαν το πρόσ την πατρίδα καθήκον των.

“Εκτοτε αρχίζει μία άλλη ιστορία περισσότερον ήρωική, διότι ήτο έθελοντική, ή όποια φρονά ότι πρέπει να άποτελέση το 2ον μέρος της ‘Ελλάδος, υπό τον τίτλον ‘ΕΣυνέχισις των άγώνων κατά του ‘Αξονος υπό του έλληνικού στρατού έν Μέση ‘Ανατολή».

“Η έρευνά σας άυτη θα είναι άρκετά δυσχερής, διότι η ε.Μ. ‘Ανατολή» έχει άρκετάς μελανάς κηλίδας, δεν δύναται όμως αΐται ν’ άμαυρώσουν μίαν υπεργριετή ιστορίαν άγώνων και θυσιών του ελευθέρου έλληνικού στρατού, ο όποιος δίπλα στους άλλους ελευθέρους στρατούς των σκλαβομένων κρατών της Ευρώπης έπετέλεσε θαύματα και άνεπέτασε την έλληνικήν σημαίαν από του ΕΙ Αλαμειν μέχρι της Τύνιδος

Ballantine's
 FINEST
 SCOTCH WHISKY

“Όσοι γνωρίζουν
 από Σκωτσέζικο
 Ουϊσκι
 προτιμούν πάντοτε
 το υπέροχο

Ballantine's
 FINEST
 SCOTCH WHISKY

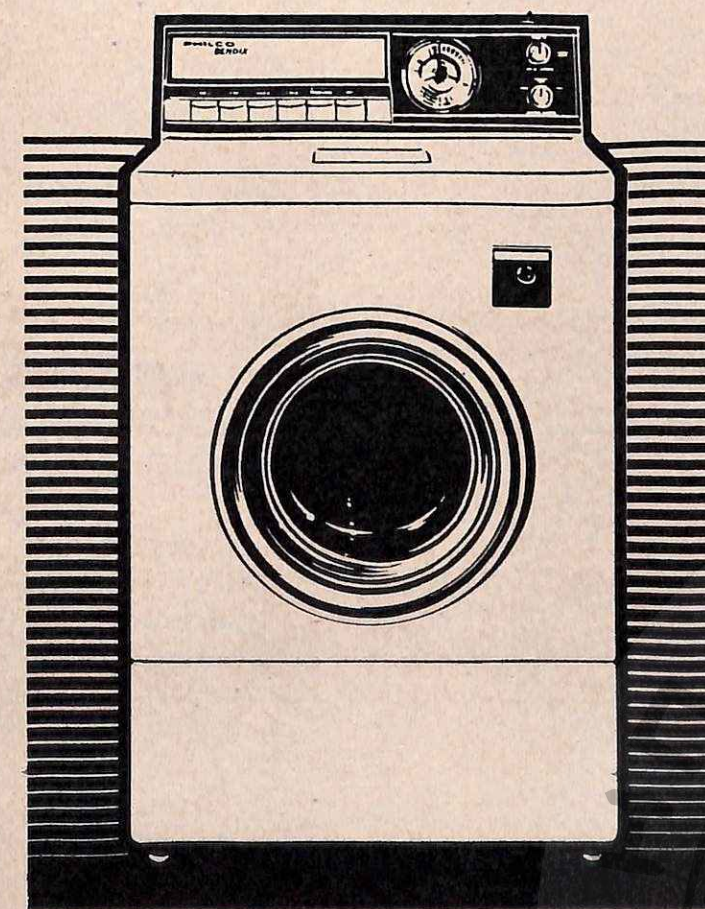
Πολλά λέγονται...

...πολλά άκούγονται...

“Όμως ή αλήθεια είναι μία!

Το
PHILCO

Είναι πρώτο
 στην παγκόσμια
 κατανάλωση

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
 ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Γιατί είναι πρώτο?

Γιατί ή PHILCO είναι ο έφευρέτης του
 υπεραυτομάτου πλυντηρίου και συνεχώς
 επί 30 χρόνια το βελτιώνει και κρατάει
 τὰ σκήπτρα σ' όλη την ‘Υφήλιο.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ **ΛΩΖΟΣ Α.Ε.** ΤΗΛΕΦΩΝΑ 226-716 & 222-470

Είνα
πολύ πιο όμορφο
να συνοδεύσετε
τις ερχές σας
μέ λουλούδια

ΦΙΛΕΡΙΑΝΟΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ - ΣΤΑΔΙΟΥ 3 - ΤΗΛΕΦ. 221.514

Οι αναγνώστες
γράφουν
ολίς
ΕΙΚΟΝΕΣ

και από του Rimini μέχρι των νήσων του Αιγαίου πελάγους... Είναι η ιστορία ανθρώπων που εγκατέλειψαν οικογένειες, συζύγους, Ιτένια, σπουδές, που επλήρωσαν υπέρογκα ποσά (κατά την κατοχήν κι αυτό έχει ακόμη σημασία) διά να διαφύγουν από την γερμανικήν κατοχήν και έθελονταί, ελεύθεροι πλέον υπό την γαλανόλευκον, να πολεμήσουν τους κατακτητάς. Είναι Ιστορία έθελοντών (τό τονίζω αυτό διότι έχει μεγάλη σημασία) που υπήκουσαν εις την φωνήν της πατρίδος, ή όποια ήκούετο από μακρόν, άλλ' εύκρινώς, σε όσους τείνουν πάντοτε τό ούς στα κελύσματά της.

Τά άρχεία ύφίστανται, φρονώ, άλλα και βετεράνοι των πολέμων αυτών δύνανται να σας διαφωτίσουν και διευκολύνουν με γραπτά ντοκουμέντα και φωτογραφίες.

Θά είναι κάπως κουραστική ή έρευνά σας, διότι ό άγών εις την Β. "Ηπειρου διήρκεσε 6 μήνας, ενώ οι άγώνες του ελληνικού στρατού, έν συνεχεία, υπερέβησαν την τριετίαν.

Σας διαβεβαιώ όμως ότι αυτή θά άποδή εξαιρετικούς ενδιαφέροντα, ρομαντική και εκπληκτική. Νέες σελίδες δόξης του ελληνικού στρατού θά καταστήσουν υπερχείλους τους άναγνώστας σας.

Αθήναι

ΚΩΝΣΤ. ΤΑΙΝΑΡΙΟΣ

Ίδέες...

Παρακολουθώ τον διαγωνισμό σου, αλλά δεν λαβαίνω μέρος σ' αυτόν, γιατί, δυστυχώς για μένα, δεν γνωρίζω τα απαιτούμενα στις φωτογραφίες, που πολύ πιθανόν να είναι γνωστότατα σε άλλους. Θά ήθελα, όμως, να ρωτήσω μήπως είναι δυνατόν να προκηρυχθώ άργότερα διαγωνισμός βασίζομενος αποκλειστικώς στις πνευματικές Ικανότητες των διαγωνιζομένων, όπως π.χ., ποικίλα θέματα, που ένας αρχισυντάκτης θά ήταν δυνατόν να αναθέσει σε φανταστικούς συντάκτες του περιοδικού και να βραβευθώ τό καλύτερο. Μία ιδέα είναι αυτή. Έσύ μπορείς να βρεις άλλες, πολύ καλύτερες.

Αθήναι

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αγάπη στα ζωά

...Είμαι μία τακτική αναγνώστριά σου, μονιάδης ζωόφιλη, που γι' αυτό ένθουσιάστηκα με τα χαριτωμένα και κομμά τετράποδα που δημοσιεύεις στο τεύχος 528 υπό τον τίτλο: «Η τελευταία μάδα στη σαλήνισσα ζωή». Μέσα στις τόσες σελίδες και τις τόσες εικόνες του περιοδικού, μήπως είναι δυνατόν να δημοσιεύεις συχνά και φωτογραφίες ζώων; Έως συντείνω κι αυτό κάπως να τ' αγαπήσουν καλύτερα οι αναγνώστες σου, τουλάχιστον, γιατί τά καμμένα πολύ βενεοπαθούν στον τόπο μας από Έλληνική στοργή.

Αθήναι

Τ. ΒΑΡΔΑΚΙΔΟΥ

Απαιτήσεις...

...Αυτές τις ημέρες πήγα να ψωνίσω σ' ένα ξεχαροπλαστέιο πολυτελείας και με άπορία παρατήρησα ότι οι βοη-

Διά Ρευματισμούς 'Αρθριτικά 'Ισχυαλγίαν...

...σας συνιστώ υπευδύ-
νως την συσκευήν

PHILIPS
infraphil

Εις τας άνω-
τέρω περιπτώσεις ή έ-
φαρμογή της θερμότη-
τος επιτρέπει την κα-
τάπαυσιν του πόνου και
εύνοεί την θεραπείαν.
Η εύεργετική αυτή θερ-
μότης σας παρέχεται με
τόν αποτελεσματικώ-
τερον τρόπον από την
συσκευήν: **infraphil**

δρχ. **350**

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ INFRAPHIL
ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΦΑΡΜΑΚ. Α.Ε.

Συμπληρώσατε και άποστεί-
λάτέ μας τό κάτωθι δελτίον

Πρόν την ΦΙΛΙΠΣ Α.Ε.
Ταχ. Θυρίς 153 - ΑΘΗΝΑΙ
Αποστέλλατέ μου ΔΩΡΕΑΝ, άνευ
ούδεμιάς ύποχρέωσης εκ μέρους
μου, τό αναλυτικόν τεύχος διά την
συσκευήν Infraphil.
ΟΝΟΜΑ .....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ .....

Εμπιστευθήτε τον άνεπιφύλακτα- γνωρίζει άριστα τή δουλειά του!

ΜΟΝΟΝ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΤΑ JETS ΤΗΣ ΤWA!

Οί κυβερνήτες των jets της TWA διαθέτουν άπαράμιλλη πείρα και άριστη κατάρτιση, είναι δέ άπόλυτα έξοικειωμένοι με τις πόλεις, τά άεροδρόμια και γενικά κάθε αναγνωριστικό σημείο επί του εδάφους τόσο στην Αμερική όσο και στον υπόλοιπο κόσμο, από τον Άγιο Φραγκίσκο έως την Βομβάη άνατολικά. Παρ' όλο ότι στο ένεργητικό τους έχουν πτήσεις έκατομμυρίων χιλιομέτρων, έν τούτοις παρακολουθούν μαθήματα έννημέρωσης τακτικά στο Κέντρο Έκπαιδύσεως του Κάνσας Σίτυ που άποβλέπουν στη συνεχή τελειοποίησή τους. Στόν πλούτο αυτό των γνώσεων και της εμπειρίας μπορείτε να βασίζεσθε με σιγουριά όταν ταξιδεύετε με την TWA, τη μόνη εταιρεία που πετάει προς την Αμερική και τό έσωτερικό της. Αποταθήτε στα Ταξιδιωτικά Γραφεία ή στην TWA!

Γίνεσθε γοητευτική όταν έχετε ώραία μαλλιά

Γιά να τὰ ἀποκτήσετε ὅμως πρέπει νὰ τὰ περιποιή-
θε τακτικά καὶ νὰ τὰ λούζετε μὲ ἓνα ἀνεγνωρι-
σμένης ὀξίας σαμπουάν.

Τὸ GLEMO μὲ τὰ φυσιολογικά συστατικά πού
περιέχει (αὐγό, βιταμίνες) εἶναι μοναδικό
γιὰ τὴν ὑγεία καὶ ὁμορφιά τῶν μαλλιῶν.

Τὸ GLEMO λούζει καὶ τρέφει τὰ μαλλιά
GLEMO σὲ δύο μεγέθη φιαλῶν καὶ σωληναρίων

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

Οἱ ἀναγνώστες
χαίρουν
εἰς

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡθικὸι ὑπάλληλοι πωλήσεως φοροῦσαν
ἐσπρα σακκάκια ἀτημέλητα, πόρρω ἀ-
πέχοντα ἀπὸ ἀμεμπτή λευκότητα καὶ
κολλάρισμα. Κι' ὁμῶς, ἀπὸ τέτοια κα-
ταστήματα ἔχει κανεὶς ἀπαιτήσεις.

Ἀθήναι

Ε. Κ.

Θεατρικά...

...Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς πόσο
ἐνδιαφέρον καὶ ἐξυπηρετικό συγχρόνως
εἶναι, γιὰ μᾶς τοὺς ἀναγνώστες σου,
τὸ ἀναλυτικὸ ρεπορτάζ τοῦ Ἀλέξη Δια-
μαντόπουλου πάνω στὰ παιζόμενα θε-
ατρικὰ ἔργα. Μία ἐμπειρὴ πέννα μᾶς
κατατοπίζει μὲ λεπτομέρειες, χιούμορ
καὶ σαφήνεια. Χαρακτηριστικὲς φωτο-
γραφίες συνοδεύουν τὸ κείμενο καὶ ἔ-
τσι μᾶς φαίνεται καὶ μᾶς πῶς ἔχουμε
δὴ ὅλα τὰ ἔργα, μπορούμε νὰ συζητού-
με γι' αὐτὰ καὶ νὰ διαλέξουμε πού θὰ
πᾶμε, ἐν γνώσει, ἀποφεύγοντας ἀπογο-
ρητεῖς. Μπράβο γιὰ τὴν καλὴ ἰδέα
πού εἶχες γι' αὐτὴ τὴν στήλη.

Ἀθήναι

Β. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

«Λατρεία»

...Μήπως θὰ ἦταν δυνατόν νὰ δημο-
σιεύσης τὸ βραβευθὲν μὲ τὸ «Γκονκούρ»
μυθιστόρημα «Λατρεία» τοῦ Ζὰκ Μπο-
ρέλ;

Ἀθήναι

ΛΑΤΡΗΣ ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Ἀγνώριστος!..

Κατόπιν τῆς ἐκλήσεώς σας γιὰ νεο-
ελληνικὰ μεταφραστικὰ ψήγματα, θὰ
ἤθελα νὰ σὰς πληροφρήσω ὅτι τὸ συγ-
κρότημά σας, ἐν γένει, κακοποιεῖ τὸ
ὄνομα τοῦ χρονογράφου Μπάκουλντ,
μεταγράφοντάς το, ἐπὶ τὸ γερμανικώ-
τερον, Μπούδαλντ. Ἐκτὸς ἀν' τοῦτο
ὀφείλεται στὶς διαδόσεις πού ἄρχισαν
νὰ κυκλοφοροῦν τελευταῖα, ὅτι ὁ Μπά-
κουλντ εἶναι ὁ Γερμανὸς τῆς Ἀμε-
ρικής!

Ἀθήναι

Δ. ΤΖΟΡΤΖΙΑΝ

● Ἔχετε δίκιο. Μὲ τὴν μόνη δια-
φορὰ ὅτι, ἔδω καὶ τέσσερα χρόνια,
γράφεται, ἀκούγεται καὶ κουβεντιά-
ζεται (στὴν Ἑλλάδα) ὡς Μπούχ-
βαλντ. Ἄν τὸν κάνουμε τῶσα Μπά-
κουλντ, ὅπως θέλε-
τε, δὲν θὰ τὸ γνω-
ρίζη πλέον καὶ (ἴ-
σως) δὲν θὰ τὸ δια-
βάξη κανεὶς.

OLD
Smuggler

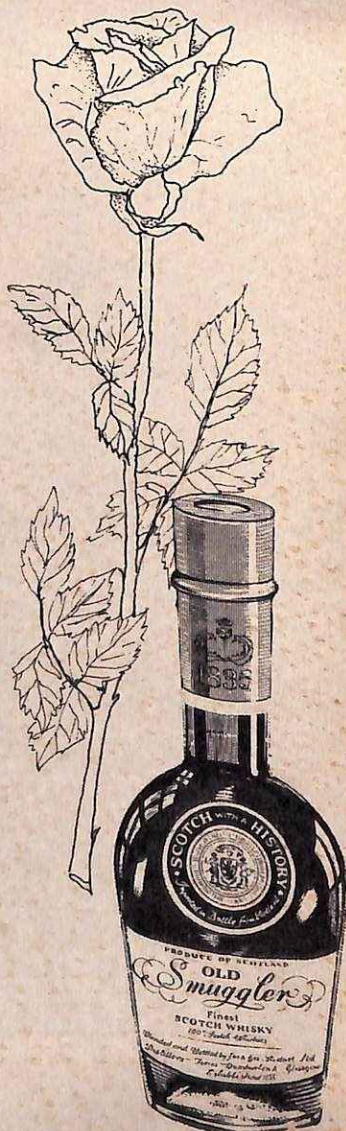
MENTIOYM
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἑρευνῶν (Βρα-
βεῖον Τηλεπαιδείας μακρὰς ἀποστά-
σεως). Δέχεται καθ' ἑκάστην 9 - 1 π.
μ. καὶ 5 - 8 μ.μ. ὁδὸς Μιτσόδου 25
Α' ὄροφος (στάσις Μουσείου). Τηλέ-
φωνον 810.975.

γκρέκα

..pour voir

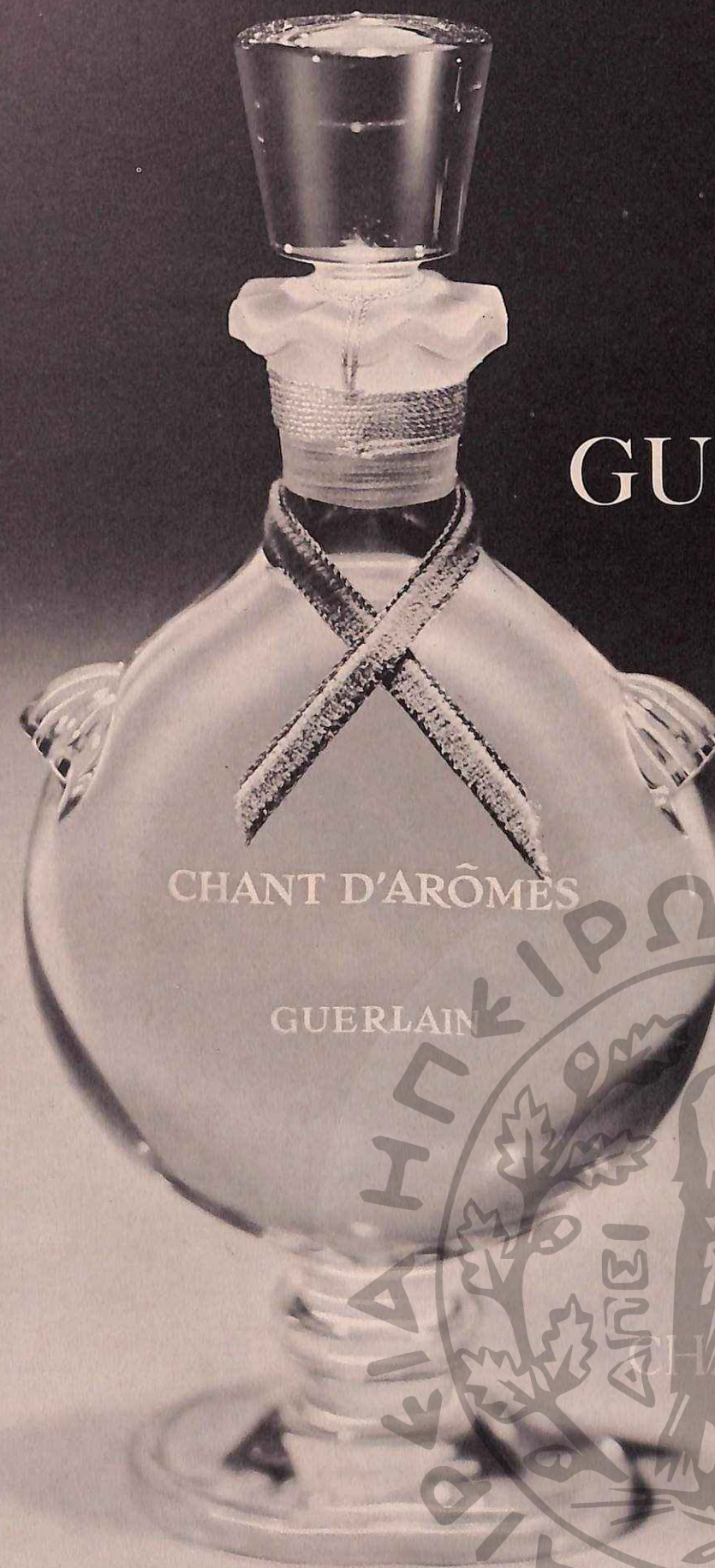
la vie en rose

OLD
Smuggler

COSTAS Z. ZAFIRIADIS
PHONE 470-853

γκρέκα

GUERLAIN
PARFUMEUR A PARIS

CHANT D'ARÔMES

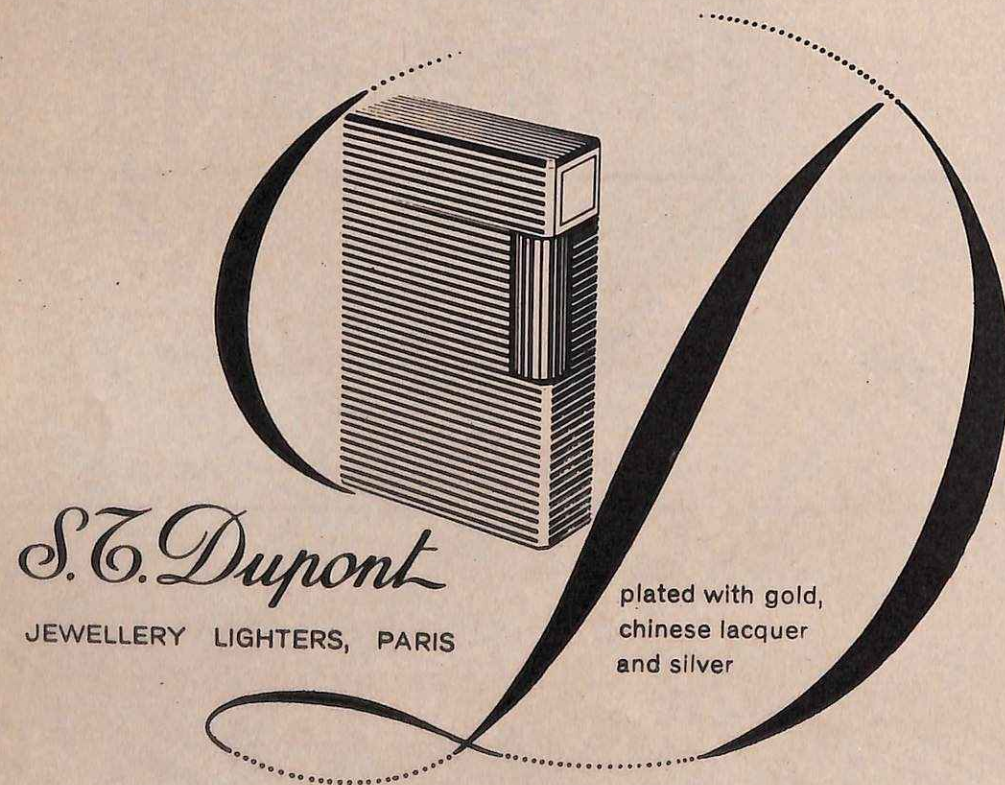
GUERLAIN

Κατασκευάζονται εἰς τὴν Παρίσι καὶ κατασκευάζονται ἐκτὸς τῆς Παρίσι
ἀνὰ πρῶτον καὶ Παρακαταθήκη Καρ. Οὐλνίκερ Ε.Π.Ε. Ἰπποκράτους 18 Ἀθήναι Τηλ. 22.127

... Άναπτήρ αερίου ...
... πραγματικόν κόσμημα ...
... μηχανισμός ποιότητας ...

S.T. Dupont
JEWELLERY LIGHTERS, PARIS

plated with gold,
chinese lacquer
and silver

ΕΙΣ
Καταστήματα πολυτελείας
&

Κοσμηματοπωλεία

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΨΑΡΡΟΣ"

Σταδίου 4 & Σπυρομήλιου 9 - 11

Σταδίου 3

και ATHENS - HILTON

ΔΙΑΦ. ΑΛΕΞΟΥΔΗ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ 'Εθνικού Τοπίου και Πόλεως, δια των ειδικών επί των αρχιτεκτονικών και πολεοδομικών θεμάτων μελών της (Δ. Πικιώνη, "Αγγ. Σιάγα, Δ. Κώνστα, Δ. Ζήβα, κλπ.) και ως σώμα εν τῷ συνόλῳ αὐτῆς, ὑπέδειξε τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ ἐπιλογή τοῦ μεταῦ τῶν συνοικισμῶν Ζωγράφου - Καισαριανῆς, παρὰ τὴν κοίτην τοῦ 'Ηριδανοῦ ποταμοῦ, θύλακος εἶναι ἀτυχῆς καὶ ἀντενδείκνυται διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐπ' αὐτοῦ Πανεπιστημιακῆς πόλεως, ὑπὸ τὸ σύγχρονον πνεῦμα καὶ τὰς σύγχρονους ἀπαιτήσεις.

Υπέδειξεν ἤδη ἡ Κοσμητεία 'Εθνικοῦ Τοπίου καὶ Πόλεως, ὅτι ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, λίαν ἀνώμαλος καὶ ὀρεινὴ, ὅχι μόνον δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς κατὰλληλος διὰ τὴν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τῶν ποικίλων πανεπιστημιακῆς χρήσεως κτιρίων, ἀλλὰ καὶ ἔνεκα τῆς ἰδιαίτερας φύσεως αὐτοῦ θὰ ἀποβῇ τὸ ὅλον ἔργον ἱκανῶς δαπανηρότερον.

Καὶ ἂν ἀκόμη θεωρηθῇ σκόπιμον νὰ θυσιασθῇ μία ἀναδασωθεῖσα ἐκτασίς ὡς ἡ Καισαριανῆ, ἥτις παρουσιάζεται ὡς μία πραγματικὴ εὐλογία ἐντὸς τῆς σημερινῆς συμφορηθείσης πρωτεύουσας τοῦ 'Ελληνισμοῦ, λόγοι ἀναντίρρητοι καθαρῶς πολεοδομικοὶ καὶ τεχνικοὶ, ἐπιβάλλουν τὴν ἐκτὸς τοῦ περιγράμματος τοῦ οἰκιστικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον συνθέτουν αἱ μεζόνες 'Αθήναι, ἔνταξιν μίαν Πανεπιστημιοπόλιν, δυναμικὴν 25.000 ἀνθρώπων.

Δηλαδή, πρόσθετος συμφορησις εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη καταθλιπτικῶς ἀσφυκτικὴν κατάστασιν. Μία νέα οἰκιστικὴ περιοχὴ εἰς 2700 μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πλατείας Συντάγματος. Νέα προβλήματα κυκλοφοριακά, συγκοινωνιακά, πληθυσμιακά, υγιεινολογικά καὶ ἄλλα ἐπὶ μέρους θέματα, ἔτινα μοιραίως θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἀνέγερσιν ἐνὸς πολυανθρώπου καὶ ἰδιοτύπου οἰκισμοῦ, ἐκτεινομένου ἐπὶ ἐπιφανείᾳ θύλακος ἀνωμάλου περιοχῆς, καὶ μάλιστα περιβαλλομένου ὑπὸ ἐτέρον ἐκτισμένων ἀσάφως πολυανθρώπων περιοχῶν.

Σημειώτεον ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ἀπώψεις μόνως τῆς Κοσμητείας 'Εθνικοῦ Τοπίου καὶ Πόλεως, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν πολεοδόμων καὶ εἰδικῶν τεχνικών.

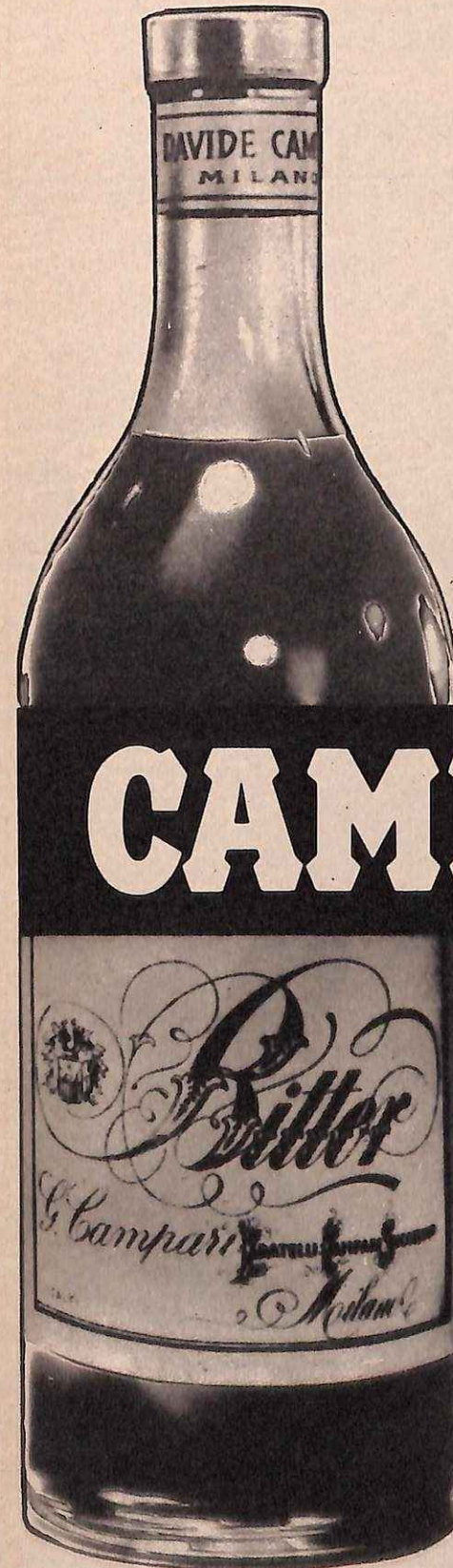
'Αλλ' ἐκτὸς τούτων, καὶ τὸ ὀρεῖνόν δάσος τῆς Καισαριανῆς, τὸ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ εἰς τὴν κατοχὴν δημιουργηθέν μετὰ τὴν θυσίαν ἐπὶ 18 ὁλόκληρα ἔτη, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν πνεύμονα καὶ κόσμημα τῶν παρυφῶν τῆς πρωτεύουσας καὶ, διερ' σπουδαίον, πνευματικὸν κέντρον μοναδικῶν, ἔνεκα τῆς ἐκεῖ ὑπάρξεως τῆς μονῆς Καισαριανῆς, κέντρου προσφορομένου πρὸς αὐτοσυγκέντρου καὶ ἐξαρσίν τῶν πανταχόθεν προσερχομένων θαυμαστῶν καὶ προσκυνητῶν τοῦ ὕψους 'Ελληνοχριστιανικοῦ πνεύματος.

Ὅθεν, ἡ Κοσμητεία 'Εθνικοῦ Τοπίου καὶ Πόλεως ἐπανερχομένη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σπουδαιοτάτου καὶ πολυέδρου προβλήματος, ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ παρακαλεῖ αὐτοὺς, ὅπως ἐν ὅσῳ ὑπάρχει εἰσέτι καιρὸς, πρὸς πρόληψιν τῆς καταστροφῆς τοῦ μοναδικοῦ ἀπομεινάντος πύου τοῦ περιβάλλοντος τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν, ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπομονωθείσιν ἐκτάσεως διὰ τὴν προμηθεύσιν κτιρίων, πρὸς χρῆσιν ἀνοικογενιστημίου 'Αθηνῶν, ἐν οἷς τοῦ Πασκομεῖων, ὡς τοῦ 'Αρεταίου, Αἰγινή, παραχώρησιν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἄλλου, καλύτερον προσφερομένου ἀναπεπταμένου χώρου, ὁμαλωτέρας ἀποτόμων κλίσεων, μακρῶν καὶ γράμματος τοῦ οἰκιστικοῦ συγκροτήματος πρὸς συνθέσιν αἱ μεζόνες 'Αθηνῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ χώρῳ, πλὴν ἄλλων, καὶ ἡ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν κτιρίων δαπάνη θὰ εἶναι οικονομικωτέρα κατὰ 25 περίπου τοῖς ἑκατόν.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΡΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΑΓΑΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΣ
Α.Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ-ΠΑΛΑΙΟΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ

✧ γκρένα

CAMPARI

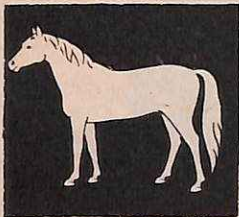
τὸ ἐξευγενισμένο γοῦστο καὶ ἡ τάσις πρὸς τὸ ὠραῖο βρίσκουν ἀπόλυτη ἱκανοποίησιν στὸ ὁρεκτικόν.

CAMPARI

γιά πραγματικὴ ἀπόλαυσιν

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΡΕΒΑΧ ΟΜΗΡΟΥ 21 ΤΗΛ. 633-128

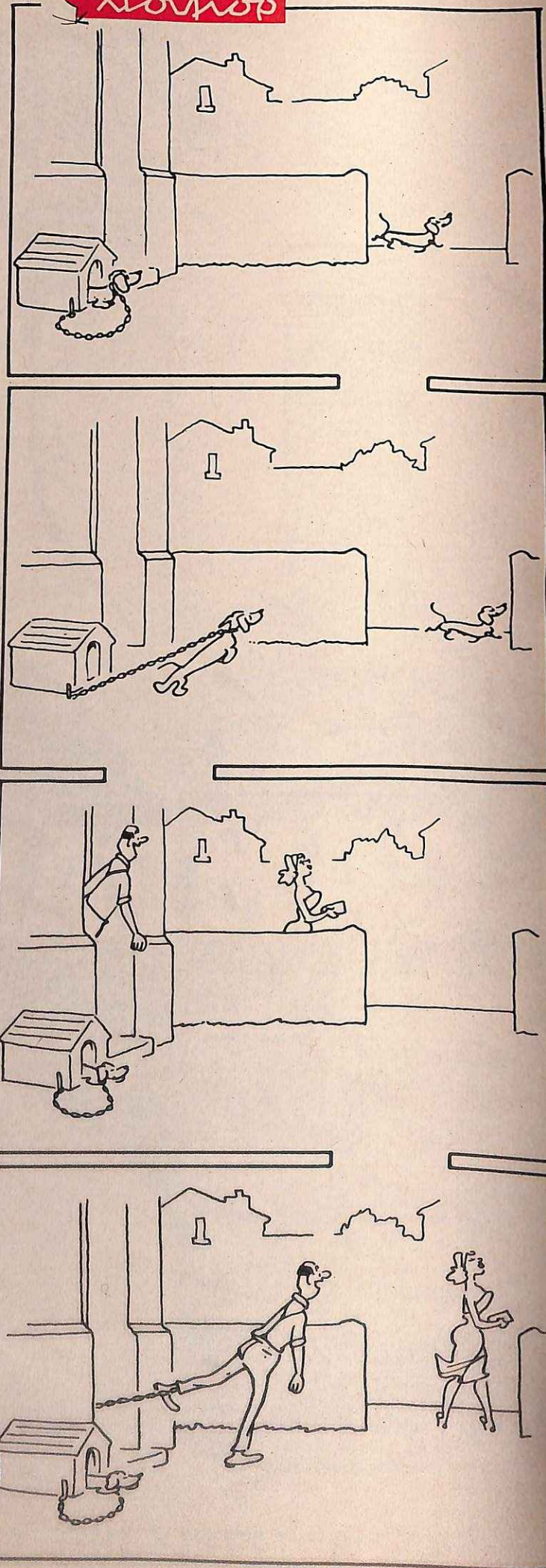

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
'Από τὸ 1742

WHITE HORSE
(ΑΣΠΡΟ ΑΛΟΓΟ)
Scotch Whisky

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ

Stoffels
splendesto

ΑΠΟ ΥΦΑΣΜΑ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Βαμβακερά υποκάμισα που δεν χρειάζονται ποτέ σιδέρωμα • Πλένονται εύκολα • Αυτό-σιδερώνονται και στεγνώνουν γρήγορα • Είναι πολύ υγιεινά διότι απορροφούν τον ιδρώτα.

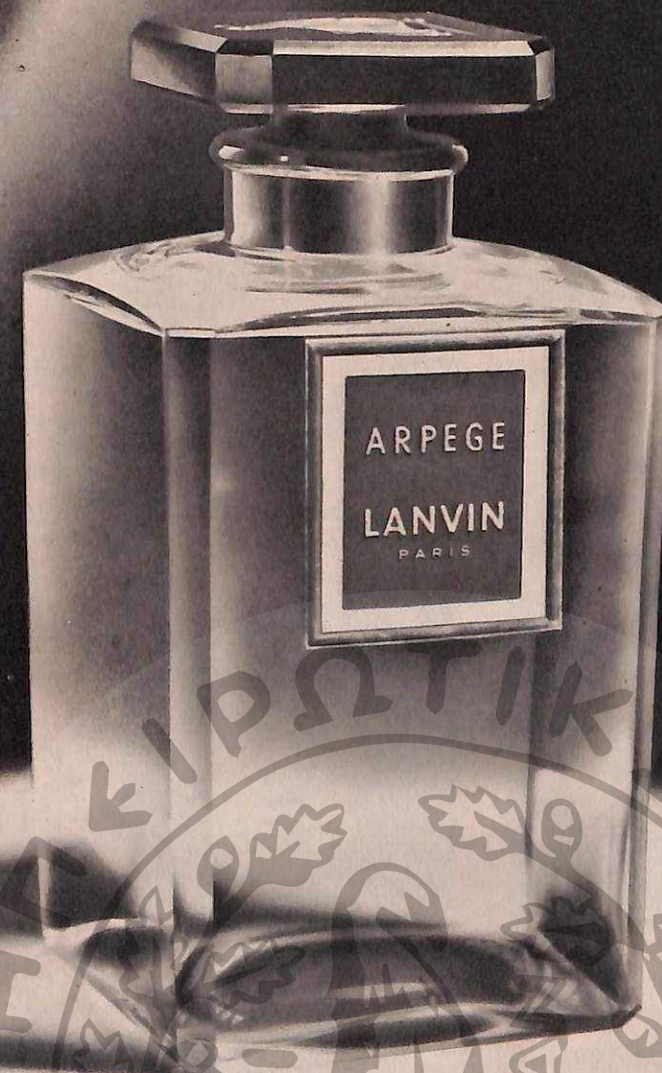
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΒΑΜΒΑΚΙ ΚΑΤΑ ΑΠΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟ ΕΛΕΓΧΟ!

Ζητήστε να δείτε και να φορέσετε ένα υποκάμισο **SPLENDESTO/STOFFELS**
Δεν υπάρχει καλύτερο

S/SPI

LANVIN

EAUX PARFUMÉES
PARFUMS

* ARPEGE * RUMEUR * MY SIN
* CRESCENDO * SCANDAL
* PRETEXTE

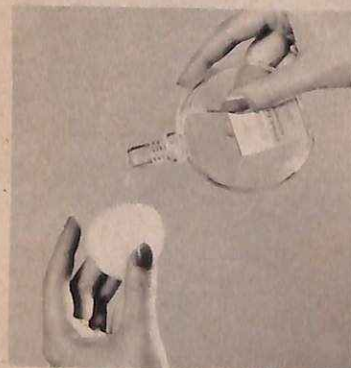
Ο ασφαλέστερος δρόμος για καθαρή επιδερμίδα

Επιδερμίδα όχι καθαρή:

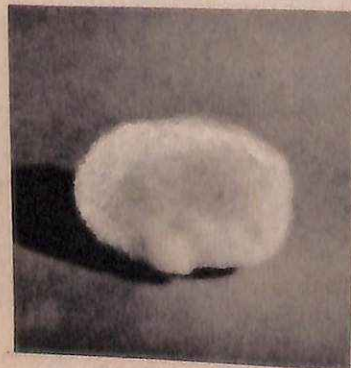
τότε προμηθευθήτε
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

βρέξτε ένα κομμάτι
βαμβάκι

και καθαρίστε μ' αυτό
το πρόσωπό σας

Το βαμβάκι
δὰ σκουραίνει

και η επιδερμίδα σας
δὰ γίνη ολόκαθαρη

Περιποιείσθε κατά την διάρκεια της ημέρας το δέρμα σας με την Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ. Διατηρεί την επιδερμίδα σας καθαρή και της δίδει μια ωραία φρεσκάδα.

Η Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ είναι ο ασφαλέστερος δρόμος για καθαρή επιδερμίδα.

Για να γίνετε
ωραιότερη
αρχίστε με

SCHERK

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926
684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Ας μουντρίσουμε **ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ**

Ο διαβήτης, μία πολύ παλαιά υπόθεση...

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Ηταν πάντα τόσο συνηθισμένος ο διαβήτης όσο είναι σήμερα; Ο διαβήτης είναι μία από τις παλαιότερες ασθένειες που διέγινε ο άνθρωπος. Από ιστορικά δεδομένα προκύπτει ότι ήταν γνωστός εδώ και χίλια τουλάχιστον χρόνια, αν και, βέβαια, οι γιατροί της εποχής εκείνης δεν είχαν κατορθώσει να διεκπεραιώσουν στα μυστήριά του. Κατά τα λοιπά, η επιστήμη άργησε πολύ να σημειώσει πρόοδο στον τομέα αυτόν.

ΛΕΣΤΕΡ
ΚΟΛΜΑΝ

Ο διαβήτης είναι μια ανωμαλία του παγκρέατος ή μια διαταραχή των σχέσεων μεταξύ του παγκρέατος, ζαχάρου και διαίτης. Τό 1922 οι έπιστήμονες Φρέντερικ Μπάντινγκ και Τσάρλς Μπέστ έδωσαν πρακτικό νόημα στην σχετική ιατρική έρευνα, με το να μπερρέσουν, για πρώτη φορά, να απομονώσουν, να χρησιμοποιήσουν και να διατηρήσουν την σωτήρια ινσουλίνη, που παράγεται στο πάγκρεας.

Το πάγκρεας

Τι εργασία κάνει το πάγκρεας για να διευκολύνει την χωνεύση;

Το πάγκρεας εκτελεί δύο σημαντικές λειτουργίες: Παράγει ένα ένζυμο, ένα χωνευτικό υγρό, που, όταν φθάσει στο πεπτικό σύστημα, βοηθεί στην αφομοίωση των πρωτεϊνών, των λιπών και των υδατανθράκων.

Η δεύτερη σημαντική αποστολή του παγκρέατος είναι η παραγωγή ινσουλίνης και η αποστολή της απ' ευθείας στο αίμα.

Η ζάχαρη

Έχουν όλοι ζάχαρη στο αίμα τους; Τι συμβαίνει με την ουσία αυτή στους διαβητικούς, που έχει δανείσει το όνομά της και στην ίδια την ασθένεια, τον διαβήτη;

Στο αίμα του κάθε υγιούς

ατόμου πρέπει να υπάρχει μια ποσότητα ζάχαρης ή γλυκόζης.

Ο υγιής οργανισμός είναι σε θέση να μετατρέψει τις διάφορες άμυλνες και ζαχαρώδεις ουσίες στην ειδική ζάχαρη, που ονομάζεται γλυκόζη.

Η ζάχαρη που δεν χρησιμοποιείται αποθηκεύεται στο συκώτι υπό την μορφή άλλης ουσίας που ονομάζεται «γλυκογόνο». Όταν η ανάγκη ζαχαρώδους είναι μεγαλύτερη, το συκώτι σπεύδει να καλύψει το κενό και μετά φροντίζει να συμπληρώσει το απόθεμά του.

Η ινσουλίνη που παράγεται στο πάγκρεας ρυθμίζει την αποθήκευση και την διανομή του γλυκογόνου. Όταν το πάγκρεας δεν είναι σε θέση να παράγει αρκετή ινσουλίνη, απορρυθμίζεται ο μηχανισμός της αποθήκευσης και έτσι μπορεί να φθάσει στο αίμα υπερβολική, θλαερή ποσότητα ζαχαρώδους και αυτό θα φανεί σύντομα στα ούρα.

Η διαδικασία, λοιπόν, στην ασθένεια του διαβήτη είναι: Ανεπαρκής παραγωγή ινσουλίνης και αύξηση της αναλογίας ζαχαρώδους στο αίμα. Τα πολλά και διάφορα συμπτώματα του διαβήτη οφείλονται στην αδυναμία του οργανισμού να χρησιμοποιήσει το άμυλο και την ζάχαρη που περιέχονται στις τροφές και στη διαταραχή της ισορροπίας του ζαχαρώδους στα ούρα.

Κληρονομικότητα

Είναι κληρονομικός ο διαβήτης; Οι έπιστήμονες είναι βέβαιοι ότι στον διαβήτη υπάρχουν κληρονομικά στοιχεία. Για τον λόγο αυτό όλοι όσοι έχουν στην οικογένειά τους διαβητικούς πρέπει να υποβάλλονται σε περιοδικές εξετάσεις.

Ο διαβήτης είναι, στις περισσότερες περιπτώσεις, ασθένεια που μπορούμε να την ελέγχουμε. Οι υποψήφιοι διαβητικοί και προδιαβητικοί δεν πρέπει να άμελουν, αλλά να συμβουλευτούν τακτικά τον γιατρό τους.

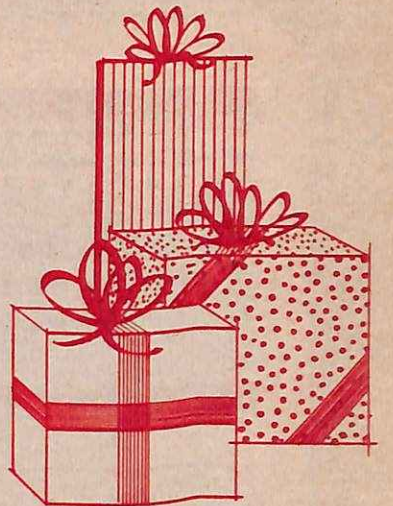
ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Αυτές είναι Μηχανές Kodak Instamatic

Είναι τόσο σίγουρες...

τόσο εύκολες στο χειρισμό...

που όλοι θα ήθελαν να πάρουν ένα τέτοιο δώρο.

ΑΠΛΩΣ ΑΝΟΙΓΕΤΕ...

Φέτος τα Χριστούγεννα εκείνοι που πραγματικά νοιάζονται για τα δώρα τους, δίνουν φωτογραφικές μηχανές KODAK INSTAMATIC. Γιατί τίποτε δεν φέρνει τόσο χαρά, όσο οι λαμπρές πολύχρωμες φωτογραφίες και τα σλάιντς που βγαίνουν με μηχανή KODAK INSTAMATIC. Καμμία άλλη μηχανή δεν είναι τόσο εύκολη στη

ΒΑΖΕΤΕ ΤΗΝ ΚΑΣΕΤΤΑ...

ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΕΤΕ

χρήσι. Βάζετε την κασέττα KODAPAK, κλείνετε το καπάκι της μηχανής... και αρχίζετε να φωτογραφίζετε. Ζητήστε να δώτε όλη την σειρά των φωτογραφικών μηχανών KODAK INSTAMATIC και τα εξαρτήματά τους σε οποιοδήποτε κατάστημα φωτογραφικών ειδών της KODAK.

Υπάρχει μια μηχανή για κάθε περίπτωση δώρου.

KODAK INSTAMATIC 50

Η πιο φθηνή μηχανή με κασέττα KODAPAK... Βάζετε το φιλμ με την κασέττα KODAPAK κατ' ευθείαν, χωρίς να περνάτε ή να ξανατυλίγετε το φιλμ. Δεν έχετε να ρυθμίσετε τίποτε! Κοστίζει μόνο 390 δραχ.

KODAK INSTAMATIC 100

Είναι κομψή και με ασφάλεια από το ένδεχομένο διπλής έκδρασης. Έχει ένασωματωμένο φλός για νυκτερινές λήψεις και για κλειστούς χώρους. Είναι μια μηχανή μεγάλης αξίας με πολύ χαμηλή τιμή. Κοστίζει μόνον 750 δραχ.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Διαλέξτε και σεις τα δώρα σας από την θαυμαστή ποικιλία που σας προσφέρει έφέτος η ΦΙΛΙΠΣ:

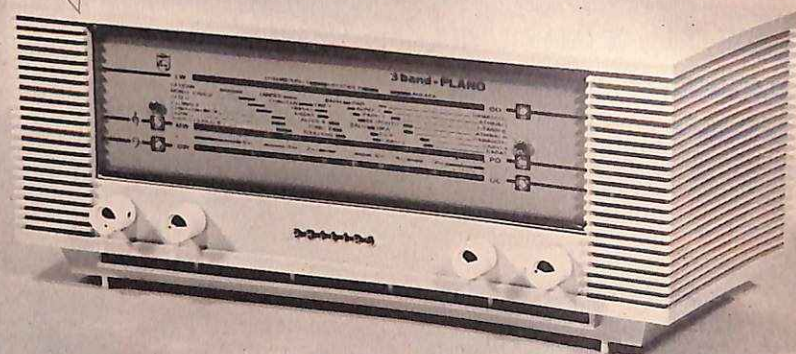
Το σεσουάρ της ΦΙΛΙΠΣ στεγνώνει γρήγορα τα μαλλιά είναι εύρηστο και ελαφρό με σχήμα μελετημένο για να μην κουράζει το χέρι.

Αποκτήστε και σεις ένα ψυγείο
Είναι η πιο σωστή έκλογή!

PHILIPS

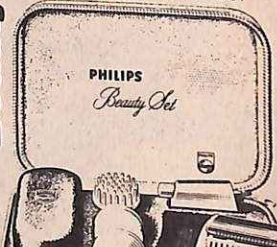

ΝΕΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ PHILIPS

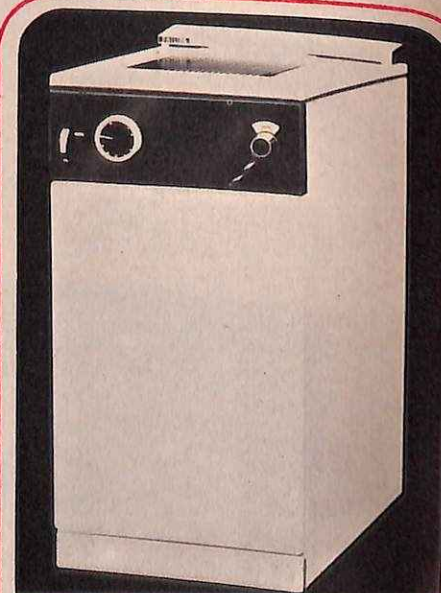

Beauty-Set

Η μαγική κασέτινα της ΦΙΛΙΠΣ που περιέχει μία ξυριστική μηχανή, κομψή και εύρηστη, για κυρίες και συνδυάζεται με 3 εξαρτήματα για το μασάζ του προσώπου.

Γλυτώστε τον από την ταλαιπωρία του πρωινού ξυρίσματος... Η ξυριστική μηχανή PHILIPS PHILISHAVE ξυρίζει σε δευτερόλεπτα και χαρίζει ένα δροσερό και φρέσκο πρόσωπο για ολόκληρη την ημέρα!

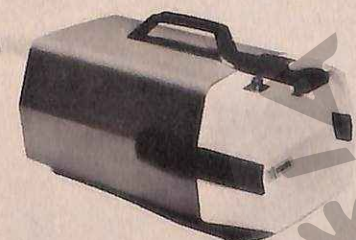
ΝΕΟ ηλεκτρ. πλυντήριο ΦΙΛΙΠΣ Αυτόματο. Μουσκεύει, πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει 4 κιλά ρούχα σε ελάχιστον χρόνο.

AG 4131 ΝΕΟ Ηλεκτρόφωνο ρεύματος με ενσωματωμένο το μεγάφωνο. Πικ-άπ νέου τύπου. Με ρυθμιστήν τόνου.
Δρχ. 1.580

Πραγματική απόλαυση το πρωινό σας ρόφημα με τις φρυγανιές που ετοιμάζει για σας η αυτόματη ΦΡΥΓΑΝΙΕΡΑ ΦΙΛΙΠΣ.

Πάντα ζητούσα να βρω μία σκούπα που να μου επιτρέπει απόλυτη ελευθερία κινήσεων. Βρήκα το «Βαρελάκι» της ΦΙΛΙΠΣ που σκουπίζει, ξεσκονίζει, αφαιρεί τη σκόνη από παντού και διατηρεί τα χαλιά μου πάντα καινούργια!

Δρχ. 2.100

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ
PHILIPS
EL 3552

Απλούστατος χειρισμός γιατί έχει:

- Μία ύποδοχη για μικρόφωνο - πικ-άπ - ραδιόφωνο
- Μία ταχύτητα και
- Αυτόματη ρύθμιση της έντασης κατά την έγγραφη.

Δρχ. 3.700

Φορητό ηλεκτρικό μίξερ με 3 ταχύτητες. Πολύ ελαφρό και εύρηστο. Ανακατεύει, κτυπά, κάνει χίλιες-δύο δουλειές. Είναι ο απαραίτητος βοηθός της νοικοκυράς στην μαγειρική και την ζαχαροπλαστική.

PHILIPS

**35 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**

TO HO PERIZHTITO
EALMIKO APOMA

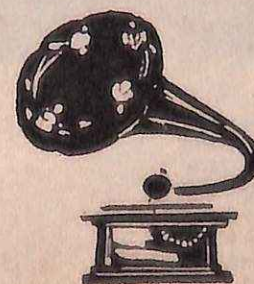
Ἡ Ἀλλίκη Βουγιουκλάκη (ἀριστερά), με ἑορταστικὴν ἐμφάνιση, ὅπως φωτογραφήθηκε εἰδικὰ γιὰ τὶς «Εἰκόνες». Ἡ Ἀλλίκη καὶ ὁ Δημήτρης Παπαμιχαήλ συμπληρῶνουν εὐτυχισμένοι ἓνα χρόνο ἐγγαμμίαν ζωὴ καὶ κάνουν σχέδια γιὰ τὸ μέλλον – σπὴν σπυγὴ καὶ σπὴν ζωὴ. Τὸ δημοφιλὲς ζευγάρι τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ θεάτρου πῶς περνὰ τὴ ὥρην τοῦ; Στὶς σελ. 112 - 113 ἐνα ἀποκλειστικὸ φωτοεπορτάζ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 531
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύνσεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366. Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγγελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΙ «ΕΙΚΟΝΕΣ» προσφέρουν
στον αναγνώστη τους
μιαν ανθολόγηση που καλύ-
πτει τις μελωδίες και
τις νοσταλγίες μιας δόκιμη-
της γενεάς. Χριστού-
γεννα, Πρωτοχρονιά, γιορ-
τές, ώρες κεφισού και
χαράς. Για όσους έχουν ξε-
χάσει τα παλιά, για
όσους θέλουν να μάθουν τα
καινούργια, για όσους
νοσταλγούν τον «παλιό, καλό
καιρό»... Τραγούδια
μιας θείας. (Σελ. 67 - 74).

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Ἐκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΤΟΥΝΣΙΣ

Ἑλένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπούρας

Ἀρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγίδου.
Ἀρθρογράφος: Θ. Παλακωνσταντί-
νου. Ἐπὶ τῆς ὕλης: Κ. Βεντίκος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος, Φοίντι Γεω-
μανός, Θέμις Δασκαλάκου, Ἑλένη Δου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβιά, Μ.
Κοτσαμάνη, Ἀλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παροικου-
αΐδης, Ροζίτα Σώκου, Ἀνδρέας Φαγα-
κιάς, Ι. Χατζηπαυλίδης, Σ. Χατζηχρηστίδης

Χρ. Ἀλούπης, Στέλ. Ἀρτεμίδης, Νικόλ.
Βαλαβανίδης, Δ. Βόγλης, Α. Βούρβου-
λης, Γ. Γκιόρας, Α. Διμαντόπουλος, Γ.
Δρόσος, Α. Καλαμαράς, Θ. Καρζής, Ε.
Κόλμαν, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α.
Μαρκιάδης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκούση,
Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτράς, Β. Ψωρόγιος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Ι. Κυριακόπουλος, Θ. Παγκαλίδης, Φρ. Ἀλτουβάς, Δ. Δουλαβέρης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καρμανώλης, Π. Ἀσημακόπουλος, Κ.
Πασχαλίδης, Δ. Παπαδήμος, Α. Λουξίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλῶρος
(Ὁδὸς Ἀγχιάλου, ἀριθμὸς 23, Ἀθήναι)

'Απὸ τὸν οὐρανό...

ΣΕΛΙΔΕΣ 52 - 61 ...τὰ ἀφιερωμένα στὸν οὐρανὸ!
Γιὰ πρώτη φορὰ: «Αεροφωτογρα-
φίες τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου
Ὁρους καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν
χρῶρων, τίς ὁποῖες παρεχώρησε
στὶς «Εἰκόνας» τὸ Γενικὸ
Ἐπιτελεῖο τῆς Ἀεροπορίας...

Πλούσιοι με διεθνή...

ΣΕΛΙΔΕΣ 36 - 42 ...αναγνώριση. Για μίαν ακόμη φορά η ιδιωτική ζωή των κροίσων απασχολεί την κοινή γνώμη. Ό αφηνιδιαστικός γάμος του Στ. Νιάρκου με την κόρη του Φόρντ.

Νέες ταινίες — νέες τάσεις

ΣΕΛΙΔΕΣ 76-83 Ο διεθνής κινηματογράφος σέ
καινούργιες αναζητήσεις για το
υπερντυπωσιακό θέαμα. Από
τον προϊστορικό άνθρωπο στόν...
Τζάιμς Μπอนด์ - Ποσειδών!

Τὰ παιδιά κερδίζουν...

ΣΕΛΙΔΕΣ 88 - 90 ...την Ειρήνη. Στην οργάνωση του Ο.Η.Ε. για τα παιδιά άπε- νεμήθη το Νόμπελ της Ειρήνης. Ή συμβολή του Ντάνυ Κάλι.

Ίδέες για κάρτες...

ΣΕΛΙΔΕΣ 124 - 125... χριστουγεννιάτικες, πρωτοχρονιάτικες, με εὐχές καὶ... κακία, γιὰ ὅλα τὰ εἶδη παραληπτῶν!
 Ὁ Ἡλίας Σκουλάς παρουσιάζει τίς τελευταῖες ιδέες του

[illegible]

Με τὰ θήματα τοῦ ἀνθρώπου στὸ Διάστημα, ὁ οὐρανὸς χάνει ὅλο καὶ περισσότερο τὰ μυστικά του, γίνεται κάθε μέρα καὶ πιὸ προσιτός, ἔτσι ποὺ οἱ νέοι ἄνθρωποι μποροῦν νὰ τὸν κοιτάζουν χωρὶς δέος, σὰν συνέχεια τῆς Γῆς. Ἡ ἐλεγχόμενη πορεία καὶ ἡ συνάντηση τῶν «Τζέμινι 6» καὶ «Τζέμινι 7» εἶναι ἓνα ἀκόμη θῆμα —καὶ τὸ μεγαλύτερο— στὴν προσπάθεια τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ ἐξωγήϊνου χώρου.

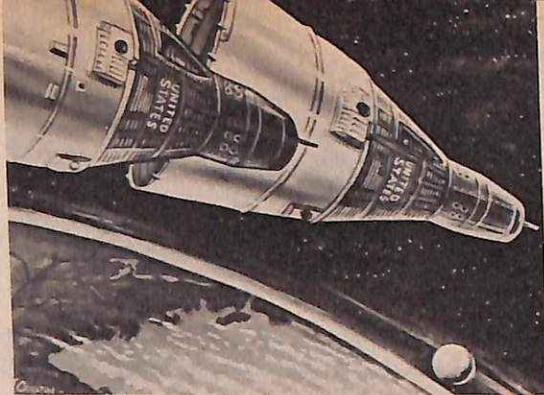
Α Ἡ ΣΟΥΖΑΝ Σίρρα καὶ ἡ Σούζαν Καϊϋ Λάβελ κοιτάζουν ἀπὸ τὸ Σήμπρουκ τοῦ Τέξας τὸν οὐρανὸ, τὴν ὥρα περίπου ποὺ οἱ πατέρες τους, οἱ πιλότοι τοῦ «Τζέμινι 7» καὶ τοῦ «Τζέμινι 6», Τζαίμς Λάβελ καὶ Οὐώλτερ Σίρρα, πραγματοποιοῦν στὸ Διάστημα τὸ ἐκπληκτικὸ «ραντεβού» τους. Αὐτὴ τὴν στιγμή τῆς συναντήσεως (ἂνω δεξιὰ) ἀπαθανάτισαν οἱ αὐτόματες φωτογραφικὲς μηχανὲς τοῦ «Τζέμινι 6» οἱ ὁποῖες ἀπαθανάτισαν τὸ «Φζέμινι 7».

ΤΕΤΡΑΔΥΜΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

«Θὰ σὰς περιμένουμε» εἶπαν, καθὼς ξεκινούσαν μετὰ τὸ «Τζέμινι 7», γιὰ τὸ μεγαλύτερο ὡς τώρα ταξίδι τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Φράνκ Μπόρμαν καὶ ὁ Τζαίμς Λάβελ, στοὺς φίλους τους Οὐώλτερ Σίρρα καὶ Τόμας Στάφφορντ ποὺ ἤξεραν ὅτι θὰ τοὺς ἀκολουθήσουν σ' ἓνα ἀπίθανο ἀκροβατικὸ ραντεβού στὸ Διάστημα. «Θὰ ἔρθωμε. Καλὴ ἀντάμωση» ἀπάντησαν οἱ δυὸ ποὺ ἔμειναν στὴν Γῆ. Τὸ ραντεβού στοὺς οὐρανούς πραγματοποιήθηκε, καὶ μάλιστα μετὰ μεγαλύτερη ἀκρίβεια καὶ εὐκολία ἀπὸ τίς προβλέψεις τοῦ προγράμματος.

ΤΕΤΡΑΔΥΜΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Το κατόρθωμα του «Τζέμινι 7» μπορεί να διατυπωθῇ με τούς εξής αριθμούς:

Παραμονή στο Διάστημα: 14 ημέρες. Διέτρεξε, σὲ 206 περιστροφές γύρω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἀπόσταση 8.280.000 χιλιομέτρων, δηλαδή 11 φορές τὴν διαδρομὴ Γῆ - Σελήνη μετ' ἐπιστροφῆς. Μὲ τὰ δεδομένα αὐτά, τὸ «Τζέμινι 7» κατέρριψε κάθε προηγούμενο ρεκόρ διαστημικῆς πτήσεως.

Ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγὴ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐπιχειρήσεως θεωρεῖται ἐπιστημονικὸς καὶ τεχνικὸς ἄθλος πρώτου μεγέθους, πού δίδει τὸ προβάδισμα στὴν ἀμερικανικὴ ἀστροναυτικὴ καὶ καθιστᾷ ἀκόμη ὀξύτερο τὸν ἀμερικανοσοβιετικὸ ἀνταγωνισμό στὸ Διάστημα. Εἶναι μιὰ νέα κατάρκτηση τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἀνθρώπου, πού ἀγωνίζεται νὰ κυριαρχήσῃ στὶς φυσικὲς δυνάμεις, νὰ κερδίσῃ τὸν ἐξωγήινο χῶρο, νὰ ἀναπτύξῃ τὴν γνῶση του σὲ εὐρύτερα πεδία καὶ νὰ κἀνὴ χρῆση τῶν ἀπεριόριστων δυνατοτήτων του. Ἡ ἔλξη πού ἀσκεῖ τὸ Διάστημα, ἡ διερεύνηση τοῦ κοσμικοῦ περιβάλλοντος εἶ-

ναι ἓνα πέταγμα τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔπαψε πιά νὰ εἶναι ἓνας ἀδύνατος, πτωχὸς καὶ ταπεινὸς ὁργανισμὸς, κολλημένος γιὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ζωῆς του πάνω στὸν φλοιὸ τοῦ πλανήτη μας. Ἡ ἀνάταση αὐτὴ πρὸς τοὺς οὐρανούς ἴσως νὰ ἐπηρέασῃ εὐνοϊκὰ καὶ τὴν ἐξέλιξη τῶν ἀνθρώπινων πραγμάτων στὴν Γῆ.

Νέο βῆμα

Τὸ «ραντεβού» πραγματοποιήθηκε ὕστερα ἀπὸ ἓνα πραγματικὸ κυνήγι σὲ ὕψος 297 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Γῆ. Ἐκεῖνη τὴν στιγμὴ τὸ «Τζέμινι 7» εἶχε διανύσει 6.400.000 χιλιομέτρα, ἐνῶ τὸ «Τζέμινι 6» μόνον 167. Ἡ ἀναγγελία τῆς συναντήσεως χαίρετίσθηκε σ' ὅλο τὸν κόσμο μετ' πραγματικὸ ἐνθουσιασμό, γιατί, ὅπως εἶπε καὶ ὁ πρόεδρος Τζόνσον, τὸ ἐπίτευγμα εἶναι ἓνα «νέο βῆμα γιὰ τὴν κατάρκτηση τῆς Σελήνης καὶ ἐγχείρημα ἀντάξιο ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος». Οἱ ἐλιγμοὶ πραγματοποιήθηκαν μετ' ὅσων ὁδηγίῶν πού τοὺς παρείχαν

οἱ ηλεκτρονικοὶ ἐγκέφαλοι τῶν διαστημοπλοίων. Ὁ ταχὺς ὑπολογισμὸς τῶν γωνιῶν πτήσεων καὶ τῶν κλίσεων γιὰ τὸν χειρισμὸ τῶν πηδαλίων - πυραύλων ἀπαιτεῖ τεράστια ἐπιστημονικὴ κατάρτιση καὶ εὐχέρεια χρήσεως τῶν υπολογιστικῶν μηχανῶν.

Ἐνῶ τὰ δυὸ διαστημόπλοια δρῶσκονταν παράλληλα, τὰ πληρώματα ἄρχισαν νὰ κουβεντιάζουν:

Σίρρα: Εἰσθε κοντά.

Λόβελ: Βλέπω τὰ χεῖλη σου πού κινούνται.

Σίρρα: Μασάω τσίκαλα.

Λόβελ: Βλέπεις τὰ γένεια τοῦ Φράνσις Οὐόλτερ;

Σίρρα: Βλέπω τὰ δικά σου καλύτερα.

Λόβελ: Ὑπάρχει μεγάλη κίνηση ἐδῶ ἐπάνω.

Μπόρμαν: Φώναζε ἓναν τροχόνμο.

Ἡ συντροφιά τῶν δυὸ ὀχημάτων διήρκεσε πέντε ὥρες. Ἦταν τόσο εὐχάριστο καὶ ἀπροσδόκητο τὸ παράλληλο ταξίδι, ὥστε οἱ ἀστροναῦτες ζήτησαν ἀπὸ τὴν Γῆ τὴν ἀδεια νὰ συνεχίσουν καὶ μετὰ τὴν ἕκτη περιστροφῇ. Ἡ ἀδεια δόθηκε. Μέσα στὴν κοσμικὴ ἀπεραντοσύνη καὶ μοναξιά, ἡ συνάντηση μετ' ἄλλους ἀνθρώπους εἶναι κάτι περισσότερο κι ἀπὸ δῶρο. Εἶναι μιὰ πραγματικὴ εὐτυχία. Κατὰ τὴν ὁδὸν, ὅμως, περιστροφῇ ὁ Σίρρα, πιλότος τοῦ «Τζέμινι 6», ἄρχισε νὰ χειρίζεται τοὺς προωθητικὸς πυραύλους τοῦ καὶ νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ

τοὺς συνοδοιπόρους του. Οἱ κοσμικοὶ ταξιδιώτες χαίρετῆθηκαν. «Καλὴ ἀντάμωση στὴν Γῆ», εἶπαν. Ἔτσι, σὲ κάθε περιστροφῇ, τὰ διαστημόπλοια μεγάλωναν κατὰ 45 χιλιόμετρα τὴν μεταξύ τους ἀπόσταση.

Σὲ κάποια στιγμὴ τῆς «πορείας» τὸ «Τζέμινι 7» ἔρριξε στὸ κενὸ μιὰ ποσότητα νεροῦ καὶ ὁ λαλίστατος Σίρρα παρατήρησε στοὺς φίλους του: «Σέρνετε ἓνα κομμάτι πάγο πίσω σας».

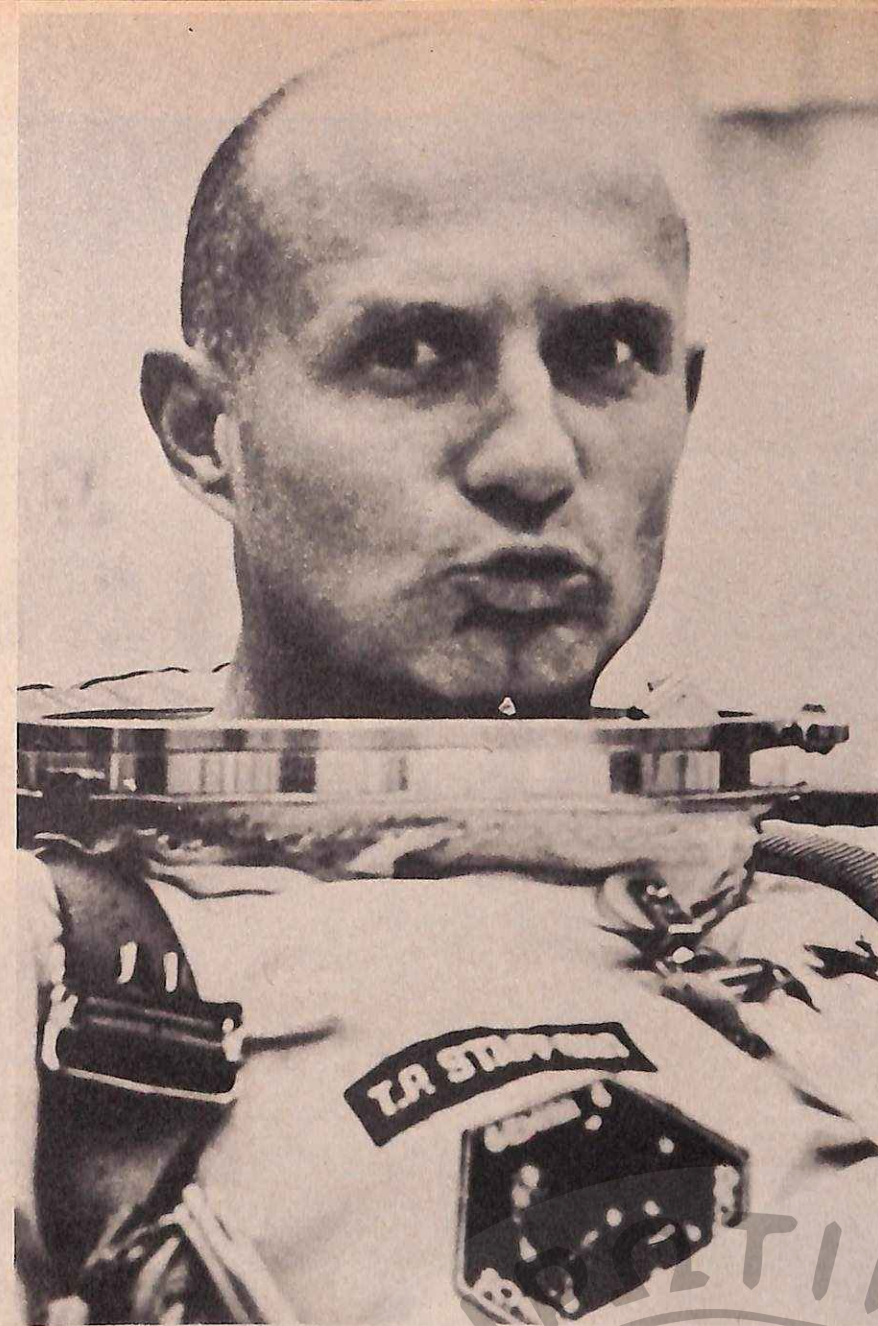
Ἡ πρωτοβουλία τῶν ἐλιγμῶν εἶχε ἀνατεθῇ στὸν πολὺπαθὸ «Τζέμινι 6», πού ἡ ἀρχικὴ του ἐκτόξευση παρὰ λίγο νὰ ἐξελιχθῇ σὲ τραγωδία. Ἀλλὰ ὁ Τόμας Σίρρα (42 ἐτῶν) καὶ ὁ Τόμας Στάφορντ (35 ἐτῶν) ἔχουν, καθὼς φαίνεται, ἓνα ἀτσάλινο

νευρικὸ σύστημα, μιὰ ἀντοχὴ ψυχροῦ καὶ ἀκατάβλητου ηλεκτρονικοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ κυνηγητὸ ἄρχισε ὅταν τὰ δυὸ ὀχήματα ἀπείχαν 468.000 χιλιόμετρα. Γιὰ νὰ πετύχῃ τὴν προσέγγιση, τὸ «Τζέμινι 6» ἔτρεχε χαμηλότερα, σὲ συντομώτερη τροχιά ἀπὸ τὸ «Τζέμινι 7». Ἔτσι κέρδιζε συνεχῶς ἀπόσταση. Ὅταν τὰ δυὸ κινούμενα σημεία ἔφθασαν σὲ σχέση ἐπαφῆς, τὸ «Τζέμινι 6» ἔλλαξε τροχιά καὶ πλησίασε περισσότερο. «Βρισκόμαστε σὲ ἀπόσταση 36 μέτρων», ἀκούσθηκε ἡ ἡρεμὴ φωνὴ τοῦ Στάφορντ. Καὶ λίγο ἀργότερα ἀνέφερε πάλι μετ' ἀνακούφισης: «Μόνον ἔξι μέτρα μᾶς χωρίζουν. Τὰ καταφέραμε!». Τὸ «ραντεβού» εἶχε πραγματοποιηθῇ μετ' ἀπόλυτῃ ἀκρίβεια, ὅλα κινήθηκαν μετ' ἀναμαστὴ ἀλλήλουχια ὠρολογίων.

Τὸ «ραντεβού» εἶναι ἓνας σταθμὸς στὴν διαστημοπλοία. Ἡ ἀπόλυτῃ σύμπτωση τῆς πορείας μέσα στὸν ἀπέραντο κοσμικὸ χῶρο τῶν δυὸ ὀχημάτων, πού ξεκίνησαν σὲ διαφορετικοὺς χρόνους ἀπὸ μιὰ κινούμενη ἀφεταιρία, τὴν Γῆ, δείχνει μιὰ ἐκπληκτικὴ ἱκανότητα ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ ὅλων τῶν δυνάμεων πού καθορίζουν τὴν πορεία καὶ τῶν δυὸ κινητῶν σημείων. Ἡ ἀπόσταση πού τὰ χώριζε —1,60 μέτρα— ἦταν σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε, γιατί, ἐκτός πού ἦταν ἀσφαλῶς τεχνικῶς ἀναγκαῖα, μπορούσε εὐχερέστατα νὰ μηδενισθῇ, νὰ ἐνωθῶν ἀπολύτως καὶ νὰ ἀποτελέσουν σῶμα μετ' ἑνιάια πορεία. Ἦταν ἀκόμη δυνατόν νὰ προσδεθῶν μεταξύ τους δυὸ ἢ περισσότερα καὶ νὰ ἀλλάξουν ἀμοιβαίως τὰ πληρώματά τους.

Οἱ δυνατότητες πού ἀνοίγονται μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπίτευγμα εἶναι ἀπεριόριστες. Τὸ θετικότερο ἴσως ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ γνῶση ὅτι ὁ ἀστροναῦτης δὲν εἶναι μόνος στὸ Διάστημα, αἰθεροδόχης ἢ κλεισμένος στὴν στενόχωρη φυλακὴ του, ἔρμαιο τῶν νόμων τῆς οὐράνιας μηχανικῆς. Εἶναι δυνατόν οἱ ἀστροναῦτες νὰ συνεργασθῶν μετ' ὁ πλῆρωμα ἑλλοῦ διαστημοπλοίου, νὰ δράσουν ἀπὸ κοινού, νὰ ἀνταλλάξουν τὴν πείρα τους καὶ νὰ ἀποφασίσουν ἐν κινήσει.

Τὸ ἐπίτευχες «ραντεβού» ἀπέδειξε, ἐπίσης, ὅτι τὰ διαστημόπλοια μποροῦν πιά νὰ πραγματοποιήσουν ὅποιονδήποτε ἐλιγμό. Εἶναι πλέον αὐτοδύναμα καὶ αὐ-

φοβούνται καὶ οἱ ἥρωες;..

...Βεβαίως ὄχι. Μὲ πολὺ καμικὲς γκριμάτσες ἀντιμετώπισε τὸν φωτογραφικὸ φακὸ ὁ ἀστροναῦτης Τὸμ Στάφορντ, μόλις μπῆκε στὴν διαστημικὴ στολή του, προκειμένου νὰ ἐκτοξευθῇ μετ' ὁ «Τζέμινι 6». Αὐτὸς καὶ ὁ Σίρρα ἀπέδειξαν ἰδιαίτερως πόσο ἀτρόμητοι εἶναι, μετ' ὁ ψυχραιμία πού ἐδειξαν καὶ στὴν γνωστὴ ἀποτυχία τῆς πρώτης ἐκτοξεύσεως καὶ στὴν συνέχεια μετ' ὁ πραγματοποίηση τοῦ ρεντεβού.

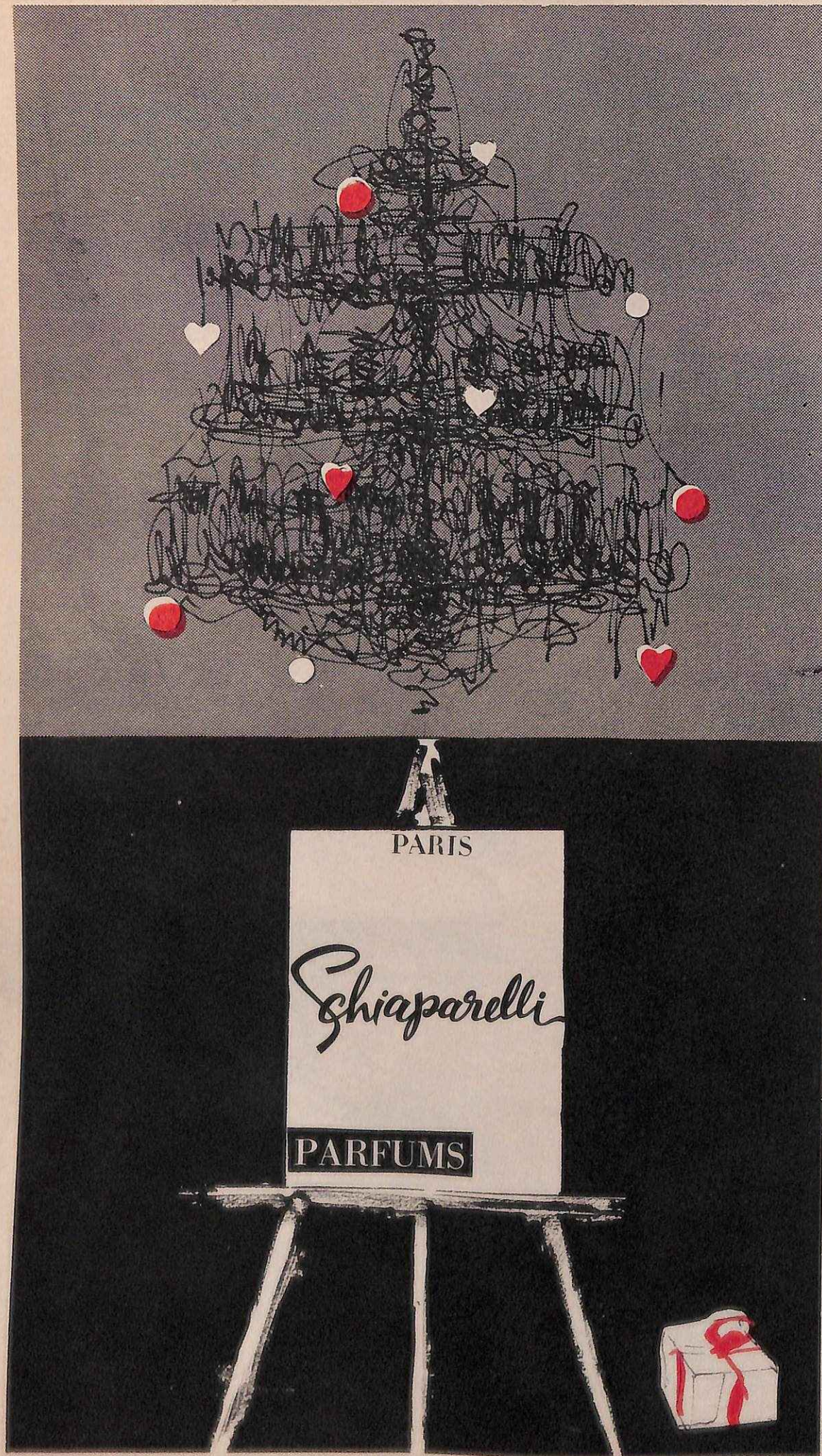
Ἡ ΚΑΦΟΥΛΑ ΤΟΥ «ΤΖΕΜΙΝΙ 6» ΑΛΙΕΥΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ. ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΕΧΗ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗ ΣΤΟ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟ «ΓΟΥΩΣΠ»

Οἱ ψυχραιμοί: Ἀλληλοσυγχαίρονται οἱ ἀστροναῦτες Στάφορντ (ἀριστερὰ) καὶ Σίρρα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀσφαλῆ ἀνοδὸν τοὺς στὸ καταδρομικὸ «Γουόσπε». Ἦταν τὸ πλῆρωμα τοῦ «Τζέμινι 6», οἱ ἀνθρώποι μετ' ὁ χαλύβδινα νεύρα πού, παρὰ τὴν ἀνάφλεξη τοῦ πυραύλου τοὺς στὴν ἐξέδρα ἐκτοξεύσεως, δὲν ἐχρησιμοποίησαν τὸ σύστημα ἀσφαλείας καὶ δίσωσαν ὅλο τὸ πείραμα. Ἡ δοκιμασία, ὅμως, αὐτὴ δὲν τοὺς ἐμπόδισε νὰ πραγματοποιήσουν τὴν πτήση λίγο ἀργότερα καὶ νὰ ἐκτελέσουν μετ' ὁ θυμαστὴ ἀκρίβεια τοὺς πιδὸ δύσκολους χειρισμούς, γιὰ νὰ συναντήσουν τὸ «Τζέμινι 7» στὸν οὐρανὸ

Οἱ ὑπομονητικοί: Περήφανοι χαμογελοῦν καὶ οἱ ἀστροναῦτες Φράνκ Μπόρμαν (ἀριστερὰ) καὶ Τζαίμς Λόβελ, οἱ πιλότοι τοῦ «Τζέμινι 7», ἀφοῦ κατέχουν πιά ὅλα τὰ ρεκόρ τῶν μέχρι σήμερα διαστημικῶν πτήσεων. Δεκατέσσερις ἡμέρες στὸ Διάστημα εἶναι τὸ μεγαλύτερο ταξίδι πού ἔχει πραγματοποιήσει ποτὲ ἀνθρώπινο πλῆρωμα καὶ ἱσοδυναμεῖ μετ' 8.280.000 χιλιόμετρα, δηλαδή 11 φορές τὸ ταξίδι ἀπὸ τὴν Γῆ ὡς τὸν δορυφόρο τῆς «τῆς Σελήνης» μετ' ἐπιστροφῆς.

ΤΕΤΡΑΔΥΜΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

τοκαθοδούμενα όχηματα, που δεν εξαρτώνται από τις εντολές της Γής. Δεν είναι τηλεκατευθυνόμενα. Ο άνθρωπος παράγων είναι ένα στοιχείο πρώτου βαθμού, που δρά και κατευθύνει την πορεία του κατά βούληση, ενώ μέχρι τώρα μεταφερόταν ως παρατηρητής ή έκτελούσε απλούς χειρισμούς.

Με την βελτίωση της τεχνικής, που προχωρεί με κολοσσιαία άλματα, είναι δυνατή ή κατά βούληση συγκέντρωση ή διασπορά οσωνδήποτε διαστημοπλοίων, τα οποία μπορούν να έκτελούν τους πιο σύνθετους συνδυασμούς. Η παροχή βοήθειας από το ένα διαστημόπλοιο στο άλλο είναι δυνατή, όπως επίσης και η συνεχής ανανέωση του πληρώματος με νέους αστροναύτες από την Γή.

Εκείνο, όμως, που ανοίγει τεράστιες προοπτικές είναι η δυνατότητα πλέον συσσωρευτική προσθήκη διαστημοπλοίων, ώστε όλα μαζί, συναρμολογούμενα, να αποτελέσουν ένα γιγαντιαίο διαστημόπλοιο - σταθμό.

Όπως απέδειχθη, τα μέσα πλοηγώσεως — οι πύραυλοι - πηδάλια — μπορούν να κινήσουν το διαστημόπλοιο και έξω από την αρχική και αύστηρα προκαθορισμένη τροχιά, ή οποία δινόταν από την ώστική δύναμη έκτοξεύσεως και από τις προωθήσεις των διαδοχικών ορόφων του πυραύλου - φορέως. Τώρα μπορούν να κατευθυνθούν προς οποιοδήποτε προσιτό σημείο, να επιταχύνουν ή να επιβραδύνουν την πορεία τους.

Ετσι είναι δυνατή ή έκτόξευση σμήνους διαστημοπλοίων ή και μεμονωμένων εξαρτημάτων, που θα «ψαρεύονται» στο διάστημα από όχηματα - συλλέκτες, για να συγκεντρωθούν γύρω από ένα ή περισσότερα διαστημόπλοια - βάσεις και να συναρμολογηθούν από ειδικούς μηχανικούς κατασκευών.

Η σύνθεση, λοιπόν, ενός σταθμού ή μιάς εξέδρας είναι πλέον ένα επίτευγμα που πρέπει να αναμένεται σύντομα. Η ευκολία του ανθρώπου να ζήσει και να κινείται αιώρουμένος στον ελεύθερο χώρο δίνει την δυνατότητα έκτελέσεως εργασιών με την συνεργασία πολλών διαστημοπλοίων.

Με το ραντεβού των «Τζέμινι» και τον μακρό χρόνο διαμονής του ζεύγους Μπόρμαν και Λόβελ στο «Τζέμινι 7» πρέπει να θεωρηθεί ότι έληξε ουσιαστικά το στάδιο πειραματικής διερευνησεως των όρων στον εξωγήινο χώρο, από την άποψη της διαβίωσης των αστροναυτών (απέδειχθη ότι μπορούν να μείνουν στο διάστημα τουλάχιστον 30 ημέρες και χωρίς την βαρεία προστατευτική στολή τους) και της καθοδήγησης των διαστημοπλοίων τους. Απομένουν τώρα οι μεγάλες πραγματοποιήσεις. Και σαν πρώτα θέματα πρέπει να αναμένονται ή κατασκευή μόνιμης εξέδρας - σταθμού και ή κατάκτηση της Σελήνης.

Θελείτε ένα πραγματικό brandy;

από το 1882
ΚΑΜΠΑ

Ἑλληνικὸ ἔθιμο μὲ ξένο διαβατήριο

Τὸ γκὺ
ἐμφανίζεται
ὡς ξενοφερμένο
ἐπὶ τὸν τόπο μας...

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΔΕΝΔΡΟ, ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ...

Στις χριστουγεννιάτικες δοξασίες —ἀπαραίτητο δημοσίευμα «ἐπικαιρότητας» αὐτῶν τῶν ἡμερῶν— τὸ γκὺ ἐμφανίζεται πάντα σὰν ξενοφερμένο ἔθιμο, ποὺ «πολιτογραφήθηκε» τὰ τελευταία χρόνια στὰ ἑλληνικὰ ἀστικά κέντρα, μαζί μὲ τὸ στολισμένο δένδρο. Ἡ ἐμφάνισή του στὶς ἐορταστικές ἡμέρες ἀποδίδεται συνήθως στὸ κύμα ἐξευρωπαϊσμοῦ ποὺ ἰδιαίτερα στὶς μεγάλες πόλεις βάλθηκε νὰ σθήσει τὶς ρωμικές συνήθειες. Ὡστόσο, τὸ γκὺ, μαζί μὲ ἕνα ἄλλο φυτὸ, τὸ σκιλλοκρέμμυδο, ποὺ διαθέτει τὶς ἴδιες περὶ πολὺ ἰδιότητες καλοτυχίας, εἶναι καὶ στὸν τόπο μας γνωστὸ ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια. Γιὰ τὶς δοξασίες, τὴν ἱστορία καὶ τοὺς θρύλους ποὺ ἀναφέρονται σ' αὐτὰ τὰ δυὸ φυτὰ ρωτήσαμε τὴν λαογράφο Κα Κατερίνα Κακούρη.

—Μέσα στὰ λογῆς χαρίσματα τῆς χριστουγεννιάτικης καὶ ἀγιοθασιολογικῆς γιορτῆς —μὰς εἶπε— ὑπάρχουν δυὸ δῶρα ποὺ στὴν λαϊκὴ συνείδηση ἐξασφαλίζουν ἀλάνθαστα τὴν «καλὴ χρονιά». Εἶναι ἡ ἀγιοθασιολογία καὶ ὁ ἱεὺς. Ὁ ἱεὺς εἶναι τὸ «γκὺ» τῶν Γάλλων, τὸ «χρυσὸ κλωνάρι» ποὺ φέρνει τὴν καλοτυχία. Ὁ λαὸς μας τὸ λέει: βίσκο, μελιό, λάσικα. Ἡ ἀγιοθασιολογία εἶναι ἡ σκίλλα τῶν ἀρχαίων, τὸ γνωστὸ σὲ ὅλους μας σημερινὸ σκιλλοκρέμμυδο, ποὺ τὸ κρεμᾶνε τὴν Πρωτοχρονιὰ στὸ σπιτικό τους πλούσιο καὶ φτωχό. Τὸ ἕνα, φυτὸ - παράσιτο, ποὺ ἡ γῆ δὲν τὸ θρέψε ποτέ, γαντζώνεται σὲ κλάδους καὶ κορμούς μεγάλων δένδρων, σὲ ἔλατα, σὲ καστανιές, σὲ βελανιδιές. Τὰ φύλλα του εἶναι παχιά καὶ ὁ ἀνθὸς του σὰν δροσοστάλα. Ἀρριζο πάνω στὰ δένδρα, φαντάζει στὰ μάτια τοῦ ἀπλοϊκοῦ ἀνθρώπου σὰν οὐρανόπεμφο. Τὸ ἄλλο, ἀπλὸ ἀγριοβότανο, χωρὶς νὰ εἶναι παρασιτικό, θλασταίνει, ὅμως, κάποτε καὶ ἐξω ἀπὸ τὴν γῆ, ἰδιότητα ποὺ ἐπίσης φαντάζει ὑπερφυστικὴ στὰ μάτια τοῦ λαοῦ.

—Σὲ πόσο παλιὰ ἐποχὴ ἡ ἐπιστήμη τοποθετεῖ τὴν προέλευση τῶν δυὸ φυτῶν;

—Ἀς τὰ πάρουμε μὲ τὴν σειρά. Τὸ γκὺ πρῶτα. Ἡ λατεία τοῦ ἱεῶς ἔχει ἐξακριβωθῇ σὲ πολὺ μακρινούς μας καιροὺς καὶ σὲ πολὺ μακρινές μας χώρες. Ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα δὲν ἔχομε πληροφορίες γιὰ ἱερατικά ἔθιμα. Ὁ ἱερόφορος Δρύες ἀναφέρονται ἀπὸ τὸν Σοφοκλῆ σὲ στίχο μιᾶς χαμένης τραγωδίας του —φράση ποὺ συνταιριάζει τὸν ἱεὺς, τὸ ἱερὸ κλωνάρι τῶν Ἀρίων, μὲ τὴν δρυΐδα, τὸ ἱερὸ, ἴσως, δέντρο τοῦ Δία, ἢ καὶ γενικώτερα τὸν ἱεὺς μὲ τὸ δέντρο, γιὰ τὸ δρυΐδα. Στὸ συνταίριασμα, ὅμως, αὐτὸ δὲν ξεδιαλύνουμε ἀν κρύβεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ ἱερατική. Ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη φράση, τοῦ Θεόφραστου: «Τὰ ἱερά μὴ καίεσθαι». Ἀλλὰ οὐτε αὕτη μὰς ἐπιτρέπει σίγουρα νὰ πούμε πῶς ὑπῆρχε στὸν Ἑλληνισμὸ ἡ πίστη ὅτι ὁ ἱεὺς προστατεύει ἀπὸ τὸν κεραυνὸ καὶ τὴν φωτιά. Τὸ μόνο ποὺ μπορούμε σίγουρα νὰ πούμε εἶναι ὅτι τὸ

γκὺ ἦταν γνωστὸ καὶ συνδεδεμένο ἴσως μὲ παλαιότερες δοξασίες.

—Πότε ἀρχίζουν ν' ἀναφέρονται σαφέστερα οἱ ὑπερφυστικές, ἂς πούμε, ἰδιότητες τοῦ ἱεῶς;

—Ὁ Πλίνιος, ἀναφέροντας δεισιδαίμονες δοξασίες τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, γράφει ὅτι ὁ ἱεὺς, κομμένος μὲ ὠρισμένο τυπικὸ, προστατεύει ἀπὸ τὴν φωτιά, γιὰ τρεῖς τὴν ἐπιληψία, τὶς πληγές καὶ τὴν στεῖρωση. Ὁ ἴδιος συγγραφέας, σὲ ἄλλο χωρίο, περιγράφει ἱερατικὴ τελετὴ τῶν Γαλατῶν. Οἱ Δρυΐδες, Γαλάτες μάγοι ἱερεῖς, ἔκοβαν τὸν ἱεὺς, τὸν φυτρώνοντα πάνω σὲ δρυΐδα, τὴν δὴ μέρα τοῦ φεγγαριοῦ. Ἐνας ἱερεὺς, ντυμένος ὀλόλευκα, ἀνέβαινε στὸ ἱερὸ δένδρο καὶ ἔκοβε μὲ χρυσὸ δρεπάνι τὸ «χρυσὸ» κλωνάρι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γιὰ νὰ μὴν ἀγγίξῃ τὴν γῆ. Ὑστερα θυσίαζαν δυὸ λευκὰ βόδια καὶ παρασκευάζαν μὲ τὸν ἱεὺς ἕνα ποτὶ, ἀντίδοτο στὰ δηλητήρια καὶ καλὸ γιὰ τὴν γονιμότητα τῶν ζώων. Ὁ Ἀγγλὸς ἐθνολόγος Φρέιζερ, στὸ μεγάλο ἐ-

θνογραφικὸ ἔργο του τὸ «Χρυσὸ κλωνάρι», συγκέντρωσε σὲ εἰδικὸ κεφάλαιο ἱερατικὰ ἔθιμα ἀπὸ σύγχρονους λαούς, πολιτισμένους καὶ πρωτόγονους. Τὰ βρίσκει ὅμοια ἢ, τουλάχιστον, πολὺ συγγενικά μὲ τὰ ἀρχαῖα γαλατικά καὶ τὰ ρωμαϊκά.

—Παράδειγμα;

—Μὰς λέει πῶς οἱ Ἀἰνῶ, μιὰ πρωτόγονη φυλὴ σὲ ἰαπωνικά νησιά, κόβουν ἱεὺς φυτρώνοντα πάνω σὲ δρυΐδα, πιστεύοντας πῶς θεραπεύει κάθε ἀρρώστια καὶ πῶς δίνει τὴν γῆ καὶ τὴν γυναῖκα γονιμότητα. Κάποια ἄλλη πρωτόγονη φυλὴ, ἀφρικανικὴ αὕτη, ἔχει ἀνάλογα ἔθιμα. Ἐνας Γάλλος συγγραφέας, ἀναζητώντας τὸ γιὰ τὸν ἱεὺς σημερινὸ Ἀφρικανὸ καὶ οἱ ἀρχεγονοὶ Γαλάτες παρουσιάζουν τὶς ἴδιες ἱερατικὲς δεισιδαιμονίες, συμπεραίνει πῶς οἱ «κοινὲς αὐτὲς δοξασίες θὰ ἔχουν ἴσως κοινὴ τὴν μαγικὴ καταγωγή. Λευκοὶ καὶ μαύροι, καθένας μὲ τὸν δῶκε τοῦ τρόπου, θὰ ἀντίκρισαν σὰν ὑπερφυσικὸ τὸ φυτὸ αὐτό, ποὺ μεγαλώνει καὶ ἀνθίζει ἐξω ἀπὸ τὴν γῆ, καὶ θὰ τὸ πίστεψαν σὰν οὐρανοσταλμένο δῶρο τῆς θεότητος.

—Σεῖς, μὲ τὴν πείρα σας στὶς ἀρχαῖες θλαστολατείες, πῶς τὴν βλέπετε τὴν ἀποψη αὕτη;

—Ἀρκετὰ ἀξιοπρόσεχτη. Δίνει μιὰ πιθανὴ ἐξήγηση σὲ ἔθιμα ἱερατικά καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα συγγενικά. Γιατί, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἱεὺς, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα παρασιτικά θλαστικά ποῦ, εἴτε ἐπειδὴ φυτρώνουν σὲ ἀπίθανο τόπο, εἴτε μὲ ἀφύσικο τρόπο, θεωροῦνται σὰν ὑπερφυσικά. Τέτοια ποῦ ὁ ἀνθρώπος τὰ πιστέψει ἱκανὰ νὰ ρυθμίσουν τὴν μοῖρα του, καὶ τὰ πιστεύει ἀκόμα. Γι' αὐτὸ, ἄλλωστε, καὶ οἱ λαογράφοι μποροῦν σήμερα νὰ ἐλέγχουν μὲ τὰ ἴδια τὰ μάτια τους πλῆθος ἐπιδημιῶν τῆς ἀρχαίας ἱερατικῆς, διατηρημένων στὰ λαϊκά ἔθιμα τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

...ἀλλὰ ἦσαν
γνωστὰ
ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα
χρόνια

—Θέλετε νὰ μᾶς πῆτε μερικά;

—Οἱ Ἑλβετοὶ θεωροῦν ὅλα τὰ παρασιτικά φυτὰ ἱερά. Πρὸ πάντων, ὅμως, τὸν ἱεὺς, ποὺ βρίσκειται πάνω στὴν δρυΐδα. Τὸν κόβουν μὲ εἰδικὸ τρόπο καὶ σὲ εἰδικὴ ἐποχὴ, ὅταν ὁ ἥλιος βρίσκεται στὸν Τοξότη καὶ τὸ φεγγάρι στὴν χάση του, τὴν πρώτη, τὴν τρίτη καὶ τὴν τέταρτη μέρα πρὶν ἀπὸ τὸ νέο φεγγάρι. Τὸν ξεκολλοῦν ἀπὸ τὰ δένδρα μὲ σαΐτιες. Πρὶν πέσει στὴν γῆ, τὸν πιάνουν μὲ τὸ ἀριστερό τους χέρι, κ' ἔτσι τὸ φυτὸ, διατηρώντας τὶς μαγικὲς του ἰδιότητες, γιὰ τρεῖς ὅλες τὶς παιδικὲς ἀρρώστιες. Οἱ Σουηδοὶ κόβουν τὸν ἱεὺς, μὲ σαΐτιες ἢ μὲ πέτρες, μιὰ ὠρισμένη νύχτα. Τὴν παραμονὴ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ἐποχὴ τοῦ θερινοῦ ἡλιοστασίου. Πιστεύουν πῶς ἔτσι τὸ φυτὸ γιὰ τρεῖς τὴν ἐπιληψία, τὶς ἀρρώστιες, πῶς δίδει τὰ νεραϊδικὰ καὶ προστατεύει ἀπὸ τὴν φωτιά. «Σάβωθο» τοῦ κεραυνοῦ ὀνομάζουν τὸ παράσιτο σὲ κάποιο ἐλβετικὸ καντόνι, καὶ στὴν Βοημία τὸ καίει στὴν ἐστία τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ νὰ μὴν πέσῃ ἀστροπελέκι. Κρεμασμένος ὁ ἱεὺς ὀλοχρονίς, σὲ σταύλους, σὲ μαντριά, σὲ σπιτικά, παίρνει τὸ χρῶμα τοῦ χρυσαφιοῦ, καὶ αὐτὸ τὸ «χρυσὸ κλωνάρι» δίδει κάθε λογῆς κακοτυχία. «Ὅποιος δὲν ἔχει ἱεὺς, δὲν ἔχει μήτε τύχη», λένε οἱ Βρετανοὶ.

—Ξεχάσαμε, ὅμως, τὴν ἀγιοθασιολογία.

—Αὐτὸ εἶναι τὸ καθαρὸς ἑλληνικὸ φυτὸ, ποὺ φέρνει τύχη. Χρόνια τώρα, πλούσιοι καὶ φτωχοὶ, σπεύδουν νὰ τὴν ἐξασφαλίσουν τὶς χρονιὰς μέρες γιὰ τὸ σπῆναι τους. Οἱ Σαρακατσάνοι τὴν κρεμοῦν στὰ καλύβια τους, οἱ χωρικοὶ στὸ φτωχικὸ τους, οἱ πρωτευουσῖανοι στὸ ἀρχοντικὸ τους. Ὅλοι γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ: Γιὰ νὰ φέρῃ τὴν καλὴ τύχη, γιὰ νὰ διώχνῃ τὶς συμφορὲς καὶ τὰ θανατικά. Σ' ὅλη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα τὸ φυτὸ αὐτὸ θεωρεῖται ἀ-

Κάτω ἀπὸ τὸ «χρυσὸ κλωνάρι», ποὺ φέρνει καλὴ τύχη, ὁ χριστουγεννιάτικος ἀσπαρμός

Πάμφερδη τιμή
όσες οι έρχαδιές
ΜΟΝΟΝ 3300

ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ
ΠΛΕΝΕΙ
ΞΕΒΓΑΖΕΙ
ΣΤΙΒΕΙ

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΘΑΥΜΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

albalux
(Αλμπαλούξ)

Και το
ΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ-ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟΝ
albalux (Αλμπαλούξ)
που πλένει και στεγνώνει συγχρόνως

ΔΡΧ. 7350
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΤΗΛΕΜΠΟΡΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 ΣΤΟΑ - ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 232.175 - 221.944

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ
ΤΟ ΓΑΛΛ ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ ΕΙΣ ΚΟΚΚΟΥΣ
ΡΕΓΚΙΛΕ (ΑΠΟΒΟΥΤΥΡΩΜΕΝΟ)

ΑΜΜΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΙΤΑ
ΚΑΙ
ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

ΡΕΓΚΙΛΕ
ΑΠΟΒΟΥΤΥΡΩΜΕΝΟ

ΣΕ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΚΟΥΤΙ

Ευγευστο, θρεπτικό και τόσο ελαφρό!
Περιέχει όλα τα θρεπτικά συστατικά του
πιο έκλεκτου αγελαδινού γάλακτος, πλην του βουτύρου.
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΧΑΙΝΕΙ!
Διαλύεται αμέσως σε νερό παγωμένο,
τρεχούμενο ή χλιαρό.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ FRANCE-LAIT
ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΓΓΥΗΣΗΝ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ, ΔΙΟΛΟΥ 78, ΤΗΛ. 312.945

"Εθιμα που ξεκινούν
από δένδρολατρικές ιεροτελεείες
της κλασικής
έλληνικής παραδόσεως

λεξικό. Διώνει, δηλαδή, μακριά το κακό. Ο Π. Γεννάδιος, στο «Φυτολογικό Λεξικό» του, αναφέρει την συνήθεια να κρεμούν πάνω από το ανώφλι της θύρας των σπιτιών ή από την οροφή εργαστηρίων την ανθισμένη σκίλλο-κρεμμύδα. Ο 'Ηλίας Τσιτσέλης, σε δοθανολογική λαογραφική μελέτη του, γράφει ότι στην Κεφαλονιά κρεμούν το αγριοκρέμυδο στις όροφες, στα υπέρθυρα, στους εξώστες των σπιτιών. Αυτό γίνεται την παραμονή του 'Αϊ-Βασίλη, γι' αυτό και το όνομα αγιοδασιλίτα. «Επειδή δε και εκεί είναι άνευ περιποιήσεως και μη κεχωρισμένης της ρίζης αυτής φύει νέα φύλλα και άνη και θεωρείται σύμβολον και έμβλημα της αναγεννήσεως του χρόνου, προοιωνίζομένη και την του οικου συνέχειαν και ανανέωσιν». Επίσης, ο Α. Καραγιάννης, στο «Δεισιδαιμονίας Δοκίμιον», γράφει ότι οι Νεοέλληνες κρεμούν ή προσδένουν το αγριοκρέμυδο «έπι θύρας, πιστεύοντες ότι έχει την δύναμιν να απομακρύνει πάντα τα κακά».

—Ήταν γνωστή και στους αρχαίους Έλληνες η πρόληψη αυτή;

—Βεβαίως. Ο Διοσκουρίδης, γιατρός στον δεύτερο αιώνα μ.Χ., χαρακτηρίζει την σκίλλα «άλεξι-φάρμακον... πρό των θυρών κρεμαμένη», και προγενέστεροι, όπως και μεταγενέστεροι από αυτόν συγγραφείς αναφέρουν το ίδιο έθιμο. Σύμφωνα με πληροφορία του Θεοφράστου, η σκίλλα «κρεμαννυμένη ζή και πλείστον γε χρόνον διαμένει... και πρό των θυρών της εισόδου φυτευθείσα άλεξιτήριον είναι της επιφερομένης δηλησίως». «Εδιωχνε, δηλαδή, τον έλεθρο. Έτσι πίστευαν οι Έλληνες της κλασικής αρχαιότητας και η πίστη τους πρέπει να κρατιόταν από αρχαιότερη εποχή. Ο Πλίνιος αναφέρει ότι ο

Πυθαγόρας, ο θεματοφύλακας πανάρχαιων παραδόσεων, θεωρούσε «την σκίλλα την κρεμαμένην στο διάζωμα της θύρας της εισόδου, μάγανον καί, σύμφωνα με την παράδοση, είχε σκοπό να διώχνει το κακό».

—Έδω, στην Αθήνα, δεν λέμε ποτέ το φυτό σκίλλοκρέμυδο, ούτε σκίλλα.

—Ναί. Στα διάφορα μέρη της Ελλάδος έχει διάφορα όνόματα. Στην Κρήτη την λένε σκίλλοκρέμυδο και την Πρωτοχρονιά ο νοικοκύρης την σπάζει στην έξωπορτα του σπιτιού του. Στην Κύπρο την λένε άσκιλλοτούρα. Άσκέλλα στις Κυκλάδες. Μπότικα (λέξη άρβανίτικη) την λένε οι Σαρακατσάνοι, όπως γράφει σε ανέκδοτη μελέτη της η Άγγελική Χατζημιχάλη. Οι ποιμνικοί αυτοί νομάδες, που διατηρούν το πιο πρωτογονικά έθιμα του Έλλητισμού, κρεμούν τον μπότικα μπροστά στα καλύδια τους, για άποτροπή του κακού. Στην αρχαιότητα χρησίμευε για τελετές άγνιστικές, για καθαρμούς, που συνεχίζει και σήμερα ο λαός μας πιστεύοντας ότι το σκίλλοκρέμυδο αποδιώχνει τα Παγανά, λυτρώνει τον άνθρωπο από αρρώστιες και τον βοηθάει να είναι γερός, να είναι καλοκαρδισμένος. Καί, όπως η αγιοδασιλίτα μένει θαλερή, κρεμασμένη σε θύρες και όροφες, έτσι και ο άνθρωπος, χωρίς σε όμοιοπαθητική μαγική ενέργεια, θα μείνει θαλερός. Η αγιοδασιλίτα είναι στέρεα ριζωμένη στα ελληνικά έθιμα, μα και ο Ιξός, παράσιτος μέσα στα έθιμά μας, είναι κι αυτός καλοδεχούμενος. Βγαίνει από τον ίδιο κύκλο ιδεών που γέννησε τις προλήψεις γύρω από την σκίλλα. Ξεκινάει από πανάρχαιες δένδρολατρικές ιεροτελεστίες και αντανάκλα τον άφελή, μα και τραγικό άγώνα του ανθρώπου να άσφαλιξη την καλοχρονιά. ■■■

Galerie

Έφη

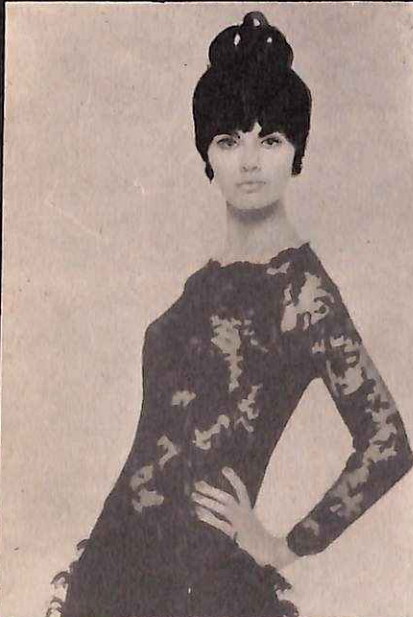

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΡΥΘΜΟΣ

έως περιμένει φέτος
στη νέα του διεύθυνση
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12
με νέες παραλαβές

και πλούσια συλλογή ύφασμάτων έπιπλώσεων

ΝΤΥΘΗΤΕ
ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

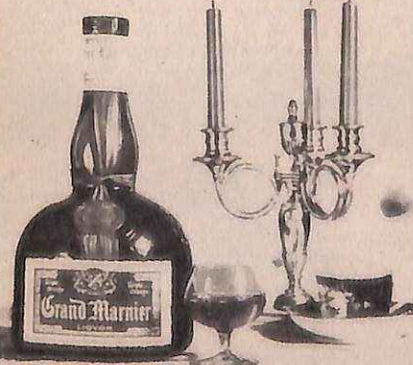
Roma

ΣΤΑΔΙΟΥ 57

LINEA

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3
(ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ)

Grand Marnier
LIQVEUR

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ Cellar ΚΡΕΙΖΟΥ 1

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ ΤΕΡΥΛΕΝΕ
ΤΕΡΓΑΛ ΚΑΠ.

ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
& ΣΧΕΔΙΩΝ

"ΜΑΙΣ ΝΑΧΜΑΝ"
MIX. NAXMAN & ΣΙΑ

ΠΛ. ΚΑΠΗΝΙΚΑΡΕΑΣ 3
1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 229.730

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ- ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΕΙΖΟΥ 1

ΚΑΙ ΣΕΣ ΜΗΘΥΣΕ Ν'
ΑΠΟΚΤΙΣΕΙ ΟΜΟΤΑ
ΝΕΑΛΗΘ ΣΥΝΘΕΣ!
Εάν το στήθος σου έχει
πλάτα καλάρουν ή είναι
άπορρηκτο κρεμμοποιεί
επ' τήν ευχέμεν
ΑΡΟ LADY
10 λεπτά μασάζ καθα-
μερνούς θα εός χαρίουν
και ζωτάνια.

ΤΟ **ΑΡΟ LADY** είναι
• Αμήνυον (δύο δούλες με μπαταρία και
όχι με ηλεκτρισμό) • εύκολο στην χρήση
• δίνει άπολυτη ελευθερία στις κινήσεις
έως • το κρεμμοποιεί πιατού: ετό
επίτι, στο γραφείο, τήν ώρα πού κοιμάσαι.
ΠΙΟΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
Ν.Στρατιών 8 Σία - Ι.Σταυρούπουλος -
Μονα Lisa - ΑΘΗΝΑ • Ι.Ρούσσος & Υίος, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: ΑΦΟΙ ΑΔΑΜΗ - ΒΟΥΛΗΣ 8/10
ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ

ΕΞΕΙΛ
ΤΗΡΑΤΕ
ΤΟΥΡΚΝΟΥΣ!
ΕΙΝΑΙ Η ΘΑΝΑΤΟΝΤΗ ΣΚΟΝΗ
ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ ΚΑΙ ΚΕΡΙΣ
ΚΟΠΟ, ΜΟΝΟ ΜΕ ΛΙΓΟ ΒΡΑΣΤΟ
ΝΕΡΟ, ΚΑΝΕΙ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ
ΣΑΣ Ν' ΑΣΤΡΑΦΤΟΥΝ ΣΑΝ
ΚΑΙΝΟΝΤΙΕΣ!
ΘΑ ΤΗΝ ΒΡΗΤΕ ΣΤΑ ΚΑΤ/ΤΑ:
ΚΡΥΣΤΑΛ, ΑΚΡΟΝ, ΙΛΙΟΝ,
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ,
ΣΤΟΥΡΑΣ.
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: ΑΦΟΙ ΑΔΑΜΗ -
ΒΟΥΛΗΣ 8/10 - ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ

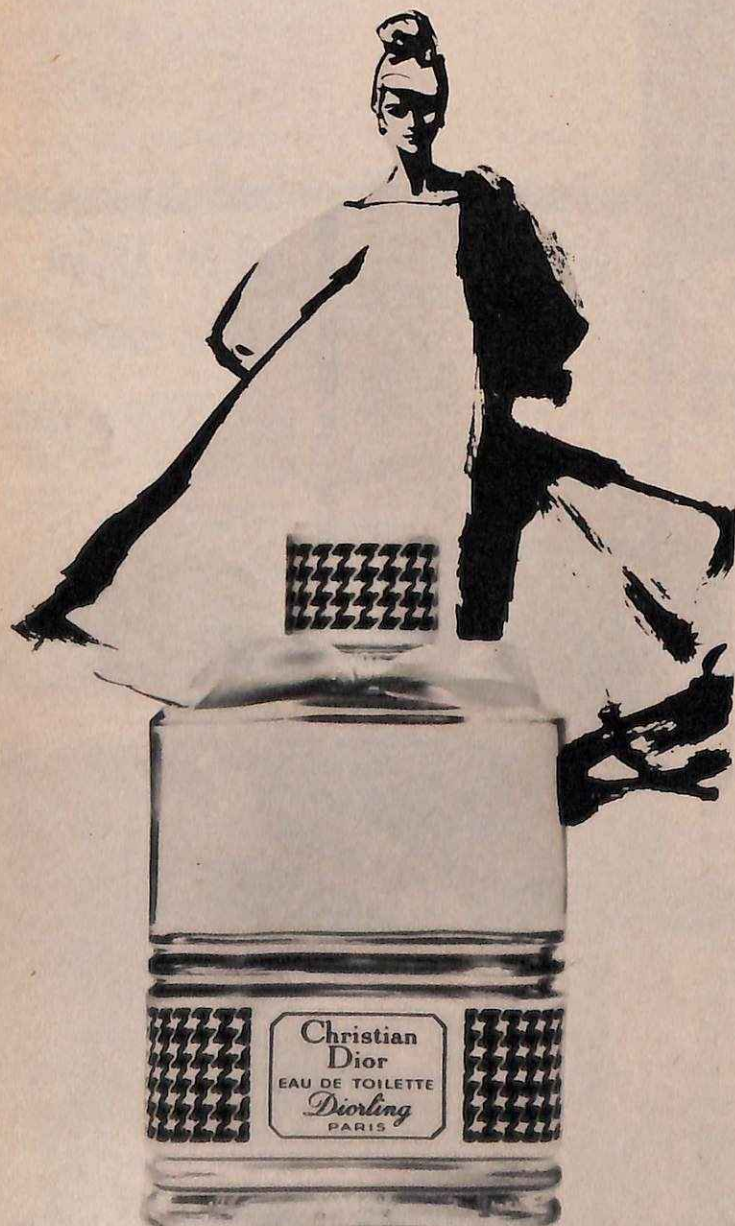

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
Παράδοση από γενιά σε γενιά
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ
1 ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

EAUX DE COLOGNE de Christian Dior

Miss Dior
Diorama
Diorissimo

...et
maintenant

Diorling

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Πολιτικά Χριστούγεννα

Η κυβέρνηση είχε κάνει την σκέψη πριν λίγες ημέρες: Να επισημειώσει την συζήτηση των οικονομικών ζητημάτων στην Βουλή και παρείχε την εντύπωση ότι σ' αυτή την επίσημη και σ' αυτή την συζήτηση έδινε εντόνως πολιτικό χαρακτήρα, ενδιαφερομένη να αναβαπτισθεί στην εμπιστοσύνη της εθνικής αντιπροσωπείας — ή, σε αντίθεση περίπτωση, να πέσει, τώρα άμεσα!

Στέλεχος της συμπολιτεύσεως άμφισβήτησε ότι η κυβέρνηση είχε πράγματι την πρόθεση να επιδείξει τόση θιασύνη: «Αδύνατο (παράτησε): έφθασαν οι έορτές και η Βουλή διακόπτεται: δεν παίρνει ο χρόνος...» «Αρμόδιος κυβερνητικός παράγων επέμεινε: «Αν χρειασθεί (ξαναείπε) η Βουλή θα συνεδριάσει και την επομένη των Χριστουγέννων!» «Μα αυτό δεν έχει ξαναγίνει!» — απάντησε ο άλλος. «Θα γίνει τώρα, αν χρειασθεί» — απερίφραστη ψυχρά ο κυβερνητικός παράγων. «Ασχετα με την έκταση που πήρε τελικά το ζήτημα, η παραπάνω σινομιλία δίνει το μέτρο της ρευστότητας που επικρατεί στην πολιτική ατμόσφαιρα και είναι τόσο ρευστή η κατάσταση, ώστε, αν έδινε ευκαιρία, οι έορτές των Χριστουγέννων δεν έπρόκειτο να ανασχέσουν τις εξελίξεις είτε προς λακυροποίηση, είτε προς ανατροπή της κυβερνήσεως!

Αλλωστε, οι έορτές των Χριστουγέννων δεν απέτελεσαν ποτέ φραγμό στις εξελίξεις. Πέρσι, επί παραδείγματι, ανήμερα τα Χριστούγεννα παρά' όλη να έκραγέ κυβερνητική κρίση, λόγω διαφωνίας, ο τότε ύπουργός των Οικονομικών κ. Κ. Μητσοτάκης υπέβαλε την παραίτησή του στον τότε πρωθυπουργό κ. Γ. Παπανδρέου. Έκείνη την στιγμή, η κρίση που θα ξεπούσε απέσοβη. Ο κ. Κ. Μητσοτάκης απέσυρε την παραίτηση και η κρίση ανέβληθε για ένα εξάμηνο...

● Και ακόμη (άλλο παράδειγμα): πρόσγει τα Χριστούγεννα όχι οι έορτές, αλλά ούτε ο κατακλυσμός του Νάου θα μπορούσε να ανακαταστή την κρίση που ώθησε στις τελευταίες εκλογές του θεβρουαρίου. Παραμονή Χριστουγέννων του 1963 έτελειώσαν η συζήτηση στην Βουλή επί των προγραμματικών δηλώσεων της πρώτης κυβερνήσεως Παπανδρέου. Επικολούθησε η ψηφοφορία και το αποτέλεσμα ήταν υπέρ και κατά της κυβερνήσεως: «Υπέρ», διότι εν πάση περιπτώσει η κυβέρνηση εξασφάλισε την απόλυτη πλειοψηφία (167) και «κατά», διότι αυτή η απόλυτη πλειοψηφία έθεωρήθη «ροζέ», αφού έστηριζε το αποφασιστικό στις ψήφους της ΕΔΑ.

● Και ανήμερα τα Χριστούγεννα, ο κ. Γ. Παπανδρέου ανέθηκε στα «Ανάκτορα, υπέβαλε την παραίτησή του και εξέησε νέες εκλογές. Ο Βασιλεύς Παύλος έπεφυλάχθη' έκανε μία προσπάθεια και ανέθεσε στον κ. Π. Κανελλόπουλο (νέο αρχηγό της ΕΡΕ) διερευνητική έντολη. Ο κ. Κανελλόπουλος συνντήθη με τον κ. Παπανδρέου και προσέπαθε να τον μεταπείσει. «Απέτυχε. Προς στιγμή ένομιση ότι ένα σχίσμα Κανελλόπουλου - Βενιζέλου - Στεφανοπούλου θα ήταν πιθανό, για να αποτραπεί η νέα εκλογική περιπέτεια.

● Η διάσπαση της ΕΚ ήταν επί θύρας' επί θύρας και ένας πόλεμος με την Τουρκία: επί θύρας και οι εκλογές! Κορυφώθηκαν η ένταση και ο εκνευρισμός. Τρεις ημέρες πρό της Πρωτοχρονιάς, ο Βασιλεύς έκάλεσε σε σύσκεψη του Στέμματος τους αρχηγούς των δύο μεγάλων κομμάτων. Η σύσκεψη απέτυχε και την προπαραμονή της πρωτοχρονιάς ανέτελλε στον κ. Γ. Παπανδρέου η έντολη να σχηματίσει υπηρεσιακή κυβέρνηση και να προχωρήσει σε εκλογές και τελικά, η ΕΚ δεν διασώθηκε, πόλεμος δεν έξεσπασε και οι εκλογές (έπειτα από πολλές ακόμη περιπέτειες) έγιναν... Λίγες ημέρες πρό των εκ-

λογών πέθανε ο Βενιζέλος, επάνω σε μία προεκλογική περιοδεία. Λίγες ημέρες μετά, πέθανε ο Βασιλεύς Παύλος... Το δίμηνο εκείνο είχε αποδειχθεί η πιο ταραχώδης και άγχυος φάση στην μεταπολεμική πολιτική ιστορία μας και τα Χριστούγεννα του 1963 (έφετρία της φάσεως εκείνης) κατέχουν τα πρωταία του πολιτικού άγχους σε σύγκριση με όλα τα άλλα μεταπολεμικά Χριστούγεννα...

Και η αλήθεια είναι ότι οι εορταστικές αυτές ημέρες δεν υπήρξαν πάντοτε πολιτικά ήρεμες, στην διαδρομή της τελευταίας εικοσαετίας — αντιθέτως! 'Ιδου μία μικρή δειγματοληψία από το ξεφύλλισμα των χριστουγεννιάτικων εφημερίδων της μεταπολεμικής περιόδου:

1945: Ρευστή η πολιτική κατάσταση. Η κυβέρνηση Σοφούλη κατηγορείται ότι επιδιώκει διεύρυνση προς τα αριστερά. Αντιδρούν πολλά φιλελεύθερα στελέχη... Από το άλλο μέρος: 'Επιδεινούνται οι οικονομική κατάσταση. Η κυβέρνηση ζητεί βοήθεια από την 'Αμερική (αίώνιο πρόβλημα!) και αναχωρεί προς ταυτό στην Ουάσινγκτον δ Τσουδερός.

1946: Ο ανταρτοπόλεμος έχει φουντώσει. Έννεα μήνες μετά τις εκλογές που έφεραν πανίσχυρο το Λαϊκό κόμμα, διεξάγονται διαπραγματεύσεις για να παραχωρήσει η κυβέρνηση Τσαλδάρη την θέση της σε μία κυβέρνηση (έθνικής ενώσεως). Υπογραμμίζεται η προσήλωση του Βασιλέως Γεωργίου Β' στο Σύνταγμα και στην αρχή ότι «ήσασ εξέλγει πρέπει να προέλθω εκ της Βουλής».

1947: Παραμονή Χριστουγέννων ανηγγέλλει ο σκηματισμός «κυβερνήσεως» των ανταρτών, υπό τον Μάρκο Βαφειάδη.

1949: Λαϊκοί και φιλελεύθεροι διαπραγματεύονται τον νέο εκλογικό νόμο. Εκλογές είναι εν όψει. Μερικά κόμματα θιάζονται. Στα παρασκήνια διαγράφονται ώριμες κινήσεις για να αναβληθεί ο χρόνος των εκλογών. Ένα δημοσίευμα (το αποδίδουν στον κ. Π. Πιπινέλη) προκαλεί σάλον, διότι υποτίθεται ότι εκφράζει τις απόψεις του Βασιλέως. Κατά το δημοσίευμα εκείνο, ο Βασιλεύς θέλει να αναβληθούν οι εκλογές και εξέφρασε στους αρχηγούς των κομμάτων την δυσφορία του διότι αυτοδεσμεύσαν για τον χρόνο της εκλογικής αναμετρήσεως. Πέφτουν θροχή οι διαφύσεις από όλα τα μέρη... 'Οστόσο, η διεκυστινίδα στα παρασκήνια συνεχίζεται και τελικά επικρατεί η λύση των εκλογών, οι οποίες φέρνουν τρεις μήνες μετά πανίσχυρες τις δυνάμεις του Κέντρου — μικρογραφία του σκηνικού που επεκράτησε το 1963!

1951: Παραμονές Χριστουγέννων ψηφίζεται το νέο Σύνταγμα, αφού η κυβέρνηση του Κέντρου εξασφάλισε την υποστήριξη των δύο ψήφων του Λαϊκού Κόμματος (Τσαλδάρη και Χαμδη). Τις ίδιες ημέρες, οι 'Αμερικανοί αναγγέλλουν χριστουγεννιάτικο «μηνυμάκι»: ότι περιορίζουν την βοήθεια σε 180 εκατομμύρια δολάρια... «Βαθυτάτην πικρίαν» εκφράζουν όλα τα πολιτικά κόμματα... (''Οστόσο, αν μας έδιναν σήμερα το ένα δέκατο της «περιορισμένης»

Πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει

HOOVERMATIC

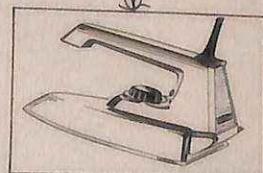
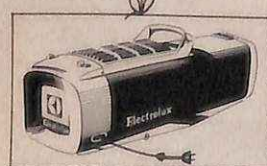
ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860, 226.747

ΤΑ ΚΑΛΑΝΔΑ
«Βλαμίν, αν είναι ο όρισμός σας
Χριστού την νά ωσ στο σας
Χριστός» σήμερα εν τή
Οι, ή ολη
Εν τω τιμμεται εν των
Ο των και των ολων.
Πληθος τω ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ
Και τουτο ή των οιστε
Εν τής ερχονται 3 με τα
☆ τους χωρίς να λείψη
Δια Χριστόν ως βουθεν ο Ηρώδης
Αμέως και έγινε ωδης...

...και του χρόνου...
...χρόνια ωοιλία...»

Electrolux

«Όλα τα είδη της ELECTROLUX υπερέχουν. Το γιατί το γνωρίζουν όλοι και θα τους γίνη ακόμα πιο γνωστό παρακολουθώντας τις αληθινές

ιστορίες μας, σαν κι' αυτή, σαν και τόσες άλλες που θα ακολουθήσουν...

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΤΟΙ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Α.Ε. & Β.Ε.
Οδός Γ' Σεπτεμβρίου 43 - Αθήναι ΤΤ 103 - Τηλ. 811.041/42/43

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

έκείνης βοήθειας θα ήμαστε πανευτυχείς!).

1954 : Έντονωτάτη πολιτική δραστηριότητα και να μὲν ὁ Ἑλληνικός Συναγερμός τοῦ Παπάγου ἔχει ἐπικρατήσει, ἀλλὰ ζωηρές ζημιώσεις σημειώνονται στοὺς κόλπους τοῦ Κέντρου. Ὁ Βενιζέλος ἀναλαμβάνει προσπάθεια συνενώσεως τῶν κεντρῶν κομμάτων, προτείνει τὴν διάλυση τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὴν συγχώνευσή του μὲ τὰ ἄλλα. Ἐπικρατεῖ τελικὰ ἡ ἀντιθετὴ ἀποψη τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου περὶ ἀπλῆς συνεργασίας μὲ τὰ ἄλλα κεντρῶς κόμματα καὶ ὁ Βενιζέλος ἀναχωρεῖ στὸ ἐξωτερικό.

1955 : Ἐξετάζεται (πάλι!) τὸ ἐνδεχόμενο νὰ ἐπισπευθοῦν οἱ ἐκλογές. Πρόκειται οὐσιαστικὰ γιὰ πολιτικὴ κρίση ποὺ σοδεῖ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Παπάγου καὶ μετὰ τὴν ἀνάθεση τῆς ἐντολῆς στὸν κ. Κ. Καραμανλῆ. Ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης κινεῖται στὰ παρασκήνια γιὰ τὴν προπαρασκευὴ ἐκλογικῆς συνεργασίας μὲ τὴν ΕΔΑ... Ὁ Βενιζέλος καὶ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἀνεβαίνουν, χριστουγεννιάτικα, στὰ Ἀνάκτορα καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν Βασιλέα ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις. Ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς ἐπιμένει νὰ διεξαγάγῃ ἐκεῖνος τὴς ἐκλογές. Τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπειλοῦν ἀποχή. Τελικὰ, δύο μῆνες μετὰ θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐκλογικὴ ἀναμέτρηση, μὲ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ ΕΡΕ, ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ «Λαϊκὸ Μέτωπο» — καὶ στὴν μέση ὁ κ. Σ. Μαρκεζίνης!

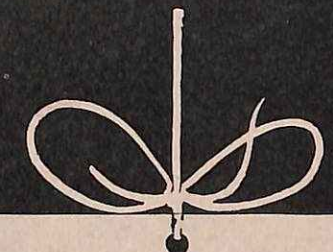
1956 : Ὁ Βενιζέλος θεωρεῖ ἀπαραίτητη τὴν συγχώνευσή τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων μὲ τοὺς Προοδευτικούς. Μέσα στὶς ἐπορτές ἀρχίζουν καὶ τελειώνουν οἱ σχετικὲς διαπραγματεύσεις — χωρὶς ἀποτέλεσμα! Στὸ ναυάγιο τῶν συνομιλιῶν ὠδήγησε ἡ ἐπιφυλακτικότης τοῦ κ. Σ. Μαρκεζίνη, καὶ ὁ Βενιζέλος ἀναχωρεῖ στὴν Αἴγυπτο, ἐνῶ στὸ Παρίσι ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ε. Ἀβέρωφ διαπραγματεύεται μὲ τὸν Ζορλού τὸ Κυπριακό.

1960 : Κρίση ξεσπᾷ στὶς τάξεις τοῦ κόμματος τοῦ κ. Η. Τσιριμώκου καὶ ὀφείλεται στὴν ἐκστρατεία διαθρώσεως ποὺ ἐξαπολύει ἐναντίον τοῦ ἡ ΕΔΑ. Ὁ κ. Τσιριμώκος διαγράφει τελικὰ 4 θουλευτὰς ποὺ ὑπέκυψαν στὴν ἄκρα Ἀριστερά καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ τοῦ δύναμη περιορίζεται στὸ ἡμισυ...

1961 : Ὁ ἀνένδοτος ἀγὼν ποὺ ἐγκαίνιαζε ἡ ΕΚ, μετὰ τὴς ἐκλογές τοῦ Ὀκτωβρίου, πραγματοποιεῖ τὰ πρῶτα του θήματα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ διαμάχη περιορίζεται σὲ ἓνα ποσοστὸ τῶν ψηφοφύων τοῦ Χαϊδάριου, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Γ. Παπανδρέου θεωρεῖ ἀνυπαρκτό! Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΚ ἀποφαινεται θεαματικὰ ὅτι «καὶ τὰ δένδρα ἐψήφισαν στὸ Χαϊδάρη», ἐνῶ τὴν ἴδια ὥρα ἐπιτίθεται δριμύτατα ἐναντίον τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ, διότι ὁ τελευταῖος, σὲ χριστουγεννιάτικο μῆνυμά του, χαρακτηρίζει τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ὡς «ἐμπρακτὸν ἀπόδειξη πίστεως στὰ ἰδεώδη τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀτόμου». Τὸ μῆνυμα τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτο (καταγγέλλει ὁ κ. Γ. Παπανδρέου), διότι τὸ περιεχόμενό του εἶναι ἀνακριβές καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ἀνάμιξη στὰ ἐσωτερικά μας...

Καθόλου ἄρεμα, λοιπόν, δὲν ἐπέρασαν τὰ περισσότερα μεταπολεμικὰ Χριστούγεννα! Τὰ πρωτεῖα τῆς ἐξάψεως, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ ὅλα τὰ παραπάνω, τὰ κατέχει σταθερὰ τὸ ἔτος 1963. Τὸ ἔτος αὐτὸ βρίσκει ἀντάξιο συναγωνιστὴ (ἀπλῶς, ὅμως, συναγωνιστὴ — ἀκάμπτ...) στὸ 1965 ἀλλὰ γιὰ τὸ 1965 τὸν λόγο ἔχει τὸ ἐπόμενο τεῦχος.

Νίκος Μεταξάς

ΕΓΓΥΗΣΙΣ

CHEMSTRAND
100%

№ 93865

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

№ 93865

οἱ γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
τὴν ἀνωτέρω
ἐγγύησιν

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - Κ.Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

ΜΕ ΜΕΘΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Για μιάν ακόμη φορά η ιδιωτική ζωή των διεθνώς αναγνωρισμένων πλουσίων απασχολεί την κοινή γνώμη — κοσμική και μή. Πρόσφατο έναυσμα του γενικού ενδιαφέροντος ο ξαφνικός γάμος — στο Χουαρέζ του Μεξικού — του Σταύρου Νιάρχου με την 24έτιδα Σαρλότ Μακντόνελ Φόρντ, κόρη του Χένρυ Φόρντ του 2ου, από την πρώτη γυναίκα του. Στις πολυτελείς λεπτομέρειες της ζωής των σημερινών εκατομμυριούχων αναφέρεται το πρωτότυπο και ενδιαφέρον ρεπορτάζ αυτών των σελίδων, ξεκινώντας από τον «χρυσό» Έλληνα», όπως χαρακτηρίζουν οι ξένοι κοσμικογράφοι τον κ. Σταύρο Νιάρχο. ▶

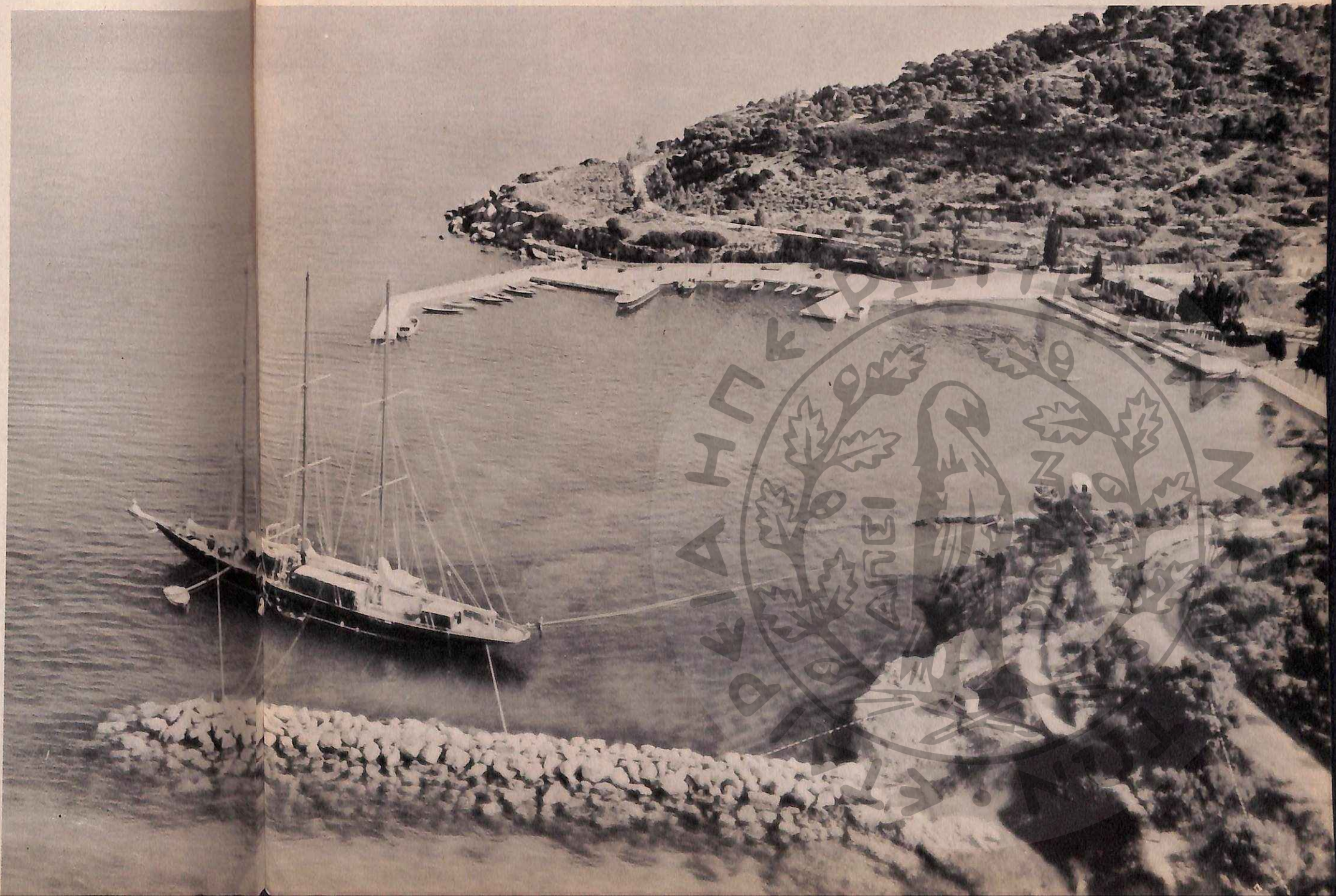

(Φωτογραφία Σέσιλ Μπήτον)

▲ ΟΙ ΠΟΛΥΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΙ σὲ ὅλο τὸν κόσμο, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προσωπικὲς προτιμήσεις ἢ τὶς ιδιοτροπίες τους, ἔχουν καὶ μερικές κοινὲς καὶ δαπανηρὲς ἀγάπες, ποὺ ἢ περιουσιακὴ τους κατάσταση τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἱκανοποιοῦν — στόλους ἀπὸ αὐτοκίνητα ἢ θαλαμηγούς, προσωπικὰ ἀεροπλάνα ἢ κάστρα. Τελευταία, ἡ συνήθεια τοῦ ιδιοκτῆτου νησιοῦ ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐπεκτείνεται στοὺς κύκλους τους, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ μικροὶ παράδεισοι, οἱ σκορπισμένοι στὰ ἀρχιπέλαγα, νὰ γνωρίζουν μιὰ μοναδικὴ συρροή μεγιστάνων ἐπισκεπτῶν. Κάθε καλοκαίρι, ἡ «Κρεολή» τοῦ κ. Σταύρου Νιάρχου μεταφέρει στὴν Σπετσοπούλα (δεξιὰ) μερικὰ ἀπὸ τὰ πιδ λαμπρὰ ὀνόματα στὸ στερέωμα τοῦ πλούτου. Σὲ ἕνα ἄλλο εὐκογενειακὸ νησί, τὸ πρῶτο ἰδιόκτητο στὴν Ἑλλάδα, στοὺς Πεταλιούς, ὁ γάμος τῆς δίδας Κορνηλίας Ἑμπεϊρικού (ἑνω), μὲ τὸν Γάλλο παραγωγὸ κ. Μπαρμὲτ Σραίντερ, ἔβωσε τὴν εὐκαιρία νὰ συγκεντρωθοῦν ἐπίσης πασίγνωστοι διεθνῶς ἑκατομμυριούχοι, ὅπως ὁ κ. Ἄρ. Ὠνάσης, ὁ Ἀλβὴν ντὲ Ρότσιλδ καὶ ὁ φωτογράφος τῆς ἀγγλικῆς Αὐλῆς κ. Σ. Μπήτον.

Στὸ προσεχὲς τεύχος

Ο ΘΡΥΛΟΣ
ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΝΙΑΡΧΟΥ

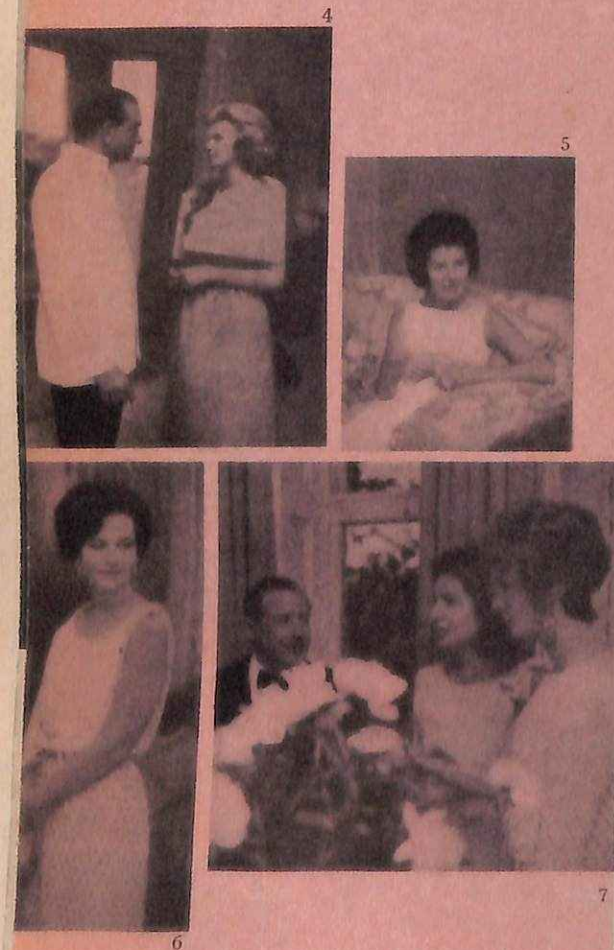

NOTEBOOK

most beautifully dressed collection of women at any party in the glish season . . . in the drawing room, dancing, opened by H. M. en Elizabeth in gold and white lace with the Maharajah; H. R. H. nce Philip with the Maharani . . . then everybody, from every- ere, danced, danced, danced.

H. H. the Maharani of Jaipur. 2. The Marchioness of Milford ven and Signor Gianni Agnelli. 3. Principessa Luciana Pignatelli. I. H. the Maharajah of Jaipur and Princess Charles d'Arenberg. Irs. Stavros Niarchos. 6. Lady Cochrane. 7. Mr. Stavros Niarchos, ncess Radziwill, and Donna Marella Agnelli.

BUE, September 15, 1965

ΣΤΗΝ κοσμική κίνηση των ανωτάτων κύκλων της αγγλικής αριστοκρατίας εμφανίζεται ο κ. Στ. Νιάρχος. Η βασίλισσα της Αγγλίας άνοιξε τον χορό που περιγράφεται στο απόκομμα της κοσμικής στήλης της «Vogue». Οι φωτογραφίες μίας μαχαρικής, μίας πριγκίπισσας και, κάτω, της πρώην Κας Εύγενίας Νιάρχου και του κ. Σταύρου Νιάρχου, μαζί με την πριγκίπισσα Ραντζίβιλ και την Ντόνα Μαρέλλα Άνιέλλι.

Ο κ. Σταύρος Νιάρχος είναι ένας από τους πλουσιώτερους ανθρώπους του κόσμου. Ο στόλος του πλησιάζει να φέρη την Ελλάδα στην σειρά της τέταρτης ναυτιλιακής δυνάμεως. Η αξία του στόλου του υπολογίζεται γύρω στα εκατό εκατομμύρια στερλίνες. Ο κ. Νιάρχος διατηρεί ένα διαμέρισμα στην Νέα Υόρκη, ένα σπίτι στην Αθήνα, ένα από τα ωραιότερα αρχοντικά του Παρισιού, με τους τοίχους του στολισμένους με λιπρεσσονιστικούς πίνακες. Η «Κρεολή», η μαύρη θαλαμηγός του με την λεπτή γραμμή και την στρατιά των κρίς - κράφτ, είναι ένα από τα θαύματα της Μεσογείου. Η σιλουέττα του (κοντός, γεροδεμένος) είναι γνωστή σε όλες τις μεγαλόπολεις του κόσμου. Όταν μπαίνει στο «Μαξίμ», στο Παρίσι, ή στο «Ρίτζ», στο Λονδίνο, καλοντυμένοι κύριοι και κυρίες ψηθρίζουν ό ένας στον άλλο ή γυρίζουν το κεφάλι προς το μέρος του για να τους δει και να τους απευθύνη έναν χαιρετισμό. Τον χειμώνα ο κ. Νιάρχος περνά αρκετό καιρό στο Σαίν - Μόρις. Το καλοκαίρι αποσυρείται στην Σπετσοπούλα, το νησί του.

Αλλά ο κ. Νιάρχος δεν είναι κανένας από τους εκατομμυριούχους που συνηθίζουν να ζούν μόνοι. Αν και δεν είναι μεγάλος συζητητής, είναι πολύ κοινωνικός, του αρέσει η συντροφιά δημοφών γυναικών και —σαν «υπερπολίτης» του κόσμου— έχει την δυνατότητα να διαλέγει τις παρέες του από ό,τι εκλεκτότερο έχει να προσφέρει η διεθνής κοινωνία. Όταν όμως πλησιάζει φθινόπωρο και χειμώνας και οι πέρδικες, χιλιάδες, κατακλύζουν την Σπετσοπούλα, έτοιμες να θυσιασθούν, ποιά συντροφιά διαλέγει ο κ. Νιάρχος; Την γαλλική αριστοκρατία; Τους διεθνείς άστερες του κινηματογράφου; Άλλους Κρόισους, που θα κουβεντιάσει μαζί τους τις διακυμάνσεις των ναύλων ή τα ανεβοκατεβάσματα του δείκτου του χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης; Όχι! Με σπάνιες εξαιρέσεις, όπως είναι ο Βασιλεύς της Ελλάδος, η συντροφιά του θα είναι αγγλική. Οι Σνόουντον, ίσως, που θα έλθουν να φιλοξενηθούν στο νησί του λίγες εβδομάδες, ο λόρδος και η λαίδη Λάμπτον, ο σερ Μάικελ και η λαίδη Άννα Τρή, ο κ. Χιού και η λαίδη Άντονία Φρέιζερ. Με άλλα λόγια, μέλη της ανώτερης αγγλικής τάξεως.

Άμοιβαία γοητεία

Η άμοιβαία γοητεία μεταξύ του Έλληνος μεγαλοεφοπλιστού και των εκ κληρονομίας Αγγλων πλουσίων είναι από δυο πλευρές διαφωτιστική. Πρώτα γιατί δείχνει ότι η συντροφιά αυτή είναι ή πιο ευχάριστη του κόσμου στα μάτια ενός ατοδημιούργητου εκατομμυριούχου, που έχει γούστο και ξέρει να διαλέγει. Οι Αγγλοι πλούσιοι αποτελούν μια λέσχη, στην οποία το να ανήκει σαν επίτιμο μέλος είναι ευχάριστο και την ίδια ώρα κολακευτικό για τον κ. Νιάρχο. Δεύτερο, το γεγονός ότι ο κ. Νιάρχος γίνεται τόσο πρόθυμα δεκτός είναι αυτό το ίδιο μια εξήγηση για το πώς η «λέσχη» και ολόκληρος ο τρόπος ζωής της ανώτερης αγγλικής κοινωνίας κατάφεραν να επιζήσουν αθικτα στον σκληρό αυτόν αιώνα. Γιατί είναι

δέβαιο το ότι αν επέζησε ή αγγλική αριστοκρατία το χρωστά στην συνεχή ανανέωσή της, και μάλιστα σε βαθμό πολύ μεγαλύτερο από όσο φαντάζονται οι υπόλοιποι Αγγλοι, με αίμα και πλούτο από τον έξω κόσμο.

Το δείπνο είναι έτοιμο

Είναι οκτώ ή ώρα, Παρασκευή βράδυ. Οι τελευταίες πορτοκαλί ανταύγειες του δεινίου φωτίζουν τα ψηλά παράθυρα του σαλονιού, όσο οι καλεσμένοι μαζεύονται για το δείπνο. Είναι δεκαέξι δλοι - δλοι, οι κύριοι με σμόκιν, οι κυρίες με μακρές κομπές φούστες και βραδιά φορέματα από την Σανέλ, τον Ντιόρ, τον Χάρνελ. Ένας - δυο από τους κυρίους είναι γνωστές προσωπικότητες: Ο ένας εξέχων Συντηρητικός, ο άλλος ποιητής διάσημος για τις διαλέξεις του από την τηλεόραση περί αρχιτεκτονικής. Το κόσμου τα κομψοί λυμένα ανταλλάσσονται για την εμφάνιση και το ντύσιμο του καθενός. Παρά το επίσημο ένδυμα και τις μεγάλες διαστάσεις του σαλονιού, την ψηλή οροφή με τις ζωγραφιές αγγέλων του 18ου αιώνα, τους τοίχους τους στολισμένους με πίνακες Ρενουάρ, Καναλλέτο και Γκαϊνσμπορω, στην συντροφιά κυριαρχεί ατμόσφαιρα οικειότητας. Όλοι γνωρίζονται καλά και κινούνται άνετα στο περιβάλλον τους. Στις οκτώ και δέκα δλοι έχουν κατεβεί Ένα διακριτικό κτύπημα στην πόρτα. Ο μπάτλερ, κι αυτός με σμόκιν: «Λαίδη, το δείπνο είναι έτοιμο».

Ο καθένας ξέρει αυτή την σκηνή από εκατοντάδες θεατρικά έργα, μυθιστορήματα, φιλms. Άλλα θα υπάρχουν ίσως έξηνα σπίτια στην Βρετανία, όπου ή δια αυτή σκηνή παίζεται στην πραγματική ζωή, απόψε, βράδυ Παρασκευής.

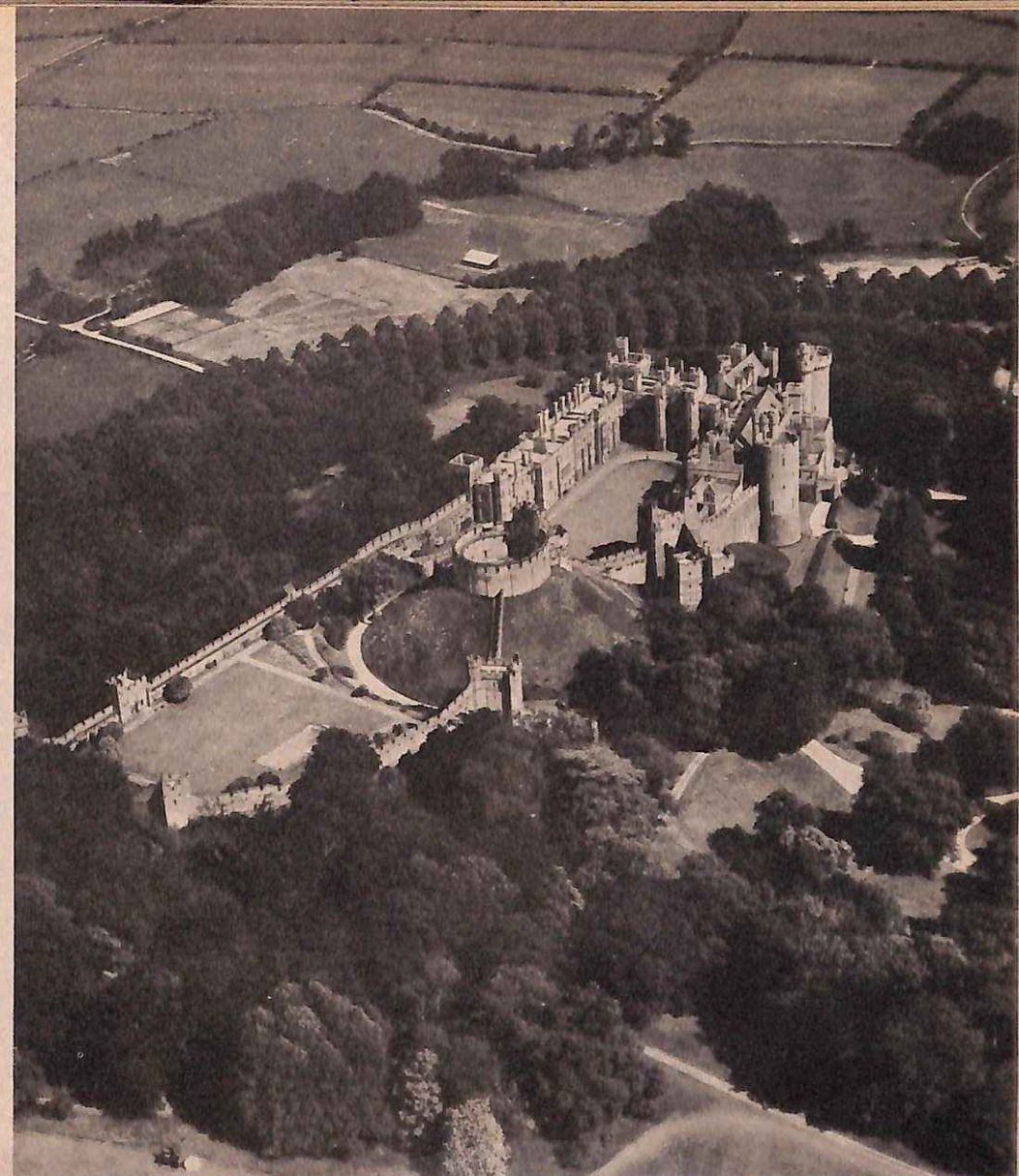
Ποιοί είναι σήμερα στην Βρετανία οι πλούσιοι, που ζούν το είδος αυτό της ζωής; Είναι μια σχετικά περιορισμένη τάξη σε αριθμό. Όχι περισσότεροι από λίγες χιλιάδες. Πολλών τα όνόματα είναι γνωστά από τις κοινωνικές στήλες των εφημερίδων. Άλλα, πάλι, όσοι αναφέρονται στην στήλη του Ουίλλιαμ Χίκευ, στο «Νταϊηλντ» Έξπρες, δεν είναι μέλη της λέσχης. Το ίδιο δεν είναι υποχρεωτικά μέλος της λέσχης ο οποιοσδήποτε έχει τίτλους ή χρήμα. Δεν πρέπει κανείς ποτέ να συγχέει τους απλά «πλουσίους», π.χ., με την επαρχιακή αριστοκρατία, που μπορεί να έχει μεγάλα σπίτια στην έξοχή και να διδάσκει τρόπους ανώτερης τάξεως από τους κοινωνικά κατώτερους γείτονες, αλλά που δεν έχει καθόλου πέραση έξω από τα σύνορα της επαρχίας της. Η επαρχιακή αριστοκρατία, με τα όλογά της, που τρέχει πάνω - κάτω με μαντήλια στα μαλλιά, με πουλόβερ τουϊνσέτ, με σκωτσέζικα κοστούμια, είναι άπλη στους τρόπους της, αν και μπορεί να έχει φοιτήσει στα ίδια σχολεία με τους «πλουσίους», και είναι αδύνατο να μπη στην «λέσχη».

Ο «πλούσιος» κόσμος ζή διακριτικά στο σημείο εκείνο όπου σμίγουν το χρήμα, ή πολιτική και ή αριστοκρατία. Είναι ένας κόσμος όπου ο ονομιπισμός του πλούτου και της κοινωνικής σειράς, που πλη-

γώνει τόσο πολύ τον κάθε άλλον, δεν έχουν πιά καμιά θέση, γιατί με οποιοδήποτε μέτρο δεν είναι δυνατόν να ανεβή κανείς ψηλότερα. Είναι ένας κόσμος που κινείται άνετα ανάμεσα στα δυο μορφα αρχοντικά του Τσέλσου, τις λίμνες της Σκωτίας και τις Μπαχάμες. Ο πυρήνας του αποτελεί μειοψηφία της αριστοκρατίας, όχι γιατί μπόρεσε να κρατήσει το χρήμα του, αλλά γιατί είναι ο κληρονόμος ενός τρόπου ζωής που δημιουργήθηκε από τους προγόνους του, που ώριμασε με την συμβολή των παππούδων της έδουαρδιανής εποχής και που βρίσκεται στο αίμα των σημερινών απογόνων και την ανατροφή τους από την στιγμή που γενιούνται. Άλλα πάλι δεν πρέπει να αποδίδεται υπερβολική σημασία στην «εύγενή προέλευση». Η αγγλική αριστοκρατία ήταν ανέκαθεν περισσότερο πρόθυμη από οποιαδήποτε άλλη να ανακαλύψει τα «απαράιτητα προσόντα», για την είσοδο στην λέσχη της, στην κατοχή αρκετού χρήματος. Πολλές από τις «αριστοκρατικές» οικογένειες, που απολαμβάνουν σήμερα μεγάλο σεβασμό, σαν τους Άστορ, ήταν πριν μόλις μια - δυο γενιές έπληθους νεόπλουτοι. Έτσι, οι κληρονομικοί αριστοκράτες μπορεί να διευθύνουν την λέσχη, αλλά δεν είναι τα μόνα μέλη της. Μια άλλη ομάδα επίτιμων μελών είναι τα μέλη εκείνα της μεσαιας τάξεως που, χάρις στο ταλέντο τους σαν πολιτικοί, συγγραφείς, συζητητές ή σε κάποιον άλλον τομέα, γίνονται δεκτοί, γιατί είναι ευχάριστο να τους έχει κανείς καλεσμένους το Σαββατοκύριακο ή στο δείπνο, και τους επιτρέπεται να παντρεύονται κόρες μελών της λέσχης, πράγμα που τους ανεβάσει στην κοινωνική κλίμακα. Παράδειγμα: Ο γάμος του Χάρολντ Μάκ Μίλλαν με την κόρη του 9ου δουκός του Ντέβονσαϊρ, ο γάμος του μυθιστοριογράφου Άντονι Πάουλ με την αδελφή του κόμιστος Λόγκφορντ. Οι «πλούσιοι» δεν είναι στο σύνολό τους άεργοι ή αργόσχολοι. Αν και μπορεί οι διακοπές τους μέσα σ' ένα χρόνο να είναι μακρότερες από των περισσότερων άλλων κοινών θνητών —ίσως δυο εβδομάδες στις Αντικές Ίνδιες των Ίανουάριο, άλλες δυο για κυνήγι στην Σκωτία τον Αύγουστο και δέκα μέρες στην Νότιο Γαλλία των Σεπτέμβριο—, το πιθανώτερο είναι ότι θα περάσουν ένα πολύ μεγάλο μέρος του υπόλοιπου χρόνου στο Λονδίνο. Είναι επίσης πιθανό να διαθέτουν μερικοί τις ώρες τους από το «Χουάιτς Κλάμπ», όπου θα παίξουν χαρτιά το απόγευμα, ως μια επίσκεψη στο Ρενέ κ' ένα βραδινό πάρτυ στην περιοχή της πλατείας του Ήτον.

Τρόπος ζωής

Το πιθανώτερο όμως είναι ότι οι άνδρες θα εργάζονται σκληρά όλη την ημέρα σαν εκδότες εφημερίδων, ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων μεγάλων επιχειρήσεων, ή διευθυντές των οικογενειακών επιχειρήσεών τους στο Σίτυ, ή, όπως στην περίπτωση του λόρδου Λάμπτον, του δουκός του Ντέβονσαϊρ, σαν πολιτικοί, ή, πάλι, όπως στην περίπτωση του νεαρού μαρκησιού Ντάφφριν - Άθα και του κ. Νταϊνδιντ Σόμερσετ, του ώραιου μελαχροινού κληρονόμου του δουκός του Μπώφορ, σαν

ΤΟ ΑΡΑΝΤΕΛ ΚΑΣΑ - ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΡΦΟΛΚ. ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ 15ου ΑΙΩΝΟΣ

ΔΟΥΕ ΤΟΥ ΝΤΕΒΟΝΣΑΙΡ

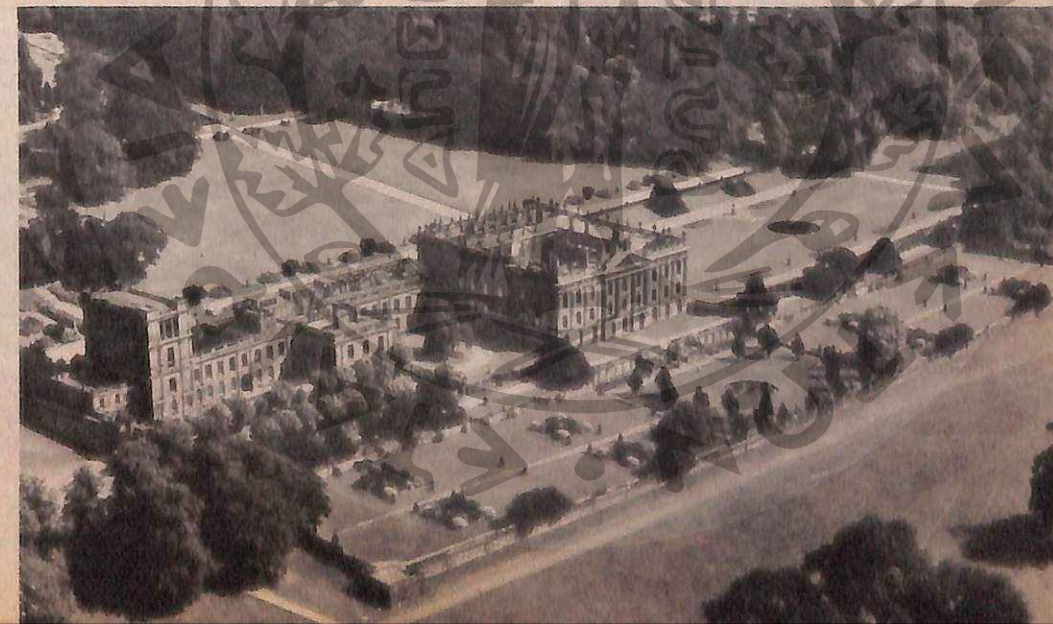

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ Γκν ντυ Ρότσαϊλντ, άρχηγός της οικογενείας, κ' ή σύζυγος.

ΧΑΡΟΛΔ ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΝΤΕΒΟΝΣΑΙΡ, 17ος ΑΙ.

"Όταν εκείνη γέρει να χαρίζη ....έκείνος γέρει να εκτιμά....."

Κοινωνία SENIOR SERVICE

Για άνδρες με προσωπικότητα.....

MEN'S COLOGNE
AFTER SHAVE LOTION
PRE - ELECTRIC LOTION
SHAVING CREAM
HAIR TONIC WITHOUT OIL
HAIR TONIC WITH OIL

HAARLEM • HOLLAND HOUSE • HOLLAND • NEW YORK • PALM BEACH
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET Ε.Π.Ε. ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 ΤΗΛ. 720.291

55/5

ΜΠΙΣΚΟΤΑ
Portia
Ντόρια ΙΤΑΛΙΑΣ
ΤΟ ΜΠΙΣΚΟΤΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ
ΚΑΤΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ....

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Π. Φ. ΜΠΑΓΑΝΗΣ ΠΛ.ΚΑΡΥΤΣΗ 6 - ΤΗΛ. 230.500

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

διευθυνται πινακοθηκών. Μπορεί ακόμη, αν είναι προσωπικότητες σαν τον λόρδο Ρότσιλντ, να είναι καθηγηται στο Καίμπριτζ και διευθυνται του τμήματος έπιστημονικών έρευνών της Σέλλ. Έκείνο όμως που τους ένώνει όλους μαζί σε μιιά λέσχη δεν είναι ο τρόπος με τον οποίο κερδίζουν τα χρήματά τους ή αναγκαστικά το ότι έχουν πολλά χρήματα, αλλά ο τρόπος ζωής, που είναι ταυτόσημος με τον τρόπο με τον οποίο ξοδεύουν το χρήμα τους. Και δεν υπάρχει σ' όλη την τελετουργία της ζωής τους άλλο καλύτερο γνώρισμα, που τους ξεχωρίζει από τον υπόλοιπο κόσμο, όσο ο τρόπος που περνούν τα Σαββατοκύριακά τους.

Σαν σε μυθιστόρημα

Στον μικρό σιδηροδρομικό σταθμό της έξοχης θα σας περιμένη ο σωφέρ, με το πηλήκιο και τα μαύρα γάντια, και θα πάρη τις άποσκευές σας. Έκεί, στην αύλη του σταθμού, θα περιμένη ή μαύρη «Μπέντλεϋ». Στρίβετε ήρεμα ένα - δυο μίλια τον στενό δρόμο και μετά φθάνετε μπροστά σε μιιά μεγάλη πέτρινη είσοδο. Ακόμη ένα - δυο μίλια δρόμου, στρωμένου με χαλίκι, στροφές μέσα από δάση, χωράφια και σπιτάκια. Περνάτε δυο λίμνες, μιιά δεξιά, άλλη άριστερά, κουκουλωμένες στο πράσινο. Στο τέλος μιιά άλλη με καστανιές και βλέπετε το σπίτι — ένα παλάτι με στοές από γκριζοκίτρινη πέτρα, ανάμεσα σε γκαζόν και δενδροστοιχίες από γιού.

Δεν είναι αυτά τα σπίτια που βλέπετε στους κεντρικούς αυτοκινητόδρομους της Αγγλίας. Έκτος από τα πολύ γνωστά, που είναι πιιά έθνικα μνημεία, σαν το Μπλένιμ, το Κάσλ Χόγουαρντ και το Τσάτσγουορθ, με τα 111 ύπνοδωμάτιά του, δεν τα έχετε δει καθόλου, εκτός από αεροπλάνο. Αλλά, στην τελευταία αυτή περίπτωση, από τον αέρα, θα δíte πόσο πολλά υπάρχουν ακόμη: Οι πύργοι του Άσμπυ, του Μπάργλυ, του Χόλκαμ, του Κλάιβτον —άτέλειωτος κατάλογος—, με τους κήπους τους, στην μέση άπεραντων δασών, σαν τα ηλεκτρόνια στο άτομο, με τις φάρμες, τις βιλίτσες και δλόκληρα χωριά, που ανήκουν στο μεγάλο άρχοντικό.

Η «Μπέντλεϋ» σταματά μπροστά στη φαρδιά σκάλα. Η πόρτα ανοίγει, μόλις άκουσθ ή θόρυβος των τροχών πάνω στο ψιλό χαλίκι. Μιά σοβαρή, αλλά και πρόσχαρη σιλουέττα θα φανή στο ένα πλευρό της πόρτας. Μαύρη ζακέττα, ριγέ παντελόνι.

Αν και πάει πιιά ή εποχή, πριν από 60 χρόνια, που μόνο το Λονδίνο άπασχολούσε σχεδόν ένα έκατομμύριο άτομα σε κάποιου είδους ύπηρετική εργασία, υπάρχουν ακόμη στην Βρεταννία 600 μπάτλερ. Και ένας πύργος σαν το Τσάτσγουορθ, ο μεγαλύτερος από τους τέσσερις, τον όποιο κρατά ο δουξ του Ντέβονσαίρ, έχει ακόμη σχεδόν 100 υπήρέτες, που είναι κατά κάποιο τρόπο συνδεδεμένοι με την οικογένεια.

Δεν χρειάζεται να σκεφθήτε για τις βαλίτσες σας. Θα βρήτε άργότερα τακτοποιημένα όλα τα πράγματά σας στο δωμάτιό σας. Σας περνούν στο σπίτι, όπου θα δíte ένα δάσος ρακέττες του τένις, καλάμια για το ψάρεμα, κιβώτια φυσίγγισια, μπόττες. Θα ανεβήτε μιιά στενή σκάλα για να φθάσετε στο χάλ — μιιά τεράστια αίθουσα, από όπου ξεκινά μιιά μεγάλη διπλή σκάλα για το πάνω πάτωμα.

Στο σαλόνι βρίσκονται κιόλας μερικοί από τους άλλους καλεσμένους.

—Α! φθάσατε!... Τί καλά που φαίνεσθε.

Η οικοδέσποινα προχωρεί και σείς την φιλάτε στο μάγουλο.

—Γνωρίζετε δλοι;

Όσο γίνονται οι συστάσεις, ρίχνετε γύρω σας γρήγορες ματιές, στο άνακάτεμα προσώπων, επίπλων —σκόρπια λευκά τεράστια ντιβάνια και βαθειές πολυθρόνες— και γαλάζιαν και λευκάν άμπαζούρ. Οι άνδρες —τέσσερις έκατομμυριοίχοι, οι έπτά από τους όκτώ άπόφοιτοι του Ήτον— στρογγυλοκάθονται, έχοντας έμπρός τους τεράστια ποτήρια ούίσκυ με σόδα. Οι γυναίκες, όλες κομψές, όλες όμορφες, κάθονται με άφέλεια τριγύρω, με το ένα πόδι πάνω στ' άλλο και με τρόπο που να δείχνουν κάλτσα περισσότερη από όσο κρίνεται σωστό στην μεσαία τάξη.

«Καιρός να ντυθούμε». Ο οικοδεσπότης κοιτάζει το ρολόι του, τετράγωνο χρυσό «Καρτιέ», με λατινικούς αριθμούς. Έννεά άλλοι στην συντροφιά έχουν παρόμοια ρολόγια. Όλοι ανεβαίνουν έπάνω.

Στο δωμάτιό σας, το θραδινό σας κοστούμι θα σας περιμένη άπλωμένο σε μιιά πολυθρόνα, κοντά στο ψηλό, φαρδύ κρεβάτι με τις κολώνες. Υπάρχει άρκετός χρόνος για να πάρετε ένα καλό μπάνιο στο ιδιαίτερο λουτρό σας, να κοιτάξετε τα διβλία που βρίσκονται στα ράφια, τα περισσότερα άστρονομικά, κατασκοπίας και λοιπά, και στα συρτάρια και στα ντουλάπια, όπου βρίσκονται φροντισμένα, διπλωμένα με τάξη τα πράγματά σας. Το δωμάτιό σας είναι το «καταφύγιο» σας για το Σαββατοκύριακο. Σε μιιά κασσετίνα, στο γραφείο σας, βρίσκονται χαρτιά και φάκελοι με έπικεφαλίδες. Κοντά στο κρεβάτι, ένα ποτήρι και μιιά μπουκάλια μεταλλικό νερό για την νύχτα. (Μόνον οι πολύ «πλούσιοι» —δ κ. Νιάρχος— έχουν φροντά στα δωμάτια των καλεσμένων τους). Πάντως, το γενικό επίπεδο άνεσεως και φροντίδας για την κάθε σας άνάγκη είναι πολύ άνώτερο και του πολυτελεστερου και καλύτερου ξενοδοχείου, που όπωσδήποτε προσπαθεί, χωρίς να κατορθώνη, να μιμηθ ή τα πρότυπα των σπιτιών των πλουσίων.

Στην Γαλλία

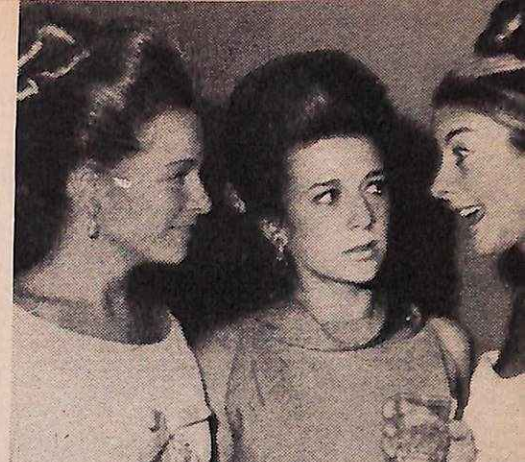
Στην Γαλλία οι άνώτερες τάξεις προτιμούν πάντα την κομψότητα. Έχουν ωραίους πύργους, υπέροχα έπιπλα, μα δεν βρήκαν ποτέ το μυστικό της άνεσεως στις άβολες, μικρές, έπιχρυσωμένες καρέκλες τους. Οι Άμερικανοί έχουν το δίχως άλλο ανακαλύψει την άνεση, μα δεν έμαθαν ποτέ την άληθινή κομψότητα και δεν ξέρουν άλλο από την έπίδειξη. Μόνον οι Άγγλοι πλούσιοι βρήκαν το μυστικό του συνδυασμού και των δυό. Γι' αυτό ο τρόπος της ζωής τους φθονείται από τους πλούσιους όλου του κόσμου και είναι ένα από τα λεπτότερα έπιτεύγματα του πολιτισμού.

Αλλά οι ειδικές ευκολίες με τις όποιες οι «πλούσιοι» προσφέρουν στους έαυτούς τους δεν είναι οι μόνοι παράγοντες που συμβάλλουν στην άτμόσφαιρα της άνεσεως, της χαλαρώσεως, των άδίστων τρόπων που θα χαρακτηρίσουν το Σαββατοκύριακό σας. Ακόμη οι «πλούσιοι» είναι πολύ ευχάριστοι ή ένας στον άλλο στο κουβεντολόι τους. Πολλά κομπλιμέντα για την εμφάνιση, για το νέο φόρεμα, για το κάθε νέο άπόκτημα.

«Αντόνια, τί θαυμάσια τσάντα! Είναι το άραιότερο πράγμα, που έχω δει».

«Δεν είναι υπέροχη ή τσάντα της Αντόνια»;

Ένα μεγάλο μέρος από την συζήτηση των «πλουσίων», και ιδιαίτερα των γυναικών, είναι... παρόμοιες υπερβολές. Εί-

Η ΣΑΡΛΟΤ ΦΟΡΝΤ (άριστερά) και ήδη Κα Στ. Νιάρχου και ή άδελφή της Άννα, με την σύζυγο του πατέρα τους Κα Χένρυ Φόρντ.

ναί τόσο συνηθισμένοι σε υπερβολές στην έκφραση της έπιδοκμασίας ή των άντιπαθειών τους, ώστε ή συζήτηση έχει συχνά κάτι το τεχνητό. Το πάν είναι ή «το άραιότερο πράγμα που έχω δει» ή «το χειρότερο που μου έχει συμβή». Αντίθετα, πάντως, με την περίπτωση της ήθοποιού, που ίσχυριζόταν στην αυτοβιογραφία της ότι «έπθανε σχεδόν» τουλάχιστον έβδομήντα δυό φορές, αυτό δεν είναι αναγκαστικά δείγμα ότι οι άνθρωποι αυτοί είναι άνόητοι ή ότι τους λείπει ή αίσθηση του μέτρου ή του άραιού. Άν και πάλι είναι δυνατόν, όπως και σε κάθε άλλη κατηγορία, να έχουν κάποιο από τα έλαττώματα αυτά, το πιθανώτερο πάντως είναι ότι οι «πλούσιοι» έχουν διαβάσει άρκετά, έχουν πλούσιο λεξιλόγιο και ξέρουν πολλά για τα άραια πράγματα του κάθε είδους —άπό τα σπίτια και τους πίνακες, ως τα φορέματα και τα κοσμήματα. Στο κάτω - κάτω της γραφής γιατί ζούν σε πλούσιες βιβλιοθήκες, σε όμορφο περιβάλλον και γιατί να έχουν στην κατοχή τους πολλά από τα άραιότερα πράγματα του κόσμου; Στο περίφημο δοκίμιο της «Noblesse Oblige», ή Νάνσυ Μίτφορντ περιγράφει την έπίσκεψη του δουκός Μπάκλου στο Λούβρο. Ο κοσμητήρ του μουσείου, που είχε ταξιδέψει στην Άγγλία και είχε δει την συλλογή γαλλικών επίπλων του Μπάκλου, τον υποδέχθηκε με τα ακόλουθα λόγια:

«Σας ζητώ συγγνώμη για τα έπιπλα του Λούβρου, κύριε δουξ».

Ακόμη κι ή ήλιθιώτερος από τους ευγενείς, που συχνάζουν στις ίπποδρομίες, αν έχη περάσει όλη την ζωή του μέσα σε μιιά περίφημη συλλογή έργων ζωγραφικής, θα μπορή να ξεχωρίση ένα Ρέμπραντ από έναν Ροϋμπενς, ακόμη κι αν δεν σκοτίζεται για τίποτε άλλο.

(Με την ευκαιρία, πρέπει να διακρίνωμε την υπερβολή και το έξαλλο της κουβέντας των «πλουσίων», από την έπιφανειακά όμοια χυδαιότητα στον τόνο της έπαρχιακής άριστοκρατίας. Στους χορούς, π.χ., που δίδονται ύστερα από ένα κυνήγι, θα άκούσετε φράσεις, όπως: «Όλα είναι άηδία» ή «ή Λαβίνια είναι πληκτική, όσο δεν περιγράφεται». Η έπαρχιακή άριστοκρατία, όπως και ή τάξη των χρηματιστών, θέλουν να παριστάνουν την άνώτερη τάξη και προσπαθούν να μιμούνται τις συνηθειες και τους τρόπους των «πλουσίων»).

Καιρός να κατεβήτε για το δείπνο. Στην τραπέζια, το φως των κεριών καθρεφτίζεται στα άφθονα άσημικά και στο μακρύ, σκούρο, γυαλισμένο τραπέζι. Η οικοδέσποινα συμβουλεύεται μιιά κάρτα και δείχνει στον κάθε καλεσμένο, μόλις φθάση, την θέση του. Έχει χρειασθ ήδυ άρες, όχι για να όρση το μενού για το Σαββατοκύριακο, αλλά την θέση που θα έχη ή κάθε καλεσμένος σε κάθε γεύμα. Έτσι, όταν θα τελειώσουν οι τρεις μέρες, ό καθένας θα έχη καθήσει κοντά σ' όλους τους άλλους. Για να είναι κάποια καλή

οικοδέσποινα, χρειάζονται πολλές ικανότητες και φροντίδα.

Μερικές φορές, ή κουβέντα στο δείπνο θα γενικευθί σ' ολόκληρη την παρέα, που βρίσκεται μαζεμένη στην μια άκρη του τραπέζιου. Άλλα τις περισσότερες φορές ό καθένας κουβεντιάζει με τόν πλαινό του, φροντίζοντας κάθε τόσο να ανοίξη κουβέντα και με τόν πλαινό της άλλης πλευράς.

Τά φαγητά σερβίρονται από δυο υπηρέτες, με την επίβλεψη του μπάπτερ. Άν τó φαγητό είναι καλό (οί πιθανότητες είναι 50:50), κάποιος θα θυμηθή κάποιο άλλο σπίτι, όπου το φαγητό ήταν φοβερά άσχημο, και ή παρατήρησή του θα συνοδευθή από όμαδικά γέλια.

«Θυμάστε κείνο τó βράδυ στού Μπλάντ, όπου σέρβιραν στόν Τζών Άξμινστερ ένα αηδέστατο μίγμα από θαλασσινά; Αύτós τά κοίταξε με τó ένα μάτι και μετά είπε δυνατά: "Νομίζω πώς τά έχετε φυλάξει από την άλλη φορά που δείπνησα εδώ..." Ίσως θά ήταν καλύτερα να μου τά φυλάξετε για την άλλη φορά που θά ξαναρθώ"».

Άμετάβλητος κύκλος

Όλοι ξέρουν τόν κόμιτα Άξμινστερ, όλοι ξέρουν την οικογένεια Μπλάντ. Πρέπει πάντα να θυμάστε ότι έχετε να κάνετε μ' ένα πολύ στενό κύκλο. Οί περισσότεροι καλεσμένοι όχι μόνο γνωρίζονται από παιδιά —πολλοί μάλιστα είναι συγγενείς—, όχι μόνο συχνάζουν στα ίδια (λίγα) έστιατόρια, καταστήματα, νυκτερινά κέντρα και πύργους, αλλά έχουν και τούς ίδιους φίλους. Ένα μεγάλο μέρος από τó κουβεντολόι τού Σαββατοκύριακου θά είναι κουτσομπολιό καί, συχνά, πολύ σκληρό για κοινούς γνωστούς και αγαπητούς φίλους. Στό κάτω - κάτω της γραφής δεν συμβαίνουν πολλά, πραγματικά καινούργια, στην ζωή ενός αμετάβλητου κύκλου, εκτός από ταξίδια, την άποκτηση καινούργιας περιουσίας, γεννήσεις, έρωτες και προσπάθειες να άποφύγουν τούς φόρους κληρονομίας. Γι' αυτό ένα μεγάλο μέρος από τις συζητήσεις τους θά περιστρέφεται όλοένα στο ίδιο αντικείμενο.

«Θά πάμε στα νησιά Μπαρμπάντος λίγες μέρες μετά τά Χριστούγεννα. Θά μείνωμε στού Ρόννυ Τρή. Σας φιλοξένησαν και σάς πέρυσι. Δεν είν' έτσι; Όραίο σπίτι... Ένα από τά ωραιότερα που έχω δεί».

΄Ακούσατε τί είπε ή Τζούντυ την άλλη μέρα στόν Άντριου Ντέβονσαίρ;... «Μάθατε τί έγινε χθές τó βράδυ στής Άνναμπελ;... Τό ωραιότερο πράγμα τού κόσμου... Ήταν εκεί ό Τζώρτζ Γουάιντενφελντ με μερικούς φοβερούς Ίταλούς εκδότες καί...».

Μερικά πρόσωπα φιγουράρουν συνεχώς στο κουτσομπολιό —ή γιατί είναι πάντα ανακατεμένοι σε έρωτικές υποθέσεις (πράγμα που οδηγεί σε ατέλειωτη εικολογία αν ό Χ Ξέρη ότι τó τέταρτο παιδί της γυναίκας του είναι καρπός τών σχέσεών της με τόν λόρδο Υ) ή γιατί είναι πολύ «πλούσιοι» (και δεν υπάρχει τάξη για την όποία οί «πλούσιοι» αισθάνονται περισσότερο δέος όσο για τούς πολύ «πλουσίους» — αυτούς που σερβίρουν φρούτα στις κρεβατοκάμαρες τών καλεσμένων τους, έχουν ιδιωτικά αεροπλάνα και ιδιωτικά άκρογιάλια όπου βλέπουν πάντα κατά τόν νοτιά)» ή γιατί είναι μόνιμοι στόχοι της κοινής κακεντρέχειας.

Στην τελευταία κατηγορία ανήκουν οί γιατροί της μόδας, με τούς όποιους οί «πλούσιοι» περνούν πολλές από τις ώρες τους, έτσι που τούς βασανίζουν πάντα έμ-

μονες ιδέες πώς είναι άρρωστοι και πείθονται εύκολα να παίρνουν φανταστικά και πανάκριβα φάρμακα για τις φανταστικές ασθένειές τους. Άκόμη, οί «πλούσιοι» βασανίζονται συχνά από υπερένταση τών νευρών και από αίσθημα κοπώσεως —συμπτώματα που συνοδεύουν πάντα την άνετη και άτακτη ζωή— και γι' αυτό ψάχνουν πάντα για θαυματουργά φάρμακα, που θά τούς τονώσουν. Προτιμούν μάλιστα τις ενέσεις, γιατί φαίνονται «σοβαρότερες» από τά χάπια. Παράλληλα οί «πλούσιοι» αισθάνονται ένδομυχα ένοχοι για την ύποχονδρία τους και για τó ότι αφήνουν να τούς κοροϊδεύουν οί γιατροί τους. Γι' αυτό σπαταλούν πολλές ώρες σε ιστορίες, που τείνουν να άποδείξουν πόσο άπατεώνες είναι οί γιατροί.

—Ά, μη μου λέτε για τόν δόκτορα Γκρήνμπαουμ... Αύτós πέθανε την θεία Έμμα.

Αυτό όμως δεν τούς έμποδίζει να πάνε τó άλλο πρωί στην Χάρλεϋ Στρήτ και να πληρώσουν άλλες πενήντα γκινέες για μία άλλη φανταστική κούρα.

Μιλούν επίσης για τόν «Ράντολφ». Κάποιος διηγείται μία ιστορία για την πριγκίπισσα Μαργαρίτα. Γιατί ή βασιλική οίκογένεια είναι άλλος συνηθισμένος στόχος φλυαρίας και κουτσομπολιού.

Όταν τελειώση τó δείπνο, μετά τó τυρί και τά φρούτα και τόν καφέ και τά λικέρ, οί κυρίες σηκώνονται και άποσύρονται στο σαλόνι. Οί κύριοι σπράχνουν πίσω τις καρέκλες τους, πίνουν πορτό ή κονιάκ και συζητούν πολιτικά ή για υποθέσεις ή έξακολουθούν τó κουτσομπολιό.

Άν κουβεντιάσουν για την πολιτική, τó πιθανώτερο είναι πώς σε λίγο θά φανή ότι είναι Συντηρητικοί. Άλλα είναι πολύ έκλεπτυσμένοι και γνωρίζονται με πάρα πολλούς πολιτικούς ήγέτες, για να είναι τυφλά «Τόρδρες», όπως συμβαίνει με εκείνους που προσπαθούν να τούς μιμηθούν στις κατώτερες τάξεις. Οί μόνι από τούς γνωστούς Έργατικούς που έχουν την συμπάθεια τού κόσμου τών «πλούσιων» είναι ό λόρδος Λόγκφορ, ό Ρόϋ Τζένκινς και ό Γουώντρω Γουάιτ. Άλλα πολλοί από τούς «πλουσίους» δεν είχαν αντίρρηση να πούν δυο καλά λόγια για τόν Χάρολντ Ούϊλσον κατά τούς δυο περίπου πρώτους μήνες μετά τις εκλογές, και οί τυχόν επικρίσεις τους, τόσο σε προσωπικά, όσο και σε πρακτικά ζητήματα, ήταν συχνά έξυπνες.

Ύστερα από ένα λογικό διάλειμμα και άνάλογα με τó ενδιαφέρον της κουβέντας, οί κύριοι θά σηκωθούν και θά πάνε στο σαλόνι, για να βρουν τις κυρίες. Μετά μπορεί να φέρουν τραπέζια για ένα παιχνίδι «σκραμπλ» ή μπρίτζ. Άλλοι θά άποσυρθούν ίσως στην διβλιοθήκη για μία παρτίδα μπιλιάρδο. Άλλοι θά συνεχίσουν την συζήτηση ή θά μισοκοιμηθούν στις τεράστιες πολυθρόνες. Κατά τά μεσάνυχτα όλοι θά βρίσκονται στα κρεβάτια τους.

Την άλλη μέρα θά ακολουθήσουν ίσως περίπατος στα δάση, ίσως λίγο κυνήγι για τούς άνδρες, αν είναι ή κατάλληλη εποχή, ίσως λίγο τένις ή κρόκετ. Μετά, και άλλα πλούσια γεύματα και άλλες ευκαιρίες για λίγον ύπνο στους τεράστιους καναπέδες. Θά άκουσθούν πάλι νέες φιλοφρονήσεις και δεν θά άκουσθούν σκληρά λόγια παρά μόνο για τόν έξω κόσμο ή για άπόντες. Καί ό έξω κόσμος βρίσκεται πολύ μακριά. Ός την στιγμή όπου, Κυριακή βράδυ ή Δευτέρα πρωί, θά πρέπει να άφήσετε μία - δυο λίρες στην καμαριέρα και κάτι άκόμη στόν μπάπτερ και στόν σωφέρ, να υπογράψετε στο διβλίο τών έπισκεπτών και να φύγετε.

Τό φιλοδώρημα και ή υπογραφή είναι οί τελευταίες σκηνές στην τελετουργία.

Πρόκειται, όμως, για όλότελα ιδιαίτερες στιγμές και ιδιαίτερα γνωστές σε όλους όσοι παίρνουν μέρος σ' αυτές, ώστε να φαίνονται άπόλυτα φυσικές και έξαιρετικά άβιαστες. Κι αυτό είναι άκριβώς εκείνο που πρέπει να προσέξωμε. Γιατί είναι μέρος τού όλου της περισσότερο άνετης, άβιαστης και πολιτισμένης ζωής που έχει έπινοηθή ποτέ — μέρος τού πλαισίου που έχει έξελιχθή με τά χρόνια, καλύπτει κάθε περίπτωση της ζωής και έξασφαλίζει σ' εκείνους που παίρνουν μέρος σ' αυτή τó καλύτερο από τó κάθε τί: Άπό Σκωτσέζες ντανάδες για τά παιδιά τους, ως τά καλύτερα σχολεία που θά τά δεχθούν όταν μεγαλώσουν λίγο, ως τά καλύτερα ρολόγια «Καρτιέ», ως τά καλύτερα άυτοκίνητα «Μπέντλεϋ», τά καλύτερα ξενοδοχεία, έστιατόρια, κυνηγετικά τουφέκια, μπόττες, κηπουρούς και κρασιά τού κόσμου.

Βλέποντάς τους με τά μάτια τού καλεσμένου, στόν πύργο τους τó Σαββατοκύριακο, είδαμε φυσικά τούς «πλουσίους» από την καλύτερη πλευρά τους — εύγενικούς, ξεκούραστους, μεταξύ τους. Άπό τις φλυαρίες τους, όμως, πήραμε κάποια ιδέα και μιάς άλλης πλευράς: Άπό την ικανότητά τους να δείχνονται άνένδοτοι και σκληροί ιδιαίτερα όταν έρχονται σε έπαφή με τόν άλλο κόσμο. Σαν εργοδότες, π.χ., μπορεί να είναι άνενδοίαστοι και έτοιμοι να μεταχειρισθούν τούς ανθρώπους τους σαν αριθμούς σε λογιστικά διβλία. Μπορεί άκόμη να είναι σκληροί και μεταξύ τους. Ό νόμος της ζούγκλας, που τούς ανέβασε ψηλά, δεν βρίσκεται, όσος καιρός κι αν έχη περάσει, πολύ κάτω από την πολιτισμένη έπιφάνεια. Άλληλοπολεμούνται σαν οίκογένειες, οί γάμοι τους διαλύονται με εύκολια και συχνότητα, που δεν συναντά κανείς σε άλλες τάξεις, και στις πληγές της πρωτοκίας, τών κληρονομικών κανόνων, δηλαδή, που έξασφαλίζουν τó άθικτο της οικογενειακής περιουσίας με τόν άποκλεισμό όλων τών κληρονομών εκτός από τόν τριτότοκο, φωλιάζει ή ζηλεια.

Ένας μύθος

Είναι, πάντως, γεγονός ότι από τις άρχες τού αιώνας μας ή άνώτερη τάξη άγωνίζεται για την επίδισή της. Καί ό μύθος (καλλιεργημένος με έπιμέλεια από τις ίδιες τις άνώτερες τάξεις σαν μέσο για να κερδίσουν την συμπάθεια τού κοινού και σαν προπέτασμα καπνού) ότι όλοι οί «πλούσιοι» είναι χρεοκοπημένοι, ότι τούς έχουν άφανίσει οί φόροι κληρονομίας, ότι είναι ύποχρεωμένοι να μεταβάλουν τούς πύργους τους σε στρατόπεδα γυμνιστών και να ανοίγουν τά σαλόνια τους με εισιτήριο δυόμισι σελλινίων στους περιέργους, δεν άποκαλύπτει παρά μόνον ένα μέρος από την πραγματικότητα. Είναι φανερό ότι τó βιοτικό επίπεδο τών «πλουσίων» έχει κατεβή πολύ από τόν κολοφώνα της έδουαρδιανής εποχής.

Ή σημερινή άνώτερη άγγλική τάξη είναι ή σκιά της παλαιάς. Κάποια μέρα θά την καταπιούν όριστικά οί πολυκατοικίες και οί άυτοκινητόδρομοι. Κάποια μέρα ή ζωή τών ξενοδοχείων «Χίλτον» θά δίνη και στην Άγγλία τά πρότυπα της καλύτερης ζωής.

Πρέπει όμως να γίνη δεκτό ότι με τó πέρασμα τού χρόνου, όχι τόσο με τó τάλέντο τους, αλλά με την συσσωρευμένη πείρα τους και με την βοήθεια μερικών από τις μεγαλύτερες περιουσίες τού κόσμου, οί «πλούσιοι» άνέπτυξαν έναν ιδιαίτερο, ξεχωριστό τρόπο ζωής...

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Η ΜΑΧΗ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΕΤΚΟΝΤΤΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΔΙΝΟΥΝ ΣΤΟΧΟ ΑΝΤΡΕΣ ΤΗΣ Χ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΣΑΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ ΑΤΧΕΝΑ ΤΟΥ ΜΟΡΟΒΑ - ΜΟΡΟΒΑ. ΚΙ ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ Η...

Η τρίτη περίοδος της γενικής καθ' όλον τὸ μήκος τοῦ μετώπου ἐπιθέσεως τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία εἶχεν ἐξαπολυθῇ τὴν 14ην Νοεμβρίου 1940, διήρκεσεν 20 ἡμέρας — ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι καὶ τῆς 28ης Δεκεμβρίου. Ἐνῶ ὁμως δὲν ὑπῆρξεν ὅσον αἱ δύο προηγούμεναι (14 - 22 Νοεμβρίου καὶ 23 Νοεμβρίου - 8 Δεκεμβρίου) ἐντυπωσιακὴ εἰς ἐδαφικὰ ἀποτελέσματα, ἀπῆτησε τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐντάσεως τῆς ἐλληνικῆς προσπάθειας. Διότι ἔπρεπε νὰ διατηρηθοῦν τὰ κεκτημένα, νὰ συνεχισθῇ ἡ πρωτοβουλία καὶ ν' ἀξιοποιηθοῦν αἱ ἐπιτυχίαι, ὑπὸ συνθήκας πραγματικῶς μαρτυρικὰς διὰ τὰς ἐλληνικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις.

ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

ΑΡΖΑ - ΜΟΡΟΒΑ. ΚΙ ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ Η... ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΤΣΕΩΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑ ΝΑ ΞΑΠΛΩΣΟΥΝ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ - ΘΑΝΑΣΙΜΗ ΠΑΓΙΔΑ

ΓΥΝΑΙΚΟΠΑΙΔΑ! ΡΙΧΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΙΤΑΝΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ

Εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῶν μέσων τοῦ ἀντιπάλου καὶ τὴν ἀγρίαν διαμόρφωσιν τοῦ ἐδάφους, προσετέθη τὴν ὥρᾳ — ἐχθρὸς ἀδυσώπητος — καὶ ὁ βαρὺς χειμὼν, τὸν ὁποῖον ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς ὑφίστατο εἰς ὑψόμετρα συνήθως ἐξοντωτικά, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῇ εἰς πεδινὰς περιοχάς, ὅπου ἐδέσποζαν μὲ τὰ ἄρματα καὶ τὰ μηχανοκίνητά των οἱ Ἰταλοί. Ἡδη, αἱ 40 ἡμέραι, πού διέρρευσαν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου, εἶχαν καταπονήσει αἰσθητῶς τὰς δυνάμεις μας. Διότι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐμάχοντο συνεχῶς, ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὰς θέσεις των καὶ ἀντιμετώπιζαν οἰκίσματα πρόβλημα ἀνεφοδιασμοῦ.

Τὰ κρυοπαγήματα ἐθέριζαν περισσότερο ἀπὸ τὶς σφαῖρες

Συνεχείς πορείαι, ψυχὸς δριμύ (ἡ θερμοκρασία ἐκυμαίνεται περὶ τοὺς 20 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν), χιονοθύελλαι φονικαί, τροφοδοσία ἀνεπαρκής, υπέβαλλαν τὴν ἀντοχὴν τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν εἰς ἀπάνθρωπον δοκιμασίαν. Αἱ στολαί, ἀπὸ τὴν συνεχή χρῆσιν, τὰς μάχας καὶ τὰς ἄλλας αἰτίας φθορᾶς, εἶχαν κουρελιασθῇ. Τὰ ἄρβυλα εὐρίσκοντο εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Λόγῳ τοῦ ἀφορήτου ψύχους αἱ καταστροφαι εἰς ζῶα καὶ ὑλικὸν ἦσαν φοβεραί. Εἰς τὰς μονάδας τῶν πρῶσιν δὲν κατάρθωναν νὰ φθάσουν οὔτε τὰ δέκα ἐπὶ ἑκατὸν μιλιαρίων, τὰ ὅποια μετέφεραν κουραμάνες καὶ πυρομαχικά. "Ὅλα τὰ ἄλλα ἐφοφούσαν ἢ κατεκρημνίζοντο εἰς χαράδρας, διότι λόγῳ τοῦ ὕψους τοῦ χιονοῦ (ἐν ἑως δύο μέτρα) δὲν κατάρθωναν νὰ εὕρουν στερεὸν ἔδαφος διὰ νὰ πατήσουν. Τὰ αὐτοκίνητα, ὅπου ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἀκίνητοποιοῦντο καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὴν θαθεῖαν καὶ πηχτὴν λάσπη, πού ἐδημιουργοῦσαν εἰς τοὺς κατεστραμμένους δρόμους τὰ χιόνια καὶ αἱ βροχαί.

«...Τρεῖς μέρες ὁλόκληρες τὰ παιδιά σὴν γραμμὴ δὲν ἔλαβαν ἴσποτε — γράφει ὁ κ. Ι. Βορρές εἰς τὸ βιβλίον του. Ἀπὸ τὸ ἱππικὸ τοῦ Α' Σώματος κάποιον πρὸς τὴν Κλεισοῦρα (τῆς Ἀλβανίας) δὲν ἔμεινε ἄλογο σχεδόν. Τὰ σκάμπερε τὸ κρύο καὶ ἡ πείνα. Οἱ ἱππεῖς ἔγιναν «περικαραῖοι» καὶ πολέμησαν ἡρωικά. Σὲ τέτοια κατάστασι, ἐνδόχλητοι πολλοί, πεινασμένοι, πρησμένοι, οἱ περισσότεροι ἄρρωστοι, χωρὶς τοιγάρο, μὲ μισὴ κονόβερτα, πολεμοῦσαν καὶ προχωροῦσαν, ἀνὰ ἡζαίαν ὅτι μὲ κάθε βήμα, μὲ κάθε λόγο, πού κυρῖεναν, οἱ δυσκολίες τοῦ ἀνεφοδισμοῦ ἐγίνοντο καὶ πὺρ μεγάλες, σχεδὸν ἀνυπερβλήτες. Τὸ πυροβολικὸ δέ, πῶς νὰ τοὺς φθάσῃ; Τὰ σκατεμένα ἄλογα πῶς νὰ περάσουν τὰ βουνά καὶ τὰ ὄρηματα γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν προέλασιν;...»

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς διατροφῆς καὶ διαβίωσης ἦτο ἀναπόφευκτος ὁ κλονισμὸς τῆς υγείας τῶν μαχομένων. Ἡ δυσεντερία ἐθέριζεν ὁλόκληρα τμήματα, τὰ ὅποια ἐν τοῖς τοῖς ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ μάχωνται ἄνευ διακοπῆς καὶ νὰ καταυλίζωνται εἰς ἀγρίας κορυφογραμμάς. Περισσότεραν ὅμως φθορὰν — καὶ ἀπὸ τὰ μέσα πολέμου καὶ ἀπὸ τὰς νόσους — προεκάλλουν τὰ κρυοπαγήματα, τὰ ὅποια καὶ ἀναπόφευκτα, τὰ ὅποια ἐνέκριναν τὰ ἄκρα τῶν μαχητῶν. Ὑποχρεωμένοι νὰ καταυλισθοῦν ὅπου εὐρίσκοντο, βρεγμένοι καὶ κοκκαλιασμένοι ἀπὸ τὴν παγωνιάν, ὑφίσταντο νέκρωσιν τῶν ἰσθμῶν, λόγῳ τοῦ ψύχους καὶ τῆς κακῆς κυκλοφορίας. Τὸ πόδι ἐκοκκίνιζεν, ἐβάραινε, ἐπρήσκοτο καὶ ἐπονοῦσαν ὥσάν νὰ τὸ ἐτρυποῦσαν πυρακτωμένα καρφιά. Κατόπιν ἤρχιζε νὰ μελανιάζῃ, ἐφούσκωνεν, ἐγίνετο μαυροπράσινον καὶ τέλος ἐσκαζεν εἰς διάφορα σημεῖα, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔρρεαν δυσώδη ἐρυτρώματα ὑγρὰ — δηλαδὴ αἷμα καὶ πύον. Τότε ἦτο πλέον ἀργὰ διὰ κάθε θεραπεῖαν. Μόνον μὲ τὴν ἀποκοπὴν τῶν προσβληθέντων μελῶν ἠδύνατο ν' ἀποφευχθῇ ὁ θάνατος. Αἱ μονάδες, αἱ ὅποια εὐρίσκοντο εἰς τὰς προφυλακὰς καὶ εἰς μεγάλα ὑψόμενα, ἐπλήρωσαν βαρύτατα τὸν νέον αὐτὸν ὕπνου ἔχθρῳ.

Μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ὑψηλοῦ Κορυτσᾶς, τῆς ἐγκαρσίας ἀρτηρίας Μέρτζανη - Λεσκοβίκι - Κορυτσᾶ καὶ τῆς ἀρτηρίας Ἀγιοί Σαράντα - Δέλβινον - Κακκαδιά (ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 23ης Νοεμβρίου μέχρι 8ης Δεκεμβρίου ἐπιχειρήσεων), αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἔπρεπε τὸ ταχύτερον νὰ προωθηθοῦν πρὸς τοὺς κόμβους Κλεισοῦρας καὶ Τεπελενίου. Ἡ διατήρησις τῆς πρωτοβουλίας καὶ ἡ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπιτυχιῶν μέχρι τοῦ ἀκροτάτου δυνατοῦ ὁρίου ἀπέτελε ἀνάγκην καὶ ἀπόφασιν τῆς ἑλληνικῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως. Ὁ ταχθεὶς τῶρα νέος γενικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς (ὁ ὁποῖος θὰ ἐπεδιώκετο διὰ προώθησιν τοῦ κέντρου καὶ τοῦ ἀριστεροῦ μὲ στροφὴν τὸ δεξιὸν τῆς ὁλης παρατάξεως) συνίστατο εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ὁρεινῶν συγκροτημάτων: Μάλι Θάτ, Σκίβοβικ 1700, Τερωνίτσα 1516, Σεντέλι 1812, Γκλάδα 1127 (22 χιλιόμετρα βορείως τοῦ Τεπελενίου), Βοσκοπόλια (23 χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Κλεισοῦρας) καὶ Ντομπρούσια (26 χλμ. βορείως τῆς Κλεισοῦρας). Διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ νέου τοῦτου ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, αἱ ἀποστολαὶ τῶν μεγάλων μονάδων καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

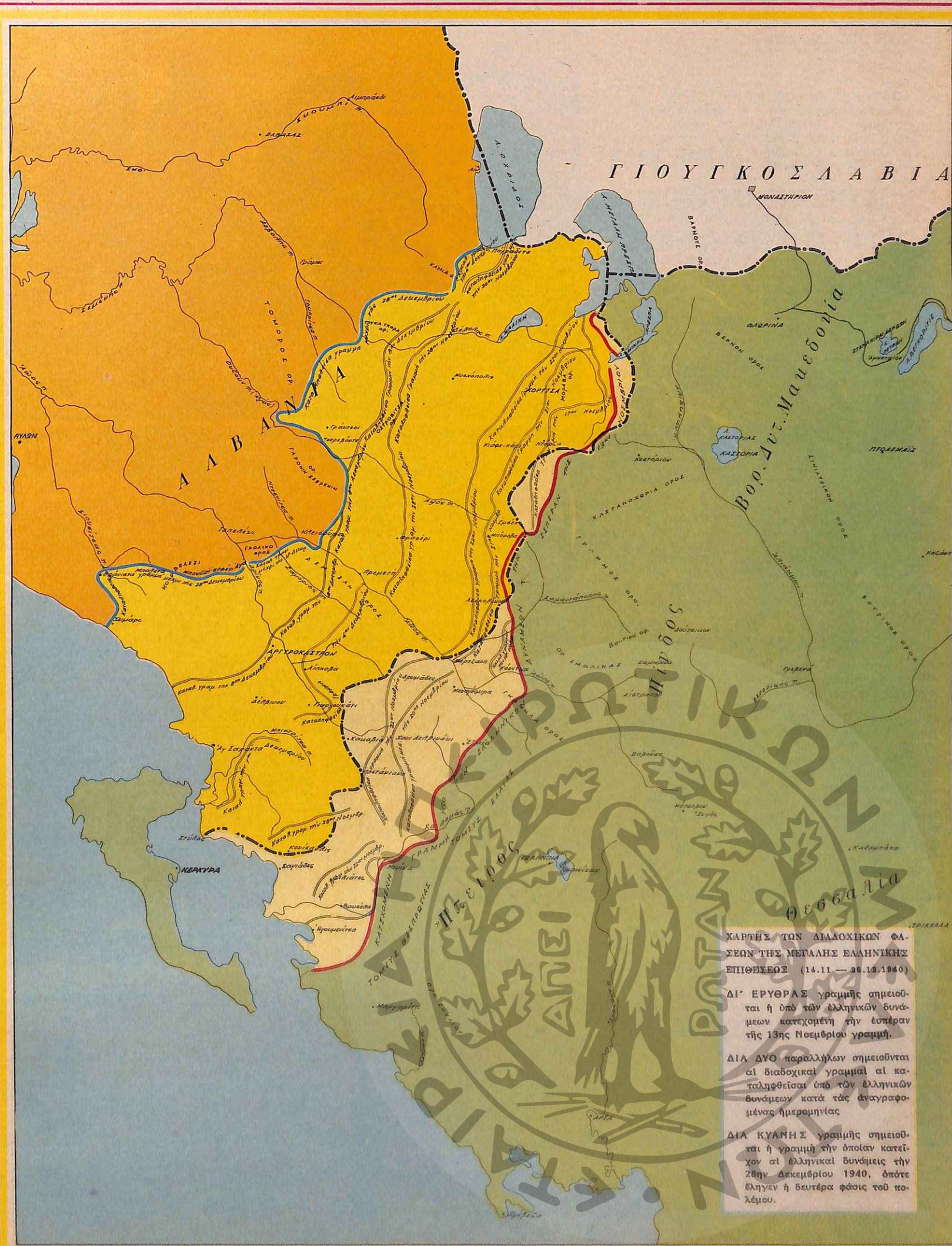
Εἰς τὸ δεξιὸν (βόρειον μέτωπον) τὸ Τμήμα Στρατιάς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ Γ' Σῶμα Στρατοῦ καὶ τὸ Συγκρότημα Κ, πού μετωνομάσθη βραδύτερον Ε' Σῶμα Στρατοῦ μὲ τὴν 10ην, τὴν 9ην, τὴν 13ην καὶ τὴν 17ην μεραρχίαν πεζικοῦ, ὤφειλε νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐπιπέδου Κορυτσᾶς ἀπὸ πᾶσαν ἐκ βορρᾶ ἢ ἐκ δυσμῶν ἀπειλὴν καὶ νὰ συνδράμῃ τὰς νοτιώτερον ἐξελισσομένας ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Β' καὶ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, ἀφ' ἑνὸς δι' ἐνασκήσεως πίεσεως κατὰ τοῦ ἀντιπάλου καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ καλύψεως τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ.

Εἰς τὸ κέντρον (κεντρικὸν μέτωπον) τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ, μὲ τὴν 1ην, τὴν 15ην καὶ τὴν 11ην μεραρχίαν πεζικοῦ καὶ τὴν 5ην ταξιαρχίαν πεζικοῦ, ὤφειλε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν κατάληψιν τοῦ κόμβου Κλεισοῦρας καὶ τῶν ὁρεινῶν ὄγκων τῶν βορείως τῶν στενῶν Κλεισοῦρας - Τεπελενίου δι' ὑπερκερσέως τῶν ἀπὸ βορρᾶ.

Εἰς τὸ ἀριστερόν (νότιον μέτωπον) τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, μὲ τὴν 3ην, τὴν 4ην καὶ τὴν 2αν μεραρχίαν πεζικοῦ, ὤφειλε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν κατάληψιν τοῦ κόμβου Τεπελενίου καὶ τὴν διάνοξιν τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Σιού-σιστα.

ΒΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Εἰς τὸ βόρειον τμήμα τοῦ μετώπου αὐτοῦ, δηλαδὴ εἰς τὴν περιοχὴν Πόγραδετς - Κάμια ὁρος, ἡ κατάστασις παρέμεινεν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀμετάβλητος ἀπὸ τῆς 9ης Δεκεμβρίου. Διεξήχθησαν μόνον μερικαὶ μικροεπιχειρήσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐβελτιώθησαν αἱ ἑλληνικαὶ θέσεις. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Δεβόλη δυνάμεις τῆς 10ης μεραρχίας πεζικοῦ προήλασαν δυτικώτερον, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἡμιονική ὁδός, ἡ ὁποία ἀγεί ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Τομορίτσα πρὸς τὴν ὁμαξίτην, πού ἀκολουθεῖ τὴν κοιλάδα τοῦ Δεβόλη μέχρι τοῦ Μογκλίτς. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Τομορίτσα δυνάμεις ἐπίσης τῆς 10ης μεραρχίας κατέλαβον ἀπὸ τῆς 11ης Δεκεμβρίου τὴν περιοχὴν τῶν πηγῶν του, συνέχισαν τὴν πρὸς βορρᾶν προχώρησιν των καὶ ἐ-

ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΔΑΧΙΚΩΝ ΦΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΛΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ (14.11 - 28.12.1940)

ΔΙ' ΕΡΥΘΡΑΣ γραμμῆς σημειοῦται ἡ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων κατεχομένη τὴν ἐσπέραν τῆς 13ης Νοεμβρίου γραμμή.

ΔΙΑ ΔΥΟ παραλλήλων σημειοῦνται αἱ διαδοχικαὶ γραμμαὶ αἱ καταληφθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων κατὰ τὰς ἀναγραφομένας ἡμερομηνίας.

ΔΙΑ ΚΥΑΝΗΣ γραμμῆς σημειοῦται ἡ γραμμὴ τὴν ὅποιαν κατεῖχον αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1940, ὅποτε ἔληγεν ἡ δευτέρα φάσις τοῦ πολέμου.

Πλύσιμο μὲ κρυστάλλινο νερό. Μιά σκηνὴ συχνὴ εἰς βουνοκαρφές: Ὁ φαντάρος ρίχνει μὲ τὸν κουτὰ νερὸ ἀπὸ τὸ μισοπαγωμένο ρυάκι στὸν συνάδελφό του. Μιά «γραφικὴ» σκηνή, πού ὅχι σπάνια εἶχε τραγικὰ συνέπειες γιὰ τοὺς ὑποσιτιζόμενους: Κρυοπαγήματα!

Ἀπὸ τὰ σχέδια τοῦ ΣΗΤΡΟΤ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Οι Ίταλοι υποχωρούσαν απάγοντες ομήρους και ρίχνοντας για άντεκδίκηση βόμβες

ΜΕ ΤΟ ΠΟΛΥΒΟΛΟ ΕΠΙ ΣΚΟΠΟΝ - ΝΥΧΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΟΡΙΑ

φθασαν περί την 24ην Δεκεμβρίου εις την γραμμήν Τρεμπέλ - βορείως αχένος Γκούρι Πρέρ, αφού εξεκαθάρισαν και τας μέχρι της γραμμής αυτής ανατολικὰς κλιτύς του όρους Τόμορος. Εις τὰς επιχειρήσεις ταύτας άντέστη πεισμόνως ό έχθρός, ένισχυθείς έν τῷ μεταξυ δι' ένός τάγματος πολυβόλων και τεσσάρων ταγμάτων τελωνοφυλάκων και μελανοχιτώνων.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Εις τὸ μέτωπον τούτο τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ έδελτίωσε τὰς θέσεις του διὰ τὴν επίθεσιν κατὰ τῶν ἰταλικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι παρουσίαζαν έξαιρετικὴν δραστηριότητα καθ' ὅλον τὸ μήκος του. Τὴν 23ην Δεκεμβρίου αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις, κατόπιν ἰσχυρὰς επίθεσεως, κατέλαβαν τὰ ανατολικὰς τοῦ Φράταρι ὑψώματα 1220 - 1150, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἰσχυρῶς ὠργανωμένα και ἐπροστατεύοντο διὰ συρματοπλεγμάτων. Τὴν 26ην Δεκεμβρίου κατελήφθη ὑπὸ τοῦ δεξιῦ τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ ἡ βορείως τοῦ "Αψου ποταμοῦ περιοχὴ Τσερεβόντε - Βερζιέζια - Ντομπρούσια. Καὶ εἰς τὴν ζώνην αὐτὴν τοῦ μετώπου ὁ έχθρός ένεφάνισε νέας μονάδας: ἓν τάγμα πολυβόλων, ἓν τάγμα μελανοχιτώνων και μονάδας τῆς μεραρχίας πεζικοῦ «Μοδένας» και τῆς μεραρχίας ἀλπινιστῶν «Πουστερία».

Διὰ νὰ συνεχισθοῦν αἱ ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ Β' Σ.Σ., νὰ έκτοπισθοῦν αἱ κατέχουσιν τὴν κορυφογραμμὴν Σεδρανὶν - Γαρονὶν ἰταλικά δυνάμεις και νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ τεθεὶς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς (κατάληψις τοῦ κόμβου Κλεισούρας), έπρεπε νὰ ἀποκατασταθοῦν προηγουμένως αἱ συγκοινωναὶ τοῦ Σώματος, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ὑποστῇ διακοπὴν σχεδόν, λόγῳ τῶν έξαιρετικῶν κακοκαιριῶν, ἀπὸ τοῦ δευτέρου δεκαήμερου τοῦ Δεκεμβρίου. Τὸ Β' Σ.Σ. έξυπηρετεῖτο ὑπὸ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Μέρτζανη - Πρεμετὴ - Κλεισούρα, ποὺ δισταυροῦτο εἰς πλείστα σημεῖα μὲ τὸν Ἀῶν ποταμόν. Οἱ Ἴταλοι, όμως, συμπτυσσόμενοι κατέστρεψαν τὰς γεφύρας. Ἀλλὰ και τὸ κατὰστρωμα τῆς ὁδοῦ γενικῶς ἦτο ἡμικατεστραμμένον. Τὰ πενιχρὰ μέσα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ δὲν έπῆρουν διὰ ταχείαν δελτίωσιν τῆς καταστάσεως, ὁ ποταμὸς έξευγνύετο διὰ γεφυροσκευῶν, αἱ ὁποῖαι διελύντο λόγῳ τῆς ἀγρίας κακοκαιρίας και τῆς διογκώσεως τοῦ ρεύματος, τὸ πρόβλημα τοῦ έφοδιασμοῦ ὠξύνετο και ἡ διε-

ξαγωγή ἀποφασιστικῶν ἐπιχειρήσεων κατέστη ἀδύνατος. Ἔτσι δὲν έπετεύχθη ἡ κατάληψις τοῦ κόμβου τῆς Κλεισούρας κατὰ τὴν φάσιν αὐτὴν τοῦ πολέμου.

ΝΟΤΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Εἰς τὸ μέτωπον τούτο, δυτικῶς τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ, αἱ ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις συνεχίσθησαν άνευ διακοπῆς μετὰ τὴν 8ην Δεκεμβρίου. Καὶ θὰ ἦσαν ἀποδοτικώτεροι, ἂν κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν περίοδον ἡ καταδίωξις τοῦ έχθρου ἐπραγματοποιεῖτο μὲ ταχύτερον ρυθμόν. Οἱ Ἴταλοι εἶχαν έκκενωσεὶ τὸ Ἀργυρόκαστρον ἀπὸ τῆς 4ης Δεκεμβρίου. Αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις, όμως, έφθασαν εἰς αὐτὸ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας. Οἱ Ἴταλοι, βλέποντες ὅτι έδραδύναμεν, έπέστρεψαν τὴν πρώαν τῆς 7ης Δεκεμβρίου, παρέλαβαν διάφορα ὕλικά και ὀχήματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐγκαταλείψει, και ἀνέτιναξαν κατὰ τὴν νέαν ἀποχώρησιν τῶν τὴν γέφυραν τῆς Παλιοκάστρου. Ἐν τῷ μεταξυ, κατὰ τὸ διαρρεῖσαν τετραήμερον, ἡ δυνήθησαν νὰ ἐγκατασταθοῦν και ὀργανωθοῦν ἀνευόχλητοι εἰς τὸ Τεπελένι.

Εἰς τὸ ανατολικὸν και κεντρικὸν τμήμα τῆς ζώνης τοῦ Α' Σ.Σ. αἱ ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις, έπειτα ἀπὸ σκληροτάτας μάχας, διεκόπησαν οὐσιαστικῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρίτου δεκαήμερου τοῦ Δεκεμβρίου, διότι ένέσκηψαν φοβεραὶ χιονοθύελλαι εἰς τὰς περιόχας Δεμπέλι, Γκόλικο, Μπουζαὶ Σεφέρ Ἀγάι και Κουρδελέσι, και ἡ ἐπιθετικὴ δραστηριότης περιωρίσθη εἰς ἐνεργείας διὰ τὴν δελτίωσιν τῶν θέσεων και τῶν συνθηκῶν διαμονῆς τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων μὲ τὴν κατάληψιν χωριῶν. Εἰς τὸ δυτικὸν τμήμα, ὅπου ἡ καιρικὴ κατάσταση εἶτο σχετικῶς ἡπιωτέρα, κατέστη δυνατὴ ἡ συνέχισις τῶν ἐπιθετικῶν ενεργειῶν ἐπὶ τινὰς ἀκόμη ἡμέρας και κατὰ τὸ διάστημα τούτο —μέχρι τῆς 28ης Δεκεμβρίου— κατελήφθη ἡ γραμμὴ Χειμάρρα - Βράνιστα - Μπολιένα. Ἡ Χειμάρρα περιήλθεν εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας τὴν 22αν Δεκεμβρίου. Ὁ τεθεὶς όμως και ἐδῶ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς, ἡ κατάληψις τοῦ κόμβου τοῦ Τεπελενίου, δὲν έπετεύχθη.

Ἐν τῷ μεταξυ οἱ Ἴταλοι έρριψαν εἰς τὸν ἀμυντικὸν ἀγῶνα τοῦ νοτίου μετώπου τὰς ἐξῆς νέας δυνάμεις: μονάδας τῆς μεραρχίας ἀλπινιστῶν «Κουνεένες», τῆς μεραρχίας πεζικοῦ «Ἀκουῖ», τῆς μεραρχίας πεζικοῦ

«Μπρένερ» και τέσσαρα τάγματα μελανοχιτώνων, ἐνῶ ὁ Μουσσολίνι εξέδιδε διαταγὰς ἀντιστάσεως μέχρι θανάτου. «Ὁ Ντοῦτσε —έσημείωνε τὴν 17ην Δεκεμβρίου ὁ Τσιάνο— έδωσε διαταγὴν εἰς τὰ στρατεύματα "νὰ σκοτωθοῦν ἐπὶ τόπου, ἀλλὰ νὰ μὴν ὑποχωρήσουν". Δὲν εἶναι δική μου διαταγὴ, τοὺς γράφει, ἀλλὰ τῆς πατρίδος». Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Χειμάρρας ὁ Ἴταλὸς δι-κτάτωρ ἐτηλεγράφη τὰ ἐξῆς πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ δυνάμεων: «Ὁ,τι-δήποτε σὰς συμβῇ, διατάσσω ν' ἀμυνθῇτε μέχρις ἐσχάτων εἰς τὸν τομέα Προγκονάτι - Τεπελένι - Κλεισούρα, ἀκόμη και ἂν αὖριον θὰ εὐρίσκεσθε τελείως κυκλωμένους. Σὰς καθιστῶ προσωπικῶς υπεύθυνον διὰ τὴν έκτέλεσιν τῆς διαταγῆς μου μὲ πλήρη κατανόησιν».

Ἡ Χειμάρρα

Ἡ κατάληψις τῆς Χειμάρρας ὑπῆρξεν ἀξιόλογον ἐπίτευγμα, ποὺ ἐπραγματοποιήθη έπειτα ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνας. Ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος και πολεμικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ πρακτορείου Ράϋτερ Λήλαντ Στόου, ὁ ὁποῖος παρηκολούθησεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς σχετικὰς ἐπιχειρήσεις, έγραφε τὰ ἐξῆς εἰς ἀνταπόκρισιν τοῦ τῆς 28ης Δεκεμβρίου: «Ἡ νίκη τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπῆρξε πράγματι ἀξιοθαύμαστος. Ἐπὶ δέκα ἡμέρας τὸ Ἴταλικὸν Στρατηγεῖον μετεχειρίσθη πάντα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν του μέσα, ἀλλ' ἀπέτυχεν ἐντελῶς, μὴ δυνηθὲν νὰ συγκρατήσῃ τὴν βραδείαν, ἀλλ' ἀδυσώπητον προέλασιν τῶν ἑλλήνων πρὸς τὴν πόλιν, ἡ ὁποῖα παρέμεινεν ἑλληνικὴ και κέντρον θερμοῦ ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ». Ὡς γνωστόν, οἱ Χειμαρριῶται μετέσχον τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἀγωνισθέντες ὑπὸ τὸν Μιχαὴλ Σπυρομήλιον εἰς τὸ Μεσολόγγι και τὸ Φάληρον, ἐπανεστάτησαν πάλιν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1912 ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ταγματάρχου Σπύρου Σπυρομήλιου, διετήρησαν διὰ τῶν ὅπλων τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Χειμάρρας μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1913, ὁπότε κατελήφθησαν τὰ Ἰωάννινα και ἡδυνήθη ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς νὰ προελάσῃ πρὸς κατάληψιν τῆς, μετέσχον ἐνεργῶς τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἀγῶνος, ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα ὑπὸ τῶν Ἴταλῶν κατὰ τὴν περίοδον 1916 - 1921 και ἔμειναν ἐκ νέου ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1921 μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1922, ἀρνηθέντες νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τοὺς Ἀλβανούς. Τώρα οἱ Ἴταλοι, ἀποχωροῦντες ἐκ

τῆς πόλεως, ἀπήγαγον πλείστους Ἕλληνας κατοίκους τῆς Χειμάρρας ὡς ομήρους, ὅπως εἶχαν πράξει και εἰς τοὺς Ἀγίους Σαράντα και εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον.

Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1940 οἱ Ἴταλοι διέπραξαν μίαν ἀνάνδρον ὁμαδικὴν δολοφονίαν: Ἐπέδραμαν διὰ τῆς ἀεροπορίας τῶν κατὰ τῆς Κερκύρας και τὴν έβομβάρδισαν ἀνηλεῶς, φονεύσαντες 21 κατοίκους τῆς πόλεως (γυναικόπαιδα ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον) και τραυματίσαντες 30. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς ὅλα τὰ πεδία τῶν μαχῶν τοῦ μεγάλου πολέμου, εἰς τὴν Εὐρώπην και εἰς τὴν Ἀφρικήν, δὲν ἔγιναν ἐχθροπραξίαι. Γερμανοὶ και Ἀγγλοὶ ἀπέφυγαν σιωπηρῶς τὴν αἱματοχυσίαν. Διὰ πρώτην φορὰν οὐδεμία ἀεροπορικὴ ἐπιδρομὴ ἐνηργήθη και ὁδὸς ἀεροπλάνου δὲν ἠκούσθη οὔτε εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐ-

ρώπην, οὔτε εἰς τὴν Βόρειον Γαλλίαν, οὔτε ὑπεράνω τῆς Μάγχης, οὔτε πέραν τῆς Μάγχης. Μοναδικὴ έξαίρεσις ὑπῆρξαν οἱ Ἴταλοι, οἱ ὁποῖοι έπέτεθσαν ἐναντίον τῆς ἀνοχρώτου πόλεως τῆς Κερκύρας, ποὺ εἶχεν ὑποστῇ προηγουμένων ἄλλους 22 βομβαρδισμούς, δὲν περιελάμβανε κανένα στρατιωτικὸν στόχον και ἦτο ἤδη κατεστραμμένη κατὰ μέγα μέρος. Ἡ πράξις τῶν αὐτῇ έπροκάλεσεν ἀγανάκτησιν και κατάληξιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἐνεθυμήθη τὴν εἰδικὴν τάσιν τοῦ φασισμοῦ ὅπως ἐπiléγη ἀγλίως ἡμέρας δι' ἀνάνδρους ἐνεργείας. Ὡς γνωστόν, ἡ εἰσβολὴ τῶν ἰταλικῶν δυνάμεων διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἀλβανίας ἔγινε τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τοῦ 1939, ὁ δὲ τορπιλλισμὸς τῆς «Ἑλλης» τὴν 15ην Αὐγούστου τοῦ 1940, μεγάλην ἑορτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μὲ τὰς ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 28ης Δεκεμβρίου ἐπραγματοποιήθη ἐν μέρει μόνον ὁ ἐν τῷ συνόλῳ τεθεὶς παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατάτης Διοικήσεως ἀντικειμενικὸς σκοπὸς — δηλαδή, ἡ εὐρεία έξασφάλις τοῦ ὑπὸ Κορυτσᾶς, ἡ προώθησις εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Τομορίτσα ποταμοῦ, ἡ έξασφάλις τῶν κόμβων Κλεισούρας και Τεπελενίου και ἡ διάνοξις τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Σιού-σιστα. Διότι ἡ κατάληψις τῶν κόμβων Κλεισούρας και Τεπελενίου δὲν έπετεύχθη. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη προσωρινὴ ἀναστολὴ τῶν ἰσχυρῶν ἐπιθετικῶν ἐπιχειρήσεων μέχρι τακτοποιήσεως τῶν συγκοινωνιῶν, δελτίωσεως τῶν συνθηκῶν ἀνεφοδιασμοῦ και διακομιδῆς τραυματιῶν, συμπληρώσεως τῶν εἰς προσωπικόν, κτήνη και ὕλικά έλλείψεων τῶν μονάδων και ἀνασυντάξεως αὐτῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως (ἀπὸ τῆς 14ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1940) ἐνεπλάκη-

ΣΤΟ ΠΡΟΧΕΙΡΟ ΟΡΕΙΝΟ ΧΕΙΡΟΤΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΜΕΝΟΤΗ ΤΗΝ ΣΕΙΡΑ ΤΟΤΕ. ΠΟΛΛΟΙ ΤΡΕΜΟΤΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΓΗ ΤΟΤ ΓΙΑΤΡΟΤ: «ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ»

Πλούσιος απολογισμός

σαν από ελληνικής πλευράς οι εξής νέες δυνάμεις: έπτά μεραρχίες πεζικού (ή 2α, ή 3η, ή 4η, ή 10η, ή 11η, ή 13η και ή 17η), από Ιταλικής δε όκτώ μεραρχίες πεζικού (ή «Αρέτιος», ή «Τριεστίνια», ή «Τάρο», ή «Μοδένα», ή «Πουστερία», ή «Κουνένσε», ή «Ακουϊ», ή «Μπρένερ»), έν σύνταγμα Βερσαλιέρι, έν σύνταγμα Άλπιανών, δύο συντάγματα Ιππικού, έπτά τάγματα μελανοχιτώνων, δύο τάγματα πολυβόλων, τρία τάγματα άλλων μεραρχιών και δύο τάγματα τελωνοφυλάκων. Συνολικώς, δηλαδή, οι νικηφόροι έπιχειρήσεις της δευτέρας φάσεως του ελληνοϊταλικού πολέμου διεξήχθησαν υπό 11 μεραρχιών πεζικού, δύο ταξιαρχιών πεζικού και μιάς μεραρχίας Ιππικού, οι οποίαι αντιμετώπισαν 15 Ιταλικές μεραρχίες πεζικού και μίαν μεραρχίαν αρμάτων. Βεβαίως οι Ιταλικοί μεραρχίες είχαν βασικήν σύνθεσιν δύο συνταγμάτων πεζικού, ενώ οι ελληνικοί είχαν τρία συντάγματα. Άλλα οι Ιταλικοί: ήσαν ένισχυμένοι με συμπληρωματικές μονάδας μελανοχιτώνων, Βερσαλιέριων, γρεναδιέρων κλπ. διέθεταν όπλισμόν κατά πολύ άνώτερον του ελληνικού: είχαν έννεα πυροβολαρχίας βαρέος, ενώ οι ελληνικοί έξ και επί πλέον ύπεστηρίζοντο υπό πανισχύρου αεροπορίας και μεγάλου αριθμού αρμάτων.

Παρατηρήσεις

Ανασκοπών ο άρχιστράτηγος Άλ. Παπάγος εις τό διεύλιόν του: «Ο πόλεμος της Ελλάδος» τά αποτελέσματα της μεγάλης επιθέσεως παρατηρεί τά εξής:

«Παρά την άνωίτητα των δρών πάσαι αι έπιθετικές έπιχειρήσεις των ελληνικών δυνάμεων έστέρησαν υπό επιτυχίας. Δέν κατέστη όμως δυνατή ή πραγματοποίησις εύρείας εκμεταλλεύσεως των έπιθετικών ενεργειών, καιτοι άσφαλώς παρουσιάσθησαν εύκαιρία, αιτινες ήδύναντο νά αποδώσωσι σημαντικώτατα αποτελέσματα, και τοϋτο διότι ο ελληνικός στρατός έστρεβίτο ιεθωρακισμένον και ταχυκινήτων μέσων. Η ύπαρξις σημαντικού αριθμού αρμάτων παρά τω Ιταλικώ στρατώ άφ' ένός και ή έλλειψις αρμάτων ως και έπαρκών αντιταγματικών μέσων παρά τω ελληνικώ άφ' έτέρου, ήνάγκασεν ιας ελληνικάς δυνάμεις ν' αποφεύγουν επιμελώς τάς πεδινάς ζώνας, αιτινες θα επέτρεπον ταχείαν κίνησιν, και νά κινώνται και έλλισσονται διά των όρέων. Τό αποτέλεσμα ήτο: επαύξησις της κοπώσεως των άνδρών και των κινήτων επιμήκυνσις των φαλάγγων, επαύξησις των δυσχερειών ένασκήσεως της διοικήσεως και των δυσχερειών του εφοδιασμού κλπ. Έν αντιθέσει, ο αντίπαλος χάρις εις τά παρ' αυτού διατιθέμενα μέσα κατώρθωσεν εις μέν τάς πεδινάς ζώνας, χρησιμοποιών αυτοκίνητα, νά αποσύρεται ταχέως και νά εγκαθίσταται άλλαχού έν ορεινή άνέσει, εις δε τάς όρεινάς ζώνας δι' όλίγων δυνάμεων νά επιθεράνη την ήμετέραν προχώρησιν»

Ο απολογισμός, πάντως, της δευτέρας φάσεως του πολέμου (14 Νοεμβρίου μέχρι 28ης Δεκεμβρίου) υπήρξε πλούσιος. Αι ελληνικά δυνάμεις εισέδυσαν εις θάλασσαν μέχρις 80 χιλιομέτρων από της μεθορίου έντός της Βορείου Ηπείρου. Είς τό όρειον μέτωπον διεσπάρθη ή Ιταλική γραμμή, κατελήφθησαν τό Ιβάν, ή Μόροβα, ή Κορυτσά και ή Μοσχόπολις, έξησφαλίσθη τό ψίπεδον διά προελάσεως πρός Θορράν περην του Πόγραβετς και δυτικώς μέχρι της κοιλάδος του ποταμού Τομορίτσα, παραποτάμου του Δεβόλη. Είς τό κεντρικόν μέτωπον, από του Γράμμου μέχρι του Άώου ποταμού, συνεχίσθη ή άπάωησις του έχθρου ή όποία ήρχισε με την συντριβήν της μεραρχίας «Τζούλια» εις την Πίνδον και κατελήφθησαν ή Έρσέκα, ή Μπόροβα, τό Λεσκοβίκι, τό Φράσερι, ή Πρεμετή. Είς τό νότιον μέτωπον, άφου άνεκτήθη τό εθνικόν έδαφος, παρεβιάσθη ή κοιλάς του Δρίνου και κατελήφθησαν τό Δέλβινον και τό Άργυρόκαστρον, νοτιώτερον δε οι Άγιοι Σαράντα και ή Χειμάρρα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: • ΟΙ ΑΙΤΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ • ΤΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΕΙΑΙ • ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΝΗΣΤΧΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΕΦΤΡΩΜΑ • ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΒΟΜΒΑΡΙΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ • ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΕΘΕΙΑΙ ΤΟΤ ΚΙΤΛΕΡ • ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ «ΜΑΡΙΤΑ» ΕΤΟΙΜΟΝ

Οί πολυταξιδευμένοι διάσημοι άνδρες προτιμούν τὸ GMT-Master

1. Άνθεκτικόν

Τὸ Rolex Oyster GMT-Master

είναι τόσο έκπληκτικό όσο και οι διάσημοι άνδρες που τὸ φοροῦν σ' ὅλη τὴν ὀήλιο.

Δέν μοιάζει με κανένα από τὰ γνωστὰ ρολόγια. Είναι πιὸ βαρὺ - 55 γρμ. - και κάθε άλλο παρά πλακέ. Ἡ κάσα του είναι κατασκευασμένη από συμπαγὲς ἀτσάλι, τὸ δε κρύσταλλο από ειδικὴ ἀθραυστὴ ὕλη. Ἀκόμα και τὸ μπρασελεῖ ἔχει διπλὴ ἀσφάλεια. Ὅλα αὐτὰ κάνουν τὸ Rolex Oyster GMT-Master τὸ πλέον ἀνθεκτικὸ ρολοῖ του κόσμου.

2. Ἀδιάβροχον

Ἐμεῖς ἔχουμε ἐφεύρει τὸ ἀδιάβροχο ρολοῖ και ειδικώτερα τὴν κορώνα, πὺ βιδώνει στὴν κάσα και ἐξασφαλίζει διπλὴ ἀσφάλεια στὸ πλέον ἀσθενὲς σημείο. Κανένας, μέχρι σήμερα, δέν μπόρεσε νὰ μᾶς ἀντιγράψῃ ἐπιτυχῶς.

Μὴ διστάσετε νὰ καθαρίσετε τὸ ρολοῖ σας με σαποῦνι και χλιαρὸ νερὸ.

Τὸ Rolex Oyster ἔχει λάβει μέρος

σὲ ἐξερευνησεῖς τῶν Ἰμαλαίων,

τοῦ Βορείου Πόλου,

σὲ ἐξερευνησεῖς τοῦ Ἀτλαντικοῦ

- σὲ βάθος ἑπτὰ μιλίων -

και τῆς Σαχάρας. Δέν ἐπηρεάζεται ποτὲ

ἀπὸ τὴν ζέστη ἢ τὸν πάγο,

τὸ θαλάσσιο νερὸ ἢ τὴν ἄμμο.

3. Ἀκριβὲς ὥρα δύο ἀτράκτων, συγχρόνως

Τὸ Rolex GMT-Master

ἔχει μιὰ πλάκα χωρισμένη σὲ 24 ὥρες

και ἓνα ἐπιπλέον κόκκινο δείκτη,

πὺ κάνει τὸν γύρο τοῦ καντράν σὲ 24 ὥρες.

Αὐτὸ τὸ σύστημα δείχνει ταυτόχρονα

τὴν ἀκριβὴ ὥρα σὲ δύο διαφορετικὰ

σημεῖα τῆς γῆς.

Τὸ Rolex GMT-Master κατεσκευάσθη, κατ' ἀρχήν,

γιὰ νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς πιλότους

και τοὺς καπετάνιους μακρινῶν διαδρομῶν.

Τὸ Rolex GMT-Master είναι αὐτόματο.

Ἡ παραμικρὴ κίνησις τοῦ χεριοῦ

θέτει σὲ λειτουργίαν τὸν λεπτὸ μηχανισμό rotor

τοῦ Rolex GMT-Master.

Και τὸ rotor είναι μιὰ ἐφεύρεσις τῆς Rolex.

Ἡ ἡμερομηνία ἀλλάζει αὐτομάτως

- ἀκριβῶς τὰ μεσάνυχτα -

και ἐμφανίζεται μεγεθυμένη ἀπὸ τὸν ἐνσωματωμένο στὸ κρύσταλλο φακὸ.

4. Ἀκριβὲς

Τὸ Rolex Oyster GMT-Master

είναι χειροποίητο,

κατασκευασμένο ἀπὸ ειδικευμένους

Ἑλβετοὺς τεχνικοὺς,

οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν ὑπερακριβῆ ὄργανα, πὺ δέν θὰ τὰ βρῆτε πούθενά ἄλλου.

Τὰ Rolex Oyster GMT-Master

ὑποβάλλονται, ἐπὶ 15 ἡμέρες και νύχτεξ, στὸν σκληρότερον ἐλεγχὸν ἀκριβείας...

Τὸν ἐπίσημόν ἐλεγχὸ χρονομέτρων

τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἐάν ἓνα Rolex Oyster GMT-Master

δέν λάβῃ κατὰ τὸν ἐλεγχὸ τὶς ἀνώτατες

διακρίσεις ἀκριβείας, δέν πωλεῖται.

Πραγματικὰ τὸ Rolex Oyster GMT-Master

είναι ἓνα ὄργανο ἀκριβείας,

τὸ ὁποῖον παραμένει ἀκριβὲς

ὑπὸ οἰασδήποτε συνθήκες.

(τὸ 1954, ὁ πρῶτος πιλότος πὺ διέσπασε

τὸ φράγμα τοῦ ἡχοῦ φοροῦσε Rolex).

Ἡ κόκκινη σφραγίδα, πὺ συνοδεύει κάθε

Rolex Oyster GMT-Master,

είναι ἡ ἐγγύησις τῆς ἀκριβείας του.

Τὰ πολερικὰ ἀνακοινωθέντα

ΑΠΟ ΤΗΣ 9ης ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΗΣ 28ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940

44

Ο άγών συνεχίσθη και σήμερον επιτυχώς. Έσημειώσαμεν νέαν προχώρησιν.

9.12.40

45

Επιθετικά μας ενέργεια συνεχίσθησαν έφ' όλου του μετώπου επιτυχώς. Κατελήφθησαν διά της λόγχης Ισχυρά έδαφικά σημεία. Ο έχθρος υπόστη θορείας άπώλειας. Περιήλθον εις χείρας μας 3 πυροβόλα των 100 χιλιοστομέτρων.

10.12.40

46

Η προχώρησις συνεχίσθη επί διαφόρων κατευθύνσεων που μετώπου, παρά την σφοδράν αντίδρασιν του έχθρου. Αιχμαλώτοι και λάφυρα περιήλθον εις χείρας μας.

11.12.40

47

Τοπικά επιχειρήσεις διεξήχθησαν εις διάφορα σημεία του μετώπου. Ημετέρα άναγνώρισις συνέλαβε περί τούς 150 αιχμαλώτους, έν οίς και αξιωματικοί.

12.12.40

48

Ζωηρά ήμετέρα θράσις εις διάφορα σημεία του μετώπου με άποτέλεσμα ενόικα.

13.12.40

49

Η επιθετική μας ενέργεια συνεχίζεται επιτυχώς. Κατελήφθησαν ούώματα σημασίας, συνεχίσθησαν πολυάριθμοι αιχμαλώτοι και περιήλθον εις χείρας μας άνω των 60 αυτομάτων όπλων, όλμοι κλπ.

14.12.40

50

Επί του μετώπου επιτυχεις τοπικοί άγώνες, καταληφθέντων νέων ούώμάτων. Περιήλθεν εις χείρας μας άριθμός αιχμαλώτων και σημαντικός άριθμός πολυβόλων και όλμων.

15.12.40

51

Εις διάφορα σημεία του μετώπου τοπικά επιχειρήσεις περιωρισμένης έκτάσεως, αιτινες έξελίχθησαν όλοι επιτυχώς και έσχον ως άποτέλεσμα μερικην προώθησιν των γραμμών μας.

16.12.40

52

Ο έχθρος πιεζόμενος άπεχώρησε μετ' άπώλειών πρός Κλεισόραν ένθα έθεάθησαν πυρκαϊαί. Έπί του λοιπού μετώπου συνεχίσθησαν επιτυχώς αι επιχειρήσεις. Συνελήφθησαν αιχμαλώτοι, έν οίς και εις άντισυνταγματάρχης. Έκυριεύθη σημαντική ποσότης όλικού.

17.12.40

53

Τοπικά επιτυχεις επιχειρήσεις εις διάφορα σημεία του μετώπου. Συνελήφθησαν και σήμερον αιχμαλώτοι, έν οίς και αξιωματικοί, και περιήλθεν εις χείρας μας πολυάριθμον όλικόν.

18.12.40

54

Ο άγών συνεχίσθη επιτυχώς. Ο έχθρος, παρά την σφοδράν αντίστασιν του, έξετοπίσθη διά της λόγχης εκ θέσεών του, άφής εις χείρας μας όπέρ τους 600 αιχμαλώτους και πολυάριθμα αὐτόματα όπλα και λοιπά όπλα. Η θράσις της έχθρικής άεροπορίας σήμερον έστράφη και κατά νοσηλευτικών εγκαταστάσεων, παρά τά καταφανή των σημεια Έρυθρού Σταυρού. Η ήμετέρα άεροπορία έθρασεν έπιτυχώς βομβαρδίσσασα στρατιωτικούς στόχους.

19.12.40

55

Νέαι θέσεις κατελήφθησαν κατόπιν επιτυχών άγώνων. Συνελήφθησαν αιχμαλώτοι όπλοισι και αξιωματικοί, έν οίς και εις συνταγματάρχης, και περιήλθεν εις χείρας μας άθρονον όλικόν, μεταξύ του όποιου και δύο πυροβολαρχία.

20.12.40

56

Η προχώρησις συνεχίσθη επιτυχώς εις διάφορα σημεία του μετώπου. Συνελήφθησαν εκ νέου αιχμαλώτοι και περιήλθεν εις χείρας μας όλικόν. Χθες και σήμερον κατερρίφθησαν επί του μετώπου 6 έχθρικά άεροπλάνα υπό του άντιαεροπορικού πυροβολικού και πολυβόλων.

21.12.40

57

Τοπικά επιτυχεις άγώνες εις διάφορα σημεία. Συνελήφθησαν αιχμαλώτοι, έν οίς και δύο άντισυνταγματάρχαι. Διεπιστώθησαν έτερα δύο έχθρικά άεροπλάνα καταρρίφθέντα χθες υπό άντιαεροπορικού πυροβολικού.

22.12.40

58

Έξηκολούθησαν και σήμερον τοπικά επιχειρήσεις επιτυχώς. Χειμάρρα κατελήφθη. Τό 141 τάγμα Μελανοχιτώνων, έξ 29 αξιωματικών και 677 όπλοτών, κυλώσθην, παρεβόθη. Όμοίως συνελήφθη αιχμάλωτος ο διοικητής του 11 τάγματος του 2ου συντάγματος Βερσαλλίερων μετά του έπιτελείου του και πολλών όπλοτών. Πολυάριθμον όλικόν περιήλθεν εις χείρας μας.

23.12.40

59

Κατά τούς σημερινούς τοπικούς άγώνες περιήλθον εις χείρας μας αιχμαλώτοι, 8 πυροβόλα και πολυάριθμον όλικόν.

24.12.40

60

Συνεχίζονται επιτυχώς περιωρισμένα τοπικά επιχειρήσεις.

25.12.40

61

Τοπικά επιτυχεις επιχειρήσεις, αιτινες επέτρεψαν εις τά στρατεύματά μας την προχώρησιν και την κατάληψιν θέσεων του έχθρου. Συνελήφθησαν αιχμαλώτοι και περιέπεσαν εις χείρας μας σημαντική ποσότης όλικού.

26.12.40

62

Συνελήφθησαν επιτυχώς τοπικά επιχειρήσεις. Συνελήφθησαν όπέρ τους 200 αιχμαλώτοι, έν οίς και αξιωματικοί, και περιήλθον εις χείρας μας πολλά αὐτόματα όπλα και όλμοι.

27.12.40

63

Τοπικά περιωρισμένα επιχειρήσεις επιτυχεις. Συνελήφθησαν αιχμαλώτοι.

28.12.40

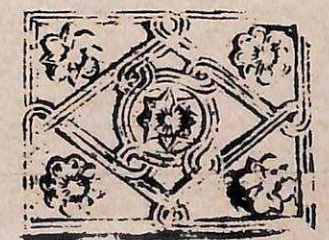

ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ Η ΜΟΝΗ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ. ΚΟΙΝΟΒΙΟΥΣ

ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΔΟΞΑΝΤΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΠΕΤΡΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΤΑ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΑ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

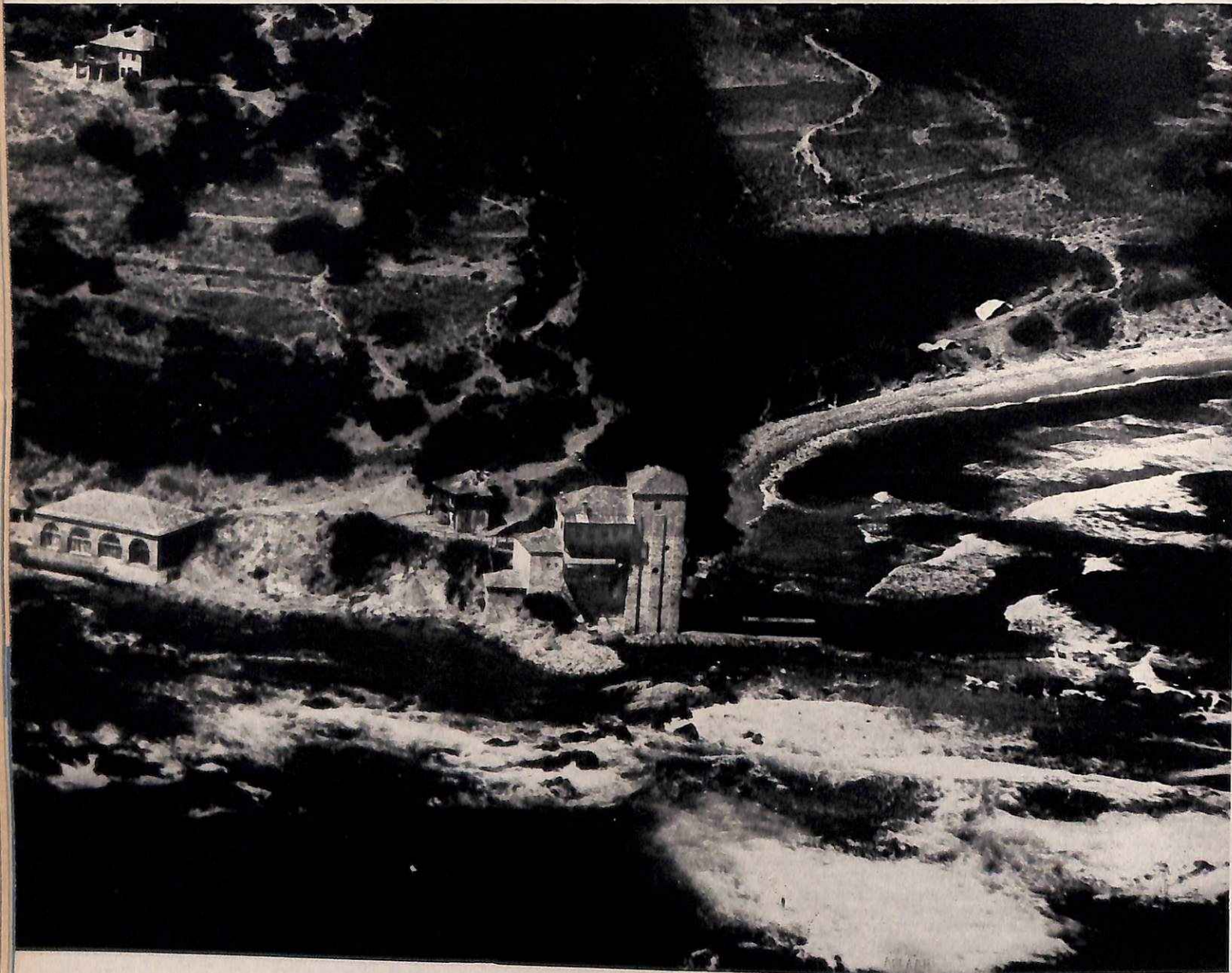

Μιά αποκλειστική σειρά πρωτοδημοσιευομένων
αεροφωτογραφιών, παρουσιάζει έντελως
άγνωστες όψεις των υποβλητικών χώρων που
«μιλούν την γλώσσα της θρησκείας»

Η εορτή της Γεννήσεως του Ίη-
σοῦ μᾶς οδηγεί καί πάλι, νοερά,
πρὸς τοὺς υποβλητικούς ἐκείνους
χώρους, ὅπου κυριαρχοῦν τὰ ἀγνά
αἰσθήματα, πού ἐξυψώνουν τὰ ἄ-
τομα καὶ τὸ σύνολο, ἐνῶ συγχρό-
νως παρέχουν νόημα στὸ φαινόμε-
νο τῆς ζωῆς. Ἐνὰ ταξίδι, σὲ τό-
πους πού ἐκφράζουν ἐντονώτερα
τὴν χριστιανικὴ σκέψη, παίρνει αὐ-
τὲς τίς ἡμέρες ἰδιαίτερη σημασία.
Οἱ «Εἰκόνες» παρουσιάζουν
κατ' ἀποκλειστικότητα σήμερα
μιά σειρά πρωτότυπων αεροφωτο-
γραφιών ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὴν
Τήνο καὶ ἄλλες περιοχές. Οἱ φω-
τογραφίες αὐτές, πού μᾶς παρε-
χωρήθησαν ἀπὸ τὸ Γενικὸ Ἐπιτε-
λεῖο Ἀεροπορίας, παρουσιάζουν
έντελως ἀπρόοπτες καὶ ἀγνωστες
ὀψεις γνωστῶν μοναστηριῶν καὶ
ἄλλων σημείων τοῦ ἀνεξάντλητου
σὲ ὁμορφιές ἐλληνικοῦ χώρου...

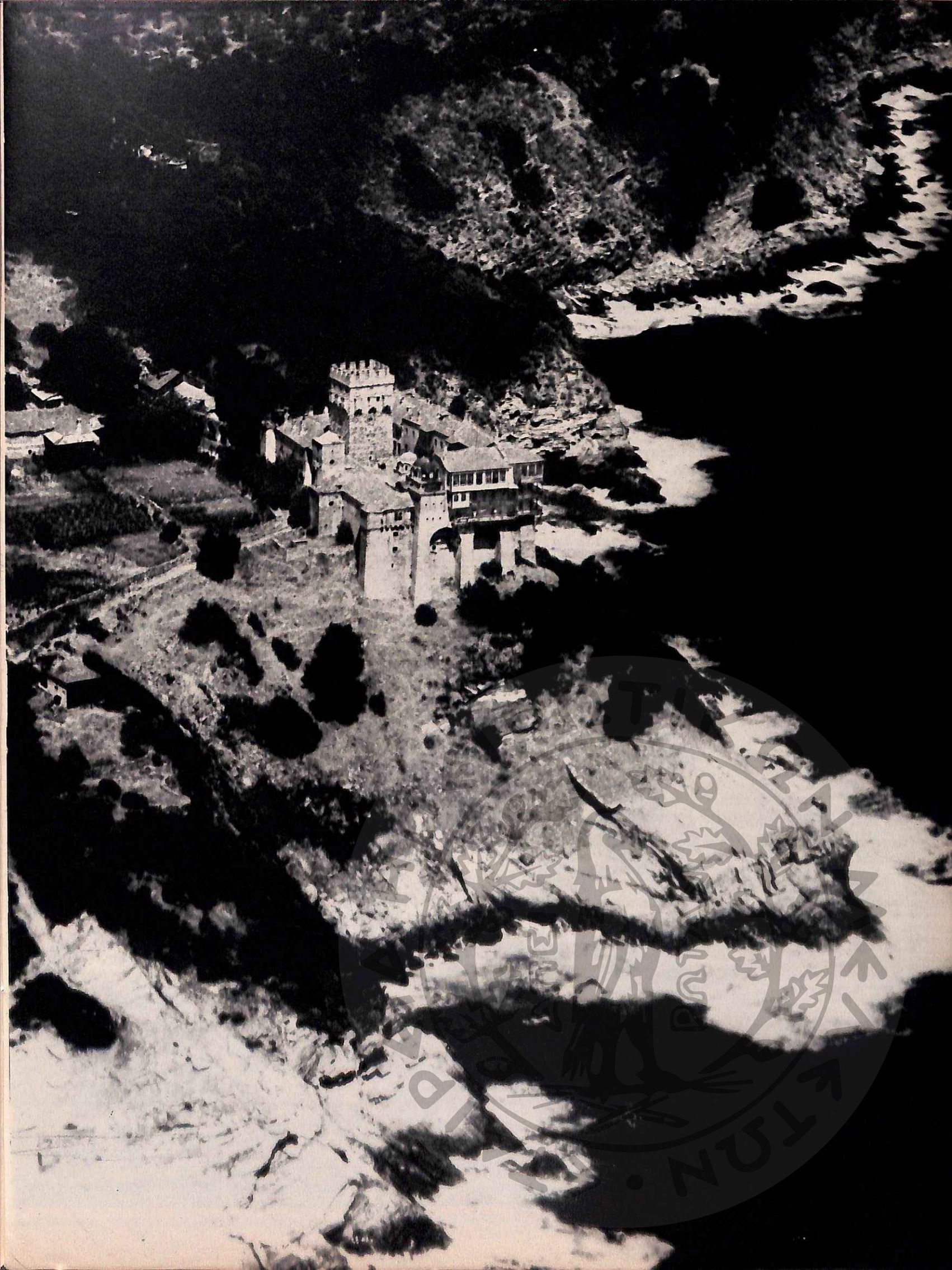

Τὸ τοπίο ντύνεται μιά πρωτόγνωρη γοητεία

▲ Η ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ άποψη τῆς εικόνας, με τὴν εἰδυλῆς ἀκρίβεια καὶ τὴν ποίηση ποὺ ἀναδίνει, δὲν εἶναι καὶ ἡ μοναδική στὴν περιοχή τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ὁ Ἅθωνας, γιὰ δσοὺς τὸν ἐπισκέπτονται ἢ γιὰ δσοὺς τὸν περι-
πλέουν, ἀφήνει θαυσιὰ ἐντύπωση. Ἄλλοι ἅγιοι, με ἀπότομους κάθετους βράχους, καὶ ἄλλοι —πολὺ ἐλάχι-
στα δμως— με ἥρεμες χαμηλὲς ἀκτὲς, συναρπάζει σὰν τοπίο λόγῳ τῶν πολλῶν ἀντιθέσεών του. Τὰ μοναστη-
ρία αὐτὰ κτίρια ποὺ βλέπουμε στὴν ἀεροφωτογραφία τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ποὺ εἶναι γνωστὴ με τὴν ἐπωνυ-
μία Ἀγγάλη, ἐξυπηρετοῦν πρακτικὸς σκοποὺς. Εἶναι ἀποθήκες δπου φυλάγονται εἶδη ποὺ ἐρχονται ἢ ποὺ
φεύγουν ἀπὸ τὴ Μονή, στὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ Ἄρσανας τοῦτος, κατὰ τὴν ἀγιορείτικὴ δρολογία. Τὸ ὑπέροχο
τοπίο, καθὼς περιδρέχεται ἀπὸ τὴν κυματῶδη θάλασσα, ποὺ ἐδῶ εἶναι συνήθως ἀνῆσυχη, ντύνεται μιά πρω-
τόγνωρη θαρρεῖς γοητεία, ποὺ ἀγγίζει τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ἰδιαίτερα αὐτὲς τὲς ἁγίες ἡ-
μέρες, ὁ χρόρος νομίζει κανεὶς πὼς μεταμορφώνεται, γίνεται πνευματικώτερος, σὰν ἀνάλαφρος, κάτω ἀπὸ
τὴν μεγάλη ἐπίδραση ποὺ δημιουργεῖ τὸ μέγα γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Μὲ ἓνα μεγάλο γεγονός εἶναι συνδεδεμένη ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Γρηγορίου, ἡ παράλιος, ποὺ τὴν βλέπουμε ἀπὸ
ψηλὰ νὰ ἐρωτοτροπῇ με τὰ κύματα τοῦ θαυγάλας Πόντου. Εἶχε προσέλθει κάποτε ἡ αὐτοκράτειρα
τοῦ Βυζαντίου Πουλχερία, ἐκομίζουσα τὰ δῶρα τῶν Μάγων, δηλαδὴ τὸν χρυσόν, τὸν λίβανον καὶ τὴν
σμύρναν, γιὰ νὰ τὰ ἀφιερῶσιν στὴ Μονή. Ἀλλὰ μόλις ἀποβιβάσθηκε στὴν παραλία —καθὼς ἀναφέρει ἓνα
παλιὸ χρονικόν— ἐμφανίζεται μπροστά της ἡ Παναγία, ἡ ὁποία εἶπε στὴν αὐτοκράτειρα: «Ἄφες τὰ ἀφι-
ερώματα καὶ ἀναχώρησε, διότι βασίλισσα ἐδῶ εἶμαι μόνον ἐγώ». Καὶ ἔτσι ἔγινε... Ἡ ἐπίκαιρη αὕτη περι-
πτωση εἶναι ἐνδεικτικὴ καὶ τῆς ὁμορφιάς τῶν ἱστοριῶν καὶ τῶν θρύλων, ποὺ πλημμυρισμένοι πίστη, συν-
οδεύουν τὴ θύμηση ἢ καλωσορίζουν τὸν ἐπισκέπτη τοῦ Ἅθω, ζυμωμένοι πᾶ με τὴν χιλιόχρονη ἱστορία
τῆς μοναδικῆς στὸν κόσμο μοναστικῆς πολιτείας, ποὺ διατρεῖ κάτω ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπεια τῆς μεγάλης
Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ Μονὴ Γρηγορίου εἶναι κοινοβιακὴ καὶ ἔχει σήμερον περὶ τοὺς 50 ἀδελφοὺς.
Ὁ ναὸς καὶ τὰ κελλιὰ της εἶναι περίτεχνα κτισμένα. Τὴν ἱδρυσεν, τὸν 14^{ον} αἰῶνα, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ
Σιναΐτης, ποὺ ὑπῆρξε μέγας κήρυκας τῆς ἐνοεράς προσευχῆς, πρῶτα σὲ ψηλὴ θέση καὶ μετὰ παραθαλάσσια.

Δέν αποτελεί ανακάλυψη ή διαπίστωση ότι η ψυχολογία του σήμερα δεν συνηγορεί υπέρ του χριστιανικού λόγου και πολύ περισσότερο υπέρ του θαύματος που περιέχει ή θρησκεία, την οποία έθεμελίωσε με την συνεπή ανθρώπινη ζωή του ο Κύριος. Έν τούτοις, μεγάλο μέρος των συγχρόνων κοινωνιών θέλγεται από την ευγένεια που εκπροσωπεί ή σκέψη του Έσταυρωμένου που, καθώς λέει Ένας πρώην άρνητής του —ό Παπίνι—, «μάς δασανίζει με την ανεξίτηλη αγάπη του».

Η διαπίστωση τούτη βασίζεται στην παρουσία του αισθήματος μέσα στον ψυχικό μας χώρο. Και τὸ αίσθημα έχει τὸν τρόπο και τὴν δύναμη νὰ μᾶς ἐπιβληθῇ και ν' ἀνοίξῃ ὁρίζοντες ἐκεῖ ἀκριδῶς δὲ που ἡ λογικὴ παραδέχεται τὸ ἀδιέξοδο. Έτσι, ὁ αισθηματικὸς γίνεται ὁ κύριος παράγοντας προσεγγίσεως τοῦ εἶναι μᾶς με τὸ ἀνορθόδοξο γιὰ τὴν κοινὴ ἀνθρώπινη φύση και παράδοξο γεγονός τῆς Γεννήσεως στὴν Βηθλεέμ. Παράλληλα δοθεῖ νὰ κατανοήσουμε πῶς ἐκείνη τὴ νύχτα ἕνα νέο στοιχείο, πλουσιώτατο και ἀπὸ ὁρισμένες πλευρὲς μοναδικό, ἔκανε τὴν εἰσοδὸ τοῦ στὴν σκηνὴ τοῦ κόσμου, με ἀπατέλεσμα νὰ δημιουργήσῃ νέες προοπτικὲς γιὰ ὅλα τὰ πράγματα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ ἂν αὐτὰ ἐνδιαφέρουν τὸ ἄτομο, τὴν ἐσώτερη ὁμάδα ἢ τὸ σύνολο. Είναι τὸ στοιχείο τῆς θείας ἀγάπης, πὸν ἐδῶ μεταφράζεται σὲ ἐνεργὸ συμμετοχὴ τοῦ δημιουργοῦ στὰ ἄνθρωπινα.

Μία θαυμάσιμη συνέπεια τοῦ εἶναι ὅτι μετὰ τὴν νύχτα τῆς Βηθλεέμ εἰσέρχεται μέσα στὸν χώρο τῶν ἀξιών ὁ καταφανεμένος και ταπεινωμένος πρὶν ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος γιὰ τοὺς ἰσχυροὺς και τοὺς εὐγενεῖς δὲν ἀντιπροσώπευε σχεδὸν τίποτα. Αὐτὸ δημιουργεῖ ὅχι μονάχα ἕνα γεγονός εὐφροσύνης, ἀλλὰ περισσότερο μὴ πραγματικότητα, πάνω στὴν ὁποία στηρίζεται ἡ βαθέτατη τομὴ πὸν ἔγινε στὴν ἱστορία τοῦ εἶδους μᾶς. Ἀπὸ τὴν μὴ στιγμὴ στὴν ἀμέσως ἐπόμενη, ὁ ἄνθρωπος κηρύσσεται ἐλεύθερος και, ὅσο ἐπιτρέπουν οἱ συνθήκες τῆς ζωῆς, κύριος τῶν δυνατοτήτων του. Ἡ μεταβολὴ τούτη χαρακτηρίζεται και συνιστᾷ σὰν μεγίστης ἀξίας τὴν εὐεργεσία τοῦ Θεανθρώπου πρὸς τὴν οἰκουμένη, πὸν θεμελιώνει νέαν ἀντίληψη γιὰ τὴν ζωή, ἐφ' ὅσον τὸ ἴδιο τὸ ἄτομο μεταβάλλεται σὲ υπεύθυνον παράγοντα, ἱκανὸ νὰ ἀσκήσῃ ἐπίδραση στὴν κοινὴ πορεία πρὸς μὴ κοινωνικὴ σύνθεση, πὸν τὸ περιεχόμενο και τὰ ἰδιαιτὰ της θὰ ἑναρμονίζονται πρὸς τὴν εὐγένεια πὸν εκπροσωπεῖ και περιέχει ὁ δαυτερός του κόσμος.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΡΤΕΣ. «Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΛΘΩ» ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΤΑΠΕΙΝΗ ΣΚΗΤΗ ΠΟΤ ΕΞΕΛΙΧΘΗΚΕ

ΣΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΣΕ ΠΡΩΤΕΤΟΤΕΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΞΕΝΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τὸ ὄρατο κτίριο καὶ ἡ περιοχή τῆς Σκήτης τοῦ Προδρόμου ἀνήκουν στὴν Μονὴ Μεγίστης Λαύρας. Ἡ μεγαλοπρεπὴς αἰλουέττα καθὼς ὑψώνει τὸ ἀνάστημά της σὲ μὴν ἀπὸ τὶς περισσότερες ἐρημικὲς τοποθεσίες, πάνω καὶ λίγο πρὸ πέλα ἀπὸ τὸ πέλαγος, ὑποβάλλει ἐπαθυμίες γιὰ πλησίασμα πρὸς τὸ ὑπερφυσικό.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ...

«Λαθὼν ἐτέχθη ὑπὸ τὸ Σπῆλαιον, ἀλλ' οὐρανὸς σε πᾶσιν ἐκίχσεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστὲρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν ἐν πίστει προσκυνούντας σε, μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς».

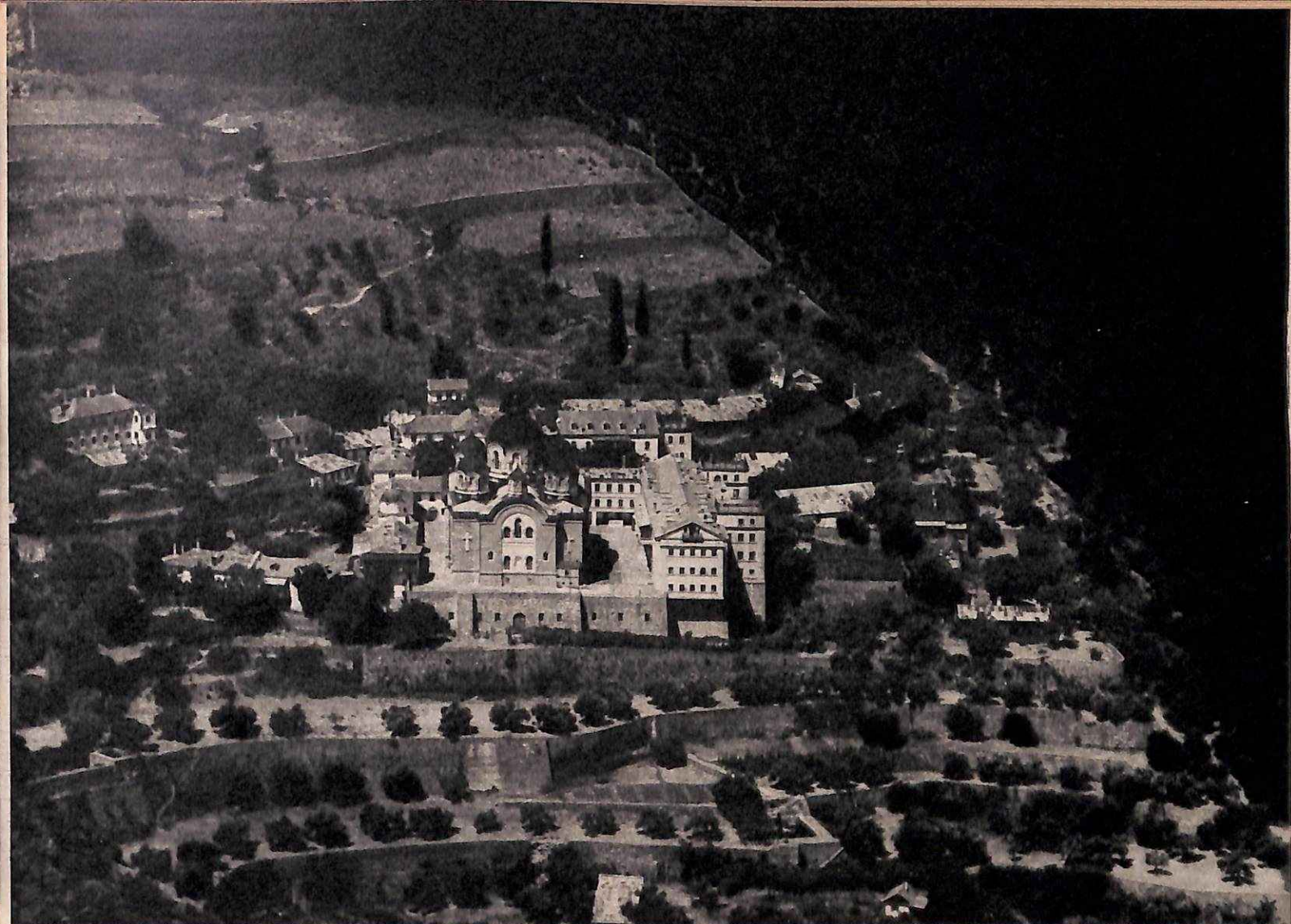
(ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΜΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΤΥΤΤΩΝΩΝ)

Υπάρχει πολλή γοητεία καὶ πολὺς συμβολισμὸς στὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Θὰ λέγαμε καὶ πολλή ποιήση καὶ θαυμά ταπεινοφροσύνη στὴν μεγίστη τούτη χειρονομία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, τὴν ὁποία πολλοὶ θεωροῦν ὡς ἀνεξήγητη. Κι ὅμως δὲν εἶναι. Ἄν κάποιος θελήσῃ νὰ σκεφθῇ χριστιανικά, τότε ὅλα ἐρμηνεύονται ὡς δυνατό καὶ ἀπαράιτητα νὰ συμβοῦν, ὥπως συνέβησαν. Ὁ ἄνθρωπος εἶχε ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ Σωτήρος. Στὰ δάθη τοῦ κόσμου διατηροῦσε μιὰ προσδοκία λυτρώσεως, μιὰ λαχτάρα ἀνώτερης, πρὸς ὁριζῆς ζωῆς. Ἐνῆς, μάλιστα, μεγάλου σύγχρονου διανοητῆς, ὁ Ρομάνο Γκουαρντίνι, ἀνακαλύπτει ὅτι στὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Ἰησοῦ ὑπάρχει μιὰ ἀναγκαιότητα πού, ὡς ἐκφραση τοῦ αἰώνιου πνεύματος τῆς ζωῆς, ἐπετελέσθη ἀθόρυβα, κατὰ τὸν τρόπο πού δημιουργοῦνται τὰ μεγάλα πράγματα, τὰ πολυσήμαντα γεγονότα. Ἡ ἀκολουθία τῆς περιόδου τῶν Χριστουγέννων — γράφει — περιέχει δύο στίχους ἀπὸ τὸ δέκατο ὄγδοο κεφάλαιο τῆς Σοφίας τοῦ Σολομώντος, πού ἐρμηνεύουν ἐπαρξέντα τὴν νύχτα τῆς Βηθλεὲμ καὶ τὸ «μυστήριον» πού τὴν συνοδεύει: «Ἡσυχία γὰρ αἰγῆς περιεσχόσθη τὰ πάντα καὶ νυχτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσάζουσας, ὁ παντοδύναμος σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλευνὸς ἀπότομος πολεμιστῆς εἰς μέσον τῆς ἐλευθερίας ἡλάτο

γῆς». Τὰ λόγια αὐτά, παρατηρεῖ ὁ Ρομ. Γκουαρντίνι, μιλοῦν γιὰ τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ ἐκφράζουν θαυμάσια τὴν ἀπέραντη γαλήνη πού κλείνεται μέσα τῆς. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν εὐεργεσία, πού ὅλα τὴν δείχνουν ἀπέραντη.

Ἡ σκέψη τοῦ Ἰησοῦ δημιουργεῖ μιὰ νέα καὶ παράδοξη μεθοδολογία ἐρμηνείας καὶ ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐγκοσμίων, τὴν ὁποία ἐκφράζει πολὺ παραστατικά ὁ Παῦλος μετὰ τὸν λόγο του: «Ἑλλῆσι τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνόητοις ὀφειλέτης εἰμί...», τὸν ὁποῖο συναντοῦμε στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ρώμης. Καὶ μ' αὐτὸν θέτει τὴν ἀνθρωπότητα μπροστά σὲ μιὰν ἐντελὴς νέα ἀντίληψη περὶ τοῦ καθήκοντός μας πρὸς ἐκείνους πού ὁ Κύριος ἐξαπατήρησε ὡς «πλησίον» καὶ πού μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ πρὸς ἄγνωστος καὶ ὁ περισσότερο μακρινὸς στὸν καθένα μας. Ἰδιαίτερα στὰ χρόνια μας, πού ὅλοι πιστεύουν πῶς εἶναι κρίσιμα — ἴσως γιὰ τὸ ἀνθρώπινο εἶδος ἀναπνέει πάνω σ' ἕνα μεταίχμιο ζωῆς ἢ θανάτου, ὡς πρὸς τὴν ἐπιδίωξή του, μὰ καὶ τὴν διάσωσή τῆς πνευματικῆς του εὐγένειας καὶ τῆς ψυχικῆς του ἀκεραιότητος καὶ ὁμορφίας — τὰ πάντα ἔχουν γίνῃ «πλησίον».

Ἵστερα ἀπὸ αὐτό, πράξεις καὶ στοχασμοί, ἐφ' ὅσον πάρουν συγκεκριμένη μορφή, εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν κάποια ἡχώ μέσα στὰ χῆρ τῶν συνειδητάσεων ἢ κάποια ἐπίπτωση πάνω στὴν μοῖρα τῶν ἄλλων πλασμάτων. Καὶ ἡ ὀφειλὴ, γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ἀποκτᾷ ἀπόλυτο βάρος καὶ θεμελιώνει ἕνα νέο ἥθος, πού ἀπομακρύνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς «ἐσκοτισμένης» πλάνης, καθὼς ἀναφέρει ἕνας ὕμνος τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ τὸν κάνει νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθερωμένους ἀπὸ τὸ στοιχεῖο τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ νὰ ὑποδεχθῇ πασιχαρὸς τὸ ἀνοιξιάντικο

ρίγος καὶ τὸ φῶς πού ἀπλώνει στὴν ψυχὴ καὶ στὴν συνείδησή ἡ ἔλευση τοῦ Κυρίου.

Ὡστόσο, ἡ ἱστορία εἶναι — καθὼς λέει ὁ Γκαίτε — συνεχῆς ἀγῶνας μεταξὺ πίστεως καὶ ἀπιστίας, μεταξὺ τῆς παραδοχῆς καὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Χριστοῦ. Καί, ὅμως, ἡ προσωπικότητά του, στὴν ὁποία ὑπάρχει κάτι πού ξεπερνᾷ τὰ μέτρα καὶ τὶς μεθόδους τῆς ἀνθρωπίνης νοήσεως, ἐξακολουθεῖ νὰ θρίσκει στὸ κέντρο τῆς ἱστορίας, τὴν πορεία τῆς ὁποίας ἐπηρεάζει, ἐφ' ὅσον κατευθύνει θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ κορυφαῖες κοινωνικὲς μονάδες, ὁμάδες καὶ σύνολα. Αὐτὸ καὶ ἐξηγεῖ ὅτι στὸ μακρὸς διὰ χιλιετηρίδων ἡ μορφή του παραμένει ζωντανή στὴν συνείδηση τῶν λογικῶν ὄντων καὶ συγχρόνως καθορίζει καὶ ἀξιολογεῖ τὰ ἠθικά σχήματα, μέσα στὰ ὁποῖα κινεῖται ἡ ζωὴ.

Τοῦτο ὀφείλεται, κατὰ τὸν Ρώσο φιλόσοφο Ν. Μπερντιάεφ (1874 - 1948), στὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι «πάσχω» Θεός, ὁ ὁποῖος μετέχει στὰ πεπρωμένα τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ ἐνεργὴ συμμετοχή του ἐμπνέει τὴν δημιουργικὴ ροπή τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ἀνώτερο, πού ἐκφράζεται μετὰ τὴν νοσταλγία πρὸς τὸ ἅγιο, μετὰ τὴν λαχτάρα πρὸς τὴν ὑψηλότερη τέχνη, μετὰ τὰ ἔργα τοῦ χριστιανικοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ὁ τελευταῖος, καθὼς παρέχει περιεχόμενο στὴν ζωὴ, ἐξουδετερώνει τὶς μηδενιστικὲς διαθέσεις πού ὑπονομεύουν τὸ κύρος τῶν πνευματικῶν ἀξιών, οἱ ὁποῖες δικαιολογοῦν τὴν ὑπαρξὴ καὶ ἐπιτρέπουν τὸν γόνιμον δραματισμὸ γιὰ τὸ σήμερον καὶ τὸ μέλλον.

Καὶ ἡ μοναδική, ἀπὸ τὴν ἀποψη ἠθικοῦ κύρους, προσφορά τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν κόσμον ἐκφράζεται μετὰ τὴν θρησκεία του, πού ἀποτελεῖ ἐγγύηση ἐπιδιώσεως τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητος ὡς πνευματικῆς ἀξίας. Τοῦτο δέ, γιὰ τὸν Ἰησοῦ, μετὰ τὴν ροπή πού τὴν κατευθύνει πρὸς τὸ ἅγιο καὶ μετὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάταξη καὶ ἔξαρση, τὸ ἄτομο ὑψώνεται σὲ ἐπίπεδο ἀνώτερου βίου,

πράγμα πού ἀπετέλεσε ἐπιδίωξη ὅλων τῶν μεταχριστιανικῶν κοινωνιῶν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ντοστογιέφσκυ φαίνεται νὰ ὑπαινίσσεται τὸν Θεῶνθρωπο, ὅταν στὸ ἔργο του «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ» παρουσιάζει τὸν Σατανᾶ συμβουλευόμενον τὸν Ἰῶαν νὰ καταργήσῃ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποκτήνωσή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, πού, καθὼς ἦταν ἐπόμενο, πήρε τὴν θέση τῆς κορυφαίας θρησκείας, συνεκέντρωσε στὸ πέραςμα τῶν αἰώνων πολὺ τραγικὸ στοιχεῖο, πού δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν κοινὴ καὶ — παλαιὰ πιά — διαπίστωση ὅτι δὲν κατανοήθηκε καὶ, τὸ χειρότερο, ὅτι παρερμηνεύθηκε καὶ ὑπονομεύθηκε ἀπὸ ἐχθροὺς καὶ φίλους, καὶ σὲ τόσην ἔκταση, ὥστε ἡ ἐπιδίωξή της νὰ συνηγορῇ γιὰ τὴν ἐξωανθρώπινη, τὴν βέβια καταγωγὴ της.

Ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς νέους ὀρίζοντες πού προσέφερε στὴν ἀνθρώπινη σκέψη, ἐκόμισε καὶ τὸ ρίγος τῶν προβλημάτων πού δὲν ἐγκύριζε προηγουμένως ἡ συνείδηση. Καὶ εἶναι τοῦτο ἕνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς κοσμοθεωρίας του, πού μεταπλάθουν τὸ ἄτομο σὲ φορέα τοῦ πνεύματος καὶ τὸ λυτρώνουν ἀπὸ τὶς ἀρνητικὲς ἐπιδράσεις τῆς βλῆς. Παράλληλα ὀπλίζει τὸν ἄνθρωπο μετὰ τὴν ἀντοχή πού χρειάζεται γιὰ νὰ ὑπομείνῃ τὸ θέαμα ἐνὸς κόσμου μέσα στὸν ὁποῖο θριαμβεύει εἶναι τὸ κακὸ — στὶς ποικίλες ὁψεις του — καὶ ὅπου ἡ διάθεση γιὰ τὴν ἀσκήση τῆς ἀρετῆς, τὸ εὐγενὲς ὀνειροπόλημα καὶ οἱ ἀξίες τοῦ πνεύματος, δηλαδὴ ἡ ὁμορφία τῆς ζωῆς, κινδυνεύουν κάθε στιγμή νὰ συντριβοῦν ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ παραλογισμοῦ, τοῦ ἀμοραλισμοῦ καὶ τῆς βίας. Αὐτὰ ἐρμηνεύουν τὴν ἀνάγκη τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ σὸν κόσμου καὶ τὴν ἀκτινοβολία πού, διὰ χιλιάδες ἔτη χρόνια, ἀπλώνει γύρω της ἡ ταπεινὴ Φάνη τῆς Βηθλεὲμ.

ΣΤΕΛΙΟΣ Ι. ΑΡΤΕΜΑΚΗΣ

Ἡ Σκήτη τοῦ Προφήτη Ἡλία, πού σὰν κτίριο ἐναρμονίζεται ἀόσμηρὰ φυσιογνωμία τοῦ τοπίου. Τὸ καλλιεργημένο ἔδαφος δὲν διακόπτει τὴν αὐστηρὴ γραμμὴ τοῦ χώρου, μέσα στὸν ὁποῖον ἀπόκοσμες ὑπάρξεις ἐπικοινωνοῦν νοερὰ μετὰ τὸ ὄρεφος τῆς Φάνης, πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνουν τοὺς ἐξαίτους ὕμνους τῆς ἀκολουθίας τῶν Χριστουγέννων ἐν συντριβῇ καρδίας.

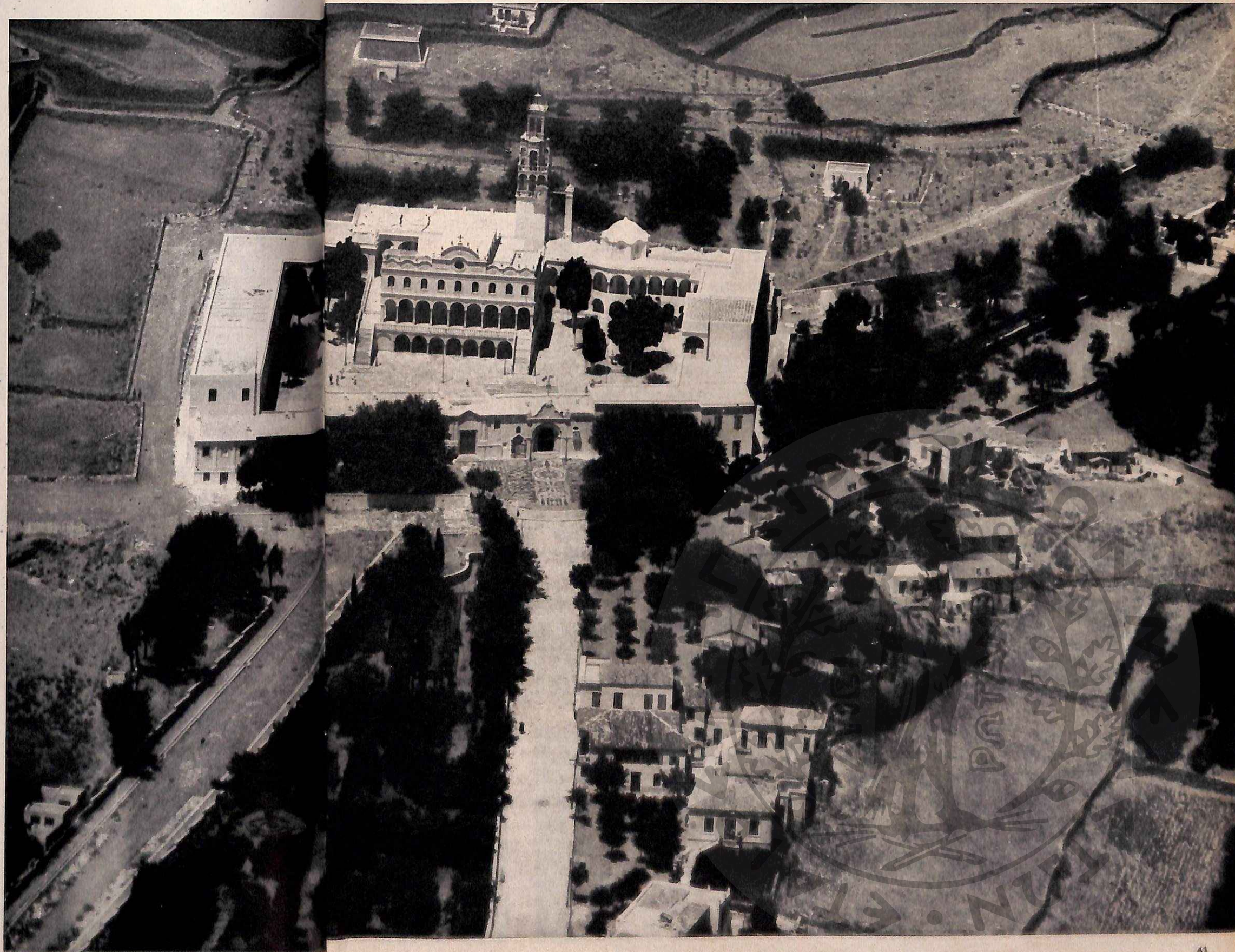

▲ ΧΩΜΕΝΟΣ ανάμεσα στην πλούσια άγιορείτιχη βλάστηση ο μικροσκοπικός οικός του Θεού. Ωστόσο, εδώ η ψυχή, φτερωμένη από την πίστη, μπορεί να άπλωθῃ και να ἀγκαλιάσῃ ὅλη τὴν πλάση. Ἔχουν νὰ τὸ ὁμολογήσουν ὅσοι καὶ γιὰ λίγο πάτησαν στὸ ἁγιασμένο ὄρος, προετοιμασμένοι, δέξαι νὰ προσεγγίσουν τὸ ἄφατο μυστήριο τῆς ζωῆς, γιὰ τὴν ἀρμονία καὶ τὴν μουσικὴ διάθεση ποὺ κατακυριεύουν τὴν ψυχὴ. Σ' αὐτὸ συμβάλλει, ἀναμφίβολα, καὶ ἡ μοναδική φυσιογνωμία τοῦ τοπίου, ποὺ ἀποκαθαίρει μὲ τὴν ὑποβλητικότητά της ἀπὸ κάθε τύρβη καὶ κάθε περισπασμὸ τὸ πνεῦμα...

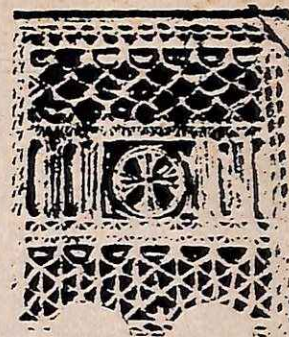
ΤΟ ΤΑΠΕΙΝΟ χωριό, κτισμένο πλατὶ ἀπὸ ἕναν εἰρηνικὸ καλπίσκο τοῦ κυκλαδίτικου νησιοῦ, μὲ τὴν καλογραμμένη παραλία καὶ τὴν ἔρημη ἀμμουδιά, εἶναι θαρρεῖς δοσμένο σὲ κάποιαν ἔκσταση, ποὺ προέρχεται ἴσως ἀπὸ τὰ συναισθήματα ποὺ γεννᾷ ἡ ἔλεσις τοῦ Θεανθρώπου. Ἡ ἐκκλησιολατρία ποὺ δεσπάζει στὴν ὅλην εἰκόνα συγκεντρώνει αὐτὲς τὶς μέρες καὶ κλείνει μέσα της τὸ θαθὺ μυστήριο καὶ τὸν ὑψηλὸ συμβολισμὸ τῆς Γεννήσεως. Οἱ ἀθέατοι, ἀπὸ ψηλά, κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, ἀπολαβαίνουν μέσα στὴν ἀνείπωτη, τὴν ἀνεκύμαντη γαλήνη, τὶς ἐξαίσιες ὥρες τῶν μεγάλων τούτων τῶν χαμόσινων ὥρῶν ποὺ ἔρχονται σὲ λίγες μέρες. ▼

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ...

Ἡ Παναγία τῆς Τήνου, ποὺ συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, πανηγυρίζει καὶ ἐκείνη τὴ Γέννηση τοῦ Λυτρωτοῦ. Ἡ γαλήνη ποὺ ἀγκαλιάζει τὸ ἐνδοξο Μοναστήρι, ὅμως, εἶναι ἐντελῶς φαινομενική. Πίσω ἀπὸ τοὺς τοίχους τῶν κελλιῶν οἱ ψυχὲς ἐτοιμάζονται νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ μέσα στὴν μεγάλη ἐκκλησία μὲ τὸν πλούσιο καὶ ἐπιδηλητικὸ διάκοσμο, καὶ τὶς μυριάδες τὰ ἀφιερώματα, οἱ ψαλμοὶ θ' ἀντηχήσουν σὰν αἶνος πρὸς τὸν Δημιουργὸ τοῦ Παντός. Εἶναι ἡ μεγάλῃ στιγμή τῆς Θεοτόκου, καὶ ὁ ναὸς της λάμπει ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ, πρὸς πανηγυρισμὸν...

Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΕΝΗΣ

Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ σηκώνει την μαγική μπαγκέτα του, σε λίγες στιγμές θ' άντηχούν οι πρώτες συγχορδίες (ά-νω). Τό γεγονός ότι ο Κάραγιαν στηρίζει μεγάλο μέρος της επιτυχίας του και στις θεαματικές κινήσεις του, επιτρέπει στον σκηνοθέτη να πραγματοποιήσει διάφορα κινηματογραφικά «εφέ», που έπαυξάνουν την υποδημιτικότητα του ήχου. Έν τω μεταξύ, και ενώ οι μηχανές λήψεως συνεχίζουν την δουλειά τους, μία άλλη ερασιτέχνης κινηματογραφίστρια δεν χάνει την ευκαιρία. Είναι η όμορφη και κομψή Κα Έλιετ φόν Κάραγιαν, που με μία μηχανή (δεξιά) απαθανατίζει τον σύζυγό της.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ συμφωνική ορχήστρα της Βιέννης έχει παραδοθή τώρα στον μαέστρο (ά-νω), που η καλλιτεχνική εργασία του του έχει αποφέρει τεράστια περιουσία (σε 80 εκατομμύρια δρχ. υπολογίζονται μόνο οι καταθέσεις του, εκτός από τα πολυτελή αυτοκίνητά του, τις υπερπολυτελείς βίλλες του και το αεροπλάνο του). Ο μαέστρος όμως δεν αρκέστηκε στην εκτέλεση του μουσικού ρόλου του. Έκτος που συζητήσε εξονυχιστικά τα προβλήματα του γυρισματος με τον Κλουζό (άνω δεξιά) συχνά έπαιρνε θέση και πίσω από την μηχανή (δεξιά) για να δειβωθή αν τα πλάνα ήταν εντάξει.

Τα στούντιο τηλεόρασης της Βιέννης φιλοξένησαν αυτές τις μέρες δύο προσωπικότητες πρώτου μεγέθους, που για πρώτη φορά συνεργάζονται. Πρόκειται για τον Αυστριακό μαέστρο Χέρμπερτ φόν Κάραγιαν και για τον Γάλλο σκηνοθέτη Άνρϋ Ζωρζ Κλουζό, που ενώσανε τις καλλιτεχνικές δυνάμεις τους για να παρουσιάσουν ένα μουσικό φιλμ (το πρώτο μιάς προγραμματισμένης σειράς). Στην ταινία μεταφέρεται ολόκληρη η Τετάρτη Συμφωνία του Σούμαν, που εκτελείται από την Συμφωνική Όρχηστρα της Βιέννης υπό την διεύθυνση του Κάραγιαν. Η ταινία προορίζεται μόνο για την τηλεόραση και υπολογίζεται ότι θα προβληθή σε όλη την Εύρωπη.

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΠΑΡΤΗ

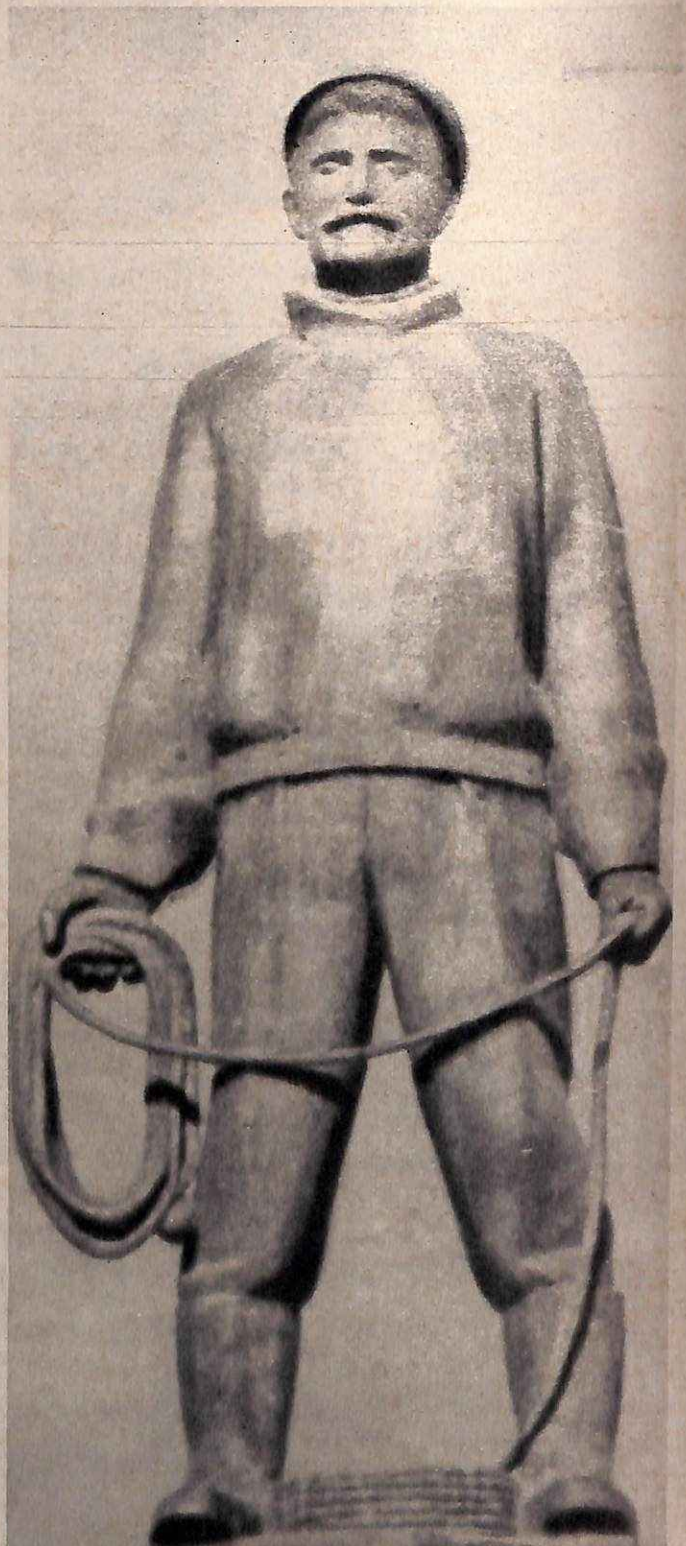

Ο ΝΕΑΡΟΣ Θ. ΑΠΑΡΤΗΣ (ΔΕΞΙΑ) ΚΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΠΟΤΡΝΤΕΛ

«Καμιά άλλη τέχνη δεν είναι σε τέτοιο βαθμό ανθρωποκεντρική, ώστε να μπορεί να συγκριθεί με την Γλυπτική. Αυτό ακριβώς υπήρξε το μεγαλείο και ο περιορισμός της». Η παρατήρηση αυτή του Alan Bowness έρχεται στον νου, καθώς αντικρύζεις τα εκθέματα στην αναδρομική έκθεση του θανάση Απαρτη, στο 'Αθηναικό Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο. 'Ανήκει ο θάνασης Απαρτη στην μεγάλη εκείνη οικογένεια των «ανδριαντοποιών» (όπου «ανδριάς» = εικόνα του ανθρώπου άντρα και γυναίκας, ενώ «αγαλμα = εικόνα θεού), που ξεκινά από το αιγυπτιακό πορταίτο, περνάει στη σοφία και την χάρη των 'Ελλήνων, την αλήθεια των Ρωμαίων και καταλήγει στον δυναμισμό του Bourdelle, μεγάλου γλύπτη και 'δασκάλου του Απαρτη.

Ο θάνασης Απαρτη, ένας αυθεντικός «ανδριαντοποιός», συνεχίζει με ιερή προσήλωση μία παράδοση που ξεκινά από το αιγυπτιακό πορταίτο για να φτάσει ως τον δυναμισμό του Μπουρντέλ, του μεγάλου δασκάλου του. Η αναδρομική έκθεσή του, στο 'Αθηναικό Τεχνολογικό 'Ινστιτούτο, δίνει την ευκαιρία για ν' αποτιμηθεί σωστά η καλλιτεχνική προσφορά του.

«Ναύτης Βρονιάδου», χαλκός

Η συγκεκριμένη ανθρώπινη υπόσταση είναι το κέντρο ενδιαφέροντος του Απαρτη. Πορταίτα των προσώπων της οικογένειάς του ή γυναίκα, τα παιδιά του, ένα έργο αγάπης. Άλλη πάλι ομάδα περιλαμβάνει στιγμές καθημερινότητας. Η κυρά Φωτεινή που πλένει, ο ναύτης με τον κάδο στο χέρι, ή Μαρία Τερέζα που πλέκει. Μια τρίτη τέλος απαρτίζουν μερικά θαυμάσια καμωμένα ζώα. Η θεματολογία αυτή δίνει έναν τόνο οικειότητας στο έργο του. Όμως, στο έργο τέχνης δεν είναι το θέμα που παίζει τον πρώτο ρόλο. Είναι κυρίως η μορφή. Η έκφραση με τα μέσα που έχει κάθε τέχνη. Έτσι, το έργο ενός γλύπτη θα κριθεί τελικά από το πώς ο καλλιτέχνης κατανοήση θα γίνει από το πώς μορφοποιείται το θέμα που πραγματώνει την πλαστική αξία.

Κ' έδω φαίνεται πως ο γλύπτης Απαρτης δεν πήρε από τους δασκάλους του μόνο το θέμα, αλλά την αίσθηση του όγκου και της φόρμας. Έμαθε να οικοδομή την φόρμα, να χιτίζει τις φόρμες ζυγίζοντας τις με το νήμα της στάθμης. Να ισορροπή τους όριζόντιους και κάθετους άξονες και να εντάσσει το σίγουρο αυτό στήσιμο στην ενότητα του οργανικού άξονα του μέλους του σώματος που θέλει να πλάσει. Έμαθε ακόμη πως η τέχνη είναι υπόθεση δύσκολη και απαιτεί εργασία επίπονη και συστηματική. Σε μια πρόσφατη συνέντευξή του στην «Μεσημβρινή» έλεγε πως ο γλύπτης πρέπει να έχει «εργατικότητα, εργατικότητα, εργατικότητα». Και θα την διακρίνωμε εύκολα αυτή την άρετή του καλλιτέχνη στο αποτέλεσμα της δουλειάς του. Φαίνεται ακόμη στην επιμονή του να δουλεύει τα ίδια θέματα. Δείγμα τιμιότητας και συνέπειας κι αυτό. Το πορταίτο για τον Απαρτη, πλασμένο στον πηλό, χυμένο στον χαλκό, ή κάποτε λαξευμένο απ' εύθείας στο σκληρό μάρμαρο. Δεν έχει τολμηρές μορφικές αναζητήσεις, βλέψεις, όμως, κατακτημένη ανατομία, ιδιαίτερα φανερά στα παιδικά πορταίτα ('Ελενίτσα), αρχιτεκτονημένο μοίρασμα των δγκων, μελέτη του φωτός: θα μπορούσε κανείς να το πη έσωτερικό φώς, που την αίσθησή του φαίνεται να χι σε μεγάλο βαθμό ο Απαρτης. Κάτι ακόμη που έμψυχώνει ιδιαίτερα τα πορταίτα του: 'Αδιόρατες διαφυγές από την συμμετρία του προσώπου ('Ελενίτσα), που δγκάζουν το έργο από την στυγνότητα της υπολογισμένης κατασκευής και το εντάσσουν στην περιοχή της ζωής. Στο μπρούτζινο κεφάλι του Ψυχάρη είναι πιο φανερή η επιδραση του Bourdelle κι ακόμη ίσως θυμίζει κάπως μια χρηστή προσωπίδα από τις Μυκήνες. Ο Καζαντζάκης είναι περισσότερο έμπροσθενιστικά σχεδιασμένος, ενώ στο πορταίτο του κ. Δ. 'Αργυρού (δουλεμένου απ' εύθείας

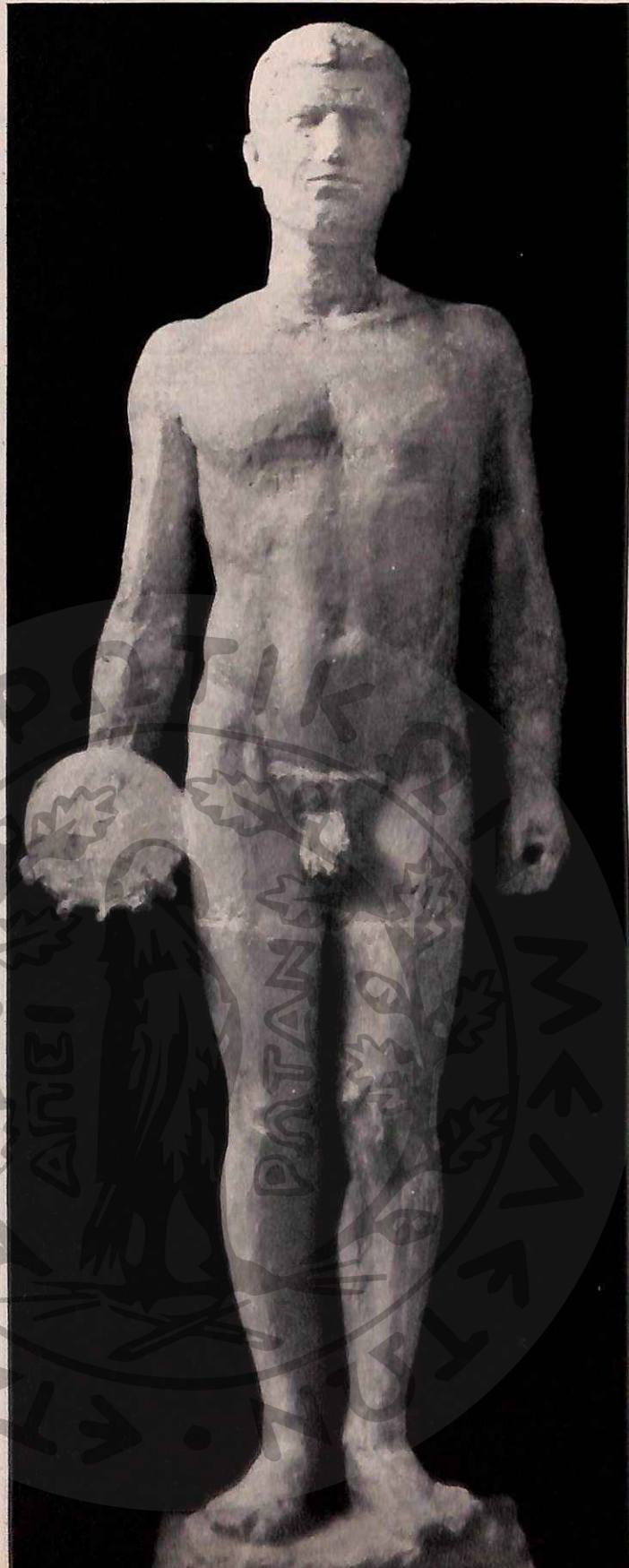
στο μάρμαρο) έχουμε τάση προς καθαρότερες κι απλοποιημένες μορφές. Την ίδια τάση θα συναντήσουμε στη ζωοπλαστική. Γιατί σαν κληρονόμος των 'Ελλήνων και θαυμαστής των Αιγυπτίων, έχει δουλέψει με αγάπη και θαυμασμό τα ζώα. Και τα τρία έργα —σε μπρούτζο— που εκτίθενται, είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα. Το «Περιστέρι» με την καθαρή φόρμα και την όλο χάρη στάση του κεφαλιού του, ο «Πάνθηρας» με την αλήθεια του, αλλά προ παντός η «Σκύλλα», με την ενστάση κίνησής της, το προτεταμένο ρύγχος που όσμίζεται τον άέρα, τις καθαρές ακόμη επιφάνειές της, είναι ένα κομμάτι που θα μείνη αντιπροσωπευτικό της δουλειάς του Απαρτη. Για τα μικρά έργα σε μπρούτζο, με μοτίβα από την απλή καθημερινή ζωή, μιλήσαμε ήδη. Θα χρειάζοταν όμως έδω να σημειωθεί η αξία της τέχνης που παίρνει την κυρά Φωτεινή την πλύστρα και την κάνει μνημείο. Είναι η αγάπη και το ταλέντο του τεχνίτη, που στήνοντας τη φόρμα έτσι αληθινά, μοιράζοντας τον όγκο έτσι αρμονικά, αίχμαλωτίζει την στιγμή και την εντάσσει στην υπερχρονικότητα.

Ο «Δισκοβόλος»

Από τα δόλωμα έργα, ιδιαίτερα αξίζει να προσεχθούν τα δύο μικρών διαστάσεων («'Ινναίο γυμνός», «Ξαπλωμένη γυναίκα» που είναι παραλλαγές του ίδιου θέματος, δουλεμένα με διαφορετική πλαστική αντίληψη. Η φόρμα, στην «Ξαπλωμένη γυναίκα», διαρθρώνεται από ένα πλήθος τμήματα της επιφάνειας, συνδυασμένα με εξαιρετική ευαισθησία. Στο γυμνό έχουμε επιφάνειες πιο απλές. Υπάρχει όμως ένα μεγάλο, σε φυσικό μέγεθος, έργο ο «Δισκοβόλος». Ένας γυμνός, θωμαλέος νέος, θρικός, με έλαφρά στροφή και κάμψη του κορμού του προς τα δεξιά. Στήριζεται στο δεξί κυρίως πόδι, ενώ το αριστερό είναι άνετο. Κρατά τον δίσκο με το δεξί χέρι. Το στήθος φουσκώνει. Πάλλεται από ζωή ή μπρούτζινη επιφάνειά του. Το κεφάλι του — πορταίτο ενός σημερινού νέου — έχει κι αυτό την έλαφρά ανισομέρεια, που παρατηρήσαμε πριν, μια μικρή ρυτίδα πάνω από το δεξί χέιλος, παρουσιάζοντας έτσι ένα πρόσωπο θεληματικό.

Αν φεύγοντας από την έκθεση σου γενιέται ίσως η άπορία αν το έργο του Απαρτη έχη την δικαίωσή του, μετά από μια τέτοια επανάσταση των καλλιτεχνικών μορφών και εκρήξεων του εικοστού αιώνα, ή άπορία καλύπτεται από τον θαυμασμό για το κουράγιο και το δράμα αυτού του τεχνίτη, να πλάσει ανθρώπινες μορφές σαν τον «Δισκοβόλο» και τα πορταίτα του, μέσα στον ανθρώπινο αιώνα μας.

«Ο Δισκοβόλος», γύψος

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΜΕ ΤΟ...

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

2 ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ **2** ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ.
90 ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ, **60** ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ,
30 ΛΑΧΝΟΙ-ΜΕΤΟΧΕΣ, "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ, ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ" ΤΙΤΑΝ."

Kari
 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ

ΜΙΑ ΑΝΘΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΥ ΚΑΛΥΨΤΕΙ ΤΙΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ
 ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ ΜΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

50

ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

• "Αν βγούν αλήθεια • "Αν ξαναγύριζες • "Αδικά πήγαν τα νιάτα μου • Λες
 και ήταν χτές • Θάρω μιά νύχτα με φεγγάρι • Ζητάτε να σας πω • Μη φύ-
 γης • Το τρεχαντήρι • Μάτια καστανά • Το τελευταίο ταγκό • Στ' Λάρισσα
 βγαίν' ο Αδερνός • Μαραμένα τα γιούλια κ' οι θιάς • "Ελα γι' απόψε •
 'Αγαπημένη μου, χρόνια πολλά • Τι όμορφη πού είσαι όταν κλαίς • Κι όμως •
 Ψαροπούλα • Λόντρα, Παρίσι • Κάποτε κλάψαμε κ' οι δυο • Κάποιος... κάπου...
 κάποτε • Τριαντάφυλλα κι αγάπη • Νά τί θά πη 'Ελλάδα • Με σένα αρχίζει η
 ζωή • Κάθε βραδάκι στις όχτ' • Ποι θά με πάς • Κάποιο μυστικό • Περνούν
 οι όμορφες • Μιά μέρα • Θά σε πάρω να φύγουμε • Μπορεί και να μη σ' α-
 γαπώ • Σε ξέχασα στ' αλήθεια • Της φαντάσις το καράκι • Μη μου θυμίζεις
 • "Ελα μιά νύχτα ν' αλητέψουμε • Θάβελι νύμουνι ζεϊνός π' αγαπας • 'Ο
 κόσμος έγινε για μας • Συννεφιασμένη Κυριακή • 'Αγάπη μου που νάσαι • 'Ο
 Καραγκιόζης • 'Αδύνατον να κοιμηθώ • Δυο ματάκια γαλανά • Γελάς • Στρώ-
 σε το στρώμα σου για δυο • 'Ο Κυρ 'Αντώνης • 'Απόψε φίλα με • Τά παιδιά
 του Πειραιά • Οι θαλασσιές σου οι χάντρες • Κάθε λιμάνι και κομηδός • 'Α-
 πονη ζωή • 'Απόψε θέλω σαματά • Μίλα μας και μη μας αγαπάς.

ΑΝ ΒΓΟΥΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μου είπες φεύγω και σ' αφήνω
Πουλί ελεύθερο θά γίνω
Για νάβρω σ' άλληνη ἀγκαλιά
Σ' άλλη φωνιά — γλυκύτερα φιλιά.

Κ' ἐγὼ σοὺ εἶπα ὁ καημένος
Θά μετανοιώσης ὠρισμένως
Ἀγάπες θάβρωθες δυὸ καὶ τρεῖς
Μὰ δὲν μπορεῖς τέτοια καρδιά νὰ βρῆς.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἄν βγούν ἀλήθεια
Ὅσα νομίζεις παραμύθια
Καὶ δυστυχίσεις
Τὴν πόρτα μου ἔλα νὰ χτυπήσεις

Θά σὲ πνίξω
Καὶ θά σὲ σφίξω
Στὸ στήθος μου χωρὶς ντροπὴ
Κι ὁ κόσμος θὰ θέλει ἄς πῇ.

ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΤΕΣ

ΑΝ ΞΑΝΑΓΥΡΙΖΕΣ

Μία μέρα τὸν ἀρνήθηκε ἡ τρελλή
γιὰ νάβρω τῆς γυναίκας τὸ μεθύσι
πουλάει κι ἀγοράζει τὸ φιλὶ
χωρὶς ἀγάπη ἐξήγησε νὰ ζήση.

Ἐλεύθερη τὴν σέρνουν οἱ χαμοὶ
σὰν πεταλούδα τώρα δὴ καὶ
μ' αὐτὸς δὲν τὴν ξεχνάει οὔτε σι-
μὴ καὶ ἡ πονεμένη του καρδιά τῆς τρα-
γουδάει

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἄν ξαναγύριζες στὴν ἀγκαλιά μου
ἄλλη ζωὴ θὰ ξαναρχίζαμε μαζί
θὰ ξαναμέθαγες μετὰ τὴν φιλιά μου
καὶ θὰ ξαναρχίζεις ὁ ἔρωτας νὰ ζῇ.
Μόνο γιὰ σέβανε θὰ ξαναζοῦσα
μ' ἀγάπη τὴν καρδιά μου θὰ πλημ-
μύριζες
καὶ δυὸ φορὲς τρελλὰ θὰ σ' ἀγα-
ποῦσα

ΑΔΙΚΑ ΠΗΓΑΝ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΟΥ

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἀδικὰ πῆγαν τὰ νιάτα μου
Κ' εἶναι τὰ χρόνια φευγάτα μου
Ἀφοῦ δὲν σ' εἶχα γνωρίσει
Παρὰ στοῦ βίου τῇ δύσῃ.

Ἀδικὰ πῆγαν τὰ νιάτα μου
Νέα, τρελλὰ μαυρομάτα μου
Δὲν εἶναι πιά γιὰ φιλιά
τὰ μαλλιά — τὰ χιονάτα μου.

ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΤΕΣ

Ἦταν δειλινὸ
καλοκαίρινό.
Πίσω στὸ βουνὸ
ὁ ἥλιος ἔγερνε μετὰ χάρι.
Γέμιζε φιλιά
τὰ χρυσὰ μαλλιά.
Κι ἄπ' τὸν οὐρανὸ
χαμογελοῦσε τὸ φεγγάρι.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Λὲς καὶ ἦταν χτέες
λὲς καὶ ἦταν χτέες
πὺλ φιλανκία σουδὶνα
στὰ χεῖλη τὰ βελούδινα.
Κι ἄκουγε ἡ μουριὰ
κ' ἡ κληματαριά
τὶς κουβέντες τὶς πνιχτές
λὲς καὶ ἦταν χτέες.

ΘΑΡΩ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΦΕΓΓΑΡΙ

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἐφύγα καὶ μοῦπες δὲν πειράζει
οὔτε καὶ μετὰ ῥώτιδες γιατί
Ἦσυχον κοιμάσαι δὲν σε νοιάζει,
κ' ἴσως νάχω ξεχαστή.
Κι ὅμως τὶς νυχτιὲς πὺλ τριγυρίζω
τὸν παλιὸ μου τραγουδῶ σκοπὸ
Πάντοτε θαρῶ πὺς σ' ἀντικρύζω
κ' ἔνα βράδυ θὰ σὺ πῶ.

Θάρω μὴ νύχτα μετὰ φεγγάρι νὰ σὲ ξυ-
πνήσω
καὶ τὴν παλιά μας τὴν ἀγάπη νὰ σοὺ
θυμίσω.
Μὲ μὴ κινάρα μετὰ τὴν νύχτα οἰγανὰ
στὸ παραθύρι νὰ σὲ ἰδῶ νὰ γῆς ξανά.
Θάρω μὴ νύχτα μετὰ φεγγάρι νὰ σοὺ πῶ
πὺς ἀκόμα σ' ἀγαπῶ.

ΖΗΤΑΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΠΩ

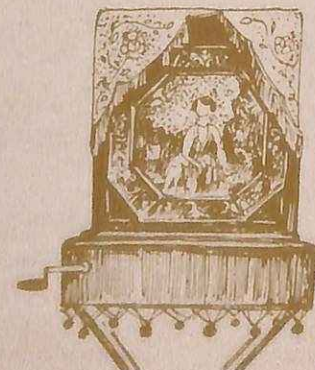
Ζητᾶτε νὰ σᾶς πῶ
τὸν πρῶτο μου σκοπὸ
τὰ περασμένα μου γινάτια.
Ζητᾶτε «εἶδα μάτια»
μὲ σιγίζετε κομμάτια
σὲ μὴ θάρατὰ πληγὴ
π' ἀκόμα αἰμορραγεῖ
Μὴ μοῦ γυρνᾶτε τὸ μαχαίρι
ἀφοῦ κατένας ξέρετε
τὴν πόνο θὰ μοῦ φέρῃ.
Εἶναι πολὺ σκληρὸ
νὰ σοὺ ζητοῦν νὰ τραγουδήσεις
ἐνὰν παλιὸ καιρὸ
πὺλ προσπαθεῖς νὰ λημονήσεις.
Στὸ γλέντι σας αὐτὸ
δὲν θάτανε οὔ ποτε
ἀντὶς ἄλλο πιοτὸ
νὰ πῶ ἐγὼ φαμάκι
μ' ἔνα τέτοιο τραγουδάκι.
Κ' ἐδῶ σὲ συντροφιά
σὲ κάθε μου ρουφιὰ
ξεχνῶ μὴν δημοφιὰ
πὺλ γιόμιζε μεράκι
τὸ παλιὸ μου τραγουδάκι.

ΜΗ ΦΥΓΗΣ

Μαζὶ τὰ πρῶτα βράδνα κ' οἱ δυὸ σὲ μὴ
φωλιά
μεθοῦσαν μετὰ χάδια καὶ μετὰ τρελλὰ φιλιά
Κι αὐτὸς γυρῶς κοντὰ τῆς σὲ μάτια
τῆς βραδιάς,
μετροῦσε σὲ ἄγγιγμά τῆς τοὺς κτύπους
τῆς καρδιάς.
Μὰ ἔλα λίγο — λίγο περνοῦνε σὲ ζωὴ
κι αὐτὴ τοῦτε θὰ φύγω ἔνα μικρὸ πρῶτ
Σὰν μαχαίρι σὲ στήθεα τὸ δέχεται
κι αὐτὸ
καὶ εἶπε μὴν ἀλήθεια σὲ σπαραγμὸν καρ-
πύ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μὴ φύγης πὺλ θὰ πᾶς
μονάχο ἂν μ' ἀφήσεις τί νὰ κάνω
Κι ἂν ἄλλον ἀγαπᾶς
μοῦ μένει ξεχασμένος νὰ πεθάνω.
Τὰ μάτια σου κι ἂν κλαῖν
κι ἂν βοοκομμένα μοῦ παραπονιούνται
Μὴ φύγης γιατί λὲν
πὺς μάτια πὺλ δὲν βλέπονται ξεχνιούν-
ται.

ΤΟ ΤΡΕΧΑΝΤΗΡΙ

Κάτω ἀπὸ τὸ ἔρημο τὸ χωριουδάκι
Τρεχαντήρι δημοφ' ἄλλο πρῶτ
Ἀράξε χαρούμενα στὸ λιμανάκι
Καὶ τὸ περιγιάλι ἦταν ὅλο ζωή.

Ἐγὼ, πὺλ τοῦ κόσμου ἡ ἀπονιά,
Μ' ἔκανε νὰ χάσω
Τόσα ὄνειρά μου παλιά,
Ἦρθα νὰ ρεμβάσω.

Μέσα στοῦ χωριοῦ τῇ μοναξιά
Ἰσως καὶ ξεχάσω
Χάθηκα ὁ φτωχὸς
Κ' εἶπα μοναχός:

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἀσπρο πουλί, τρεχαντήρι
Πούθε μᾶς ἤρθες γοργό
Ποιὸν ἔχεις παραδοκῶρη
Πὺλ πᾶς στερενὰ ἀπὸ δῶ;

Ποιὸς ξέρετε τί σὲ προσμένει
Στοῦ κόσμου κάποια γωνιά
Ἐχεις κ' ἐστὶν μοῖρα γραμμένη
Ἐπάνω σὲ πανιά...

Τρεχαντήρι ἔχε γειά.

ΜΑΤΙΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Μόλις τὴν γνώρισε
τὴν ἐξεχώρισε
μέσα σὲ χίλιες
ἀπ' τὰ μάτια τὰ γλυκὰ
τὴν ἐρωτεύθηκε
κι ἀμέσως μπλέχθηκε
σὲ ραντεβὸν
μεθυστικά κ' ἡδονικά.
Μ' αὐτὴ ἦταν ἀστατή
σὲν πόθο ἀβάσταχτη
γρήγορα ἔχασε
τὸ ἄμωρο παιδί,
τὰ πλοῦτη θέλησε
τὸν παραμέλησε
κ' ἐκεῖνος τώρα
σὲν τρελλὸς τῆς τραγουδεῖ:

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μάτια καστανὰ
γραμμὰ μου ἦταν νὰ σᾶς χάσω
καὶ μετὰ
καὶ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ξεχάσω.
Οἱ πῶ πολλὲς
πὺλ σὲ πλανεύουν δὲν πονᾶνε
κι ὅταν ἐστὶν κλαῖς αὐτὲς γελᾶνε
γυναῖκες ἀστατες, σκληρές.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΓΚΟ

Τόσα φιλιά πὺλ μοῦ εἶχες δοσμένα
τὴν ἀγάπη καὶ δάκρυα πικρὰ
ἦταν γραμμὰ μου νὰ σὲ ὀδηγῶν,
νὰ πᾶνε χαμένα
καὶ τὰ δειρά μου νὰ μένουν νεκρά.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Τὸ τελευταῖο ταγκὸ μὴ μ' ἀρνιέσαι
ἄς τὸ χορεύουμε ἀπὸψε μαζί.
Ἔτσι εἶν' ἡ ἀγάπη μὴν παραπονοῖσαι
πάντα ὁ ἔρως πεθαίνει, δὲν ζῇ.

ΣΤ' ΛΑΡΙΣΑ

ΒΓΑΙΝ' Ο ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Στ' Λάρισα βγαίν' ὁ Αὐγερινός,
στ' ν' Ἀνακαστὴ Πούλια
ἔβγα Σμαραγδὴ μετὰ τὸ φουστάν'
τὸ κουρουμπλί

γιατὶ δὲ βγαίνει νὰ σὲ δῶ, πῶ, πῶ.
ἀρῇ θὰ σαλευθῶ.
Καὶ κεί σ' ἀπᾶν σ' ἄπᾶν σ' ἄ-
νακαστὴ

πᾶν τὰ κουρίζα οὐλά
ἔβγα νὰ σὲ δῶ, γιατί, γιατί θὰ
σαλευθῶ
γιατὶ δὲ βγαίνει νὰ σὲ δῶ, πῶ, πῶ,
ἀρῇ θὰ σαλευθῶ.

Καίει ὁ φούρνος, καίει,
καίει μανὰρα μ' καίει
γιὰ νὰ φῆση τὴν πουμάρα
νὰ τ' ν' ἐφᾶν ἡ νύφ' νὰ τ' ν' ἐφᾶν
ἡ νύφ'

Λάρισα δὲν μορ' δὲν παντρεύονται
γιατὶ μετὰ περὶ γέροντες Μαριὸ μου
σὲν μ' ἰδοῦνε
θὰ παντρευτῶ σ' Ἀνακαστὴ,
ποῦν μετὰ περὶ γέροντες

τὰ κουρίζα σὲν μ' ἰδοῦνε
Ποῦσαι μορ' Βασίλω, δῶ καὶ
Νικολῇ

κατέβα παρακάτω νὰ μὴ σὲ φᾶν
τὸ σκλί

ἀρῇ νὰ μὴ σὲ φᾶν τὸ σκλί.

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΤΑ ΓΙΟΥΛΙΑ Κ' ΟΙ ΒΙΟΛΕΣ

Χθὲς ἀργὰ μετὰ ψυχὴ φορτωμένη
ἀπὸ θλίψη γιὰ σὲ περισσὴ
πῆγα μόνος νὰ ἰδῶ τί ἀπομένει
ἀπ' τὸν κῆπο πὺλ πότιζες ἐστὺ.

Τὴν πορτοῦλα κισσὸς εἶχε κλείσει
μήπως ξένος κανεῖς τὴν διαβή
κ' εἶχε ὁ χρόνος μ' ἀγκάθια
στολίσει
τὴν βουρσούλα πὺλ μένει πιά βουδῆ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μαραμένα τὰ γιούλια κ' οἱ βιόλες
μαραμένα καὶ τὰ γιασμιά
μαραμένες κ' οἱ ἐλπίδες μου ὅλες
στῆς καρδιάς μου τὴν μαύρη ἐρημιά!

Μαραμένες κ' οἱ ἐλπίδες μου ὅλες,
στῆς καρδιάς μου τὴν μαύρη ἐρημιά.

ΕΛΑ ΓΙ' ΑΠΟΨΕ

Ἀπὸψε βράδνηκα νωρίς - νωρίς
στὴν καμαρούλα μου, μὴν ἀπορῆς.
Καὶ τὸ περιεργό, δὲν θὰ τὸ βρῆς
μὺλ κείνους τόσο...
Ἐστὶν βράδια, χαλάλια, κερανοί,
βροχὴ πὺλ λὲς ἂν ἀνοῖξανε οἱ οὐρανοὶ
Καὶ σὲ σκοτάδια ἐλπίδα φωτεινὴ
Νὰ σ' ἀνταμώσω.
Τὸ ξέρω, χαθήκες καὶ πᾶς
δὲν μ' ἀγαποῦσε καὶ δὲν μ' ἀγαπᾶς
Μὰ γιὰ δὲν μοῦκανες ἔνα σωρὸ
Σὲ συγχωρῶ.
Ἐσκέψ' γι' ἀπὸψε μετὰ σὲ συντροφιά
Νάρθηκ κοντὰ μου λίγο συντροφιά
Στὴν καμαρούλα μέσα πὺλ ἐστὶ
Σ' ἀποζητεῖ...

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἐλα γι' ἀπὸψε μόνο, ἀπὸψε λίγη ὥρα
Ἐστὶν φανᾶ κ' εἶναι κρύο κ' εἶναι μπόρα
Μὰ ἐστὶν μέρα εἶναι ἔσπερα
κ' εἶναι τὰ ξωφύλλα κλειστά
κ' εἶναι τὰ φῶτα λιγοστά, μισοσθητά!
Ἐλα γι' ἀπὸψε, μέσα σὲ νύχτα μετὰ σὲ
μὴν
Νὰ ξαναφέρεις λουλουδιασμένη τὴν ἀνε-
μώνα
καὶ ν' ἀναστήσεις τὶς νεκρὲς τὶς ἀναμνή-
σεις
Ἐλα γι' ἀπὸψε, κι αὐτὸ φῶς καὶ τὴν
γυρῶν.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Απόψε οί δώδεκα τοῦ ρολοιοῦ μας χτύ-
ποι
θάρουν νὰ πνίξουνε τὴν κάθε λύπη.
Λιγάκι ἀκόμα καὶ τὰ φῶτα μας θὰ οδή-
σω
θὰ σ' ἀγκαλιάσω καὶ γλυκὰ θὰ σὲ φι-
λήσω.
Ὁ χρόνος πέρασε, καινούργιος μπαίνει,
ἀς πιούμε κέρασε, ἀγαπημένη,
κ' ἐνῶ ἀγκαλιά θάμαστε οἱ δύο μας μο-
ναχοί,
θάρθῃ σὰ χεῖλια ἀπ' τὴν καρδιά μου
μιὰ εὐχή.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Αγαπημένη μου, χρόνια πολλά
Νῦναι χαρούμενος ὁ νέος χρόνος
Ἡ τύχη πάντοτε νὰ σοῦ γελᾷ,
καὶ νῦναι ἄγνωστος γιὰ σένα ὁ πόνος.
Κι ἂν εἶναι ἡ μοῖρα μου νὰ μὲ ξεχάσης
κάνε τὸ κέφι σου καὶ μὴ διστάσης.
Ἡ σκέψη μου ἀγρυπνῇ θὰ σοῦ μιλᾷ
ἀγαπημένη μου, χρόνια πολλά.

ΤΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ
ΟΤΑΝ ΚΛΑΙΣ

Μοδόρο πάντοτε μὲ λές —
γιατὶ γελᾶω ὅταν κλαῖς
Στὸ λέω τί συμβαίνει —
τὸ κλάμα σ' ὁμορφαίνει.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Τὶ ὁμορφὴ πὺν εἶσαι ὅταν κλαῖς
Τὸ δάκρυ σὰν διαμάντι ἀργοκυλάει
Ἀγάπη μου τί ὁμορφα πὺν κλαῖς
Ἀκόμα λίγο κλάψε καὶ σοῦ πᾶει!

Ξανὰ σὲ πρόσεξα καὶ χτές —
τὴν ὥρα π' ἄρχισες νὰ κλαῖς
Καὶ ἦσουν αἶρε φῶς μου —
ἡ πιδ ὁμορφὴ τοῦ κόσμου.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μοδόρο μὴ μὲ ξαναπῆς —
καὶ τὴν ἀλήθεια ἂν θές νὰ δῆς
Κοιτάξου στὸν καθρέφτη —
καὶ θγάλε με γιὰ ψεύτη.

ΚΙ ΟΜΩΣ

Λησμόνησα τὸ χρώμα τῶν μαλλιῶν
της
μπερδεύω ἂν ἦταν μαῦρα ἢ καστανὰ
λησμόνησα τὴ γλύκα τῶν φιλιῶν
της
ξεχνῶ καὶ ἂν εἶχε μάτια γαλανὰ.
Ὁ καιρὸς ἐπέρασε
ἡ καρδιά μου γέρασε
κ' ἡ μαύρη λησμονιά μὲ τὸ φτερό
της
ἐσθῆσε τὰ γράμματα
ποῦ γράψαμε με κλάματα
στὴν πλάκα τῆς ἀγάπης μου τῆς
πρώτης.

Κι ὅμως, κι ὅμως κάτι μέσα μ'
ἐχει μένει
οὔτε χρόνος, οὔτε λησμονιά δὲν
σβήνει.
Κάτι πὺν κλαίει μυστικά
σὰν φανταστικά, μὲσ' στὰ σωθικά
κάτι π' ὅλο μιλᾷ γιὰ κείνη μελαγ-
χολικά.

Λησμόνησα καὶ τὸ μεϊδιάμα της
σὰν ὄνειρο μοῦ φαίνεται θαμπό
ξεχνῶ ἀκόμη καὶ τ' ὄνομά της
σὰν νᾶχα χίλια χρόνια νὰ τὸ πῶ.

Στὴν ταβέρνα τῶρριξα
καὶ τὸν πόνο μ' ἐπνίξα
τόσα καὶ τόσα χρόνια στὸ ποτήρι
καὶ ἀπὸ χθές τὴν ξεγράψα
καὶ ἀπὸψ' ἂν τὴν ἐκλαπα
ἦταν γιὰ τὸ στερόν της τὸ χατήρι.
Κι ὅμως κι ὅμως κάτι μέσα μ'
ἐχει μένει.

ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ

Στὴν ἀμμονδιά τὴ μαγεμένη
μιὰ ψαροπούλα ἀγκαλιασμένη
μὲ τὸν καλὸ της τὸν παρὰ
μεθάει ἀπὸ χαρὰ.
Κ' οἱ δύο τοὺς εἶχανε μεθύσει
καὶ μὲσ' στὴν πορφύρενια δύση
κοῦβει ἀπάνω τοῦ ἐκείνη σὰν παιδί
κ' ἐκείνος τὴ φιλά καὶ οἰγοτραγουδεῖ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἀχ! ψαροπούλα, μὲσ' στὶς θάλασσες καὶ
τ' ἀερογιάλια
δὲ θὰ βρεθοῦνε σὰν τὰ χεῖλιά σου τέτοια
κοράλλια

Πάνω στὰ μαλλιά σου
παχνιδίζουν τρελλὰ μαϊστοράλια
καὶ σοῦ μιλᾷ τὸ κύμα θιαν κυλᾷ.

ΛΟΝΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙ

Ὅπου κι ἂν πάω ὁ νοῦς μου διαρκῶς
τριγυρνᾷ
μέσ' στὰ στενὰ τῆς Ἀθήνας καὶ στὰ κα-
πηλεῖά της
καὶ κάθε βράδυ τρικιλίζοντας στὰ σκο-
τεινὰ
λέει μεθυμένη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' τὰ γι-
σεμιά της.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Λάντρα - Παρίσι - Νιὸν Γιώρκ - Βου-
δαπέστη - Βιέννη
μυρὸς στὴν Ἀθήνα καμιά σας, καμιά
σας δὲν θγαίνει
Γιατ' εἶναι πάντα γεμάτες μὲ ρόδα οἱ
ποδιές της
κι ἄσπρες δανιέλλες τυλίγουν τὶς ἀρο-
γιαλίδες της.

Ἐχει ὁμορφιές - χιλιάδες ζωγραφιές
καὶ στὶς ἀνηφοριές τὶς γραφικὲς της
Κάθε βραδιά - κάτω ἀπὸ μιὰ μουρία
ὁ ἔρωτος ξεχνᾷ κλεφτὰ - κλεφτὰ.
Σὲ κατοικοῦνε θεοὶ ξελογιάστρα μου Ἀ-
θήνα

πὺν κατεβαίνουν στὴν Πλάκα νὰ πιῶνε
ρετσίνα

Καὶ ζαλισμένοι τὸ βράδυ κολώνω-κολώνω
νὰ κοιμηθοῦνε πηγαίνουν μὲσ' στὸν Παρ-
θενῶνα.

Ἀ! Ἀ! Ἀ! ὁ Ὑμητιὸς λέει μὲ κέφι
στὴν Πεντέλη
Ἀ! Ἀ! Ἀ! λέει ἡ ρετσίνα στὸ θαρῆλι
Ἀ! Ἀ! Ἀ! λὲν οἱ γαζίες στὸ φεγγάρι
ἐρωτιάρες
Ἀ! Ἀ! Ἀ! λένε οἱ πλακιώτικες κιδά-
ρες...

ΚΑΠΟΤΕ ΚΛΑΨΑΜΕ

Κ' ΟΙ ΔΥΟ

Πόσοι γελιοῦνται σὰν ἀγαποῦνε
γιατὶ μιὰ μέρα τοὺς λησμονοῦν
τὸν ἔρωτά τοὺς περιφρονοῦνε
καὶ ξένοι πιδ κρυφὰ θὰ πονοῦν.
Πόσοι γελιοῦνται ὅταν πιστέψουν
πὺς ἡ ἀγάπη αἰώνια ζῇ
θάρθῃ καιρὸς πὺν μὲ πόνο
θὰ τραγουδᾶνε οἱ φτωχοί.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Κάποτε κλάψαμε κ' οἱ δύο
καὶ σ' ὄνειρα ἐχτίζαμε παλάτια
καὶ κάθε ἄλλη ὁμορφιά
ὁ πόθος μας τὴν ἔκανε κομμάτια.
Μὰ ὅλα σβήσανε καὶ μεις χωρίσαμε
κ' ἔμεινε ὁ πόνος ὁ κρυφός
πὺν φέρνει πάντα δάκρυα στὰ
μάτια.

ΚΑΠΟΙΟΣ... ΚΑΠΟΥ... ΚΑΠΟΤΕ

Κάποιος, κάπου, κάποτε,
στὴν καρδιά μου μίλησε
Μὲ στοργὴ καὶ ἀγνότητα
καὶ λατρεία τόση
Κάποιος, κάπου, κάποτε,
φλογερά μὲ φίλησε
Θέλοντας τὰ χεῖλιά μου
νὰ μοῦ τὰ ματώση
Τώρα πιδ συνήθισα
κι οὔτε πιδ λυπᾶμαι
Κάποιος, κάπου, κάποτε,
πὺν νὰ τὸν θυμᾶμαι.

Στὴν ἀγνὴ καὶ ἄδολη
τὴν καρδιά μου μίλησε
Κάποιος, κάπου, κάποτε,
πάνε τόσα χρόνια
Κ' ἡ καρδιά μου γέρασε,
κ' ἡ ζωὴ μου κύλησε
Μέσα στὴν ἀπόγνωση,
μέσ' στὴν καταφρόνια
Τώρα πιδ συνήθισα
κι οὔτε πιδ λυπᾶμαι
Κάποιος, κάπου, κάποτε,
πὺν νὰ τὸν θυμᾶμαι.

Κάποιος, κάπου, κάποτε,
ὄρκους μὲ πλημμύρισε
Κ' ἴσως νᾶταν ἄνοιξη,
ἴσως καὶ χειμῶνας
Κ' ἔφυγε, καὶ χάθηκε,
κι οὔτε ξαναγύρισε
Κι οὔτε ἔχνη ἄφησε
μιὰς θαμπῆς εἰκόνας
Τώρα πιδ συνήθισα
κι οὔτε πιδ λυπᾶμαι
Κάποιος, κάπου, κάποτε,
πὺν νὰ τὸν θυμᾶμαι.

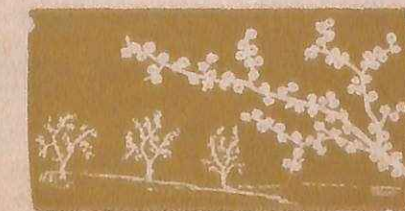
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

ΚΙ ΑΓΑΠΗ

Μὲ τὴν ἀγάπη ὁ καιρὸς περνάει
ἡ εὐωδία της πάντα μᾶς μεθάει
θαροῦμε αἰώνια πὺς θὰ κρατᾷ
μὲ ὅλο γέλια, χάδια, φιλιὰ.
Μιὰ μέρα ὁ ἔνας ἀπ' τοὺς δύο ξεχνάει
ὁ ἄλλος κλαίει τότε καὶ πονάει
δὲν νοιώθει μόνο σ' ἀληθινὰ
πὺς ὁ καιρὸς τὸν ἔρωτα περνᾷ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Τριαντάφυλλα καὶ ἀγάπη
πὺς μοιάζουνε μαζί.
Τὸ ἔνα ὅπως καὶ τ' ἄλλο
παντοτεινὰ δὲ ζῇ
Τὰ ρόδα μὲ τ' ἄγρι
θὰ μαραθοῦν
καὶ μένουν μόν' ἀγκάθια
πὺν σὲ πονοῦν.
Ἔτσι καὶ στὴν ἀγάπη μαθαίνει ἡ χαρὰ
καὶ μένει μόνο ἡ πίκρα, ἡ συμφορὰ.

ΝΑ ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΕΛΛΑΔΑ

Μοιάζεις φτωχοῦλα μας Ἑλλάδα
σὰν κάποια κόρη γρεινιῶν
Πὺν τὴν σεμνὴ της ὁμορφάδα
τὴν ἔχει ὅλος ὁ νιοτινῶς
Τὸ κάθε τί σου εἶναι πηγαῖο,
τίμιος, ἀγνὸ καὶ ἀληθινὸ
Καὶ ταξιδεύεις σὺ Αἰγαῖο
σὰν τρεχαντήρι γαλανό.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Λίγα πῦκα, λίγα μάμαρα λευκὰ
Καὶ μιὰ θάλασσα πὺν λάμπει ἀπὸ φρε-
σκάδα
Ἐκκληρόνια ταπεινὰ καὶ φτωχικά
Νὰ τί θὰ πῇ Ἑλλάδα.
Μιὰ ἀλόπορτα πὺν κρύβει ἡ μοῖση
Ἀπ' τ' ἀγνὸ κλημα καὶ ἀπ' τὴν περικο-
κλάδα
Καὶ ρετσίνα σὺ ποτήρι σου χρυσή
Νὰ τί θὰ πῇ Ἑλλάδα.

ΜΕ ΣΕΝΑ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΖΩΗ

Τώρα πὺν πέρασε ἡ πρώτη φλόγα
Ἐμεινε κάτι πολὺ πιδ θαῖο
Κάτι ὠραῖο πὺν μὲ λείπει
Ἐγὼ μὲ σένα γιὰ πάντα δεθῇ.
Ἄλλος γιὰ μέγα δὲν ὑπάρχει πιδ
σκοπὸς
Καὶ κάθε ὥρα καὶ στιγμή τὸ νοιώ-
θω πὺς...

ΡΕΦΡΑΙΝ

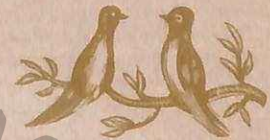
Μὲ σένα ἀρχίζει ἡ ζωὴ —
μὲ σένα τελειώνει
Καὶ ἂν δὲν σὲ δῶ μιὰ βραδιά —
δὲν ξημερώνει
Ἐσὺ 'σαι γιὰ μέγα ὅλη ἡ γῆ —
καμὲ μου μεγάλε
Σὰν γιγὴ ἡ ἀγάπη στοργὴ —
δὲν ἔχει φινάλε.
Μέσ' στὸν κόσμο αὐτὸ
τώρα πιδ δὲν ζητῶ
τίποτ' ἄλλο
Κ' ἔναν ἔχει ἡ ζωὴ μου σκοπὸ,
νὰ σ' ἀγαπῶ.
Μὲ σένα ἀρχίζει ἡ ζωὴ
μὲ σένα τελειώνει
καὶ ἂν δὲν σὲ δῶ μιὰ βραδιά —
δὲν ξημερώνει.

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΑΚΙ ΣΤΙΣ ΟΧΤΩ

Κάθε βραδάκι στὶς ὀχτὼ τὴ συν-
αντοῦσε
στὸ ἴδιο μέρος μὲ λαχτάρα φλογερή.
Ἀπ' τὰ φιλιὰ της στὸ πλευρὸ της
ξεχνούσε
κ' ἦταν σὰν ὄνειρο κοντὰ της ἡ
ζωή.
Μὰ ἔνα βράδυ π' ὁ φτωχὸς τὴν
καρτεροῦσε
στὸ ἴδιο μέρος δὲν ἐρχότανε, γιατί;
Ἡ ἀγωνία τὴν ψυχὴ του τυραν-
νοῦσε
μὰ πάλι ἤλπιζε πὺς κάποτε θάρθῃ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Κάθε βραδάκι στὶς ὀχτὼ
στὸ ἴδιο μέρος τὸ γνωστό, μὲ καρ-
διοχτύπι
τὴν περιμένει γιὰ νάρθῃ
κι ὅσο δὲν ἐρχεται κι ἀργεῖ, τὸν δέρ-
νει ἡ λύπη.
Κ' ἔτσι πὺν βλέπει τὰ ξεγυᾶρια νὰ
περνοῦνε
τὸν ἔρωτά τοὺς τὸν χαμένο τοῦ ξυ-
πνοῦνε
καὶ κλαίει σὰν παιδί μικρὸ
κάθε βραδάκι στὶς ὀχτὼ.

ΠΟΥ ΘΑ ΜΕ ΠΙΑΣ

Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ ἂν τὰ οἰκονοῦσῃ
θὰ σὲ τραβήξω μάνα μου νὰ πάω νὰ σὲ
γλεντήσω
Πὺν θὰ μὲ πᾶς, πὺν θὰ μὲ πᾶς — ὅπου
γουστᾶτε καὶ ἀγαπᾶς
Ὅπου γουστᾶτε καὶ ἀγαπᾶς — μόνο μὲ
μένανε θὰ πᾶς

Ὡς καὶ ὁ γάτος ἔβγαλε τὴ γάτα στὴν τα-
ρατσία
καὶ μοναχὰ ἐμεις οἱ δύο χαδῆκαμ' ἀπ'
τὴν πιάτσα
Πὺς θὰ μὲ πᾶς, πὺς θὰ μὲ πᾶς — μὲ
κούρσα καὶ ὀχι τραβῆξω
Πὺν θὰ μὲ πᾶς, πὺν θὰ μὲ πᾶς — ὅπου
γουστᾶτε καὶ ἀγαπᾶς.

Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ τὰ πιάνα στὰ
γεμάτα (δὲς)
Σιδερώσε τὴν κουστονιά καὶ τὴ οἰγὲ
γραβάτα (δὲς)

Τὸ ἄκουσα πὺν ἔλεγαν κ' οἱ κόπιες σὺ
κοπέτοι (δὲς)
Γιὰ κοῖτα καὶ ἄνθρωποι νὰ τὴν περνᾶ-
νε ἔτσι (δὲς)

ΚΑΠΟΙΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Θέλω νά σέ ιδῶ κρυφά ἕνα βράδυ
μὰ νὰ μὴ τὸ μάθῃ αὐτὸ κανεὶς
κι ὅπως ἀργοπέφτει τὸ σκοτάδι
θὰ σέ περιμένω νὰ φανῇς.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Κάποιο μυστικὸ θέλω νὰ σοῦ πῶ
σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ.
Κάτι ποὺ μαντεύεις κ' ἴσως τὸ γυ-
ρεύεις
σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ.
Νὰ στὸ πῶ διστάζω, δειλιάζω,
σκέπτομαι ἕνα ὄχι σκληρό.
Μὰ τὸ μυστικὸ τώρα θὰ στὸ πῶ
σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ.

ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΟΜΟΡΦΙΕΣ

ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Χίλιες εὐωδιὲς σκορπᾷς
σὰν μοῦ λές πὺς μ' ἀγαπᾷς
στὰ οὐράνια μ' ἀνεβάσεις
διὰν μὲ γλυκοκοιτάξης
Στὴ φτωχὴ μας τὴ φωλιά
ζοῦμ' οἱ δύο σὰν τὰ πουλιά
Κι ὅμως εἰν' ἀλήθεια
σὰν τὰ παραμύθια
διὰ στὴ ζωὴ περνοῦν.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Περνοῦν οἱ ὁμορφιὲς μιὰ μέρα
καὶ κλαῖν τὰ μάτια ποὺ γελοῦν,
ἀλλάζουν οἱ καρδιὲς τραγοῦδι
κι αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦν ξεχνοῦν.
Στὴν ψευτοῖα τὴ ζωὴ τὰ ὄνειρα δὲν ζοῦν
ἄχ! διὰ μᾶς γελοῦν, μᾶς ξεγελοῦν
μὲ ψευτιές.
Περνοῦν οἱ ὁμορφιὲς μιὰ μέρα
κι αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦν ξεχνοῦν.

ΘΑ ΣΕ ΠΑΡΩ ΝΑ ΦΥΓΟΥΜΕ

Πόσα τραβήξαμε
οἱ δύο μας ἐμείς
Μέσα στὰ γόνια αὐτὰ
γιὰ τὴ χαρὰ μιᾶς μικρούλας σιγμῆς
Γιὰ τὸν φιλικὸν κλεφτὰ
λόγια πικρὰ τοῦ κόσμου
καὶ δάκρυα καὶ λυγμοὶ
ἔχουν περάσει φῶς μου
Κ' ἤρθ' ἡ μεγάλη σιγμὴ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Θὰ σὲ πάρω νὰ φύγουμε
σ' ἄλλῃ γῇ σ' ἄλλα μέρη
ποὺ κανένα δὲν ξέρουμε
καὶ κανεὶς δὲν μᾶς ξέρει.
Δὲν θὰ ἔχ' ἡ ἀγάπη μας
καρδιοχτύπια καὶ τρώμους
κι ἀγκαλιὰ θὰ βαδίζουμε
στοὺς μεγάλους τοὺς δρόμους
Θὰ σὲ πάρω νὰ φύγουμε
ὡς τοῦ κόσμου τὴν ἄκρη
γιὰ νὰ πάψῃ τὰ μάτια σου
νὰ τὰ καίῃ ἕνα δάκρυ
Θὰ σὲ πάρω νὰ φύγουμε
σ' ἄλλῃ γῇ σ' ἄλλα μέρη
ποὺ κανένα δὲν ξέρουμε
καὶ κανεὶς δὲν μᾶς ξέρει.

ΜΠΟΡΕΙ

ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ Σ' ΑΓΑΠΩ

Σβῆσαν οἱ τρέλλες τῶν παλιῶν
μέσ' στὸ σκοτάδι
κ' οἱ ἀναμνήσεις τῶν φιλιῶν
οὐλοῦν οἷς ἄκρες τῶν χειλιῶν
μὲ κοκκινάδι.
Κ' ἔχω παρόλογο φριχτὸ
λύπες κοπάδι
σ' ἔρωτες νέους νὰ ριχτῶ
Κι ὅμως μοῦ φαίνεται φριχτὸ
τὸ νὰ σὲ χωριστοῦ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μπορεῖ καὶ νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ
Μὰ σ' ἔχω τόσο συνηθίσει
Ποῦ ξέρε το κι ἄς μὴ στὸ πῶ
Ὅσο καὶ νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ
Ὅλα μὲ μᾶς δὲν ἔχουν οὐλοῦν
Τί κι ἂν δὲν εἶμασ' ἐρασταὶ
κι ἂν ἡ καρδιά μας δὲν χτυπᾷ
δὲν θὰ χωρίσουμε ποτέ
δουνηθίσουμε καὶ πάει.

ΣΕ ΞΕΧΑΣΑ

ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ

Ξέρω πὺς δὲν μ' ἀγαποῦσες
καὶ πὺς πάντα μὲ γελοῦσες
μὲ τὰ ψεύτικα φιλιὰ.
Μὰ ἐγὼ σὲ λαχταροῦσα
κι ἀπὸ ἔρωτα μεθοῦσα
στὴ θερμὴ σου ἀγκαλιά.

Ὅσπου ἔφυγες, πλανεύτρα,
τῆς καρδιάς μου ἐστὶν κλέφτρα,
μ' ἄλλον πήγες μακριὰ.
Μὰ καὶ γὰρ τότε γλεντοῦσα,
σ' ἄλλην ἀγκαλιά πετοῦσα
ὥσπου ἦδρα γιατρεία.

Σὲ ξέχασα στ' ἀλήθεια,
τώρα δὲν σ' ἀγαπῶ
Δὲν εἶναι παραμύθια
αὐτὰ ποὺ θὰ σοῦ πῶ.

Ἄλλῃ ζητᾷ ἡ καρδιά μου,
νὰ βρῇ θερμὴ ἀγκαλιά.
Σὲ ξέχασα στ' ἀλήθεια
κι ἄλλης ποθῶ φιλιὰ.

ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ

Τῆς φαντασίας τὸ καράβι θὰ σαλ-
πάρῃ
φεύγουμ' ἀπὸψε στῶν ἐρώτων τὸ
νησί
χλωμὸς πιλότος μας θὰ εἶναι τὸ
φεγγάρι
ναύτης ἐγώ, καὶ πλοίαρχός μου θὰ
εἶναι σύ!...

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἀπὸψε θὰ πριγοῦμε μὲ φιλιὰ
καὶ θάναυ καμάτα τὰ χάδια
κ' οἱ γλάροι τὰ γοργόφτερα πουλιὰ
λευκὸ μπαλλέτο στὰ σκοτάδια...
Καὶ σὰν φουστὰ τὸ μαϊστράλι
ἀγκαλιαστοὶ κι ἀγάλη - ἀγάλη
μὲ τὸ καράβι τῶν ὀνείρων τὸ τρελλὸ
θὰ ρίξουν' ἀγκυρὰ στῆς λήθης τὸ
γιαλὸ!...

ΜΗ ΜΟΥ ΘΥΜΙΖΗΣ

Θέλεις ξανά νὰ σοῦ γράψω
Σὲ δλο τὸν κόσμο τὸ λές.
Θέλεις γιὰ σένα νὰ κλάψω
Στὸν πόνο σου διὰν θὰ κλαῖς.
Πάλι μοῦ στέλνεις λουλούδια
Στὰ κέντρα ποὺ πάω γυρνᾷς
Συντὰς τῆς καρδιάς τὰ τραγοῦδια
Κι ἀντὶ χαρὰ τὴ λυπη κεράς.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μὴ μοῦ θυμίζης τίς ὥρες ποὺ φύγανε
μὴ μοῦ θυμίζης χαμένες χαρές.
Τὰ βράδια ἐκεῖνα ποὺ οἱ πόθοι μας ομί-
γανε
καὶ στὴν καρδιά μὴν χειμῶνας θάρρη.
Σκέψου πὺς πάσαν τῆς νιότης τ' ἀη-
δόνια
καὶ στὴν καρδιά μου χειμῶνας θάρρη.
Μὴ μοῦ θυμίζης τίς ὥρες ποὺ φύγανε
ἄς τὸν καιρὸ μου τὴ λήθῃ νὰ βρῇ.

ΕΛΑ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

Ν' ΑΛΗΤΕΨΟΥΜΕ

Εἶσαι κορίτσι ἀπὸ φαμίλια
Κάμποσα μᾶς χωρίζουν μίλια
Ὅμως μ' ἀφήνεις νὰ υποθέσω
Ὅτι σ' ἀρέσω, ὅτι σ' ἀρέσω.
Ἄν εἶσαι λίγο τοιμημένη
Ἐνα νομίζω πὺς μᾶς μένει
Κι ἄκουσ' ἂν θές λοιπὸν χρυσή μου
τὴν πρότασή μου, τὴν πρότασή μου.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἐλα μιὰ νύχτα ν' ἀλητέψουμε
Μιὰ νύχτα μόνο ἔλα
Νὰ πιούμε καὶ νὰ μπερμπαντέ-
ψουμε
Μὲ λύσσα καὶ μὲ τρέλλα
Μέσα στοὺς δρόμους νὰ κυλιώμαστε
Μὲ γειὰ μας μὲ χαρὰ μας...
Νᾶχουμε κατὶ νὰ θυμώμαστε
Καὶ στὰ γεράματά μας.

ΘΑΘΕΛΑ ΝΑΜΟΥΝΑ

ΕΚΕΙΝΟΣ Π' ΑΓΑΠΑΣ

Θάθελα νᾶμουνα ἐκεῖνος π' ἀγαπᾷς
αὐτὸς ποὺ σ' ἔκανε στ' ἀλήθεια νὰ πο-
νέσης
Νᾶξερα πάντοτε τί σκέπτεσαι, ποῦ πᾶς
γιατὶ ὁσο καμμιὰ ἐὼν μ' ἀρέσεις.

Μέσα στὰ μάτια σου διαβάξω τὴν ἀλή-
θεια
δὲν εἶμαι τίποτα γιὰ σένα στὴ ζωὴ
Κοντὰ σου μ' ἔφερε τὸ πείσμα κ' ἡ συνή-
θεια
Καὶ ὅπως ἦρθες θὰ χαθῇς ἕνα πρωτὶ.

Θάθελα νᾶμουνα ἐκεῖνος π' ἀγαπᾷς
αὐτὸς ποὺ σ' ἔκανε στ' ἀλήθεια νὰ πο-
νέσης
Νᾶξερα πάντοτε τί σκέπτεσαι, ποῦ πᾶς
γιατὶ ὁσο καμμιὰ ἐὼν μ' ἀρέσεις.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΓΙΝΕ

ΓΙΑ ΜΑΣ

Ταξί, ταξί, ταξί, ταξί
Μπὲς μὲ τὸ πόδι τὸ δεξιὸ
Καὶ σὰν πασᾶς ξαπλώσου (τρὶς)
Καὶ μιὰ καὶ ἀνυπομονῶ
Νὰ τὸ φιλή σου τὸ μονό
Καὶ νὰ καὶ τὸ διπλό σου (τρὶς)

ΡΕΦΡΑΙΝ

Ἀπὸψε μὴ βαρυνκομᾷς —
ὁ κόσμος ἔγινε γιὰ μᾶς
Ὁ κόσμος ἔγινε γιὰ μᾶς —
ἀπὸψε μὴ βαρυνκομᾷς.

Γκαρσόν, γκαρσόν, γκαρσόν,
γκαρσόν,
Πάρε πενήντα τριμπονισόν
Καὶ ἀνοιγε μπουκαλία (τρὶς)
Καὶ κάτσε πλαῖ μου ἐστὶν
Νὰ πιούμε, ἀγάπη μου, κρασί
Καὶ νὰ γινοῦμε χάλια (τρὶς)

ΡΕΦΡΑΙΝ

Μὴν εἶσαι ἄπιστος Θωμᾶς —
ὁ κόσμος ἔγινε γιὰ μᾶς
Ὁ κόσμος ἔγινε γιὰ μᾶς —
μὴν εἶσαι ἄπιστος Θωμᾶς.

ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ

Συννεφιασμένη Κυριακὴ
Μοιάζεις μὲ τὴν καρδιά μου.
Ποῦ ἔχει πάντα συννεφιά
Χριστὲ καὶ Παναγιά μου.

Εἶσαι μιὰ μέρα σὰν κι αὐτὴ
Ποῦ χάσα τὴ χαρὰ μου
Συννεφιασμένη Κυριακὴ
Πλακώνεις τὴν καρδιά μου

Ὅταν σὲ βλέπω βροχερὴ
Στιγμὴ δὲν ἡσυχάζω
Μαύρη μοῦ κάνεις τὴ ζωὴ
Καὶ βαριαναστενάζω.

ΑΔΥΝΑΤΟΝ

ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ

Ἀδύνατον νὰ κοιμηθῶ
κ' ἡ ὥρα εἶναι τρεισήμισι
Μπερδεύτηκα κι ἀρπάχηκα
μὲ τὴ δική σου θύμηση
Μὲ τὴ δική σου θύμηση
κ' ἡ ὥρα εἶναι τρεισήμισι.

Τῆς περασμένης μας ζωῆς
μὲ ζῶνουν τὰ φαντάσματα
Κ' ἐγὼ σὰν τὸν θρυσόλακα
πλανιέμαι στὰ χαλάσματα
Πλανιέμαι στὰ χαλάσματα
μὲ ζῶνουν τὰ φαντάσματα.

Μὲ τὴν καλὴ σου τὴν καρδιά
τὸ σφάλμα μου συγχώρεσε
Κοιτάζομαι καὶ ἀπορῶ
τόσος καημὸς ποῦ χώρεσε
Τόσος καημὸς ποῦ χώρεσε
τὸ σφάλμα μου συγχώρεσε.

ΔΥΟ ΜΑΤΑΚΙΑ ΓΑΛΑΝΑ

Μέσ' στῶν ματιῶν σου τίς γαλάζιες
θάλασσες
Πόσα καράβια μ' ὄνειρα ἐχάλασες
Καράβια ποὺ σκοπὸ τους εἶχαν
ν' ἀράξουν στῆς ἀγάπης τὸ λιμάνι.

Στὰ γαλανὰ σου μάτια τὰ παμπό-
νηρα
τὰ πιὸ κρυφά, τὰ πιὸ κρυφά μὴν
ὄνειρα
ἐβουλιάξαν σὰν βαρκοῦλες
στὸ σκοτάδι μιᾶς βραδιάς
γιατὶ κτύπησαν στὸ βράχο
τῆς μικρούλας σου καρδιάς.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Τέτοια μάτια γαλανὰ
σὰν τὸ πέλαγος μεγάλα
Σὰν τὸ νῆλιο φωτεινὰ
δὲν εἶδα ἄλλα
στὴ ζωὴ δὲν ἦδρα ποὺθενά.

ΓΕΛΑΣ

Ἀπ' τὸ σφοδρὸ τῶν ἀστεριῶν
θὰ πάρω ἕν' ἀστὲρ γιὰ χλωμὸ
νὰ σὲ κρατῶ στὸ λαμπρὸ
γιὰ νᾶχῃς μενταγιόν.

ΡΕΦΡΑΙΝ

Γελᾷς, καὶ τ' ἀστὲρ θαρρεῖς
πὺς θάβουν νωρίς
γιὰ νὰ σὲ ἰδοῦν.
Μιᾶς καὶ στὴ σιγαλιὰ
νομίζεις πουλιὰ
πὺς κελαιδοῦν.
Ἐὼν ποθεῖς ὁ ἥλιος φωλιά χροσθὴ
φωλιά στὰ σκουρὰ σου μαλλιά
Ἐὼν ποὺ τόσον καιρὸ
ζητοῦσα νὰ βρῶ θησαυρὸ!

ΣΤΡΩΣΕ

ΤΟ ΣΤΡΩΜΑ ΣΟΥ ΓΙΑ ΔΥΟ

Ο δρόμος είναι σκοτεινός —
ώσπου να σ' ανταμώσω
Ξεπρόβαλε μεσοστράτις —
τό χέρι να σου δώσω.

PEOPAIN

Στρώσε το στρώμα σου για δυο
Για σένα και για μένα
Ν' αγκαλιαστούμε απ' την αρχή
Νάσαι όλα αναστημένα.

Σ' αγκάλιασα, μ' αγκάλιασες —
μου πήρες και σου πήρα
Χάθηκα μέσ' στα μάτια σου —
και στη δική σου μοίρα.

Ο ΚΥΡ ΑΝΤΩΝΗΣ

Ο κύρ Αντώνης — πάει καιρός — πού
ζούσε στην αυλή
Μ' ένα κρεβάτι, κ' ένα κανάτι και με
κρυσό πολύ
Είχε δυο μάτια γαλανά κι αχτένιστα μαλ-
λιά
Κ' ένα λουλούδι πάντα φορούσε στα ρού-
χα τὰ παιδιά.

PEOPAIN

Αχ κύρ Αντώνη πώς σ' αγαπάμε
Και μαζί σου τ' άστρα κοιτάμε
Τις φωτιές για σένα μετράμε
Όσοι νά'ρθ' ή θροχή
Και τον καημό σου πάντα ξεχνάμε
Σάν πουλιά μαζί τριγυρνάμε
Σάν παιδιά με σένα γελάμε
Σάν κήνη προσευχή.

Ο κύρ Αντώνης διάζεται να πάη να κοι-
μηθῇ
Γιατί το θρόνυ στα όνειρά του θέλει να
θυμηθῇ
"Ο,τι ποτέ δεν έζησε, μέσ' σ' όνειρό του
Μά ή νύχτα φεύγει και λυπημένο τον
βρίσκει ή χαρηνγή.

ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

Απόψε είναι πιά για μās
ή νύχτα ή τελευταία
Απόψε μείνε ως το πρωί
και κάνε μου παρέα.

Απόψε φίλα με, να με χοριάσης
Αύριο φεύγω και θα με χάσης.

Θά πάω πιά τὰ μάτια μου
κι έπου με δγάλη ή άκρη
Θά φύγω και θα με ζητάς
θα κλαίς με μαύρο δάκρυ.

Απόψε φίλα με κι αγκάλιασέ με
Αύριο φεύγω, ληομόνησέ με.

Τού χωρισμού μας αύριο
ή μέρα ξεμερώνει
Κ' ή άτυχη αγάπη μας
απόψε τελειώνει.

Απόψε φίλα με, να με χοριάσης
Αύριο φεύγω και θα με χάσης.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Απ' το παράθυρό μου στέλνω ένα και
δυο και τρία και τέσσερα φιλιὰ
Πού φτάνουν στο λιμάνι ένα και δυο και
τρία και τέσσερα πουλιὰ
Πώς θάδελα να είχα ένα και δυο και
τρία και τέσσερα παιδιὰ
Πού σαν θα μεγαλώσουν όλα θα γίνουν
λεβέντιες για χάρη του Πειραιά.

PEOPAIN

Όσο κι αν ιράξω
δεν βρίσκω άλλο λιμάνι
Τρελλή να μ' έχη κάνει
από τον Πειραιά
Όταν θροαυιάζει
τραγουδιὰ μ' άραδιάζει
Και τις πενιές του αλλάζει
γεμίζει από παιδιὰ.

Από την πόρτα μου σαν βγώ δεν υπάρχει
κανείς πού να μην τον αγαπώ
Και σαν το θρόνυ κοιμηθώ ξερω πώς,
ξερω πώς, πώς θα τον όνειρευτώ
Πειράδιά δάω στο λαιμό και μια χά -
και μια χά - και μια χάντρα φυλακτό
Γιατί το θρόνυ καρτερώ, στο λιμάνι σαν
βγώ, κάποιον άγνωστο να βρω.

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΟΥ ΟΙ ΧΑΝΤΡΕΣ

Οι κόκκινες, οι πράσινες,
οι θαλασσιές σου οι χάντρες
Στα χέρια χθές μās έφεραν
δέκα λεβέντες άντρες.
Έφραν κακό και ταραχή
στης Κοκκινιάς τις μάντρες
Οι πράσινες, οι κόκκινες
οι θαλασσιές οι χάντρες.

PEOPAIN

Ωχ, έγάλε τὰ στολιδία σου —
που βάζεις σαν περνάς
Και πάψε τὰ παιχνιδία —
και μη μās τυραννάς.

Τὰ κόκκινα, τὰ πράσινα,
τὰ μπλέ σου τὰ βραχιόλια
Τρελλάναν τὰ Πετράλωνα
και κάψαν τὰ Σεπόλια.
Αλλά αν έρεθῇ ό μαστορας
θα κλαίη ή καρδιά σου ή δόλια
Τὰ πράσινα, τὰ κόκκινα,
τὰ μπλέ σου τὰ βραχιόλια..

ΚΑΘΕ ΛΙΜΑΝΙ ΚΑΙ ΚΑΗΜΟΣ

Είν' ή ζωή μια θάλασσα
και μεις καπειανέοι
Κι είναι σ' αλήθεια τυχεροί
όσοι πεθαίνουν νέοι.

PEOPAIN

Κάθε λιμάνι και καημός
κάθε καημός και δάκρυ
Κ' είν' ή ζωή του καθενός
θάλασσα δίχως άκρη (δίσ)

Πόσες φορές ναυάγησα
μέσ' στα δολά νερά της
Και χάθηκε ή δόξα μου
στη μαύρη αγκαλιά της.

ΑΠΟΝΗ ΖΩΗ

Απονη ζωή
Μās πέταξες στού δρόμου την άκρη
Μās άδίκησες.
Ούτε μια στιγμή
Δέν είπες να μās διώξης το δάκρυ
Μās κυνήγησες.

Τό κρέμα μας βαρύ —
μās γέννησες φτωχούς
Με την καρδιά πικρή —
γεμάτη στεναγμούς,

Απονη ζωή
Δέν θέλουμε παλάτια κι άστέρια
Να μās χάριζες.
Μια μπουκιά ψωμι
Για μās τὰ όρφανά περιστέρια
Ας χαλάλιζες.

Μās έδειρε ό βοριάς —
μās ήπια ή θροχή
Τό αίμα της καρδιάς —
γιατί είμαστε φτωχοί.

ΑΠΟΨΕ ΘΕΛΩ ΣΑΜΑΤΑ

Είμαι φίσκα από μεράκια κι από κέφια
Θέλω άπόψε να γλεντήσω ρε παιδιὰ
Με κινάρες, με σαξόφωνα και ντέφια
Να περάσω μιαν άξέχαστη βραδιά.
Θέλω έδυπνο μεζέ, — θέλω κούρσα άγ-
καζέ
Να μην πάη ή διασκέδαση στο θρόνυ
Θέλω τοίφτικο χορό, — θέλω γλέντι
ζωηρό
Και τραγουδι γωνιακό περίμο σεκόντι.

PEOPAIN

Απόψε θέλω σαματά, — δέν λογαριάζω
τά λεφτά
Θέλω κέφι και τραγουδι, — να καή το
πελεκούδι
Να σηκώνονται στο πόδι οι γειτονιές.
Θέλ' όρχήστρα να φωνάζη, — μαγκλα-
μα ν' αναστενάξη
Και μπουζούκια — με τρελλές διπλοπεν-
νιές.

ΜΙΛΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΗ ΜΑΣ ΑΓΑΠΑΣ

Έέχασες πώς ζήσαμε μαζί
Κάποτε πώς έκλαιγες για μένα
Έπαψες και να μās χαιρετάς
Μίλα μας και μη μās αγαπάς.

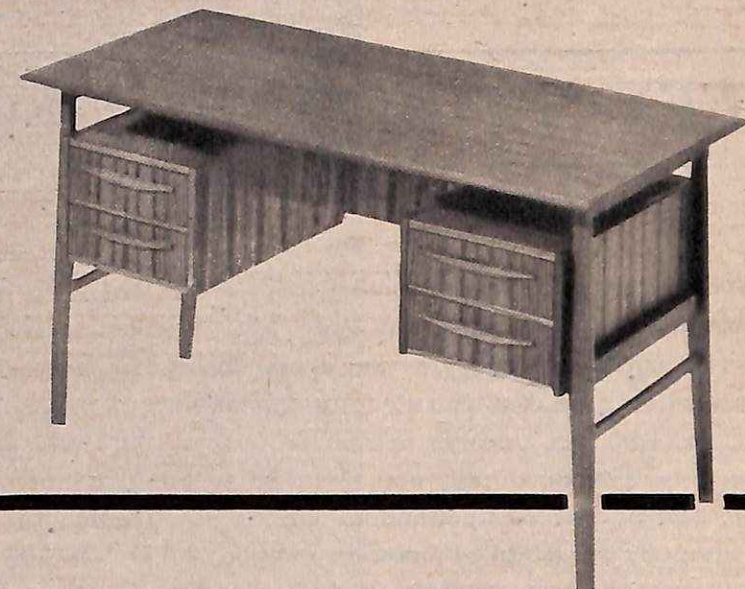
Ντύθηκαν μέσ' στα μεταξωτά
Κι ούτε πιά μās δίνεις σημασία
Τὰ παλιά μεράκια μας ξεχνάς
Μίλα μας και μη μās αγαπάς.

Ημουννα τ' άγόρι σου έγώ
Τώρα με κοιτάξεις σαν έχθρό σου
Τί σοφ' φταίω να με τυραννάς
Μίλα μας και μη μās αγαπάς.

Δέν υπάρχει λόγος να περνάς
Δίχως να μās λές μια καλησπέρα
Τί κερδίζεις πόσα να κρατάς
Μίλα μας και μη μās αγαπάς.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

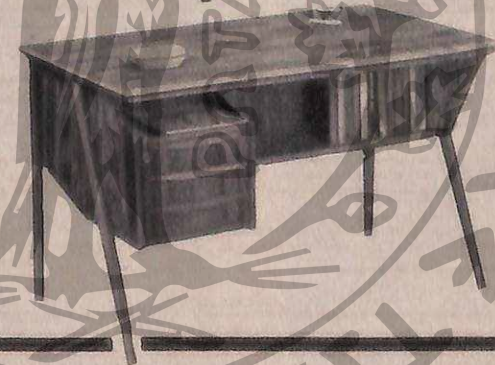
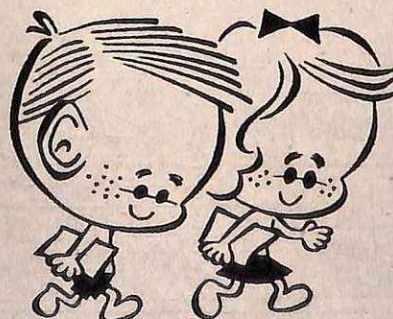
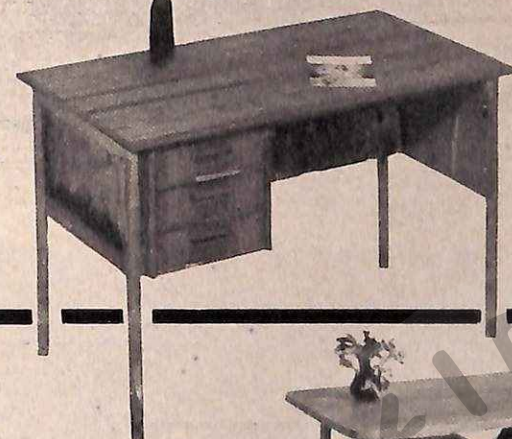
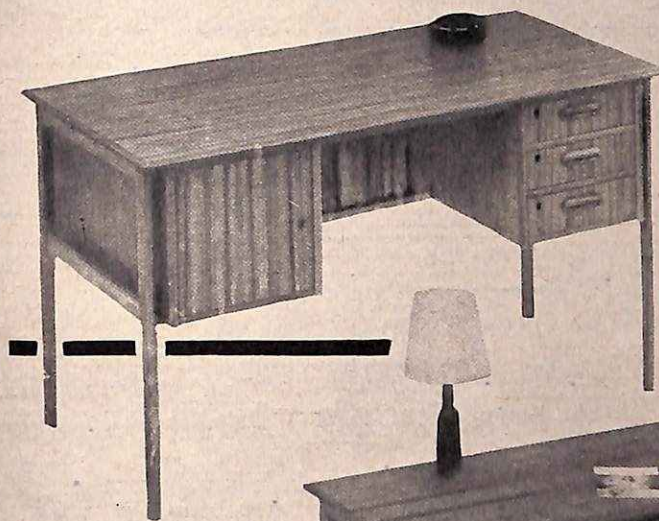
από ξύλο TEAK
είσαγωγής
από την Δανία.

των περιφήμων έργοστασίων

Δώστε την χαρά στο παιδί σας
νά έχη ένα δικό του γραφείο
και πού το κάνει να γίνη πιό
μελετηρό.

άλκα

ΑΦΟΙ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ Ο.Ε. ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 13 ΤΗΛ. 611.342

ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΣΕ ΝΕΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

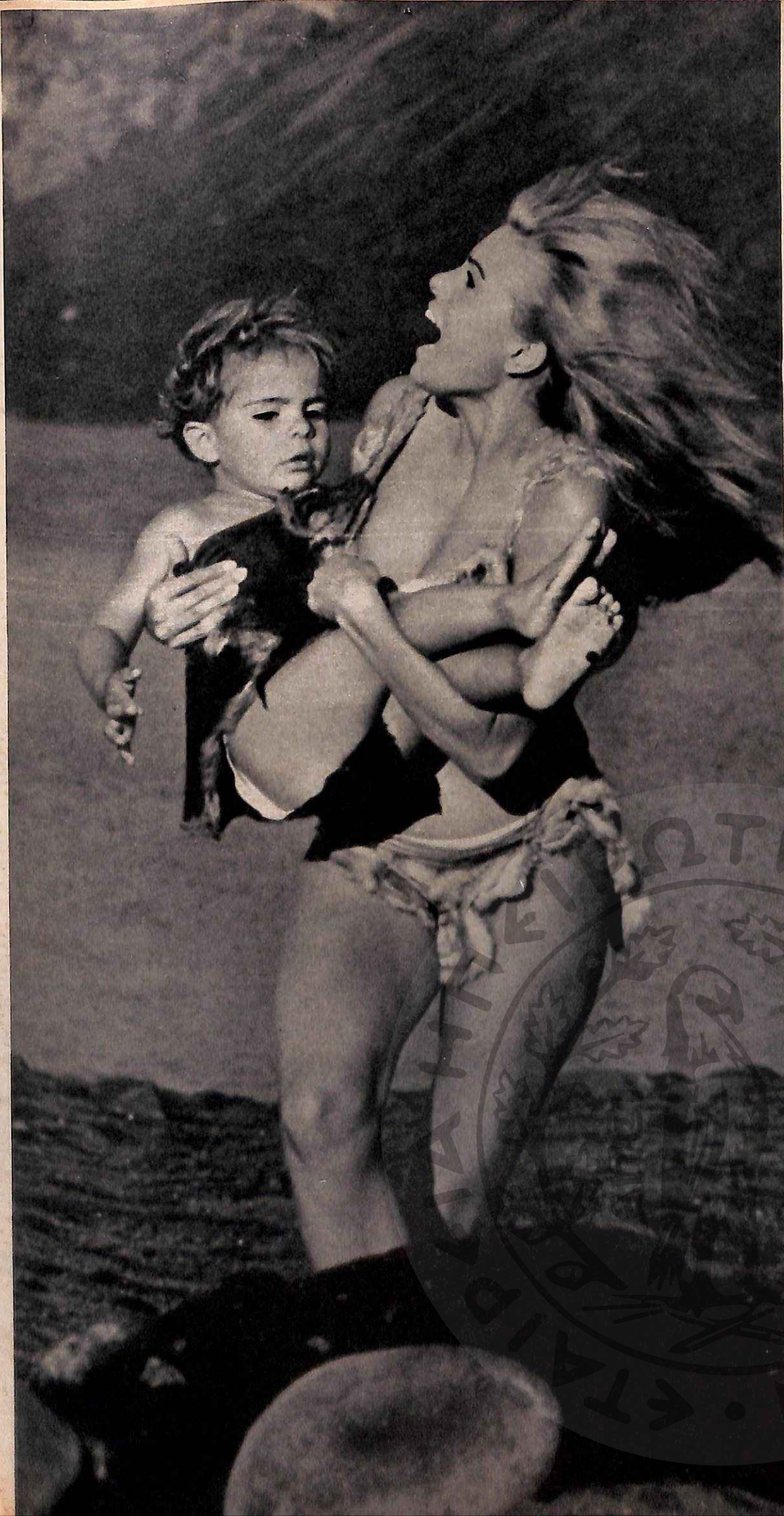
Ένας «Γαλαξίας» αστέρων πρωταγωνιστεί σε τέσσερις ταινίες, με θέματα έμπνευσμένα από τον ίδιο τον Γαλαξία, την ζωή στην Γη πριν από τον Κατακλυσμό, τα στοιχεία της φύσεως και την παράνομη εύτυχία που προσφέρουν ένα εκατομμύριο κλεμμένα δολάρια. Άνικανοποίητοι οι παραγωγοί από τις συγκινήσεις που προσφέρουν οι άπλες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, και από την γραπτή ιστορία — δυο παλιές πηγές κινηματογραφικής έμπνευσεως — στρέφονται προς νέους τομείς, πού, στο μέλλον, θα απαιτήσουν όχι πια πανοραμικές, αλλά... διαστημικές οθόνες για να προβληθούν και να συγκινήσουν τον θεατή οι «υπερκολλοσοί». Οθόνες που θα μπορούν να φιλοξενήσουν το υπερβάτικό σε μεγέθη και επιδιώξεις. Τέσσερα έργα — οι τίτλοι τους: «Ένα εκατομμύριο χρόνια προ Χριστού», «Πώς να κλέψετε ένα εκατομμύριο δολάρια», «Κλακέτες στον Γαλαξία» και «Επιχείρησις Κεραυνός» — θα γεμίσουν με δέος τον απλό θεατή, που θα σπεύση να δει τον Τζάιμς Μπόντ να φιλά υποθρυχίως την Λουτσιάννα Παλούτσι και την Νάταλι Γούντ να πηδά από πλανήτη σε πλανήτη με χορευτικές κινήσεις, να δει τους άγνωστους προγόνους μας και τα «κομφόρ» που υπήρχαν πριν 1.000.000 χρόνια, κατά την φαντασία σκηνοθέτη και σεναριογράφου. Στις ακόλουθες σελίδες, φωτογραφικά δείγματα...

Πριν από 10.000... αιώνες

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ένα εκατομμύριο χρόνια πριν από τον Χριστό, όταν στην επιφάνεια της υδρογείου περιφέρονταν μόνο τερατώδη ζώα και ένα φοβισμένο πλάσμα, που πολύ αργότερα θα άνοιξε τον έαυτό του άνθρωπο. Όσο, ο πολιτισμός... δεν βρίσκεται πολύ μακριά, και στα διελείμματα του γυρίσματος εισέρχεται έντοτα και μέσα στα άντρα των τρογλοδυτών σαν γραφομηχανή...

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ δεν ήταν ακόμη άνθρωποι, αλλά ο πόλεμος ήταν από τότε πόλεμος. Με τα πρωτόγονα όπλα που τους δώρισε η φαντασία μάλλον του σεναριογράφου παρά η επιστημονική έρευνα, επιδίδονται στο πιο παλιό σπόρ του κόσμου, την αίματοχυσία.

ΠΡΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ χαρτοπαίγιο; Όχι! Ο πρωταγωνιστής Τζών Ρίτσαρντσον, με την περιβολή της εποχής, που την πρώτη βλή της την προμήθευαν τα δόματα ζώων, περνάει τις ελεύθερες ώρες του, παίζοντας καμμά παρτίδα πόκερ ή ριχνοντας πασιέντζες.

Η ταινία δεν έχει καθόλου διαλόγους. Μόνο θρυλητικούς και γρουξίματα. Και δεν μπορούσε, βέβαια, να γίνει διαφορετικά, αφού οι πρωταγωνιστές της ζουν «Ένα εκατομμύριο χρόνια προ Χριστού». Πρωταγωνιστές στο δίκαιο αυτό έπος των απαρχών της ανθρώπινης ζωής, είναι ο Τζών Ρίτσαρντσον και η Ράκελ Ουέλς. Ο πρώτος, Άγγλος, 29 ετών σήμερα, ζή στο Χόλλυγουντ τα τελευταία χρόνια, κ' έχει γίνει γνωστός από την εμφάνισή του μαζί με την Ούρσουλα Άντρες στο «Εκείνη». Η δεύτερη, 23 ετών, είναι μία δόμβα, ακόμη και με τα ύψη-λά κριτήρια του Χόλλυγουντ. Το μπικίνι από δέρμα άγριου ζώου της πηγαίνει θαυμάσια. Ο σκηνοθέτης της ταινίας, ο Ντόν Τσάφφ, διάλεξε για φυσική σκηνογραφία το βραχώδες τοπίο της Τενερίφης στις Καναρίους νήσους.

Ο **ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΜΟΣ** της διηγήσεως δεν προβλέπεται από το σενάριο. Άλλα η Ράκελ Ουέλς σε μία διακοπή του γυρίσματος δεν είναι διατεθειμένη να αποστή την βροχή που επέλευσε ο οθρανός των Καναρίων.

Η **ΡΑΚΕΛ** Ουέλς, μ' ένα μικρό στην άγκυλιά της τρέχει πανικόβλητη για να σωθεί από ένα τερατώδες θηρίο, που στην σκηνή θα... προστεθεί αργότερα για ευνόητους λόγους...

ΕΜΠΡΟΣ! Η Ώντρεϊ είναι πιά αποφασισμένη να κάνει το μεγάλο δημα και να πιάσει για πρώτη φορά στη ζωή της το δολάν στα λεπτά και άβρά της χέρια. Θα την βοηθήσει ο Πήτερ Ο' Τούλ, που χρειάστηκε να κατανικήσει άρκετους δισταγμούς, πριν αποφασίσει να διακινδυνεύσει την ζωή του, μπαίνοντας σ' ένα αυτοκίνητο, που θα το οδηγούσε ή τόσο όμορφα, αλλά και ή τόσο άδαις περί τα σωφερικά συμπεριλαμβανιστριά του, Ώντρεϊ.

ΜΠΟΡΕΙ να είναι εύκολο να κλέψης ένα εκατομμύριο δολάρια και να ζήσης ευτυχισμένος, αλλά δεν είναι καθόλου εύκολο να σωφάρης χωρίς να ξέρης και άλως να ζήσης. Η Ώντρεϊ ακούει τις τελευταίες συμβουλές του Πήτερ, που ωστόσο δεν στάθηκαν ικανές να προστάσουν την συνάντησή με τόν... στυλό.

ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ...

Η Ώντρεϊ Χέπμπορν θέλει να έχει σωφέρ στο αυτοκίνητό της. Κι όχι μόνο στην ιδιωτική της ζωή. Στις πιά πολλές ταινίες της είναι πάντα ή μεγάλη κυρία που δεν ασχολείται ποτέ ούτε με τα πράσινα ή κόκκινα φώτα, ούτε με προτεραιότητες ή με μονοδρόμους. Και φυσικά κανείς δεν θα μπορούσε να φαντασθή την Ώντρεϊ Χέπμπορν να τσακώνεται στο δρόμο με τούς ταξιτζήδες ή να φωνάζει «στραβομάρα» σε κάποιον απρόσεκτο σωφέρ.

Αλλά για τον ρόλο της στην ταινία «Πώς να κλέψετε ένα εκατομμύριο δολάρια και να ζήσετε ευτυχισμένοι», στην οποία συμπρωταγωνιστεί με το τρομερό παιδί της όθνης Πήτερ Ο' Τούλ, χρειάστηκε για πρώτη φορά στην κινηματογραφική της σταδιοδρομία να πάρη μαθήματα οδηγείας. Για το γύρισμα της σκηνής αυτής — και ύστερα από πολλά τρεχάματα και κόπους των παραγωγών και του σκηνοθέτη της ταινίας — χρειάστηκε να κλεισθή για την κυκλοφορία ένας δρόμος του Παρισιού και να τεθή σε επιφυλακή ολόκληρη διμοιρία αστυφυλάκων της Τροχαίας. Παρ' όλα αυτά, όμως, η Ώντρεϊ δεν τα κατάφερε. Και το άναπόφευκτο συνέβη. Η Ώντρεϊ έκανε την στραβοτίμονιά της και έριξε το αυτοκίνητο επάνω ακριβώς στα φώτα της κυκλοφορίας. Χωρίς εύτυχως σοβαρές συνέπειες ούτε για την ίδια, ούτε για το αυτοκίνητο.

Η Ώντρεϊ Χέπμπορν δεν είναι όμως μόνο μία μεγάλη ήθοποιός. Είναι και ένα μεγάλο παιδί. Απόδειξη ότι την στιγμή ακριβώς της συγκρούσεως έδωσε τη γλώσσα της και ξεκαρδίστηκε κυριολεκτικά στα γέλια, με την ενθάρρυνση του συμπρωταγωνιστού της, που έτρεξε να της παράσχει χείρα βοηθείας, αλλά δεν μπόρεσε να κρατήσει την σοβαρότητά του μπροστά στην εύθυμη αυτή, εκτός σεναρίου, σκηνή. Στο κάτω - κάτω, το «Πώς να κλέψετε ένα εκατομμύριο δολάρια και να ζήσετε ευτυχισμένοι» είναι μία εξωφρενική, όπως μάς δεβαίνουν οι παραγωγοί της, ταινία.

ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΠΗΛΘΕ

ΑΝΑΠΟΦΕΤΚΤΗ. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ ΝΑ ΠΗ Η ΏΝΤΡΕΪ. ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΜΩΝΟΝΤΑΣ Μ' ΑΤΤΗ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ

Προδοχή,

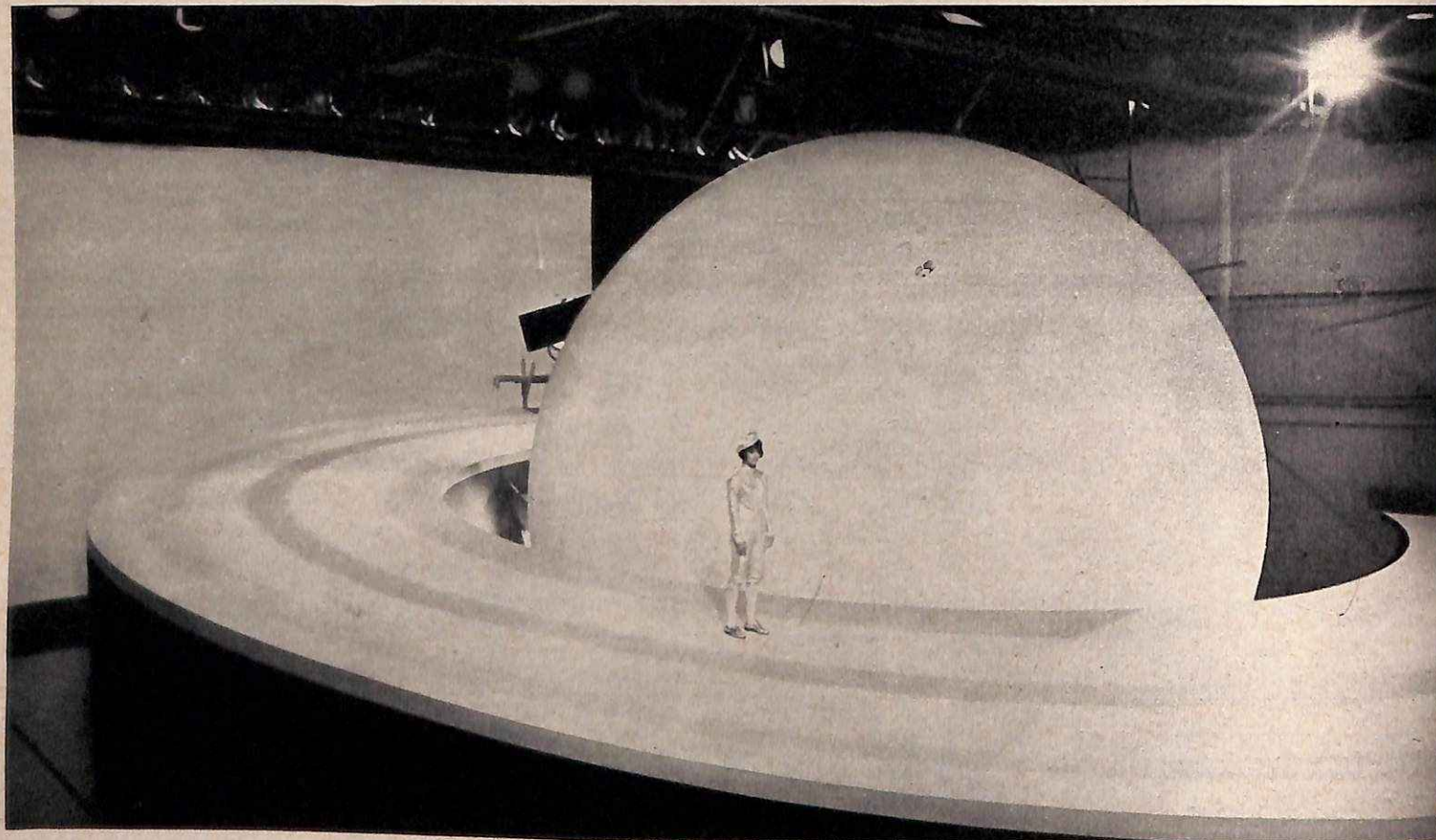
θα κλέψη ένα εκατομμύριο δολάρια...

Ο Πήτερ Ο' Τούλ είναι γοητευμένος από το Παρίσι. «Περπατώ δηλαδή τη νύχτα στους δρόμους και κανείς δεν με προσέχει», λέει ήρεμα. Και προσθέτει: «Έχω την αίσθηση μίας υπέροχης ελευθερίας!». Μία μέρα περνούν τα 'Ηλύσια Πεδία με την 'Ελίζαμπεθ Τάιλορ και τον Ρίτσαρντ Μπάρτον και δεν τους σταμάτησε κανείς. Για τον Ο' Τούλ αυτός είναι ο χώρος μίας ιδανικής πολιτείας. Έξ' αλλού ο ίδιος λέει ότι λατρεύει τις πόλεις και μόνο σ' αυτές αισθάνεται άνεση και ανάπαυση. «Είναι για μένα ή πιο αγαπητή μου έξοχή, με τα δέντρα από μπετόν, με τα πλακόστρωτα και τα πεζοδρόμια...». Ο κλειστός και ιδιόρρυθμος Ο' Τούλ, λέει ότι υπάρχουν

πόλεις που ανοίγουν φιλόξενα τα μπράτσα τους και άλλες που μένουν πάντα απρόσιτες. Λατρεύει το Παρίσι, την Νέα Υόρκη, το Λονδίνο, αλλά υπάρχει για αυτόν τόν γνήσιο 'Ιρλανδό μία πόλη που τόν άπωθει, μία πόλη επικίνδυνη: Το Δουβλίνο, ή πρωτεύουσα της πατρίδας του. Καθώς λέει ο ίδιος, όλοι οι αξιόλογοι 'Ιρλανδοί συγγραφείς εγκατέλειψαν το φοβερό αυτό νησί και έγραψαν το έργο τους μακριά από την χώρα που έχει τό προνόμιο να εξάγει ένα σπάνιο προϊόν: Άνθρώπους. Η καινούργια ταινία που γυρίζει τώρα τόν ενθουσιάζει. Του δίνει μία ελαφρά και χαρούμενη διάθεση σε ένα περιβάλλον που τόν μαγεύει.

**“Ένας έλκυστικός «άστροναύτης»
χορεύει κλακέιες και τραγουδά
πηδώντας από πλανήτη σε πλανήτη**

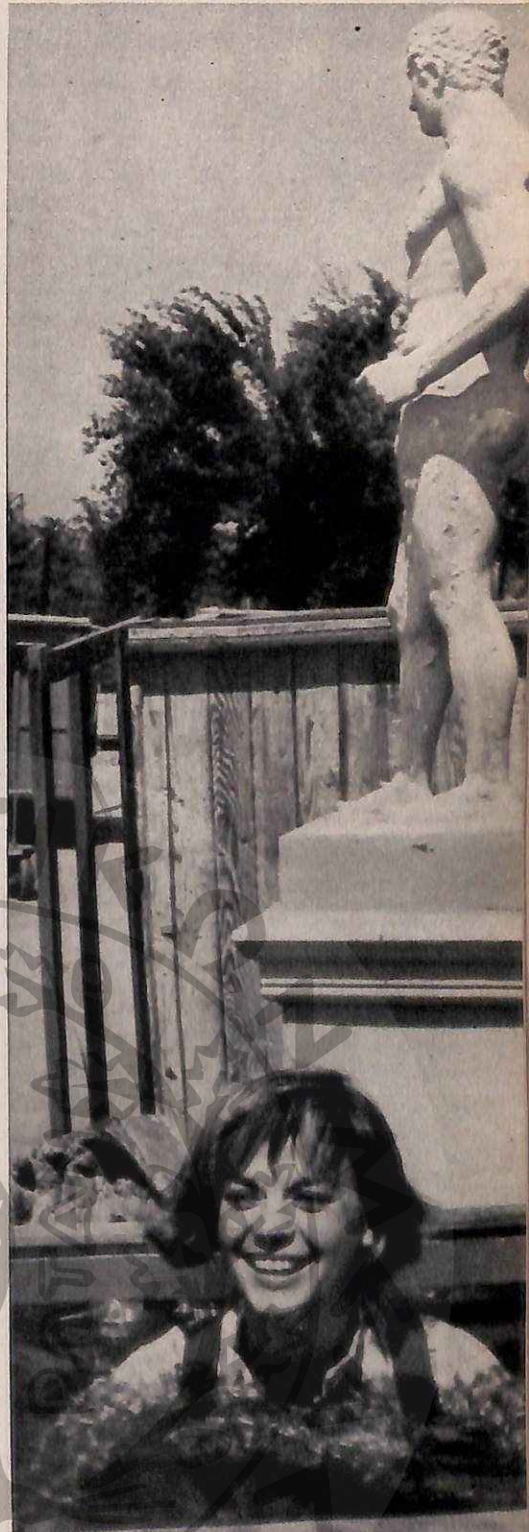
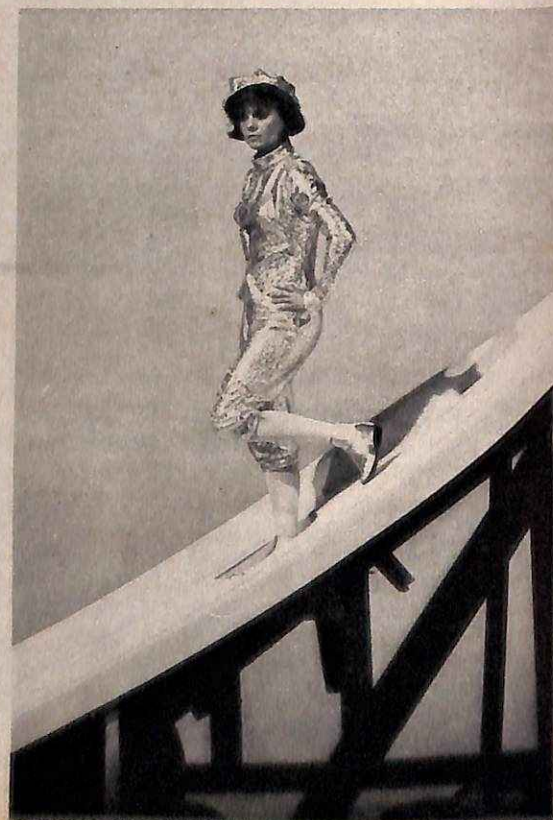

▲ Η ΝΑΤΑΛΙ ΓΟΥΝΤ περιδιαβάζει τον δακτύλιο του Κρόνου, όχι γιατί τρέφει καμιά ιδιαίτερη προτίμηση για το κοσμικό Διάστημα, αλλά γιατί έτσι φαντάστηκαν οι επρόγονοι της διαστημικής εποχής, εδώ και 80 χρόνια, την μυθολογική εκμετάλλευση του θέματος και την απέδωσαν στις ταινίες της εποχής. Τώρα στην νέα ταινία της, που αποτελεί μία νοσταλγική ανάδρομη στα «μυστικά» της δεκαετίας του '80, εμφανίζονται πιστά τα νεκρά που ξεθάλαν τους φίλους της δόνης.

Διαστημικό μιούζικαλ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η τελευταία παραγωγή της Γουόρνερ Μπρός «Κλακέιες στον Γαλαξία», με πρωταγωνίστρια ένα από τα λαμπρότερα αστέρια του κινηματογραφικού γαλαξία, την Νάταλι Γούντ, στον ρόλο μιάς «τηνέιτζερ» ήθοποιου. “Υστερα από την επιτυχία της στο «Γουέστ Σάιντ Στόρυ», η έιλογη δεν θα μπορούσε να ήταν καλύτερη.

—Από παιδί ακόμη, λέει η ίδια, η μεγαλύτερη φιλοδοξία μου ήταν να παίξω τον Πήτερ Πάν. Με συνήρπαζαν οι σκηνές της πτήσεως στο Διάστημα, που τις θεωρούσα έντελώς πραγματικές. “Αν μου έλεγε κανείς ότι ο Πήτερ πετούσε τόσο ανάλαφρα με την βοήθεια σχοινιών και τροχαλίων δεν θα τον πίστευα. Το ίδιο αισθάνομαι και τώρα, σε ώριμες σκηνές της ταινίας «Κλακέιες στον Γαλαξία», στις οποίες τραγουδά και χορεύει πηδώντας από τον ένα πλανήτη στον άλλον. Σ’ αυτό αντιμέτωπίζω μεγαλύτερες δυσκολίες από τον Τζων Γκλέν. Εκείνος, τουλάχιστον, δεν ήταν υποχρεωμένος να χορεύει και να τραγουδά εξερευνώντας το Διάστημα!

Η ΝΑΤΑΛΙ ΓΟΥΝΤ Σ' ΕΝΑ «ΣΕΛΗΝΙΑΚΟ» ΤΟΠΙΟ

▲ ΜΕΤΑ το τέλος της περιπλάνησής στο Διάστημα και ένα πολύ γρήγορο μπάνιο με τα ρούχα σε μία πρόχειρη μπανιέρα στο προαύλιο του στούντιο.

Η ΝΑΤΑΛΙ τραγουδάει και χορεύει στο στυλ των κινηματογραφικών μουσικών επιτυχιών των τελευταίων ετών πριν από τον δεύτερο πόλεμο...

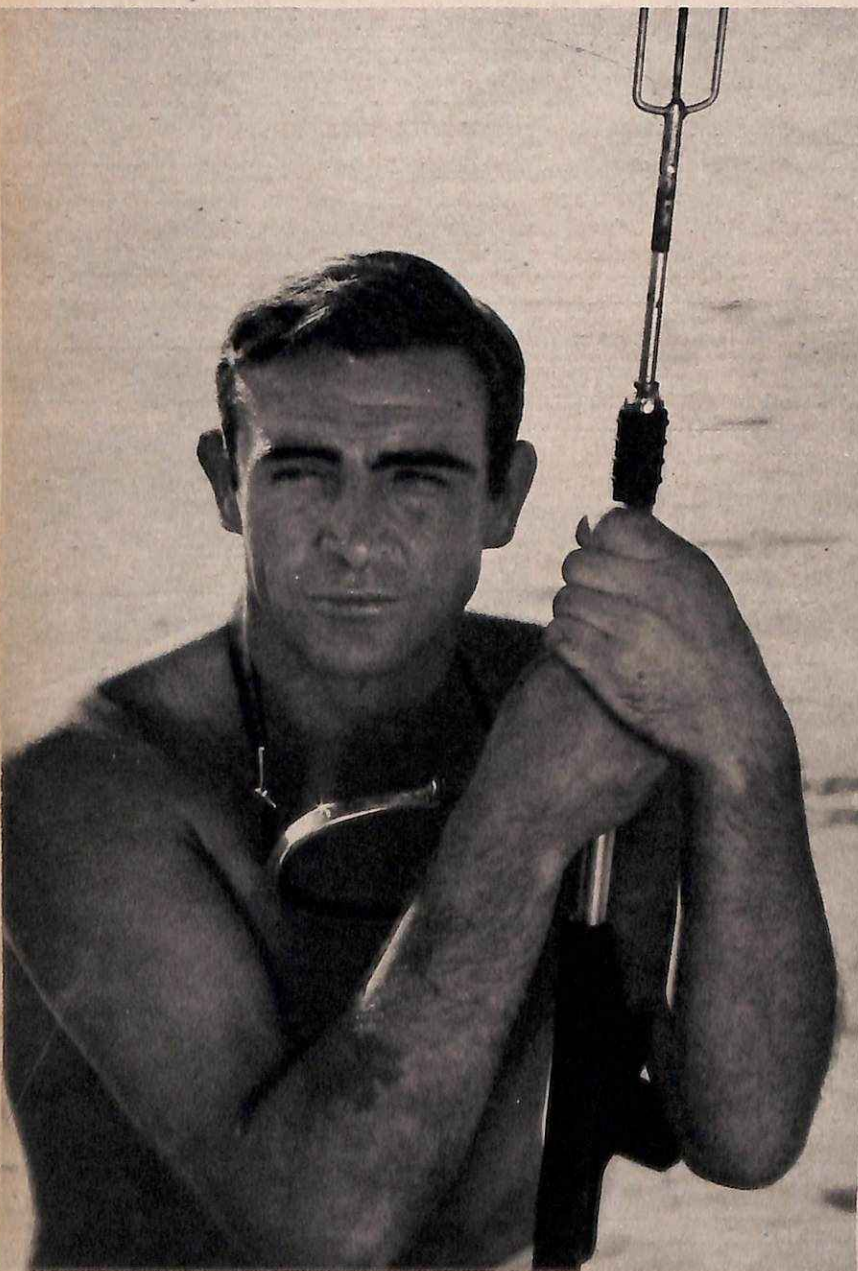

Ο Τζαίμς Μπόντ, μονιέρνος Ποδείδων

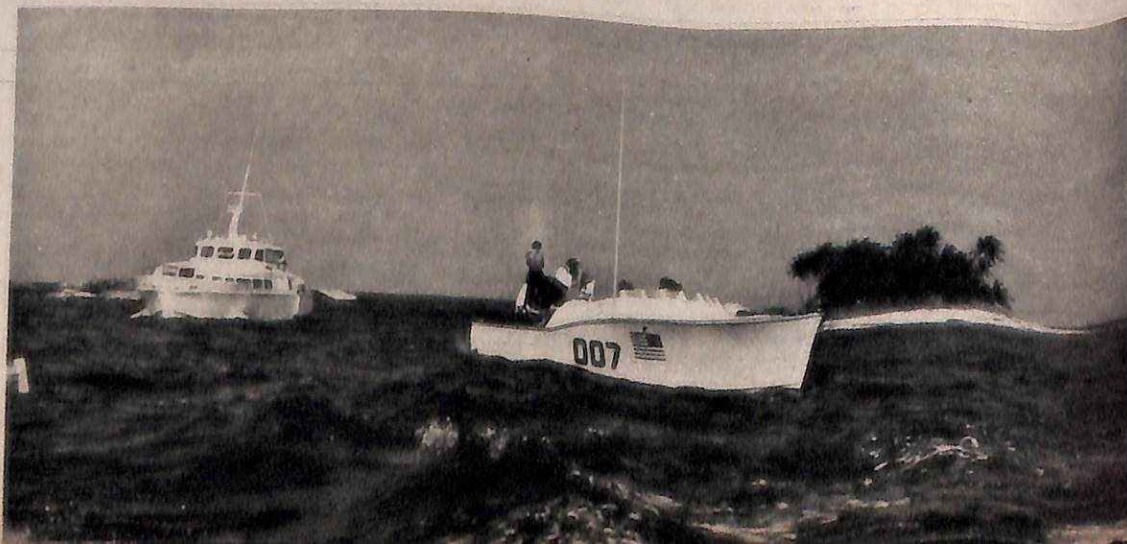
με
γαροτούφεκο
και
χαρέμι !..

Για τον Τζαίμς Μπόντ — άναμφισβήτητο σύμβολο της εποχής μας —, δεν υπάρχουν ήμέμετρα. Τα αυτοκίνητά του είναι τα ταχύτερα, οι γυναίκες του οι ωραιότερες, οι περιπέτειές του οι πιο συγκλονιστικές. Μοιραία, λοιπόν, και οι ταινίες του είναι οι πιο δαπανηρές και κατά συνέπειαν οι πιο άποδοτικές, στην ιστορία του κινηματογράφου.

Η τελευταία ταινία του θρυλικού πράκτορος 007, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Επιχείρησης Κεραυνός», άποτελεί κατά έναν τρόπο έπιτομή όλων των προηγουμένων, τόσο σε εύρηματα όσο και σε έξοδα παραγωγής. Το γύρισμα — κάτω από την διεύθυνση του δημιουργού δύο άλλων έπιτυχιών του Μπόντ, «Δρ Νό» και «Από την Ρωσία με αγάπη», Τέρρενς Γιάνγκ — στοίχισε 5.500.000 δολάρια, αλλά υπάρχει η θεαοπάτης ότι θα άποτελέσει σωστό χρυσωρυχείο για τους παραγωγούς της όσο και για τον ίδιο τον Σών Κόννερτ, δεδομένου ότι στην ταινία αυτή ο Τζαίμς Μπόντ ξεπερνά κυριολεκτικά τον εαυτό του και άποδύεται σε ένα έξοντωτικό κυνήγι των καταισκόπων τόσο πάνω στη γή, όσο και κάτω από την θάλασσα. Στο τέλος θριαμβεύει, φυσικά, όπως πάντα, με την βοήθεια επαναστητικού ψαροτούφεκου, αεριοθύνου υποβρυχίου κινητήρος τον οποίο προσαρμόζει στην πλάτη του και άλλων πολλών έφευρέσεων που οι ειδικοί των στούντιο έπενόησαν για χάρη του. Άλλά, όπως πάντα, ο Τζαίμς Μπόντ βρίσκει καιρό ακόμα και στον ύποδρύχιο πόλεμο τον οποίο διεξάγει εναντίον του έγκληματος να άσχοληθής και με τον έρωτα, αντιμετώπιζοντας, εκτός των καρχαριών που εξαπολύονται εναντίον του, τρεις ταυτοχρόνως γυναίκες: Την Κλωντίν Όζε, την Λουσιάνα Παλούτσι και την Μαρτίν Μπέσγουϊκ. Και στέκεται φυσικά στο ύψος του.

ΤΙΠΟΤΑ δεν τρομάζει τον Τζέιμς Μπόντ. Πανέτοιμος ο Σών Κόννερτ (άνω), ο θρυλικός 007 της δόξης, αναμένει με το είδικό αυτόματο επαναρπνετικό όπλο του, για να σκοτώσει τους τρομερούς καρχαριές της περιοχής ή τους τρομερότερους αντιπάλους του, ανάλογα της περιστάσεως. Άφου γυρίστηκαν μερικά άκόμη μέτρα άνατριχιαστικών και συναρπαστικών περιπετειών στα γαλάζια νερά των Μπαχάμας, ο στολίσκος (δεξιά) του κινηματογραφικού συνεργείου 007 έπαστοφέρει στην άσση του. Η φονική δουλειά της ήμέρας τελείωσε. Θύτες και θύματα θα περάσουν την υπόλοιπη μέρα τους ειρηνικά...

ΦΙΛΙΚΗ ΣΤΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΤ ΣΩΝ ΚΟΝΝΕΡΤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΛΩΝΤΙΝ ΟΖΕΡ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ ΤΟΤ ΝΑΣΣΑΟΥ. ΜΙΑ ΤΤΠΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΑΛΛ ΜΠΟΝΤ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΠΡΩ-Ι-ΝΟ, ο Τσάρλυ Γκρήν ανατινάσσεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμπρού του, του Τζών Κραϊγκ. Η αδελφή του, η γυναίκα του Τζών Κραϊγκ, τραυματίζεται βαρύντατα. Το πτώμα του Γκρήν είναι οκτρά κομματισμένο και δλοι πέθονται ότι θύμα της ανατινάξεως ήταν ο Κραϊγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που έχει για πρόδρό της τον σφο Τζόφφρεϊ. Στο μεταξύ, ο Κραϊγκ - ο οποίος είναι λαθρέμπορος όπλων, που προμηθεύει τώρα πολεμικό υλικό στους 'Αλγερινούς επαναστάτες - φθάνει στο Λονδίνο να συναντηθεί με τους συνεργάτες του, τον πλούσιο 'Εβραίο Μπάουμπερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ δφ Τράλνερ». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος τριβιδεύει. Ο Τζών Κραϊγκ ζητάει από τον 'Ιάπωνα Χακαγκάβα να του διδάξει καράτε, την φοβική και θανατηφόρα μέθοδο εξουδετέρωσης κάθε αντιπάλου. Στην Νίκαια, ο αρχηγός της «Εταιρίας για την λήση του άλγερινου προβλήματος», συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριάκ, συγκαλεί τον Κορσικανό Καντέλλα για την επιτυχή ανατίναξη του δήθεν Τζών Κραϊγκ και αναθέτει σε ένα άλλο μέλος της οργανώσεώς του, τον Πατσέλλι, να σκοτώσει τον πλοίαρχο Ρούττερ και στον Καβάλχο να εξασθάρει τον Μπάουμπερ. Ο Ρούττερ φθάνει στην Γενεύη και σκοτώνεται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του. Ο Κραϊγκ περνάει τις μέρες του στο Λονδίνο. Σε ένα μπαρ του Σέχο συναντά τον Ντάιμοντ, έναν φλύαρο 'Ιρλανδό, που συνάδεσε μια νέα γυναίκα, την Τέσσα Χάρλιγκ. 'Αλλά, καθώς βγαίνουν, ο πυγμάχος Λίσμαν και η παρέα του θέλουν να τον πάρουν με την δια μαζί τους. Τότε ο Κραϊγκ τους εξουδετερώνει και φεύγει με την Τέσσα. Περνά μια νύχτα στο διαμέρισμά της, αλλά, την άλλη μέρα, ενώ αυτός δρισκοτάν μέσα, ο επιθεωρητής Λίντον και ο Γκρήρσον, της 'Ιντέλλιτζενς Σέρβις, έρευνούν το σπίτι. Ο Κραϊγκ καταρθώνει να κούβεται, αλλά αυτοί τον συλλαμβάνουν και του αναθέτουν να σκοτώσει τον συνταγματάρχη Σαιν Μπριάκ. Ο Κραϊγκ ζητάει να δει τον φίλο του Μάκ Λάρεν και οδηγείται σ' ένα στούντιο τηλεόρασεως.

10

Είναι παράξενο τύπος, έκανε ο Λούμς. 'Α-μείλιτος, επίδομος, καυτόροπος. 'Απόσσο, νομίζει τον εαυτό του τζέντλεμαν! 'Η προσωπική του τιμή έχει σημασία γι' αυτόν. Νά τόχης αυτό ύπ' όψη σου. Μπορεί να σε βοηθήσει να τον πλησιάσεις.

Κοίταξε Κραϊγκ, υπολογίζοντας τη δύναμή του, την δεξιότητά του, την ταχύτητα των αντιδράσεών του, την ικανότητά του να σκοτώνει. Τελικά, άκουμπησε πίσω στην πολυθρόνα του. 'Ηταν ικανοποιημένος.

—Αυτά είναι όλα περίπου, είπε. 'Εκτός αν θέλεις τίποτα άλλο...

—Θέλω να εργαστώ με τον Γκρήρσον λιγάκι. 'Γιάχουν κάνα-δυό πράγματα που μπορώ να τον διδάξω.

—Χρησιμοποιήστε το γυμναστήριο στο υπόγειο. Τίποτα άλλο.

—Πρόκειται για τον Πατσέλλι. 'Όταν θα φύγωμε, θέλω να έχω συλλεφθεί. 'Όχι να απελασθώ! Νά συλλεφθεί... Κρατήστε τον εδώ όσπου να γυρισω.

—Θά τον κρατήσωμε, είπε ο Λούμς και χαμο-

γέλασε. Θάθελα να σε είχα γνωρίσει νωρίτερα, γιέ μου. Πραγματικά θα τώδελα...

Ο Μπάουμπερ είχε πάει στο Σάο Πάολο, όχι στο Ρίο 'Ιανέιρο. Τό Ρίο μπορούσε να περιμένη έσπιν να ήσυχάσουν τα πράγματα. Είχε διαβάσει για τον Ρούττερ και καθώς ήταν αισθηματικός άνθρωπος, είχε κλάψει γι' αυτόν, αλλά κατά τα άλλα ήταν ευτυχής στο Σάο Πάολο. 'Ηταν μια πολιτική χαρούμενη, πολυθρόνη πολιτεία, κι ο ήλιος έλαμπε όλη την ημέρα. Με τον καιρό, ο Μπάουμπερ σκέφτηκε πως θα μπορούσε να κάνει δουλειά εκεί. Προς τό παρόν, απολάμβανε τις διακοπές του: Πήγαινε σε συναντήσεις, κοίταζε πίνακες, τσιμπάιζε στον ήλιο. 'Ηταν πολύ ευχάριστο να μπορείς να τὸ κάνεις αυτό, έπειτα από μια παιδική ηλικία στη Γερμανία, μια διασκευή πτήσης στη Βόρεια 'Αφρική, μια ζωή χωρίς πατρίδα. 'Επειτα άπολούθησαν πάλι Γερμανοί, πάλι κοινότητες και, για ένα διάστημα, φιλική στο 'Ισπανικό Μαρόκο, πριν καταρθείση να φτάσει στην 'Αγγλία, να αρχίσει τη δουλειά, να συναντήσει τον Λάνγκε, να συναντήσει τον Κραϊγκ...

Δεν ξαναγιάστηκε ποὺ διάβασε πως ο Κραϊγκ είχε σκοτωθεί. Ο Κραϊγκ ήταν ο πιο δυνατός από όλους τους, αλλά ήταν κι ο πιο τρωτός επίσης. Αδύνατος ήταν ο λόγος που είχε κάνει τα περισσότερα

Τὸ πολὺκροτ μυθιστόρημα τοῦ Τζέημς Μόνρο

χρήματα—καί δὲν μπόρεσε νὰ ζήσει γιὰ νὰ τ' ἀπολαύσει. 'Ο Κραϊγκ δὲν είχε ταλέντο στὶς ἀπ' λαύσεις. 'Ο Μπάουμπερ λυπόταν γι' αὐτό. Θάθελε νὰ ζούσε ἀρκετὰ ὁ Κραϊγκ ὥστε νὰ μᾶς κάνει νὰ τὴν ἀξία τῆς ἀπόλαυσης, ὥπως τὴν είχε ἀνακαλύψει ὁ ἴδιος. 'Αλλὰ ὅλη ἡ ζωή τοῦ Κραϊγκ ἦταν ἓνα πόλεμος. Γι' αὐτόν, δὲν ὑπῆρχε οὔτε δημοσία οὔτε ἰδιωτική γαλήνη. Γι' αὐτόν, ὁ Μόζαρτ κι ὁ Βελάσκεθ δὲν ἦταν παρὰ ὀνόματα, ἓνα ἡλιοθαύλασμα δὲν ἦταν παρὰ τὸ πρελούδιο μᾶς νικητηνῆς ἐξδρομῆς. μὰ γυναίκα δὲν σήμαινε παρὰ μερικὰ λεπτῶν ἀνακούφιση. 'Ο Μπάουμπερ τὰ ἀπόλαυσε όλα αὐτὰ γιὰ τρεῖς δομάδες...

Κατόπιν, τὸν δοῖκε ὁ Καβάλχο. 'Ενα κορίτσι ποὺ γινώριζε είχε χορέψει μετὸν Μπάουμπερ σ' ἓν κέντρο τοῦ Σάο Πάολο καὶ τὸν είχε θυμηθῆ ἔπειτα ὡς ἓν τόσο γενναῖο ὄχι. Στὸ τέλος, ὁ Μπάουμπερ ἀναγκάστηκε νὰ πη στὸν Καβάλχο καὶ στὸ δοπὸ του ποὺ ἦταν χαῖματά του καὶ τὸν σκεπάζαν. 'Τότερα μέθυσαν κι' ἔβασαν τοὺς δίσκους του, ἔσχισαν τὰ βιβλία του. Στὴν κοπέλλα ποὺ Μπάουμπερ είχε χορέψει μαζί της, πρότειναν ἓν δῶρο. 'Εκείνη διάλεξε ἓναν χρυσὸ 'Αγιο Χριστιφόρο.

Ο Λούμς είχε νὰ τοὺς δώσει μερικὲς τελικὲς ὁδηγίες. Μπῆκε μέσα καὶ τοὺς μίλησε, καθὼς ἔβαν ἐπαλόμενοι κάτω ἀπὸ μὴ εἰδικὴ λάμπα, ποὺ τοὺς ἔδινε ἓνα ἡλιοκαμένο χρώμα, ὥστε νὰ μ' ἀφανῶν στὴν πλάς πολλὴ χλομή κι ἀρχίζουν ἔπειτα νὰ συζητοῦνται. 'Ο ἄνθρωπος ποὺ θαζόταν σ' ἓν παρὰ μαζί τους ὁ 'Ασφορντ, θὰ τοὺς συναντοῦσε στὸ Σαιν Τροπὲς καὶ θὰ τοὺς ἔλεγε πὺς ἀκριβῶς ὁ Σαιν Μπριάκ θὰ γύριζε στὴ Νίκαια. Κατόπιν, ἔκρινος δὲν θὰ ἀνακατεῖονταν.

—Εἶναι σαρκαστικὸς τύπος, εἶπε ὁ Λούμς. Ἀπὸς τὸ ὠραῖο. Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος ποὺ τὸν πιάσασκε. 'Εχει ἓνα φίλο ἀνάμεσα στουὺς 2—1—τοῦ Σαιν Μπριάκ—ἐκείνον τὸν Λά Βαλέρ, γιὰ τὸ ὅτι οὐδὲν ἔχει. 'Ανθρωποὶ τῆς δουλειᾶς μᾶς δὲν θάπρεπε νὰχουν φίλους, Κραϊγκ...

—Δὲν εἶμαι τῆς δουλειᾶς σου, εἶπε ὁ Κραϊγκ καὶ δὲν λυπόμιν γι' αὐτό.

—Δὲν εἶναι πολλὴ εὐχάριστη, ἔ; ἔκανε ὁ Λούμς. 'Αλλὰ ἔχετε νὰ σκεφτῶ τὸ ἄλλο ποὺ θὰ γίνονταν, καὶ σοὺ εἶπα ποῖ: Σίγουρα σφαγὴ μαζὶ μετὰ τὸν Σαιν Μπριάκ. Τὸν ἔβαλα λοιπὸν μπροστὰ σὲ δῆμμα, ὥπως κι' ἐσένα. Δὲν μπορούσα νὰ κάνω διαφορετικὰ, παιδί μου.

—Τὸν γνωρίζατε λοιπὸν;

—Ο Λούμς κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Ο Γκρήρσον κανόνισε τὶς λεπτομέρειες—κι ὁ Γκρήρσον πρόκειται νὰ πη στὸν 'Ασφορντ πὺς ἔχει γὰτετα γιὰ σένα. Αὐτὴ εἶναι δουλειά ἐρασιτέχνη. 'Ο Γκρήρσον εἶναι ἄλλος ἓνας τζέντλεμαν—ἐπειτα, ποὺ γινώριζε τὴν παλιά ἐποχή στὴν Ταγγέρη...

—'Ησαστε πολλὴ δέβαιος πὺς θὰ σὰς βοηθούσα! εἶπε ὁ Κραϊγκ.

—Δὲν εἶχε μεγάλη σημασία, εἶπε ὁ Λούμς. Ἐκάνε τὴ δουλειά ὅπως οἱ ἄλλοι, ποὺ δὲν ἔβαν σὲν ἐνέβαινε. Τώρα, ὑποσέθηκα στὸν 'Ασφορντ πὺς ὁ Λά Βαλέρ δὲν θὰ πειραχθῇ, ἢ μὰ ἴσον πὺς σὺ τοῦ υποσέθηκες—ἐκτὸς ἂν δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀποφύγει κανεὶς μετὰ τὸν τρόπο. Λά Βαλέρ δὲν εἶναι τίποτα χωρίς τὸν Σαιν Μπριάκ, ἄν, ἄλλωστε. 'Όπως σοὺ εἶπα, ἔξερει νὰ σκοτώνει, ἀλλὰ δὲν ἔχει πολλὴ μυαλό. Καὶ πάντως, εἶναι ἐρασιτέχνης... Δὲν χρειάζεται νὰ σκοπιζόμεστε αὐτόν.

Ὁ Ντακλὸς. εἶναι ἄλλη ὑπόθεση: 'Ανῆκε ἀπὸ τὴν ἄλγερινή ἀστυνομία. Εἶναι λιγὰκι σαρκαστικὸς, ἀπὸ ὅσα ἔχουμε ἀκούσει, καὶ πολλὴ εὐκαρίνη τύπος. 'Όσο ὑπάρχει κάποιος νὰ τοῦ δίνει διαταγές, ὁ Ντακλὸς εἶναι ἐπιεικὴς. Τὸ ἴδιο κι ὁ Σωματοφύλακος. Θὰ πρέπει νὰ τοὺς ἐξουδετερώσετε, κατὰ κάποιο τρόπο, κι' αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ μετὰ δωροδοκία.

Ὁ Τζόρτζον δὺς μέρη ὅπου μπορεῖ νὰ τὸν βοηθήσει. Τὸ ἓνα εἶναι στὴ Βίλλα του στὴ Βιλλεργάν, τὸ ἄλλο στὰ γραφεῖα τῆς 'Εταιρίας, μέσα στὴ Νίκαια. 'Ο 'Ασφορντ σὲ κατατόπισε γι' αὐτά. (Καταβε τὸν Γκρήρσον, ποὺ κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.) 'Αν μπορούσατε νὰ μάθετε περισσότερα γιὰ τὴν ὁργάνωση, θὰ εἶμαι εὐγνώμων, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερο εἶναι νὰ πεθάνῃ ὁ Σαιν Μπριάκ. Τώρα, τι εἶδους υλικὸ θέλετε;

—Θέλω νὰ γίνῃ μετὰ δόξα, εἶπε ὁ Κραϊγκ, ἀλλὰ δὲν τὸ ριψοκινδυνεύω αὐτό. Σκοτώνουν πολλοὺς ἀνθρώπους. Τὶ θὰ λέγατε γιὰ ὅλο;

—Δὲν εἶδαμε καλά, εἶπε ὁ Γκρήρσον. 'Ενα

πλοὺ θὰ μπορούσε ἴσως νὰ κάνει τὴ δουλειά, ἀλλὰ εἶναι διαρκῶς προσεχτικός—ἔχει πάντα ἀνθρώπους γύρω του. Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς κάνει βέβαιος εἶναι νὰ τὸν πλησιάσωμε κι ἂν τὸ κάνωμε αὐτό, δὲν μπορούμε νὰ κούνησουμε μεγάλη δόξα.

—Πιστοῖτε σκοπιολογίᾳ, τότε, εἶπε ὁ Κραϊγκ. Κάτι σὰν Κόλτ Γούντμαν... Μπορεῖτε νὰ μοὺ βοηθήσετε;

—Ο Λούμς κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.

—'Ο Γκρήρσον ἔξερει τὸν τρόπο, εἶπε. Θὰ σὲ πληροφορήσῃ γι' αὐτό ὁ ἴδιος. 'Τάχαρε ἓνα πρᾶγμα ἀκόμα: 'Αν σὲ πιάσουν, ἔξερει τι θὰ συμβῇ, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Ο Κραϊγκ κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.

—Θὰ θὰ σοὺ δώσωμε ἓνα δισκίον γιὰ τὴν περιποίηση αὐτῇ. 'Αν δὲν μπορέσεις νὰ τὸ χρησιμοποιήσεις, θὰ τὰ μάθουν ὅλα γιὰ μένα. ('Ανασκήνωσε τοὺς ὄμους του). Αὐτὸ θὰ εἶναι μελέας, ἀλλὰ ὅχι καὶ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Σύμφωνα μετὰ τὴν Κινεζική τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, ὁ Λούμς δὲν ὑπάρχει...

Καθισμένος ἀκόμα, ὑποκλίθηκε, πολλὴ ἐπίσημα, στὸν Κραϊγκ.

—Καλὴ τύχη, παιδί μου, εἶπε. Σοὺ εὐχομαι ὅλη τὴν καλὴ τύχη τοῦ κόσμου...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

Ο Κραϊγκ πήγε στὸ Παρίσι μετὰ τὴν «Καραβέλα» τῆς Αἰφ Φόρνς. 'Εμοιασε κι' ἐνεργούσε σὰν ἓνας πλὺς πλοῦτος τουρίστας. Γιὰ μὴ νύχτα, ἔμεινε σ' ἓνα ξενοδοχεῖο κοντὰ στὴν ὁδὸν Ριβόλι, ἔμεινε σ' ἓνα μπαρ τῶν 'Ηλυσίων Πεδίων, ἐπισκέφθηκε τὸ Λουβρὸ καὶ τὸ Μουσέο Ροντέν, τὸ καφεῖν τὸν Ντε-Μαγκλό, τὸ Καζίνο, καὶ τὸ νικηφενεῖο τῶν Ντε-Μαγκλό, τὸ Καζίνο, καὶ τὸ νικηφενεῖο τῶν Ντε-Μαγκλό. Πῆγε μετὰ κορίτσια, ἐνὶ κέντρῳ «Κραϊγκ-Χόρς». Πῆγε μετὰ κορίτσια, ἐνὶ κέντρῳ, χόρεψε μαζί τους. 'Όταν δεδαῖν ὡς πὺς κανεὶς δὲν τὸν παρακολουθοῦσε, πήγε νὰ δοῇ τὸν Γκρήρσον καὶ τὸν ἔβαλε νὰ ἐξασηπθῇ, πολλὰς φορὲς, σ' ὅλα τὰ κόλλα ποὺ είχε μάθει ἀπὸ τὸν Χακαγκάβα. Κατόπιν, ὁ Γκρήρσον ἐξαφανίστηκε γιὰ λίγο καὶ γύρισε μετὰ τὴν ἀπὸ φθαμένη μετὰ δόξα. Μέσα ὑπῆρχαν δυὸ Κόλτ τῶν 28, τὸ Λούγκερ τοῦ Κραϊγκ, καὶ τὸ Κόλτ Γούντμαν ποὺ ὁ Κραϊγκ είχε ζητήσει. Τὸ Γούντμαν εἶναι ὅλο μετὰ μακριὰ κνήμη, ἓνα πιστόλι σκοποβολῆς ἐξαίρετικῆς ἀκρίβειας. Πρέπει νὰ εἶναι. Οἱ 22 σφαίρες του δὲν σταματοῦν παρὰ μόνο ὅταν χτυπήσουν ἓνα ζωτικὸ σημεῖο... 'Ο Κραϊγκ είχε ἐξασηπθῇ σ' αὐτὸ συνεχῶς πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὸ Λονδίνο. Εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸ γνωρίζῃ καλά. Τώδεκα ἀπὸ τὴ θῆκη του καὶ τὸ ζῆγος μέσα στὸ χεῖρ του.

—Τώρα, μπορούμε νὰ πηγαίνωμε, εἶπε.

—Πρέπει νὰ σοὺ δοῦμε ἓνα αυτοκίνητο πρᾶτα, εἶπε ὁ Γκρήρσον. Παράγγειλα μὴ 'Αλφα Ρομέο.

—Δὲν θὰ χρησιμοποιήσωμε τὸ δικό σου;

—'Όχι. Τὸ Λαγκόντα ἔμεινε στὸ Λονδίνο. Εἶναι πολλὴ φανταχτερὰ γι' αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς. 'Εγὼ ἔχω μὴ Μερσεντές. Γρήγορη, ὅχι πολλὴ φανταχτερὰ, μετὰ τὸ τιμὴν ἀριστερὰ.

—Σὰν τὴν 'Αλφα;

—'Ο Γκρήρσον κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.

—Τὸ σχεδιάσεις καλά, εἶπε ὁ Κραϊγκ. Μ' ἀρέσει αὐτό!

Η 'Αλφα Ρομέο ἦταν μαύρη καὶ γυαλιστερή. Τὴν είχαν νοικιάσει γιὰ τὸν Κραϊγκ ἀπὸ ἓναν 'Αγγλο ποὺ ζούσε στὸ Παρίσι, κι' ἡ ἀπόδειξη ἦταν ἐκεῖ. 'Ο 'Αγγλος παρακολούθησε τὸν Κραϊγκ νὰ ὁδηγῇ τὸ ἄμάξι του μέσα στὴν κίνηση τοῦ Παρισιῶ, ἔπειτα ἀναστράφηκε σιγανὰ, ζήτησε νὰ σταματήσει γιὰ νὰ κατέβῃ, χάρδνε τὴν γυαλιστερὴ ἐπαφάνεια τοῦ αυτοκινήτου του κι' ἐξαφανίστηκε. 'Ο Κραϊγκ πήγε στὸ Πόρ ντε Πικπὲς κι' ἀρῆσε τὸ Παρίσι ἀπὸ τὴν Λεωφόρο Νο 5 καὶ πήγε ὡς τὸ Σάνς. διήνυσσε τὰ 70 μίλια σὲ μὴ ὅρα κι' ἓνα τέταρτο καὶ τὸ αυτοκίνητο δὲν είχε πάρε σχεδὸν ἀνάσα. 'Ο Γκρήρσον ἀκολουθοῦσε διαστημάς καὶ πατώντας συνεχῶς γκάζι. 'Εφαγε στὸ Σάνς καὶ πῆρε τὴν Λεωφόρο ἀριστερὰ 6 μέσα ἀπὸ τὸ 'Οξέρ καὶ τὸ Μανόν, ὅς τὴν Λυόν, ἄλλα διακόσια πενήντα μίλια. 'Ο Γκρήρσον χρειαζόταν νὰ καταβάλλῃ μεγάλη προσοχή γιὰ νὰ μὴ τὸν χάσει. Τὴ νύχτα, ἔμεινε στὴ Λυόν. 'Αλλὰ τώρα, γινώριζε τὸ αυτοκίνητο. Τῆξε δοκιμάσει τρέχοντας μετὰ ταχύτητα μεγαλύτερη τῶν ἑκατὸ μιλίων, είχε δεδαῖν γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν φρένων του. Τὸ αὐ-

τοκίνητο, ὅπως καὶ τὸ ὅλο, ἦταν τὸ καλύτερο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ δοῇ ὁ Λούμς.

Δείνθηκε σ' ἓνα ἐσπιατόριο ὅπου σοβαροὶ ἄνθρωποι ἔτρωγαν ἐξαίρετικῆς σπεσιαλιτέ κι' ἔπιναν, μετὰ ἀποπρητῆ σεβασμὸ, Μπωζολαί, Μανόν κι' ἄλλα ἐξαίρετικὰ κρασιά. 'Ο Γκρήρσον, δυὸ τραπέζια πὺς πέρα, θαύμαζε τὴν ὁρξή του. Τὸ ἐπόμενο πρωὶ ἔφυγαν γιὰ τὴν Λυόν, ἀπὸ τὴν γρήγορη λεωφόρο τῆς Ριβιέρας. 'Ο ἥλιος ἔλαμπε τώρα, τόσο πολλὸ ὥστε ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ φοροῦν γυαλιὰ τοῦ ἡλίου, κι ὁ ἀέρας ἦταν ζεστός.

ἔπειτα ἀπὸ λίγο, ὁ Γκρήρσον ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ τὸν προσπέρασε. 'Ο Κραϊγκ πάτησε τὸ γκάζι καὶ δὲν τὸν ἀφήσε. 'Ο Γκρήρσον δὲν μπορούσε νὰ ἀφήσῃ τὴν Μερσεντές νὰ πᾶ ὑπερβολικὰ γρήγορα—ὁ δρόμος είχε πολλὴ κίνηση, καὶ μετὰ τὰ κῆνη κατὰ τὸν ἐνεργητὰ τὸ 'Αλφα μπορούσε νὰ τὸν φτάσῃ εὐκολά. 'Εξὼ ἀπὸ τὴν Βαλάνς δυὸ κορίτσια προσπαθοῦσαν νὰ κάνουν ὠτιστάκι. 'Ο Γκρήρσον ἐξακολούθησε νὰ προχωρῇ, ἀλλὰ ὁ Κραϊγκ σταμάτησε. Θάθελε νάχη κάποιον μαζί του γιὰ νὰ μίλησῃ λιγάκι, κι ἄλλωστε, ἡ μελαγχρονὴ κοπέλλα εἰκοτάν νὰ κοιταζοῖν ἑλαιορὰ. Τὰ δυὸ κορίτσια ἔβαν τρέχοντας πρὸς τὸ μέρος ποὺ κι' εἶδε πὺς ἡ μελαγχρονὴ, ποὺ κρατοῦσε μὴ κίθαρα, δὲν κοιτούσαν πᾶ. Χαμογέλασε μόνος του. 'Τῆρχε μὴ τεχνική στὸ νὰ κατορθώνῃς νὰ σταματᾷς τὰ αυτοκίνητα, ὥπως σ' ὅλα τ' ἄλλα πράγματα. 'Τρενθόμενος στὸν ἐαυτὸ του πὺς ἦταν 'Αγγλος. Δὲν ἦταν μὴ ντροπὴ νὰ μιλάς γαλλικά, ἀλλὰ κανεὶς δὲν πρέπει ἀκόμα νὰ τὰ μιλά πολλὰ καλά...

Κι οἱ δυὸ κοπέλλες φοροῦσαν σκωτσέζικα πουκάμισα, μπλουζὲς καὶ σκονένια παπούτσια, κι' ἦταν κι οἱ δυὸ ὁμορφες. 'Εκει ἡ ὁμοιότης τελειώνει, γιὰτὶ ἡ μὴ ἦταν ξανθὴ, παχουλὴ, ἥρεμη καὶ Γαλλίδα, κι' ἡ ἄλλη ἦταν μελαγχρονὴ, νευρικὴ καὶ 'Αμερικανίδα. Πῆγαιναν στὸ Σαιν Τροπὲς, εἶπε ἡ Γαλλίδα, ἀλλὰ ἔκρινε νὰ πᾶνε ἀπὸ τὸ 'Αδινόν, ἔπειτα ἡ 'Αμερικανίδα. 'Εκρινε νὰ δοῦν τὸ Παλάτι τῶν Παπῶν.

—'Όπως θέλετε, εἶπε ὁ Κραϊγκ. Θὰ μπορούσαμε νὰ φάμε τὸ μεσημέρι στὸ 'Αδινόν, ἢ ὁπουδήποτε ἄλλο.

Πάτησε τὸ γκάζι ἑλαφρὰ, καὶ τὸ 'Αλφα πετόχηκε πρὸς τὰ ἔμπροσ μετὰ δύναμη.

—'Ε, ἔκανε ἡ 'Αμερικανίδα. Τι εἶδους αυτοκίνητο εἶναι αὐτό;

—'Αλφα Ρομέο, εἶπε ὁ Κραϊγκ.

—Πὺς τρέχει, Θεέ μου, ἔκανε ἡ 'Αμερικανίδα.

—'Τποτίθεται πὺς πρέπει νὰ τρέχῃ, εἶπε ὁ Κραϊγκ.

—Δὲν τοῦ φαίνεται ὅμως, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Δὲν τοῦ φαίνεται; εἶπε ὁ Κραϊγκ, παραξενεμένος.

—'Ενοῶ πὺς εἶναι τόσο μικρό.

—'Εχει μεγάλη καρδιά, εἶπε ὁ Κραϊγκ.

Ἡ 'Αμερικανίδα πρόσφερε τσιγάρα σ' ὅλους, ἄναψε ἓνα γιὰ τὸν Κραϊγκ καὶ τώδεκα στὸ στόμα του.

—Κάνετε τίς διακοπές σας; ρώτησε.

—'Ο Κραϊγκ κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.

—Κι' ἐμεῖς τὸ ἴδιο—κατὰ ἓναν τρόπο, δηλαδή. 'Ονομάζομαι Σικόρσον—Μαρία Σικόρσον. Κι ἀπὸ δὺ εἶναι ἡ Σοφί Γκουρντέν.

—Κι' ἐνὸς εἶμαι ὁ Τζὸν Ρέινολντς, εἶπε ὁ Κραϊγκ.

—Χαί, εἶπε ἡ Μαρία.

—Χαί, εἶπε κι' ἡ Σοφί.

Μετὰ ἀπὸ αὐτό, τὸ μόνο ποὺ είχε νὰ κάνει ἦταν νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ὁδηγῇ. Τὰ κορίτσια ἦταν τραγουδίστριες, κι' ἔλαβαν νὰ ἐργαστοῦν στὴ Ριβιέρα ὅλη τὴ σεζόν. Τὰ μοναδικὰ τους κεφάλαια ἦταν τριακόσια νέα φράγκα, τὸ περιεχόμενο τῶν σακιδίων τους, ἄδεια ἐργασίας γιὰ τὴν Μαρία, καὶ δὲν είχαν καμμιὰ ἔννοια στὸν κόσμο.

Ἦταν εἰκοσενὸς ἔτων.

—Τραγουδοῦ τραγουδία Οὐέστερν, εἶπε ἡ Μαρία. Κατάγομαι ἀπὸ τὸ Ντιτροίτ, ἀλλὰ ἐργάστηκα στὸ Λας Βέγκας κι' ἔμαθα ἐκεῖ μερικὰ τραγουδία ἀπὸ τοὺς καουμπούδες. Πήγατε ποτέ σας στὸ Λας Βέγκας; Τὸ πὺς τρελλὸ μέρος ποὺ εἶδα ποτέ! Δέκα χιλιάδες μίλια μετὰ τίποτα καὶ μὴ πολλὴ γεμάτη μηχανὲς τυχερῶν παιχνιδίων στὴ μέση. Ζέρετε τί σημαίνει Λας Βέγκας; Σημαίνει 'Ανοιχτὴ Χώρα. Αὐτοὶ οἱ 'Ισπανοὶ δὲν εἶδαν ποτέ τους κατὶ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΣΤΗΝΑΝΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΟΦΙ Σ'ΕΝΑ ΜΠΑΡ ΠΟΥ ΉΤΑΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

πιο άνοιχτο από το Βέγκας. Κοιτάζει γύρω και μπορείς ακόμα να δεις μερικά καουμπόυδες. Έχουν καλά τραγούδια επίσης... Η Σοφί τρελαίνεται για τους καουμπόυδες.

—Τραγουδάτε κι' εσείς Ούτεστεν τραγούδια; ρώτησε ο Κραίγκ.

—Όχι, είπε η Σοφί. Τραγουδά αλυσματικά τραγούδια. Μπαλλάντες. Σέρτες—άργα τη νύχτα, λυπητερά τραγούδια...

—Είναι πολύ καλή, είπε η Μαρία. Με κάνει να κλαίω κάθε φορά. Σέρετε κάτι; Ήταν άλλοτε χορεύτρια. Έργαστηκε και σε στρίπ-τιζ άκμα.

Κοίταξε τη Σοφί με υπερφάνεια, κι' η Σοφί προσπάθησε, αλλά χωρίς να το κατορθώσει, να φανεί περήφανη. Ο Κραίγκ παραξενεύτηκε.

—Και σάς άρεσε; ρώτησε.

—Κέρδιζα πολλά χρήματα, είπε η Σοφί, αλλά είναι πολύ κουραστική δουλειά. Κοιμή επίσης. Γδύνεσαι, γνύνεσαι, γδύνεσαι, γνύνεσαι. Είτε πιάς στο κρεβάτι, είτε δεν πιάς...

—Κάνετε κι' εσείς επίσης στρίπ-τιζ; ρώτησε ο Κραίγκ την Μαρία.

—Όχι, είπε η Μαρία. Δεν έχω ιδιουγκρασία κατάλληλη γι' αυτή τη δουλειά. Οι τεμπέλες τα καταφέρνουν καλύτερα. Φαίνονται πιο σέξυ. Δεν θα μπορούσα να κάνω τον έαυτό μου να φαίνεται ναυδρός ούτε σ' ένα εκατομμύριο χρόνια...

Μίλουσε σ' όλη τη διαδρομή προς το Άδινιόν, κι ο Κραίγκ την πίστεψε.

Το Άδινιόν την ένθουσιασε. Φρόνισε να διαπιστώσει αν ύψιχε ή γέφυρα του τραγουδιού και τότε γέγονε πως ήταν ερεσιμένη δεν την ένοχλησε καθόλου. Τ'ήρξε κάποτε σε καλή κατάσταση, κι' ένα τραγούδι είχε γίνει γι' αυτήν, κι' αυτό ήταν άρετο. Η μητρόπολη κι' η θά από την Προμενάν ντ' Ροσέ ήταν δτι περίμενε, κι ο γκρ'έξος ύγκος του παλατιού, ασημένιος και θαυμάσιος ωστόσο, η άρωματισμένη μυρωδιά των κρεμαστών κήπων, την έκαναν λίγο να σιωπάσει.

—Βλέπετε πόσο τυχερός είστε που μάς πήρατε στο αυτοκίνητό σας, είπε τελικά. Άν δεν μάς είχατε πάρει, θα τα χάνατε όλα αυτά!

—Σας είμαι υπόχρεος, είπε ο Κραίγκ. Ίσως θα μου επιτρέψετε να σάς κάνω το τραπέζι.

—Θέ'ω μου, έτσι φαντάζομαι, είπε η Μαρία αυστηρά. Έλπιω μόνο να είναι καλό το γεύμα!

Πήγαν σ' ένα προσηγμανό εστιατόριο κι' έφαγαν πολύ και καλά, κι όταν τέλειωσαν, η Μαρία είπε:

—Ξέχασα να σάς ρωτήσω. Πόσο κοντά πηγαίνετε στο Σαιν Τροπέ;

—Θα μείνω τη νύχτα εκεί, είπε ο Κραίγκ.

—Αυτό είναι σπουδαίο, είπε η Μαρία.

—Άθριο θα πάω στις Κάννες, είπε ψέματα ο Κραίγκ.

—Κάνετε πολύ μεγάλο γύρο, είπε η Σοφί.

—Ίσως να συναντήσω έναν φίλο στο Σαιν Τροπέ, είπε ο Κραίγκ, και πάντως δεν έχω πάει ποτέ μου εκεί. Σκέπτομαι πραγματικά πως θα έπρεπε να πάω πριν πεθάνω...

Η Σοφί είπε σοβαρά:

—Δεν είστε τόσο γέρος, έ; κι ο Κραίγκ γέλασε δυνατά.

Τού φάνηκε πως είχε περάσει πάρα πολλές καιρός πού δεν είχε γελάσει έτσι.

Προχώρησαν μέσα από το Αϊ-άν-Προβάνς, εγκατέλειψαν έπειτα τη λεωφόρο αριθμός 8, έστριψαν στά νότια, προς το Γκομύ, και τελικά έφτασαν στο Σαιν Τροπέ. Τα κορίτσια τών άφρωναν στο λιμάνι και τους ύποσχεθηκε να τις συναντήσει για το δείπνο. Πήγε σ' ένα μικρό ξενοδοχείο κοντά στην άγγλική έπιλήσια, όπου έπρόκειτο να συναντήσει τον Γκρήρσον και να περμένη μαζί του τις επόμενες δδηνίες τους.

Από τα τέλη του Μαΐου η μικρή πόλις ήταν γεμάτη κόσμο: Έκτοσι χιλιάδες άνθρωποι στοιμωγμένοι εκεί όπου τον χειμώνα πέντε χιλιάδες άνθρωποι ζούσαν με όχι μεγάλη πολυτέλεια. Άλλά

ένα δωμάτιο είχε κρατηθή για τον Γκρήρσον και τον Κραίγκ, ένα δροσερό, ευρύχωρο δωμάτιο, με μπαλκονάκι που άνοιγαν σ' έναν κήπο, κι' ιδιαιτέρως ντούς. Η ιδιοκτήτρια είχε προειδοποιηθή πως οι δυο Άγγλοι ήταν πλούσιοι, γενναίοδωροι, κι' ήθελαν ήσυχία. Έπί πλέον, είχε πληρωθή προκαταβολικά. Ήταν ευχαριστημένη.

Ο Γκρήρσον ήταν θυμωμένος.

—Δεν θα έπρεπε να το κάνης αυτό, είπε. Δεν ήθελα εδώ για να περάσω τις διακοπές μας!

—Τ'ποτέναι όμως πως γι' αυτό ήρθαμε, είπε ο Κραίγκ, και κάνα-δυο κορίτσια είναι το καλύτερο καμουφλάζ που μπορεί να γίνει. Πάντως, είναι ύγιεις... κι' ανθρώπινες. Ένοιωθα την ανάγκη να μιλήσω με γυναίκες σαν κι αυτές. Μου θυμίζουν την Τέσσα. Άλλωστε φεύγουμε αύριο. Τους είπα πως πηγαίνουμε στις Κάννες.

—Δεν θα έπρεπε να το κάνης αυτό, είπε ο Γκρήρσον. Και το χειρότερο είναι, πως το ξέρεις ότι δεν έπρεπε!

—Τις συμπαθώ. Νομίζεις πως θα τις άφηνα ποτέ να πάθουν κάτι κακό; Άπό μεθαύριο, δεν θα μείν ξαναδύον ποτέ πιά...

Ο Γκρήρσον αναστέναξε.

—Πολύ καλά, είπε. Θά'ρω να τους ρίξω μιά ματιά. Άλλά του Λούμυς δεν θα του άρεση αυτό.

—Ο Λούμυς δεν είναι καλεσμένος, είπε ο Κραίγκ.

Οι δυο άνδρες έκαναν ντούς, άλλαξαν ρούχα, κι' ήσαν παγωμένο λευκό κρασί της Βουργουνδίας ενώ ο Γκρήρσον διάβασε δυνατά ένα γράμμα από τον Άσφορντ, που τους περιέμενε.

«Ο φίλος μας λείπει ακόμα και δεν θα γυρίσει πριν από δυο μέρες, έλεγε. Έσωκλείω ένα άπόκομο που μου ζήτησαν να μεταβιβάσω στον Τζών. Ίσως το δρ' διασκεδαστικό—έτσι μου ειλαν».

Το άπόκομο ήταν από μιά έφημερίδα της Νέας Τόρκης. Κάτω από ένα άρθρο ύψιχε μιά μικρή έδησησούλα, που έλεγε για το βασανιστήριο και τον φόνο ενός ανθρώπου άγνωστου ταυτότητας, στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας. Ο Γκρήρσον περίμενε άσπου να το διαβάσει ο Κραίγκ κι' έπειτα έκανε το γράμμα και το άπόκομο.

—Ο Μπάουμπερ ρώτησε ο Γκρήρσον.

—Ναί. Δεν το όλοκομ διασκεδαστικό...

—Ο Άσφορντ πρέπει να είναι προσεχτικός, είπε ο Γκρήρσον.

Ο Κραίγκ ήπιε κι' άλλο κρασί.

Ο Λούμυς θά'χε στείλει να λóγια που είχε χρησιμοποιήσει ο Άσφορντ, γνωρίζοντας πως θα θυμωσαν τον Κραίγκ. Ο Λούμυς ήθελε τον Σαιν Μπριάν νεκρό, και γι' αυτό το σκοπό καμιά λεπτομέρεια δεν ήταν υπερβολικά άσημαντη, ούτε καν η χρησιμοποίηση της λέξης «διασκεδαστικό»...

Συνάντησαν την Μαρία και την Σοφί σ' ένα μπαρ, κοντά στο λιμάνι. Όπως όλοι οι άνδρες εκεί, ο Κραίγκ κι' ο Γκρήρσον φορούσαν πουκάμισο της αλβας και πανταλόνια, ενώ οι κοπέλες φορούσαν στενά πανταλόνια και μπλούζες της Προδηγίας. Αυτά θυμίζε στον Γκρήρσον τις ήμερες τον στους περναυτές. Ο Κραίγκ ήθελε να πι' κι' άλλο κρασί, κι' είδε πως έπρεπε να πι' ούισκυ: Δεν ύψιχε ζήτημα έκλογής. Ούισκυ έπρεπε να πι', γιατί ούισκυ έπιναν όλοι. Μπροστά σε μιά τέτοια λογική, έγκοτέλειψε κάθε σύζητηση. Άργότερα άνακάλυψε πως έπρεπε να φάν υπέτες σαρδέλλες σ' ένα από τα μοναδικά τρία καλά εστιατόρια, κι' άργότερα ακόμα πως έπρεπε να χορέψι με το φως των νεοτών σ' ένα υπάγειο σπαρμένο με ψαράδικα δίχτυα. Έπρεπε επίσης να βοηθήσει την Μαρία να κοιβάται την κιάρα της και, στις τέσσερες το πρωί, να την άκούση να τραγουδά τα καουμπόυσια τραγούδια της. Τόκανε αυτό κοντά στην αποβάθρα, καθισμένη άπάνω σε μιά άναποδογυρισμένη δάκκα, και σε λίγο είχε άποκτήσει άκροατήριο. Η φωνή της ήταν σκληρή και ζωντανή, το παίξιμο της κιάρας της έντεχνο. Ο Κραίγκ περίμενε σχεδόν να του πουν να κάνει ένα γύρο άπλώνοντας το καπέλο, αλλά η Σοφί φρόντισε γι' αυτό, πετώντας τον κόσμο, καλοπαίνοντάς τον και ζητώντας νομίσματα άσπου έφτασε η δική της σειρά να τραγουδήσει, ενώ η Μαρία έπαιζε κιάρα. Σταματήσαν όταν είχαν συγκεντρώσει τριάντα νέα φράγκα, άρετά για να ζήσουν την επομένη.

Το πλήθος διαλύθηκε, κι ο Κραίγκ κοίταξε πέρα από τον μώλο, στην ήσυχη, φεγγαρόλουστη θάλασσα, όπου οι ψαρόβαρκες λιμνίζονταν σαν κύκνοι. Η Σοφί άκούμπησε πάνω του κι' έκείνος άγκάλιασε τους ώμους της.

—Τραγουδάς καλά, της είπε.

—Άρετά καλά, είπε η Σοφί. Άκουσε... Έσού κι ο φίλος σου—είστε πλούσιοι!

—Κανείς δεν λέει ποτέ ναί σ' αυτό, είπε ο Κραίγκ. Άλλά δεν είμαστε φτωχοί.

—Αυτό σκέφτηκα κι' εγώ, είπε η Σοφί. Τι θα λέγατε αν η Μαρία κι' εγώ ζούσαμε μαζί σας για λίγο; (Ο Κραίγκ την κοίταξε παραξενεμένος).

—Δοιπόν, γιατί όχι; Μας άρεσετε!

—Είσαι πολύ καλή, είπε ο Κραίγκ.

—Μπορώ να είμαι, είπε η Σοφί.

—Όχι, μά... δίστασε. (Η νέα τον κοιτούσε).

Είμαστε πολύ γέροι για σάς. Είμαι τριαντάεξη χρονών.

—Μ' άρεσουν οι μεγάλοι άνδρες, είπε η Σοφί. Νομίζω πως είσαι πολύ έξυπνος, πολύ σοβαρός, κι όταν κάνης άστεία, είσαι και πνευματώδης...

Αισθάνομαι πολύ ήρεμα μαζί σου. Και μ' άρεσει να αισθάνομαι ήρεμα. (Άγγιξε το μπράτσο του, σφίγγοντας τους σκληρούς μύς του). Είσαι πολύ δυνατός, Τζών. Στον κόσμο σου, είναι σημαντικό να είσαι δυνατός...

—Στον κόσμο μου;

Γι' όλη Μαρία κι' έμένα, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Δεν χρειάζομαστε τίποτα. Έχουμε τόσο πολλούς φίλους! Το ξέρεις πως είμαστε όχτώ που υπογράφουμε ένα δωμάτιο; Είναι αλήθεια! Σε μιά ώρα, θά'ναι η δική μας σειρά να κοιμηθούμε. Έγώ θα προτιμούσα να κοιμηθώ μαζί σου...

—Όχι, είπε ο Κραίγκ, και την φίλησε έλαφρά. Δίν μπορώ. Μακάρι να μπορούσα.

Την κοίταξε μέσα στα μάτια της. Είχε σοβαρά, γκριζά και γαλήνια μάτια.

—Λυπητήμια πολύ, ξαναείπε ο Κραίγκ. Δεν μπορώ να το κάνω.

—Γιατί όχι;

—Αναστέναις και την κοίταξε πάλι. Πίσω από τους εύκολους τρόπους, τις προτάσεις της για τέσσερα γεύματα κι' ένα κρεβάτι, ύψιχε κάτι άλλο, κάτι που έκρινος δεν είχε διαβάσει να κάνει. Αυτό το κορίτσι τον συμπαθούσε, τον συμπαθούσε τόσο πολύ, που ήταν έτοιμο να τον άγαπήσει. Όπως τον είχε άγατήσει η Τέσσα...

Δεν θά'ταν εύκολο να την εγκαταλείψει. Εκείνη ήξερε πολύ καλά πόσο επιθυμητή ήταν, πόσο πολλοί άνδρες την ήθελαν. Άν της έλεγε όχι, θα το θυμόταν και δεν θα το συγχωρούσε...

—Γιατί διάλεξες έμένα; την ρώτησε. Ο Γκρήρσον είναι ο ώραιος. Η δόραή σου θα πρέπει να είναι κακή...

—Μπορώ να δώ πολύ καλά, είπε. Ο Γκρήρσον είναι χοιρευτικός, βέβαια. Άλλά εσύ—εσύ είσαι πολύ πιο ένδιαφέρον. Είσαι πολύ πιο δυνατός από κείνον και πολύ πιο γλυκός...

—Έχεις άδικο, είπε ο Κραίγκ.

—Όχι, δεν έχω. Άν άγαπούσες κάποιον, θα άταν πάντα άσφαλής. Το ξέρω αυτό.

Πόσο άσφαλής ήταν η Τέσσα; Πόσο άσφαλής θα έχε αυτό έδώ το κορίτσι;

—Είσαι επίσης πολύ πιο έντονος, είπε η Σοφί, και γέλασε με την αστυμάρα του. Ζής περισσότερο από κάθε άλλον—κάθε λεπτό που ήμουν μαζί σου, καταβρόχθιζες την ζωή. Το Άδινιόν, το Άλφα, έμένα, τις σαρδέλλες στο δείπνο... Τα καταβροχθίζεις όλα. Είσαι τόσο λαίμαργος, άγαπητέ μου!

—Γιατί έχω πολύ λίγον καιρό...», σκέφτηκε ο Κραίγκ.

—Γιατί δεν θέλεις νάρθω μαζί σου; τον ρώτησε η Σοφί.

—Δεν μείνω μόνος στο δωμάτιό μου, είπε.

—Δεν θα μπορούσες να ζητήσεις στο φίλο σου να πιά κάποιον άλλο;

—Όχι, είπε ο Κραίγκ. Δεν θα μπορούσα. Θα νόμιζε πως ήξερε κάτι για μιά. Δεν θα έβλεπε τίποτα—άλλά έτσι θα νόμιζε. Δεν θα θά'ναι ποτέ να το νομίζω!

—Θα προτιμούσες να μίν κάνης τίποτα;

—Πολύ περισσότερο, είπε ο Κραίγκ. Είσαι νεοίρος, Σοφί. Έχοντας από κάποιο άπόστολο μέρος...

—Μιά λέσχη που λέγεται Άφροδίτη, είπε ο Σοφί.

—... και θα ξεφραγιστής κάποιον πέρα από τ' άστρα!

—Μιά λέσχη που λέγεται Λά Ουλτίμα.

—Τα μέλη από όπου έρχονται τα όνειρα. Άν

δεν μπορώ να έχω τα όνειρά μου τέλεια, δεν τ' ήλω καθόλου.

—Πού μπορούμε να δρούμε λίγο ούισκυ; ρώτησε η Σοφί.

—Στο ξενοδοχείο μου, ύποθέτω. Θέλεις ένα ποτό;

—Θά κάνη κρύο άργότερα, είπε η νέα κι άναστέναξε. Θά'ναι να κοιμηθώ σ' ένα κρεβάτι άπόψε. Σ' ένα μεγάλο, ζεστό, άναπαυτικό κρεβάτι. (Έπειτα γέλασε). Είμαι ένα πολύ πραγματικό όνειρο, Τζών. Ζυγίζω πενήντα κιλά.

—Άκούμπησε τα χέρια της στα μπράτσα του και έσφινικά τα νύχια της θυθίστηκαν στους μύς του.

—Ίσως να μίν είμαι τόσο δυνατή όσο εσύ, αλλά στοιχηματίζω πως μπορώ να ξεφάνισω πολύ δυνατά, κι άν δεν έρθης μαζί μου, θα ξεφάνισω... Το λέω σοβαρά!

Ο Κραίγκ ήξερε πως μιλούσε σοβαρά και πήγε, λέγοντας στον έαυτό του πως θα της κινούσε ύποψις άν δεν πήγαινε, αλλά γνωρίζοντας πως δεν ήταν αυτός ο λόγος: Του προσέφερε ζωή, ίσως για τελευταία φορά και δεν ήταν άρετά δυνατός ώστε ν' άρνηθι. «Όχι σαν τον Γκρήρσον. Ίσως ο Γκρήρσον νάταν ο πιο δυνατός, στο κάτω-κάτω. Κι' η Τέσσα—ίσως να μίν ξανάβλεπε την Τέσσα ποτέ πιά. Ίσως νάταν η τελευταία φορά».

Πήγε με το αυτοκίνητο στο ξενοδοχείο του κι άγόρασε μιά μπουκάλια ούισκυ. Έπειτα, πήγε στο μέρος όπου έμενε η Σοφί και περίμενε άσπου να βγ'η έξω, σκυμμένη κάτω από το βάρος ενός μεγάλου ολ'ηπικ-μπάγκ, και τόβαλε στο αυτοκίνητο.

Όδηγούσε το αυτοκίνητο άκοιλοθύνητας τις δδηνίες της, κατά μήκος ενός φεγγαρόλουστου παραλίου δρόμου, άσπου του έπε να στρίψει και βρέθηκε σ' ένα μικρό μονοπάτι. Του έπε τελικά να σταματήσει και πήδησαν ένα φράχτη. Βρέθηκαν σ' ένα άμπέλι. Η νέα προχωρούσε πρώτη μέσα από τ' άμπέλι και βρέθηκαν πίσω, κοντά στο δρόμο, με την θάλασσα από κάτω.

Τελικά, την άφρησε να βάλη κάτω το ολ'ηπικ-μπάγκ, και το άπλωσε κάτω από ένα γέικο άμπέλι. Έκει κοντά, άκουγόταν ο ψήθρος των κυμάτων, καθώς χτυπούσαν πάνω στους βράχους. Η λεπτή, μικρή μυρωδιά των κλημάτων ύψιχε παντού.

—Κοιμήθηκα έδώ πένουσι, είπε η Σοφί. Μόνη μου. Κανείς άλλος δεν γνωρίζει αυτό το μέρος. Μόνο εσύ. Είναι ένα παράξενο μέρος για να κάνης έρωτα. Άρετά παράξενο για ένα όνειρο.

Την κοίταξε στο φως του φεγγαριού, ποίκαινε τα χρυσάφια μαλλιά της και την έαδεμιδιά της να παίρνουν ένα άπαλό άσημένο χρώμα και γι' ένα λεπτό ή νέα άνθησε η κοροδία. Έπειτα, ειλκινάει, χωρίς προσποίηση ή κοροδία. Έγαλε τα ρούχα της, τα έδιπλωσε ταχτικά κοντά στο ολ'ηπικ-μπάγκ και στάθηκε γυμνή μπροστά του, σοβαρή και ύπομονητική καθώς ο Κραίγκ κοίταζε το δυνατό, καλοσχηματισμένο σώμα της, πόν γδυθή κι' έκρινος και την πάρη στην άγκυλιά του.

Το δέμα της ήταν κρύο καθώς την άγγιζε, και το στόμα της άπαλό όταν την φίλησε, άσπου, ξαφνικά, τραβήχτηκε μακριά του.

—Τώρα θα κοιμηθώσμε, του έπε. Στα καλύτερα όνειρα, ύπάρχει πάντα κούμπω...

Κι ο Κραίγκ, βλαστημώντας, τούλιξε την πεσέτα που τούδωσε γύρω από τη μέση του, φόρεσε τα παπούτσια του, κοίταξε να δ' ή μήπως περνούσαν αυτοκίνητα, κι' έπειτα διέσχισε τον δρόμο τρέχοντας και σκαφράλισε στους βράχους, κοντά στην θάλασσα. Γυμνόι στάθηκαν μαζί στην άκρη ενός βράχου και βούτηξαν μέσα στα σκοτεινά νερά. Ο Κραίγκ ένοιωσε την άνάσα του να κόβεται από την κρυάδα του νερού, άνέθηκε στην έπαφάνεια κι άρχιζε να κολυμιά ένα γρήγορο κρούλι. Η νέα κολυμπούσε προς το μέρος του και το σώμα της ήταν λευκό σαν τον άφρο της σαιμάντας. Την πήρε στην άγκυλιά του και θυθίστηκε μαζί της κάτω από το νερό, φιλώντας την, φιλώντας την, άσπου ξαναβγήκαν πάλι στην έπαφάνεια και κολυμπίσαν προς την όχθη, πλάι-πλάι, σκαφράλισαν τα ρούχα και γύρισαν πίσω σ' άμπέλι. Σκουπίζονταν καλά για να στεγνώσουν κι' ήσαν ούισκυ, άσπου τα σώματά τους ζεστάθηκαν. Έπειτα, έκείνη έάπλωσε στην άγκυλιά του, τρέμοντας ακόμα και το σώμα της είχε την άλατισμένη μυρωδιά της θάλασσας, καθώς την έκανε δική του. Ήταν έπιδεξη, ποθούσε να τού χαρίση την ήδονή, αλλά και να την νοιώσει η ίδια, κι' έτσι ο έρωτάς τους ήταν πλήρης κι άπαιτητικός. Όταν τέλειωσαν, μπήκαν μέσα

στο κολ'ηπικ-μπάγκ, άπολαμβάνοντας την ζεστασιά του, κι' ήσαν πάλι λίγο ούισκυ.

Η Σοφί πήρε το χέρι του μέσα στο δικό της, φίλησε τα δάχτυλά του, και τραβήξε το χέρι του κάτω, για να άγγίση το σώμα της, καθώς άναταν όταν κοντά του.

—Είσαι πολύ καλός—για την ήλικία σου, του έπε.

Ο Κραίγκ την τσίμπησε, κι' έκείνη ξεφώνισε. —Οί σημερινοί νέοι δεν έχετε τρόπους, της έπε. Η Σοφί έπε ύποταγμένα.

—Μάλιστα, κύριε. Λυπάμαι πολύ, κύριε, και κούλησε προς το μέρος του, περιάβοντάς τον, θέλοντας να τον κάνει να την ξαναθέλη πάλι.

—Διάβασα για έναν έρωτα σαν κι αυτόν, είπε. Ήταν σ' ένα βιβλίο του Έρνεστ Χεμινγκουάι. Η κοπέλα άγαπούσε έναν άνδρα που ήταν στρατιώτης. Είχε έρωτα να σκοτώσει τους έχθρους του. (Ο Κραίγκ τινάχτηκε, κι' έκείνη πληρώσε περισσότερο κοντά του, κι' άκαταβαίνοντας). Έκείνη εί-

χε τόσο λίγον καιρό... Σάν κι' έμένα! Έχεις δικό σου κορίτσι, εν' έτσι; και θα ξαναγυρίσης κοντά της, ακόμα και μετά από αυτό;

Ο Κραίγκ άρχισε να λήη. Πρέπει, αλλά τον φίλησε πριν μωροέση ν' άπάντησι, άγκυλιάζοντας τον ολόκληρο, προτρέποντάς τον στον έρωτα.

Τελικά κοιμήθηκαν και τα έφημεριάτα ξανακοιμήθηκαν πάλι. Έπειτα νύχτηκαν και γύρισαν πίσω στο ξενοδοχείο. Η Μαρία ήταν εκεί, με τον Γκρήρσον, που φαινόταν θυμωμένος και μισοκοιμμένος. Η Μαρία τούλεγε ένα σωρό ιστορίες για το Ντεπρόντ.

—Ε, τι πάθατε σεις οι δυο; ρώτησε η Μαρία. Πήγαμε να κολυμπίσωμε με το σελήνφως, είπε η Σοφί.

—Εμείς κούβεντάσαμε μόνο. Του πρότεινα να κοιμηθ' μαζί μου, άλλ' άρνήθηκε, είπε η Μαρία, και φαινόταν έαφνιασμένη.

Η Σοφί κοίταξε τον Κραίγκ. Κούνησε το κεφάλι του.

—Νομίζω πως κι ο δικός μου έκανε το ίδιο, είπε.

Η Μαρία γέλασε, και πέρασε το χέρι της πάνω από τις χορδές της κιάρας της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ο Άσφορντ ήθελε την επομένη από τη Νίκαια. Ήταν φίλος, μελαγχρόνος, κομψός και νευμαμένος. Ήξερε πως αυτοί οι δυο άνδρες ήταν κι οι πολλοί ιδιαίτεροι, πολύ σκληροί. Και φαίνονταν. Ο μελαγχρόνος, έκρινος που είχε συναντήσει κι άλλοτε, δεν ήταν πολύ καλός, θα μπορούσε μάλιστα να ήταν και συμπαθητικός υπό άλλες συνθήκες, αλλά ο άλλος, έκρινος με την γενναία, έκρινος που τον διάζε να κάνει αυτό το φοβερό πράγμα, ήταν ένας άπόλυτα σιδηρένιος άνθρωπος, σκληρός κι άποφασισμένος. Θά'ταν ευχαριστημένος αν μπορού-

σε να φύγη και ν' άφήση τα πράγματα σ' αυτούς τους κομάντους. Η φωνή του, καθώς τους μιλούσε, ήταν παχιά.

—Ήτανάστε, είπε ο Γκρήρσον. Τ'ποτέναι πως είστε με το μέρος μας. Γι' αυτό σάς πληρώνει ο Τζών.

—Σας ζητώ συγγνώμη, είπε ο Άσφορντ. Όλη αυτή η ιστορία μ' έχει φέρει σε φοβερή ύπερένταση. Είμαι σε τούτη τη δουλειά δδομάδες τώρα.

—Θά ξεμπερδέψετε μόλις γυρίση ο κύριος φίλος μας, είπε ο Γκρήρσον.

—Τον περιμένουν πίσω στο γραφείο του, αύριο, είπε ο Άσφορντ. Είναι στην όδο Ντεμουλέν, λίγο πιο πέρα από την Πλατεία Μασσένι. Θά πάη πρώτα, κι' έπειτα στη θύλα. Αυτή είναι σχεδόν στην Βιλλφράνς. Θά έξω ποίες περίπου θά'ναι οι κινήσεις του άπόμε. Άν θέλετε, θά μείνω έδώ άσπου να κάνετε... εκείνο που πρέπει.

—Δεν ύπάρχει ανάγκη, είπε ο Κραίγκ.

—Μπορεί να με χρειαστείτε, έκανε ο Άσφορντ. Είναι ένας πολύ καλός άνθρωπος. Άν δεν ήταν, δεν θα σάς βοηθούσα. Άλλά είναι. Άπόλυτα καλός. Καταστρέφει ανθρώπους. Καταστρέφει τον φίλο μου. Δεν θα τον άφήσω να το κάνει αυτό! (Σταμάτησε, κι' έπειτα εξακολούθησε): Μου ύποσχεθήκατε πως ο λοχαγός Λά Βαλέρ δεν θα πειραχτεί.

—Δεν θα πειραχτεί, είπε ο Κραίγκ.

—Δεν είναι καλός σαν τον άλλον... Άλλά τα πράγματα που πρέπει να κάνει τον καταστρέφουν. Τον μεταβάλλουν σε κτήνος. Είναι φοβερό να κάθεται και να παρακολουθής κάποιον που άγαπάς να ξετελειέται έτσι. Δεν θα τον άφήσω να το κάνει αυτό! (Ανατρίχιασε). Νομίζω πως θα κάνετε καλύτερα να πάτε στη Νίκαια σήμερα. Σας έλειψε δωμάτιο στο Ριδάτο. Είναι στην Προμενάν ντ' Άγγλαί. Έλάτε για κανένα ποτό στο νέο Καζίνο, κατά τις έννά. Θά προσπαθήσω νάρω νέα για σάς,

—Θάμωστε εκεί, είπε ο Κραίγκ.

—Καλά.

Ο Άσφορντ σηκώθηκε να φύγη.

—Πρέπει πραγματικά να γυρίσω. Έχω πάρα πολλά πράγματα να κάνω...

—Όταν έφυγε, ο Κραίγκ ρώτησε.

—Τι δουλειά κάνει;

—Σχεδιάζει φορέματα της πλάς, είπε ο Γκρήρσον, για τις πιο γεμάτες σιλουέτες.

—Αυτός είναι παράξενος τρόπος για να μάθης νύσαι γενναίος, είπε ο Κραίγκ.

Ο Γκρήρσον ήθελε να φύγη, αλλά ο Κραίγκ δεν ήθελε να διασπεί. Είχαν όλη την ήμερα στη διάθεσή τους για να πάνε στη Νίκαια, είπε. Οι άνθρωποι του Σαιν Μπριάν δεν ήξεραν πως ήταν εκεί, κι' είχαν να σκοτώσουν πολλές δρες άσπου να πάνε στο ραντεβού τους με τον Άσφορντ. Ήταν πολύ άσφαλής στο Σαιν Τροπέ.

—Θέλες να ξαναδής έκείνη τη Γαλλιδούλα, είπε ο Γκρήρσον.

—Μ' άρεσει, είπε ο Κραίγκ. Γιατί δεν θα έπρεπε να μιάς που κάποιον που συμπαθώ για λίγο;

Στο νού του ήρθαν άναμνήσεις της τελευταίας συνάντησής του με τον Μάκ Λάρεν, και από αντίθεση το αίσθημα εθύνθηκε πονούνως για την Τέσσα, και τώρα αυτή η καινούρια άπόλαυση της συντροφιάς της Σοφί... Όλα αυτά δεν τούκαναν εύκολότερο το να σκοτώση τον Σαιν Μπριάν. Κάποτε, δεν θά'καναν καμιά άπόλυτος διαφορά, αλλά τώρα η διαφορά ύψιχε και μπορούσε να το γαλίσει. Τώρα, άδιαφοροίταν για τη ζωή, όχι για το θάνατο. Ο θάνατος ήταν το μόνο που γνάριζε, η κινητήρια δύναμή του, η ζωτικότητα του, το πάθος του. Είχε σκοτώσει άλλοτε γρήγορα, έπιδεξη, έσως σκοτώσει ένα έω, χωρίς τύχη. Δεν άμφέδωλε πως θα το ξανακανε πάλι, γιατί ο Σαιν Μπριάν έπρεπε να πεθάνη. Άλλ' αυτή η φορά θά'ταν η τελευταία. Ο Μάκ Λ

Είχε προσκληθῇ ὁ Ντάνυ Καίη στὴν Στοκχόλμη γιὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ Βραβείου Νόμπελ τῆς Εἰρήνης 1965 γιὰ τὴν «Οὐνισέφ», ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμή ἄλλες ἀσχολίες του τὸν ἐμπόδισαν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Ἔτσι τὸ βραβεῖο παρέλαβε ὁ πρόεδρος τῆς «Οὐνισέφ» καὶ πρῶην πρεσβευτῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στὴν Ἑλλάδα κ. Λαμπούις. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε τὸν Ντάνυ Καίη νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ τοῦ ἔκαναν νὰ τὸν ἐκλέξουν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ βραβείου, ὅσο καὶ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Νόμπελ ἀναγνώριση τῆς μεγάλης προσφορᾶς τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ

ἐπίζηλο βραβεῖο δόθηκε στὴν «Οὐνισέφ» γιὰ τὴν ὁποία τόσο πολλὰ ἔκανε καὶ ὁ ἴδιος.

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ μεγάλου βραβείου ἀποτελεῖ τὴν πῦλ περὶ-τρανὴ ἀναγνώριση τῶν ὅσων ἔχει προσφέρει ὁ διεθνὴς αὐτὸς ὀργανισμὸς σὲ ἑκατομμύρια παιδιὰ, σὲ ὅλο τὸν κόσμον, ἀσχέτως φυλῆς καὶ χρώματος ποὺ ἔχει καθένα ἀπ' αὐτὰ (φωτογραφία).

Πῆδησα ἀπὸ χαρὰ, ὅταν ἔμαθα πὼς εἶχα προσκληθῇ νὰ μετέσχω τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ θὰ παρέλάμβανε τὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς Εἰρήνης 1965 γιὰ τὴν ΟΥΝΙΣΕΦ, δῆλωσε σὲ πρόσφατη συνέντευξή του ὁ Ντάνυ Καίη.

Ὁ ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου καὶ μεγάλος φίλος τῶν παιδιῶν ἔχει κάνει πολλές φορές τὸν γύρο τοῦ κόσμου κατὰ τὰ τελευταία 12 ἔτη γιὰ νὰ βοηθήσῃ στὸ ἔργο τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ (Διεθνὲς Ταμεῖον τοῦ Ο.Η.Ε. γιὰ τὴν βοήθεια στὰ παιδιὰ).

«Ἐχὼ παρακολουθήσει ὅλο τὸ θαυμάσιο ἔργο τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ, εἶπε. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου ἀποτελεῖ μεγάλη τιμὴ γιὰ τὴν διεθνή ὀργάνωση, τιμὴ ποὺ τῆς ἄξιζε. Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἡ ὀργάνωση βοήθησε ἀθόρυβα τὴν παιδικὴ ἡλικία».

Ζωντανὴ ἀνάγκη

Ὁ διάσημος κωμικός, ὅταν ἐπληροφορήθῃ τὴν ἐκλογή του, βρισκόταν σὲ περιοδεία στὶς ἀμερικανικὲς πόλεις γιὰ συλλογὴ χρημάτων ὑπὲρ τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ.

Ὁ Ντάνυ Καίη ἐδήλωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι ἐπληροφορήθῃ τὴν ὑπάρξῃ τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν ἴδρυτή της καὶ διευθυντὴ Μάρις

Ο ΝΤΑΝΥ ΚΑΙΗ Κ' ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ. ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟ 1956 ΜΕ Τ' ΑΝΑΠΗΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΑΣ

Τὰ φιλμς τοῦ Ντάνυ Καίη
ἐνισχύουν ἀποτελεσματικά,
μὲ τὶς μεγάλες εἰσπράξεις τους,
στὴν προσπάθεια τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ἀπὸ τὴν τιμητικὴ ἀ-
πόφαση τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας χαμογε-
λοῦν δυὸ βασικά στελέχη τῆς «Οὐνισέφ», ὁ
Ντάνυ Καίη καὶ ἡ Κα Χένρι Λαμπούις.

Πάτ. «Ἦταν ἡ καρδιά καὶ
ἡ ψυχὴ τῆς ὁργάνωσης,
εἶπε. Εἶναι κρίμα ποὺ τέ-
θανε μόλις πρὸ ἐννέα μη-
νῶν. Δὲν ἔζησε ἀρκετὰ γιὰ
νὰ χαρῇ τὴν ἀπονομὴ τοῦ
βραβείου»...

Ὁ Ντάνυ συνάντησε τὸν
Πάτ κατὰ τὴν διάρκεια ὑ-
περατλαντικῆς πτήσεως.
«Λίγους μῆνες ἀργότερα,
μὲ ρώτησε ἂν ἦμουν πρό-
θυμος νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ
κέντρα τῆς ΟΥΝΙΣΕΦ κα-
τὰ τὴν διάρκεια ταξιδιοῦ
μου στὸ ἐξωτερικόν. Τοῦ ἀ-
πάντησα ὅτι θὰ ἐπαιρνα
μαζί μου τὴν κινηματογρα-
φικὴ μου μηχανή».

Ἀποτέλεσμα τῆς περιο-
δείας ἦταν ἡ ταινία «Ἐπι-
χειρήσεις παιδιὰ», ποὺ προ-

εβλήθη χιλιάδες φορές κα-
τὰ τὰ τελευταῖα 12 ἔτη καὶ
συγκέντρωσε ἑκατομμύρια
γιὰ τὴν ὁργάνωση.

Δυὸ χρόνια ἀργότερα, ὁ
Ντάνυ Καίη ἐγύρισε νέα
ταινία μὲ τὸν τίτλο «Ὁ μυ-
στικὸς κόσμος τοῦ Ντάνυ
Καίη», ποὺ συγκέντρωσε κι
ἄλλα ἑκατομμύρια δολλά-
ρια στὰ ταμεία τῆς ΟΥΝΙ-
ΣΕΦ.

«Ἡ βοήθειά μου στὴν
ΟΥΝΙΣΕΦ εἶναι μιὰ συνε-
χὴς, ζωντανὴ ἀνάγκη. Ἡ
ὁργάνωση βοηθᾷ τὰ παι-
διὰ σὲ κάθε χώρα. Τὰ παι-
διὰ αὐτὰ γνωρίζουν πὼς,
πολλοί, σὲ πολλὰ κράτη,
συνασπίσθηκαν γιὰ νὰ κά-
μουν τὴν ζωὴ τους κάπως
καλύτερη».

Ὁ ΔΙΑΣΗΜΟΣ σὲ ὅλο τὸν κόσμο κωμικός, ποὺ ἔχει δεχθῇ στὴν σταδιοδρομία του
τὶς μεγαλύτερες τιμητικὲς διακρίσεις, ἀπὸ χρόνια ἀφιέρωσε ὅλο τὸ ταλέντο του
καὶ τὶς δυνάμεις του στὸν μεγάλο σκοπὸ τῆς ἀνακουφίσεως τῆς παιδικῆς δυστυ-
χίας. Βρίσκεται συνεχῶς σὲ κίνηση ἀπὸ χώρα σὲ χώρα καὶ πολλὲς φορές ἔχει
περιέλθει ὁλόκληρη τὴν ὑφήλιο γιὰ νὰ προσφέρει τὴν χαρὰ καὶ τὸ γέλιο. Φθάνον-
τας τελευταῖα στὴν Μόσχα γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ Φεστιβάλ, δὲν παρέλειψε νὰ
ἐπισκεφθῇ ἕνα παιδικὸ νοσοκομεῖο (κάτω) καὶ νὰ κἀνὲ γυμναστικὴ καὶ φυσιοθε-
ραπεία μαζί μὲ τοὺς μικροὺς ἀσθενεῖς. Ἀνάλογες ἐπισκέψεις ἔκανε καὶ σὲ σχολεῖα.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ!

— ὠραία πού εἶναι ἡ γκοφρέτ ὅταν εἶναι **ION**

Μιά λιχουδιά παρασκευασμένη σύμφωνα μὲ τὴν
παλὴν διεγνέζικη συνταγή. Ἕνα προϊόν μὲ φί-
να γεῦσι, εὐπέπτο, ἐλαφρὺ, ὑψηλῆς ποιότητος.

κρατᾶμε ἀσφαλισμένο
τό μυστικόν
τῆς ποιότητος...

...καὶ ἡ ποιότης
δὲν ἀνταλλάσσεται
μέ τίποτα!

ΓΙΑΤΙ;

“Όλα τά «γιατί» οδηγούν στην Μπριτάννικα.

Έδω και διακόσια χρόνια ή **ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA** απαντά στα «γιατί» όλης της ανθρωπότητας—από την άπλη άπορία του παιδιού μέχρι το σύνθετο έρώτημα του έπιστήμονα. Γιατί ή **BRITANNICA** δέν είναι μόνον ή παλαιότερη και ή μεγαλύτερη, αλλά και ή έγκυρότερη έγκυκλοπαίδεια του κόσμου. Η συντακτική της έπιτροπή άπαρτίζεται από τό καθηγητικό προσωπικό πέντε κορυφαίων πανεπιστημίων (Όξφόρδης, Καίμπριτζ, Λονδίνου, Σικάγου και Τορόντο). Άνάμεσα στους συνεργάτες της άριθμεί πάνω από 50 βραβεία Νόμπελ. Η τελευταία, άπόλυτα ένημερωμένη έκδοσή της, περιλαμβάνει σέ 27.827 σελίδες 40.113.000 λέξεις από 10.288 συνεργάτες. Άποτελεί τό μεγαλύτερο έπιστημονικό και έκδοτικό έπιτευμα όλων τών έποχών.

ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΠΕ ΤΗΛ. 633.618/9

ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ

Τό ελληνικό κοινό αγάπησε ιδιαίτερα τό έργο του Σώμερσετ Μώμ και πριν από κάμποσα χρόνια, ενώ ή θεατρική προσφορά του έβλεπε συνεχώς τό φώτα τής ελληνικής σκηνής, τό μυθιστορήματά του μεταφράζονταν τό ένα μετά τό άλλο. («Άνθρώπινη δουλεία», «Στήν κόψη του Ξυραφιού», «Οίκογενειακός φίλος», «Γκωγκέν», «Τό θαμμένο πέπλο» κτλ.) και σημείωναν επανειλημμένες εκδόσεις. Ο Ουίλλιαμ Σώμερσετ Μώμ, πού γεννήθηκε στό Παρίσι στό 1874, άν και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, έπειτα από τόν πρόωρο θάνατο του πατέρα του, γρήγορα άναδείχθηκε στό γράμματα και μπόρεσε νά έγταλείψη τήν Ιατρική, πού μέ τόσες στερήσεις σπούδασε, γιά νά άφιερωθεί στό γράψιμο, πού τόν έκανε πλούσιο. Μεγάλος ταξιδευτής και φιλότεκνος, είχε τήν δυνατότητα νά Ικανοποιήσιν τά δυό αυτά πανάκριβα πάθη, και πριν έγκατασταθί όριστικά στή θίλλα του, στήν Μεσημδρινή Γαλλία, πού τήν μετέτρεψε σέ πραγματική πινακοθήκη, γνώρισε όλη τήν ύφήλιο. Όσο γιά τήν ποιότητα τής καλλιτεχνικής δουλείας του, ό μάέστρος αυτός τής πεζογραφικής δομής είχε πη κάποτε: «Είμαι ό καλύτερος από τούς συγγραφείς δευτέρας τάξεως»...

Τò γεῦμα

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ άναμνήσεις άποδάν μία άσπείρευτη πηγή έμπνεύσεως γιά τόν συγγραφέα τής ελληνοφώνου δουλείας. Καί τά πιο άσήμαντα γεγονότα τής ζωής του κρίνουν μία συμβολική σχεδόν προσέταση, δοσμένα, χρόνια άργότερα, μέ τό άπλό, άριστοτεχνικό ύφος του. Τό διάγραμμα αυτό του Σώμερσετ Μώμ είναι ένα από τά πιο χαρακτηριστικά τής πληθώρας λογοτεχνικής παραγωγής του...

Τήν διέκρινα τήν ώρα τής παραστάσεως κι άπαντώντας στό νεύμα της πήγα στό διάλειμμα και κάθησα δίπλα της. Είχα πολόν καιρό νά τήν δω και, άν δέν άνέφερε κάποιος τό όνομά της, άμφιβάλλω άν θά τήν άναγνώριζα.

Μού μίλησε μέ ζωηρότητα: —Πάνε, αλήθεια, τόσα χρόνια από τότε πού γνωριστήκαμε. Πώς περνάει ό καιρός! Καί κανένas μας δέν γίνεται νεότερος. Θυμάσαι τήν πρώτη φορά πού σέ είδα; Μά κάλεσες σέ γεῦμα.

“Αν θυμόμουν! Ήταν πριν από είκοσι χρόνια και έμενα στό Παρίσι. Είχα ένα μικροσκοπικό διαμέρισμα στό Καρτιέ Λατέν, πού έβλεπε σ' ένα νεκροταφείο και μόλις κέρδιζα λίγα χρήματα, ώστε νά μ'ήν πεθάνω από τήν πείνα. Είχε διαβάσει ένα διδλίο μου και μού είχε γράψει τίς έντυπώσεις της. Τής άπάντησα, εύχαριστώντας τήν, και σέ λίγο έλαβα δεύτερο γράμμα της, όπου έγραφε ότι θά περνούσε από τό Παρίσι και θά ήθελε νά κουβεντιάση μαζί μου' αλλά ό χρόνος της ήταν περιορισμένος

και οι μόνες ελεύθερες ώρες πού είχε ήταν τήν έπομένη Πέμπτη. Θά περνούσε τό πρωινό της στό Λουξεμβούργο και, «θά ήθελα κατόπιν νά τής προσφέρω τό γεῦμα σου Φογιό!». Τού Φογιό είναι ένα έστιατόριο όπου τρώνε οι Γάλλοι γερουσιαστές, και ήταν τόσο επάνω από τά οικονομικά μου μέσα, ώστε ούτε μού είχε περάσει από τό μυαλό νά πάω ποτέ εκεί. “Αλλά πωλακεύτηκα και ήμουν πολύ νέος γιά νά έχω μάθει νά λέω «όχι» σέ μία γυναίκα. (Πολλοί λίγοι άνδρες, τολμώ νά προσθέσω, τό μαθαίνουν αυτό πριν νά ελναι άρκετά γέροι, ώστε νά έχη τήν παραμικρότερη σημασία γιά μία γυναίκα τό τί λένε). Είχα όγδόοντα φράγκα (χρυσά) ως τό τέλος του μηνός, και ένα μέτριο γεῦμα δέν θά κόστιζε περισσότερο από δεκαπέντε. “Αν έκοβα τόν καφέ τίς επόμενες δυό έβδομάδες, θά τά κατάφερα μία χαρά.

—Απάντησα πώς θά συναντούσα τήν φίλη μου —δι' αλληλογραφίας— στού Φογιό, τήν έρχόμενη Πέμπτη, στις δώδεκα και μισή. Δέν ήταν τόσο νεά, όσο περίμενα, και ή εμφάνισή της ήταν περισσότερο έπιδημική, παρά έλκυ-

στική. Ήταν, έδώ πού τό λέμε, γύρω στό σαράντα (γοητευτική ήλικία, αλλά όχι εκείνη πού μπορεί νά προκαλέση ένα ξαφνικό και καταλυτικό πάθος από τήν πρώτη ματιά) και μού έδωσε τήν έντύπωση πώς είχε περισσότερα δόντια, λευκά, μεγάλα και ίσια, από όσα θά ήταν απαραίτητα γιά όποιονδήποτε πραγματικό σκοπό. Ήταν όμιλητική, αλλά, καθώς έδειχνε διατεθειμένη νά μιλή γιά μένα, προτίμησα νά είμαι ένας προσεκτικός άκροατής.

Ξαφνιάστηκε όταν έφεραν τόν κατάλογο, γιατί οι τιμές ήταν πολύ μεγαλύτερες από ό,τι περίμενα. “Αλλά εκείνη μέ καθούσασε.

—Δέν τρώω ποτέ τίποτε στό γεῦμα, είπε.

—“Ο, μ'ήν τό λέτε αυτό! Απάντησα μεγαλόφωνα.

—Δέν τρώω ποτέ περισσότερο από ένα φαγητό. Νομίζω πώς ό κόσμος τρώει υπερβολικά στήν έποχή μας. Λίγο ψάρι, ίσως. “Αναρωτιέμαι άν έχουν σολομό.

Ήταν χωρίς άκόμη γιά σολομό και δέν άπληχε τόν κατάλογο, αλλά άώτησα τό γκαρσόν άν είχαν. Μάλιστα, μόλις είχε φθάσει έ-

νας όμορφος μικρός σολομός, ό πρώτος που παρελάμβαναν φέτος. Τόν παρήγγειλα για την καλεσμένη μου. Τό γκαρσόν την ρώτησε αν θα έπαιρνε τίποτε όσο να έτοιμασθώ.

—Όχι, απάντησε. Δεν τρώω ποτέ περισσότερο από ένα φαγητό. Έκτος αν έχετε λίγο χαδιάρι. Δεν θα έλεγα «όχι» για λίγο χαδιάρι.

Έχασα λιγάκι τό κέφι μου. Ήξερα πως τά λεφτά μου δεν έφθαναν για χαδιάρι, αλλά δεν μπορούσα φυσικά να τής τό πώ. Είπα στο γκαρσόν να φέρη άμέσως χαδιάρι, αφού τό ήθελε ή κυρία. Για μένα διάλεξα τό φθηνότερο φαγητό στόν κατάλογο, κι αυτό ήταν μία άρνήσια μπριζόλα.

—Νομίζω πως δεν κάνετε καλά να τρώτε κρέας, είπε. Δεν ξέρω πως περιμένετε να κάνετε άνετα την δουλειά σας, ύστερα από τόσο θαριά πράγματα που τρώτε. Έγώ δεν φορτώνω ποτέ τό στομάχι μου.

Υστερα ήλθε τό πρόβλημα του πισοτού.

—Δεν πίνω ποτέ στο γεύμα, είπε.

—Ούτε κ' εγώ, απάντησα άμέσως.

—Έκτος από άσπρο κρασί, εξακολούθησε, σάν να μην είχα μιλήσει. Αυτό τά γαλλικά κρασιά είναι τόσο έλαφρά! Είναι θαυμάσια για τήν πέψη.

—Τί θα θέλατε να πιείτε; ρώτησα, φιλόξενος άκόμη, αλλά όχι άκριβώς ένθουσιασμένος.

Μου χάρισε μία έγκάρδια λάμψη τών λευκών δοντιών της.

—Ό γιατρός μου δεν μου επιτρέπει να πίνω τίποτε, έκτος από σαμπάνια.

Φαντάζομαι πως έχασα έλαφρά τό χρώμα μου. Παρήγγειλα μισό μπουκάλι. Άνέφερα τυχαία ότι ό δικός μου ό γιατρός μου απαγόρευε άπολύτως να πίνω σαμπάνια.

—Τί θα πιείτε, λοιπόν, τότε;

—Νεράκι.

Έφαγε τό χαδιάρι και ύστερα έφαγε και τόν σολομό. Μιλούσε εύθυμα για τέχνη, για λογοτεχνία και για μουσική. Άλλά εγώ άναρωτιόμουν πόσο θα έφθανε ό λογαριασμός. Όταν έφθασε ή άρνήσια μπριζόλα μου, άρχισε να με μαλώνει στο σισαρά.

—Βλέπω πως έχετε την συνήθεια να τρώτε θαριά στο γεύμα. Είμαι βέβαιη πως αυτό είναι λάθος. Γιατί δεν άκολουθείτε τό παράδειγμά μου και δεν τρώτε ένα μόνο πράγμα; Σας διαβεβαιώ, θα αισθανέσθε πολύ καλύτερα.

—Έγώ θα φάω ένα μόνο πράγμα, είπα καθώς τό γκαρσόν έρχόταν πάλι με τόν κατάλογο.

Τό έδιωξα με μία άκατάδεκτη χειρονομία. —Όχι, όχι, δεν τρώω ποτέ τίποτε στο γεύμα. Μία μπουκιά μόνο. Δεν παίρνω ποτέ τίποτε περισσότερο, κι αυτό τό τρώω πού πολύ για να έχω μία πρόφραση να κουβεντιάσω, παρά για να χορτάσω. Δεν θα μπορούσα με κανένα τρόπο να φάω άλλο — έκτος αν είχαν μερικά από εκείνα τά μεγάλα σπαράγγια. Θα λυπόμουν να φύγω από τό Παρίσι χωρίς να τά δοκιμάσω.

Ή καρδιά μου έγινε μαύρη. Τά είχα δει

στα μαγαζιά και ήξερα πως ήταν φοβερά άκριδιά. Στην θέα τους είχα νιώσει συχνά να μου τρέχουν τά σάλια.

—Ή κυρία ρωτάει αν έχετε άπ' αυτά τά μεγάλα σπαράγγια, είπα στο γκαρσόν.

Προσπάθησα μ' όλες μου τίς δυνάμεις να του υποβάλω να πη «όχι». Ένα εύτυχισμένο χαμόγελο άπλώθηκε στο πλατύ, παπαδιστικό πρόσωπό του και με διαβεβαίωσε πως αυτά που είχαν ήταν τόσο μεγάλα, τόσο ύπερχα, τόσο τρυφερά, ώστε ή κυρία θα έμενε κατενθουσιασμένη.

—Δεν πεινώ καθόλου, άναστέναξε ή καλεσμένη μου, αλλά, αν επιμένετε, δεν θα έλεγα «όχι» για μερικά σπαράγγια.

Τά παρήγγειλα.

—Δεν θα πάρετε και σεις;

—Όχι, δεν τρώω ποτέ μου σπαράγγια.

—Ξέρω πως υπάρχουν άνθρωποι που δεν τά συμπαθούν. Τό γεγονός όμως είναι ότι κατ'αστρέφεται τό στομάχι σας μ' όλο αυτό τό κρέας που τρώτε.

Περιμέναμε να γίνουν τά σπαράγγια. Με έπιασε πανικός. Τό πρόβλημα δεν ήταν πόσα λεφτά θα έμεναν ως τό τέλος του μηνός, αλλά αν θα μου έφταναν αυτά που είχα για να πληρώσω τόν λογαριασμό. Θα ήταν φρικτό να θρεθώ δέκα φράγκα λειψός και να άναγκασθώ να δανεισθώ από την καλεσμένη μου. Δεν θα μπορούσα με κανένα τρόπο να κάνω κάτι τέτοιο. Ήξερα άκριβώς πόσα είχα και αν ό λογαριασμός έφτανε περισσότερο άποφάσιμα να δάλω τό χέρι στην τσέπη και με μία κραυγή να πεταχτώ άπάνω, φωνάζοντας πως με έκλεψαν. Θα ήταν φυσικά τραγικό αν δεν είχε και κείνη λεφτά να πληρώσει τόν λογαριασμό. Τό μόνο που θα μου έμενε τότε ήταν ν' άφήσω τό ρολδί μου και να πώ πως θα πήγαινα να πληρώσω άργότερα. Τά σπαράγγια έφθασαν. Ήταν τεράστια, σαρκώδη και όρεκτικώτατα. Ή μυρουδιά του λειωμένου δούτυρου γαργάλησε τά ρουθούνια μου, όπως γαργαλούσε τά ρουθούνια του Ίεχωβά ή τσίκινα από τίς θυσίες που του πρόσφεραν οι εύσεβείς Σημίτες. Παρακολουθώντας την εύωχούμενη γυναίκα να τά χώνει στόν λαιμό της με μεγάλες μπουκιές και μ' εύγενικό τρόπο, έφερα την κουβέντα στην δραματική κατάσταση που έπικρατούσε στα Βαλκάνια. Έπιτέλους τελειώσε.

—Καφέ; ρώτησα.

—Ναι, ένα παγωτό και καφέ, απάντησε.

Δεν μ' ένδιέφερε πιά τίποτε και παρήγγειλα έναν καφέ για μένα κ' ένα παγωτό και καφέ για κείνη.

—Ξέρετε, είναι κάτι που τό πιστεύω απόλυτα, είπε τρώγοντας τό παγωτό της. Άπό τό τραπέζι πρέπει να σηκώνεται κανείς νοιώθοντας πως θα μπορούσε να φάη λίγο άκόμη.

—Παίνετε κι άλλο; ρώτησα ξεψυχισμένα.

—Ό, όχι δεν πεινώ καθόλου. Βλέπετε, δεν τρώω ποτέ τό μεσημέρι. Παίρνω ένα φλυτζάνι καφέ τό πρωί, και ύστερα μόνο τό βράδυ. Άλλά στο γεύμα δεν τρώω ποτέ περισσότερο από ένα πράγμα. Μιλούσα για σάς.

—Ό καταλαβαίνω.

Όταν, ξαφνικά, συνέβη κάτι τρομερό. Καθώς περιμέναμε για τόν καφέ, ό μαίτερ ντ' ότέλ, μ' ένα θριαμβευτικό χαμόγελο στο ψεύτικο πρόσωπό του, ήλθε στο τραπέζι μας κρατώντας ένα μεγάλο καλάθι με τεράστια ροδάκινα. Είχαν τό έρύθημα του άθώου κοριτσιού είχαν τό πλούσιο χρώμα ενός ίταλικού τοπίου. Άλλά δεν ήταν, βέβαια, ή έποχή τους άκόμη. Ό Θεός ξέρει πόσο θα κόστιζαν. Τό έμαθα κ' εγώ λίγο άργότερα, γιατί ή καλεσμένη μου, συνεχίζοντας την κουβέντα της, πήρε άφηρημένα ένα.

—Βλέπετε, γεμίσατε τό στομάχι σας μ' ένα σωρό κρέας —έννοούσε την άξιολύπητη μπριζόλα μου— και δεν μπορείτε να φάτε άλλο. Ένώ εγώ δεν έφαγα παρά μόνο μία μπουκιά και μπορώ να άπολαύσω τώρα ένα ροδάκινο.

Ό λογαριασμός ήλθε και, όταν τόν πλήρωσα, είδα πως μόλις μου έμενε κάτι για ένα μικρό φιλοδώρημα. Τό βλέμμα της στάθηκε για μερικά στιγμές στα τρία φράγκα που άφησα για τό γκαρσόν και κατάλαβα πως θα με πέρασε σίγουρα για τσιγγούνη. Βγαίνοντας, όμως, από τό έστιατόριο, είχα έναν όλοκληρο μήνα άκόμη μπροστά μου και δεκάρα τσακιστή στην τσέπη μου.

—Άκολουθήστε τό παράδειγμά μου, είπε δίνοντάς μου τό χέρι, και μην τρώτε ποτέ περισσότερο από ένα πράγμα στο γεύμα.

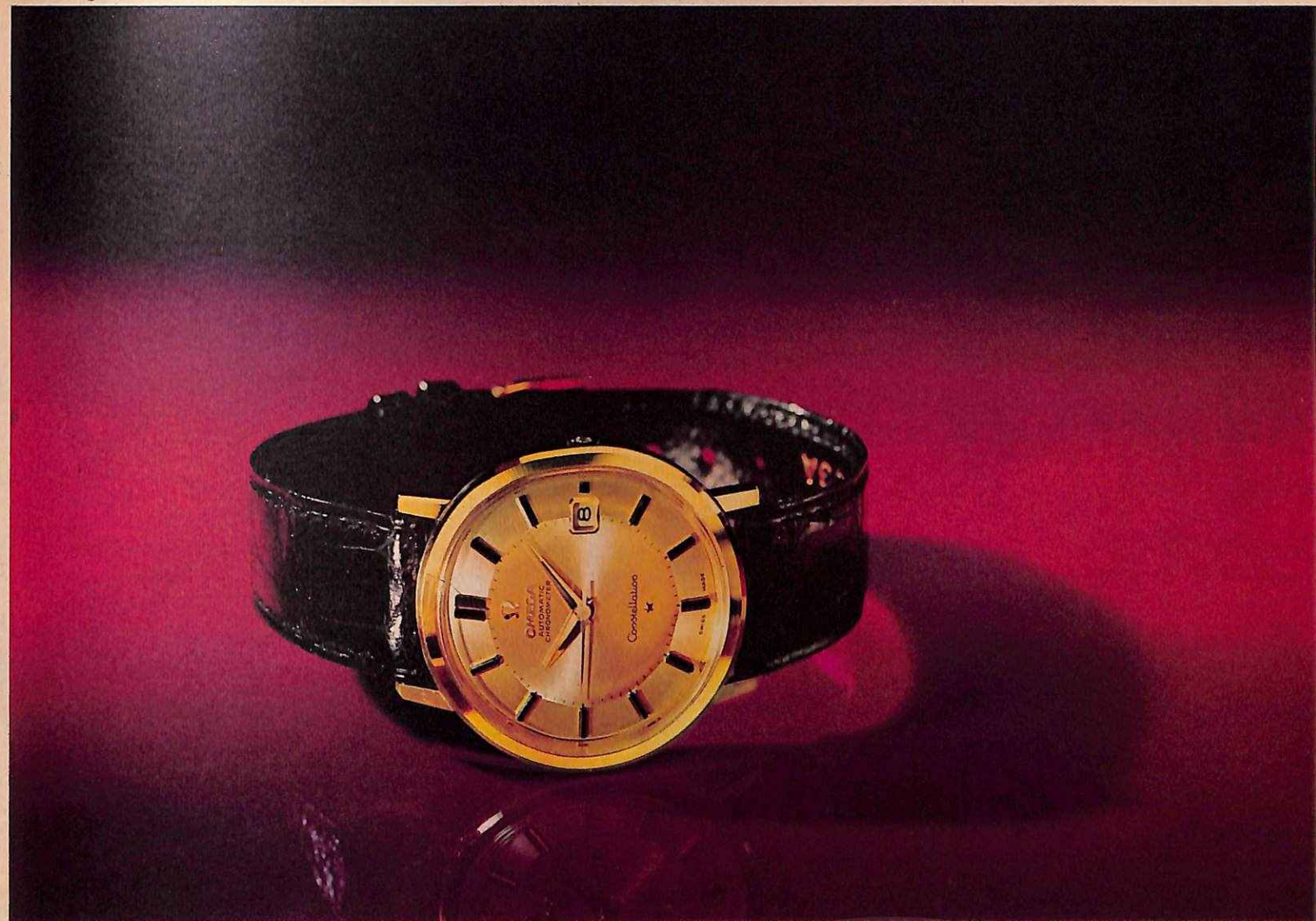
—Θα κάνω κάτι καλύτερο, απάντησα. Δεν θα φάω τίποτε για βράδυ άπόψε.

—Χιουμορίστα! φώναξε εύθυμα πηδώντας σ' ένα άμάξι. Είθε ένας άδιόρθωτος χιουμορίστας!

Άλλά πήρα, επιτέλους, την έκδική μου. Δεν νομίζω πως είμαι άνθρωπος έκδικητικός, αλλά, όταν οι άδάνatoi θεοί δάλουν τό χεράκι τους σε μία ύπόθεση, συγχωρείται ή ικανοποίηση που νοιώθει κανείς βλέποντας τό άποτέλεσμα.

Σήμερα ή κυρία εκείνη ζυγίζει έκαστό κιλά.

ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΟΜ

KOYVENTOS & OLYMPIC

Οί κατασκευαστάι του Omega Constellation είναι οί πρώτοι ώρολογοποιοί, που άπέδωσαν όλα τά έλβετικά ρεκόρ άκριβείας εις τά ώρολόγια χειρός.

Οί τεχνικοί της OMEGA έπρόκτισαν τό CONSTELLATION με άκριβειαν και μακροζωίαν και τό κατέστησαν ένα από τά καλύτερα ώρολόγια, που κατασκευάσθησαν ποτέ εις την Έλβετίαν. Και να πως!

■ **Τό έφτιαξαν με έπιδεξιότητα.** Ή φροντίς της τεχνικής τελειότητας κυριαρχεί εις την δημιουργίαν του CONSTELLATION. Τό 1964, διά πρώτην φοράν εις την ιστορίαν της ώρολογοποιίας, ένας μοναδικός κατασκευαστής άπέσπασεν, εις τά Άστεροσκοπεία της Γενεύης και του NEUCHATEL, και τά τέσσερα έλβετικά ρεκόρ άκριβείας δι' ώρολόγια χειρός. Τό μέγα αυτό έπίτευγμα άνήκει εις την OMEGA. Οί ίδιοι τεχνικοί, που άπέσπασαν όλα τά ρεκόρ, κατασκευάζουν τό CONSTELLATION.

■ **Τό εχάρισαν άκριβείαν.** Ή καθημερινή έπίδοσις τών ώρολογίων OMEGA έλέγχεται με μικροσκοπία άκριβείας. Τά 153 βασικά εξαρτήματά των τά χειρίζονται με την άβρην άκριβειαν ενός χειρουργού. Τοιουτοτρόπως, τά ώρολόγια OMEGA έχουν εξησφαλισμένην την άκριβειαν της λειτουργίας των επ' άπειρον.

■ **Τό έπρόκτισαν με μακροζωίαν.** Οί τεχνίται της OMEGA γνωρίζουν ότι και τό άπειροελάχιστον μόριον σκόνης είναι τόσον επικίνδυνον διά τόν μηχανισμόν του ώρολογίου, όσον τό καρφί εις τό λάστιχον του αυτοκινήτου. Διά τούτο καθαρίζουν τά κινούμενα τμήματα και εξαρτήματα 1215 φορές με υπερηχητικά και χημικά μέσα, διά τούτο γυαλίζουν σαν καθρέπτας τά κινούμενα εξαρτήματα, διά τούτο προσαρμόζουν εις αυτά πολυτίμους λίθους.

■ **Τά υποβάλλουν εις 1497**

έλέγχους. Ουδέποτε διαχετεύεται εις τό έμπόριον ώρολόγιον OMEGA, εάν δεν άποδείξη τά εξαιρετικά του προτερήματα κατά τόν χρόνον της δοκιμής. Κατόπιν περνούν από τόν έλεγχον του Έλβετικού Ίνστιτούτου Έπίσημου Χρονομετρήσεως, όπου παρακολουθούνται επί 360 ώρας. Τά ώρολόγια OMEGA CONSTELLATION επιτυγχάνουν πάντοτε τόν μεγαλύτερον τίτλον άκριβείας, που ήμπορεί να προσφέρει τό Ίνστιτούτον.

■ **Τά πολυσύν δι' έμπίστων χειρών.** Τα ώρολόγια OMEGA δεν πολούνται παντού! Ή πόλησις των ανατίθεται εις ειδικούς επιλεγόμενα, καταστήματα με ειδικά προσόντα.

■ **Τά καλύπτουν με έγγυήσιν.** Τό παγκόσμιον δίκτυον

έξυπηρετήσεως OMEGA καλύπτει 156 χώρας. Παντού θα συναντήσετε έν πλήρως εξοπλισμένον κέντρον εξυπηρετήσεως OMEGA, τό όποϊον θα ένδιαφερθή διά τό ώρολόγιόν σας ως να τό είχατε αγοράση άξ' αυτού.

Αυτή είναι ή Διεθνής Έξυπηρετήσις OMEGA.

Όλα τά OMEGA CONSTELLATION είναι αυτόματα, αδιάβροχα, άθραυστα και άντιμαγνητικά. Μοντέλα με ήμερολόγιον ή χρυσό, χρυσό 18 καρατίων, με χρυσήν στεφάνην ή από άνοξείδωτον άτσάλι.

Άτσάλιον με ήμερολόγιον χρ., 4700, με χρυσήν στεφάνην χρ., 5600, χρυσούν 18 καρατίων χρ., 11.800, με χρυσόν καντράν DE LUXE χρ., 12.500.

Τά ώρολόγια OMEGA πολούνται εις τά κάτωθι καταστήματα:

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ, Πανεπιστημίου 50 - Άθήναι
Π. ΠΙΓΛΕΣΗ Α.Ε., Σταδίου 43 - Άθήναι
TRESOR, Σταδίου 4 - Άθήναι

ΗΑ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Βασιλειού 21 - Άθήναι
SUISSE, Πανεπιστημίου 47 - Άθήναι
ΝΙΚ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Βασ. Κωνσταντίνου 43 Πειραιεύς

ΑΕΩΝΙΑΣ Α. ΚΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σταδίου 29 - Άθήναι

OMEGA

900 ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ παρεκκλήσιο βασιλέως 'Ερρίκου Ζ', με την θαυμάσια διακόσμηση της όροφοις, έχει μια αληθινά μοναδική σε υποβλητικότητα ατμόσφαιρα.

ΕΠΙ 900 χρόνια, από τότε που εγκαινιάστηκε, στα 1065, το άββαείο του Ούεστμινστερ είναι στενά συνυφασμένο με την βρετανική ιστορία. Κάθε γωνιά του φέρει τα ίχνη και μιάς χαμένης μέσα στο παρελθόν εποχής.

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ που έχει επαναληφθεί στον ίδιο χώρο αναρίθμητες φορές — ή στέψη του βασιλέως της 'Αγγλίας. 'Η φωτογραφία είναι από την στέψη της βασίλισσας 'Ελισάβετ, στα 1953.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

«Βασίλισσα 'Αννα, απέβωσε το 1714». Στο μουσείο του άββαείου υπάρχουν τα κέρνα, μοιρώματα δλων των παλαιών βασιλέων και βασίλισσών.

Με δοξολογίες, συναυλίες, διαλέξεις, εκθέσεις, φωτοαγωγίες και με έκδοση αναμνηστικών γραμματσοτήμων και μεταλλίων θα εορτασθή η 900ή επέτειος του λαμπρότερου μνημείου των αγγλικών παραδόσεων — του άββαείου του Ούεστμινστερ. Οι εορτασμοί θα αρχίσουν την 28η Δεκεμβρίου με ειδική δοξολογία, την οποία θα παρακολουθήσουν η βασίλισσα 'Ελισάβετ και τα μέλη της αγγλικής βασιλικής οικογενείας. Οι εορτασμοί θα συμπίσουν με την ολοκλήρωση της ανακαίνισως του έσωτερικού του ιστορικού κτιρίου. ('Η επιδιόρθωση της στέγης θα απαιτήσει μιάν ακόμη έπταετία). 'Ολόκληρο το άββαείο θα φωταγωγηται από εκατοντάδες προβολείς μέχρι του μεσονυκτίου, καθ' όλη την διάρκεια του 1966. Πριν από 1.400 περίπου χρόνια, στο σημείο όπου ορθώνεται σήμερα το μεγαλοπρεπές κτίριο, στο οποίο έστέφθησαν εκατοντάδες άσημοι και φημισμένοι βασιλείς και βασίλισσες της Βρετανίας, υπήρχε μιά μικρή εκκλησία, την οποία έκτισε ο Σέντερτ, βασιλεύς των Σαξόνων. Στα θεμέλια της εκκλησίας αυτής ο 'Εδουάρδος ο 'Εξομολογητής, ο τελευταίος της σαξονικής δυναστείας, έκτισε ένα μεγαλοπρεπές νορμανδικό άββαείο, το οποίο την 28η Δεκεμβρίου 1065 παρεδόθη ως μονή σ' ένα Τάγμα Βενεδικτίνων. Στα 900 χρόνια που πέρασαν από τότε το άββαείο του Ούεστμινστερ απέτέλεσε αναπόσπαστο μέρος της βρετανικής ιστορίας και εκφράζει όλη την μεγαλοπρέπεια του ένδόξου παρελθόντος μιάς μεγάλης αυτοκρατορίας, που σήμερα βρίσκεται σε κάποια κάμψη.

ΤΟ ΝΕΟ PANTÈNE

τὰ ἐργαστήρια τῆς Pantène
ἐργάζονται συνεχῶς
γιὰ τὴν ὑγεία τῶν μαλλιῶν σας...

...ἀνακαλύπτουν τὸ Pantyl, μιὰ νέα βιταμινοῦχο οὐσία παρατεταμένης ἐνεργείας, ποὺ εἰσχωρεῖ βαθειὰ στὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν καὶ τοὺς ἐξασφαλίζει διαρκὴ ὑγεία καὶ ὁμορφιά

Ἡ ἀνακάλυψη τοῦ Pantyl. Ἦταν γνωστὸ ἀπὸ πολὺ καιρὸ ὅτι τὸ παντοθενικὸν ὀξύ ποὺ βρίσκεται σὲ ὠρισμένες τροφές (στὸ συκώτι, στὸν κρόκο τοῦ αἵματος, στὴν μαγιά τῆς μύρας), εἶχε εὐεργετικὴ ἐπίδρασι στὸ τριχωτὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ μαλλιά. Μετὰ ἀπὸ ἐπίμονες καὶ μακροχρόνιες ἐρευνες, τὰ ἐργαστήρια Hoffman la Roche πρῶτα στὴν παραγωγὴ βιταμινῶν στὸν κόσμῳ ἀνακαλύπτουν τὸ Pantyl μιὰ νέα δραστικὴ οὐσία τῆς ὁμάδος τῶν βιταμινῶν Β, ποὺ αὐξάνει τὴν ἀπορρόφησιν τοῦ παντοθενικοῦ ὀξέος, ἐπομένως καὶ τῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Pantène, στὸ τριχωτὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ μαλλιά. Ἡ ἀνακάλυψη τοῦ Pantyl ἀποτελεῖ σήμερα μιὰ νέα πρόοδο σ' αὐτὸ τὸν τομέα. Κατορθώνει νὰ διατηρῇ πραγματικὰ ἀποθέματα βιταμινῶν στὰ κύτταρα μὲ τὰ ὁποῖα πλουτίζει, ὡς τὸ βάθος, τὸ τρι-

χωτὸ τοῦ δέρματος καὶ τὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν.

Ἐξάλειψη τῆς πιτυρίδος. Μὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς πιτυρίδος παρατηρεῖται συνήθως ἐμφάνισις βακτηριδίων καὶ κόκκων ποὺ ἀναπτύσσονται στὸ τριχωτὸν τοῦ δέρματος. Τὸ Pantène περιέχει ἓνα πολὺ δραστικὸ στοιχεῖο κατὰ τῆς πιτυρίδος τὸ ὁποῖον ἐνούμενο μὲ τὰ βακτηρίδια, χάρις σὲ μιὰ ἐιδικὴ συγγένεια, ἀναχαιτίζει τὸν πολλαπλασιασμὸν τοὺς καὶ τὰ ἐξαλείφει.

Μαλλιά ὑγιή. Τὸ πρῶτ' ἀπὸ τὸ ξύπνημα, τὰ μαλλιά εἶναι ἀκατάστατα. Μόνον ἡ χτένα καὶ ἡ βούρτσα, συχνὰ δὲν μποροῦν νὰ τὰ στρώσουν.

Ἄλλοτε τὰ ἔβρεχαν μὲ σκέτο νερὸ ποὺ τὰ ἔκανε θαμπὰ καὶ εὐθραυστὰ μὲ κίνδυνον νὰ τὰ χάσουν.

Σήμερα ἓνα καθημερινὸ μασσάζ μὲ Pantène τρέφει τὰ μαλλιά ἀπὸ τὴν ρίζα

τοὺς καὶ τὰ βοηθεῖ στὴν ἀνάπτυξή τους.

Ἡ καθημερινὴ χρῆσις τοῦ Pantène, μὲ τὸ διακριτικὸν τοῦ ἄρωμα, κάνει τὰ μαλλιά ἀπαλά, λαμπερά καὶ εὐκολοχτένιστα.

Κάθε πρῶτ' Pantène. Ἡ ἡμέρα σας ἀρχίζει ὁμορφα.

Pantène γιὰ κάθε τύπο μαλλιῶν. Γιὰ μαλλιά ξηρὰ Pantène Gras (Λιπαρόν) Γιὰ μαλλιά λιπαρὰ Pantène non Gras (μὴ Λιπαρόν). Γιὰ μαλλιά λευκὰ ἢ γκρίζα (στὶς μορφές Gras καὶ non Gras) Pantène Bleu.

PANTÈNE

ἡ βιταμίνη τῶν μαλλιῶν

Κάθε πρῶτ' Pantène γιὰ μαλλιά ὑγιή καὶ περιποιημένα

Ἐδῶ
ἡ
Ἐμεί

Κύριε Ἐλέησον!

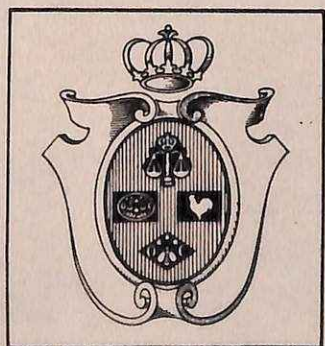
Κάτι τέτοιο δὲν εἶχε ξανακουσθῇ, τουλάχιστον στὴν Εὐρώπῃ — ὀρχήστρα «οὐέστερν» νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸ πατροπαράδοτο ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο στὴ λειτουργία. Ἐμελλε ὅμως νὰ συμβῇ καὶ αὐτό, στὸ Παρίσι. Δράστης ἓνας Ἀμερικανὸς ἱερεὺς, ὁ πατὴρ Οὐέσνερ, καὶ μιὰ ὁμάδα Ἀμερικανῶν φοιτητῶν, ἡ ὁποία εἰσήγαγε στὸν ἀμερικανικὸ ναὸ τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας τὰ «καινὰ δαιμόνια» — ἥτοι, κιθάρες, φλογέρες, μπάντζο καὶ «ντράμς». Τὸ ρεπερτόριό τους ἀποτελεῖται ἀπὸ λαϊκά τραγούδια, ποὺ τὰ ἔχει διασκεύαση ἓνας ἄλλος ἐπαναστάτης Ἀμερικανὸς ἱερεὺς, ὁ πατὴρ Μίτσελ. Τὸ στὺλ τῶν ἀμερικανικῶν «οὐέστερν» τηρεῖται πιστὰ καὶ δὲν εἶναι σπάνιο στὴν μέση τῆς λειτουργίας νὰ πετάγεται μιὰ λυσίκομος ἱέρεια, μὲ τὴν κιθάρα της, καὶ νὰ τραγουδᾷ λαϊκοὺς σκοποὺς. Ἐξωφρενικώτερο εἶναι, βέβαια, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ ἱερεὺς, «μεταρσιωμένος», ἀρπάξῃ μιὰν ἄλλην κιθάρα καὶ τὴν συνοδεύει...

ΕΘΝΙΑΙ ΣΤΝΑΡΟΜΑΙ	Καινόν Ταχυδρομείον	Λαοπορικόν Ταχυδρομείον
1 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΤ	Δραχμαί 280	Δραχμαί 300
2 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΤ	Δολλάρια 14	
Τουρκία - Γιουγκοσλαβία - Κίπρος.....	Δολλάρια 16	
Εθιοπίακαι χώραι - Αίγυπτος.....	» 28	
Βόρειος 'Αφρική.....	» 40	
Η.Π.Α. - Δυτική και Νότιος 'Αφρική.....	» 68	
Καναδάς - Λατινική 'Αμερική.....	» 84	
'Ιαπωνία.....	» 96	
Αυστραλία - Νέα Ζηλανδία.....	» 140	
Εμβάσματα: Περιοδικόν ΕΙΚΟΝΕΣ - Σακράτους 57 (101) - ΑΘΗΝΑΙ		

Εδω
αι'
Ευα

PAVILLON

Christofle

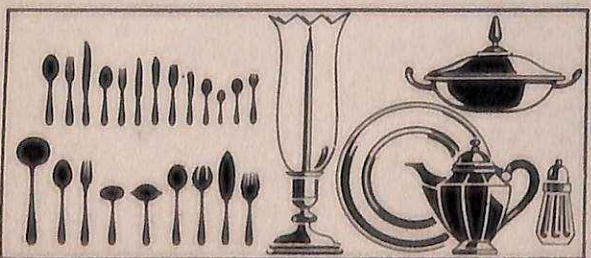
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΒΑΜΒΑ 8

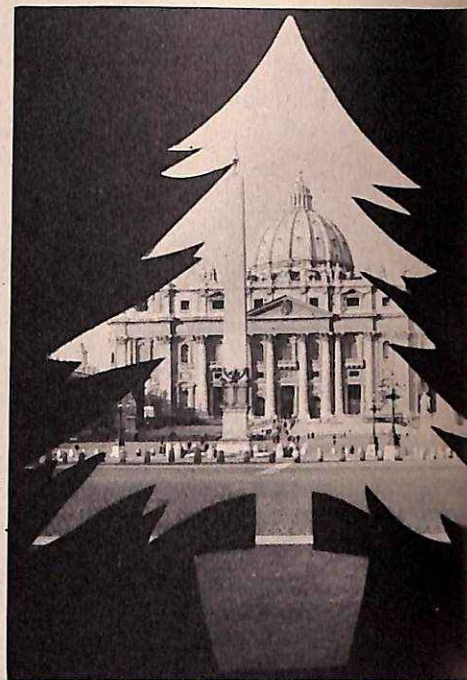
...τώρα μπορείτε ν' αποκτήσετε τα καλύτερα Μαχαιροπήρουνα και τα πιό όνομαστά 'Ασημικά του κόσμου, με τις ίδιες τιμές που πωλούνται στο Παρίσι.

...τώρα, μπορείτε να σχηματίσετε ένα πλήρες ensemble Christofle 116 τεμαχίων με τμηματικές, από καιρό σε καιρό αγορές, όπως στη Γαλλία.

ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

RA

ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ θα στέλνουν έφετος πρωτότυπες χριστουγεννιάτικες κάρτες, σε σχήμα έλατου, με την φωτογραφία της βασιλικής του 'Αγ. Πέτρου...

● ΕΝΑΣ μανιώδης συλλέκτης αυτογράφων γυρίζει σπίτι του καταχαρούμενος και λέει στην γυναίκα του:
—'Επ' τέλους, αγάπη μου, πήρα ένα γράμμα του Βικτωρος Ουγκώ!
—Μπρά! Και τί σου γράφει;

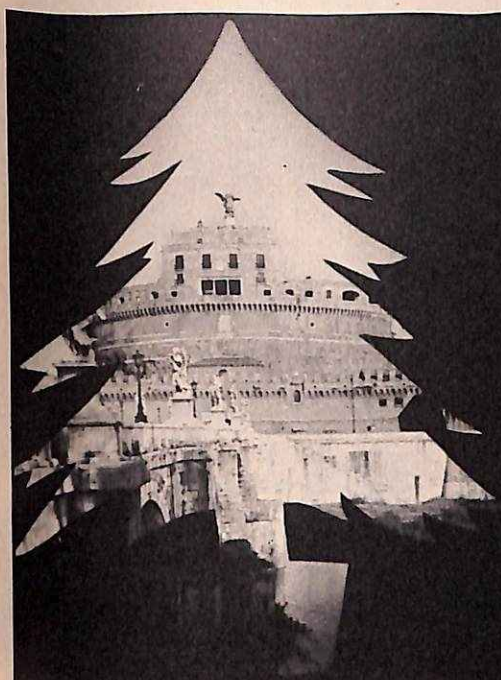
● Τσακωμένοι, έδω και δέκα μέρες, ο σύζυγος και η σύζυγος δεν μιλιούνται καθόλου, αλλά συνεννοούνται μόνον γραπτά. 'Εκείνος, επειδή κοιμάται βαριά, αφήνει ένα σημείωμα στο κοιμητήριο της γυναίκας του: «Μην ξεχάσεις, αχρείο τό πορτί να με ξυπνήσεις στις 7 ακριβώς».

Την άλλη μέρα ξυπνάει μόνος του στις δέκα έξι φρενών. 'Ετοιμάζεται

να τ'ά δώλη με την γυναίκα του, όταν βλέπει πάλι στην λάμπα που ένα σημείωμα. Τό παίρνει και διαβάζει:
«Σύντα, είναι έπτά ακριβώς».

● ΕΝΑΣ δημοσιογράφος παίρνει συνέντευξη από μια σάο, γνωστή για τις πολυφωθιμες ξρωτικές ιστορίες της.
—Ποιά είναι η γνώμη σας για τόν κεραυνόβόλο ξρωτά;
—'Ότι σέ κάνει να κερδίζεις πολύ χρόνο!

● ΔΤΟ ΦΙΑΞΕ συζητούν:
—Δέν σέ καταλαβαίνω, λέει η μιά. Παραπονιέσαι ότι είσαι απένταρη κι όμως αγοράζεις ένα καινούργιο έμάξι.

...ΤΟ ΚΑΣΤΕΛΟ Σάν 'Αντζελο και άλλων ιστορικών μνημείων της αιωνίας πόλεως, που εύφυης επιχειρηματίας έρριξε στην αγορά και θησαυρίζει...

Γιατί δέν πάς με τό λεωφορείο, όπως άλλος ο κόσμος;
—Μά γιατί, χωσή μου, τό λεωφορείο δέν κάνουν πίστωση!

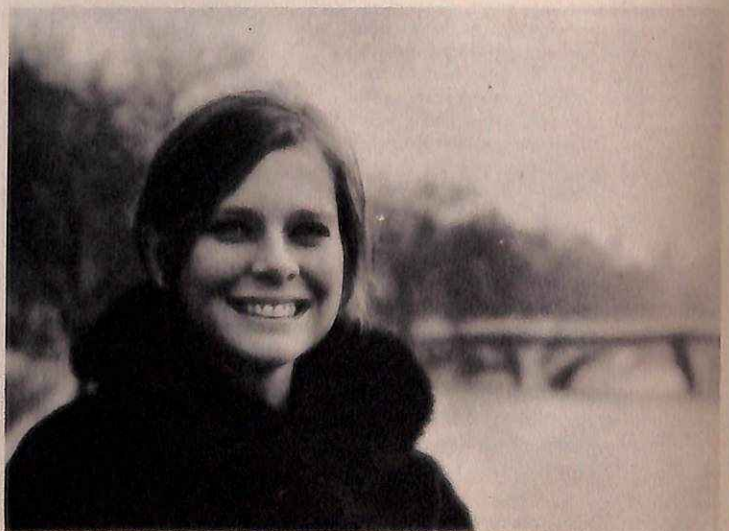
■ Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ του Μπαθ θέλει να τραβήξει τουρίστες στη θαμιάσια θιοκτησία του, στο Λόνγκλιντ ('Αγγλία) έκτάσεως 288 έκταρίων. Πληρώνοντας 100 δρχ. για είσοδο, οι επισκέπτες θα νομίζουν πως βρίσκονται στην καρδιά της 'Αφρικής. Προς τόν σκοπό αυτό, θα μεταφέρη 50 λεοντάκια που θ' αφήσει ελεύθερα σε μια περιοχή 88 έκταρίων, περιτριγυρισμένη μ' ένα οικολόγιο θύους 4 μέτρων. Οι άναμενόμενες εισπράξεις θα

του έπιτρέψουν να αντιμετώπιση τις απαιτήσεις της έφορας και να επισκευάση τόν πύργο του, που δέν έχει πιά τό μέσα να τόν συντηρήση.

■ Ο ΓΑΛΛΟΣ φοιτητής Σάν Λερούα έιχε ένα όνειρο: να επισκευθής τις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Τελικά τό πραγματοποιήσε και τις διέσχισε από βορρά μέχρι νότου και από ανατολάς προς δυσμάς, χωρίς μάλιστα να ξεδέψη μια δέκαρά. Πώς; Έιχε κρεμάσει από τόν λαιμό του μια επιγραφή που έλεγε:

«Είμαι Γάλλος φοιτητής, βοηθήστε με να γνωρίσω την 'Αμερική». Ούτε ο ίδιος δέν πίστευε πως τό σύστημά του θα ήταν τόσο αποτελεσματικό.

Με χονδρή γούνα και ζεστό καλπάκι αντιμετώπιζει η Μαρίνα Βλαντύ το βαρύ κρύο της ρουμανικής πρωτεύουσας. 'Η διάσημη «στάρ» έφθασε στο Βουκουρέστι για τό γύρισμα της ταινίας του 'Ανρύ Κολπύ «'Ενα αστέρι χωρίς όνομα». Γοητευμένη από τις καινούργιες εντυπώσεις του ταξιδιού της και από την γνωριμία με μια χώρα που δέν την ήξερε, η Μαρίνα αφιερώνει δσον ελεύθερο καιρό της έπιτρέπει ο σκηνοθέτης σε μεγάλους περιπάτους στα περίχωρα του Βουκουρεστίου, σε έκδρομες κλπ.

EIGHT HOUR CREAM
μια προστατευτική κρέμα για τό δυνατό κρύο του χειμώνα... όλες οι επιδερμίδες, ακόμη και οι πιο ευαίσθητες, θα νοιώσουν την εδεργετική της επίδραση...
EIGHT HOUR CREAM
δρεθισμοί, κοκκινίλες, σκασίματα στα χείλη, εξαφανίζονται κάτω από τις θαυματουργές απαλυντικές της ιδιότητες...

Elizabeth Arden

Έδω
υι'
Ευεί

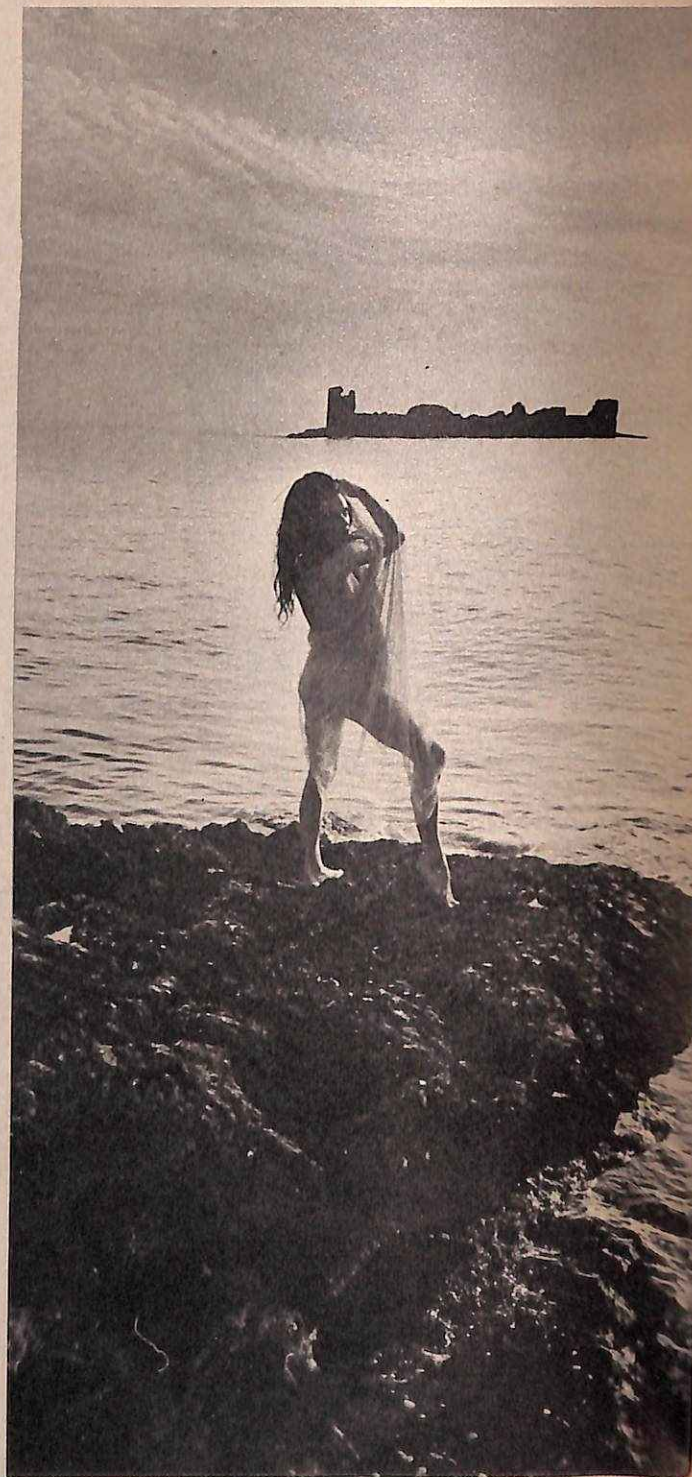
Τά ωραιότερα καί
πλέον έκλεκτά
Δώρα

της παγκοσμίου Αγοράς
διά κάθε περίπτωση

TZANNES

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΤΗΛ. 234-663

Το «σέξ» αμερικανικού τύπου δεν περνά στην Τουρκία. Αυτό τουλάχιστον απέδειξε το πάθημα ενός νεαρού φωτογράφου, του Μεμέτ, και της 25χρονης φίλης του Λεϊλά, που πέρασαν μερικές ώρες στην φυλακή, κατηγορούμενοι για προσβολή της δημοσίας αιδούς.

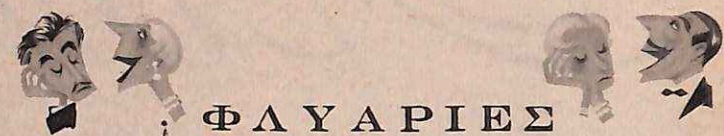
Αναζητώντας την επιτυχία και την διεθνή προβολή, ο Μεμέτ είχε την πρόθεση να τραβήξει μία σειρά καλλιτεχνικών, αλλά και τολμηρών φωτογραφιών της Λεϊλά, στο ειδυλλιακό πλαίσιο της τουρκικής Ριβιέρας, κοντά στην αρχαία πόλη του Κορίκου. Πολλοί θρύλοι συνδέονται με το περίφημο κάστρο της πόλεως, που κτίστηκε τον 4ο αιώνα π.Χ., από τον βασιλέα Κόρικο. Καταραμένο θεωρείτο το κάστρο αυτό, γιατί δεν μπόρεσε να προστατέψει την κόρη του βασιλιά από την κακή τύχη που είχαν προβλέψει οι χρησμοί. Και η βασιλοπούλα πέθανε, δαγκωμένη από φίδι που βρέθηκε μέσα σ' ένα πανέρι γεμάτο με σύκα.

Η Λεϊλά αναζητώντας την προβολή υαί την επιτυχία βρέθηκε στην φυλακή!

Ατυχία έφερε στους Τούρκους το κάστρο και κατά τους νεότερους χρόνους, αποτελώντας πολλές φορές το κίνητρο διαταραχών μετά των Κυπρίων, ως το 1448, όποτε προσηγήθη όριστικά στην Τουρκία. Σήμερα, από το κάστρο δεν απομένουν παρά ελάχιστα μόνον έρείπια, αρκετά, ώστόσο, να δημιουργήσουν κι αυτά φασαρίες σε όσους καταπιάνονται μαζί τους, όπως ο Μεμέτ και η Λεϊλά, που κατέληξαν στην φυλακή.

Μ' όλα ταύτα ο κόπος δεν πήγε χαμένος. Από τις ελάχιστες φωτογραφίες που διασώθηκαν και πέρασαν τα σύνορα της Τουρκίας, φωτογράφος και επίν - έπ» έγιναν, από την μία μέρα στην άλλη, περιζήτητοι. Μπορείτε να συνεχίσετε ανενόχλητος την δουλειά σας στην γαλλική Ριβιέρα, του είπαν οι Γάλλοι. «Και στην Ιταλική», συμπλήρωσαν οι Ιταλοί. Όσο για την Λεϊλά, δεν είναι άπιαστο να την δούμε σύντομα στην όθνη. Ηδη μελετά διάφορες προτάσεις

■ ■ Γούνινες επιγονατίδες! Η τελευταία μόδα στην αγγλική πρωτεύουσα δημιουργήμα μιας Καναδής μοντελίστ, για να προστατευούνται από το χειμωνιάτικο κρύο τα ευαίσθητα γυναικεία γόνατα, που με το κόντεμα της φούστας είναι τώρα έκτεθειμένα.

✓ Χιονισμένα... Χριστούγεννα, πράγμα σπάνιο για τις ελληνικές συνθήκες, έχουν έλπίσει όσοι ξεκίνησαν για την Βόρειο Ελλάδα. Η Καστοριά, η Φλώρινα, η Σιάτιστα, είναι επίκεντρα της φυσικής χειμωνιάτικης γραφικότητας και του εορταστικού τουρισμού. Κρίμα που μένουν ένεκετάλλευτες οι Πρέσπες, το μικρό νησάκι τους, με τις δυζαντινές εκκλησίες και το καλό χειμωνιάτικο κυνήγι της περιοχής.

✓ Πρωτοχρονιά... με φαντασμαγορικό πλαίσιο, καμωμένο από τον σκηνογράφο Κ. Κλώνη, με αθηναϊκή ατμόσφαιρα και πολλές εκπλήξεις, ετοιμάζεται στο ξενοδοχείο της «Μεγάλης Βρετανίας».

✓ Κουρείο... ατμόλουτρα «σάουνα», σνάκ - μπάρ και μίνι γκολφ διαθέτουν τα μεγάλα γκαράζ του Όχαιο. Όλα για να διασκεδάσουν ή να χρησιμοποιούν πρακτικά τον χρόνο τους οι όδηγοι των αυτοκινήτων, που πηγαίνουν για αλλαγή των λαδιών και διάφορες άλλες πολυώρες εξυπηρετήσεις.

✓ Πρωτοτυπία... Η σύζυγος του νέου πρεσβευτού της Γαλλίας στην Ουάσιγκτον, Κα Λουσσέ, διαδέχεται την Κα Άλφαν, η όποια για πολλά χρόνια έθεωρείτο η πιό κομψή γυναικά στην πρωτεύουσα των ΗΠΑ. «Σκέπτομαι -έξωμολογήθηκε- να έντυπωσιάσω με αποτελεσματικό τρόπο τις Αμερικανίδες. Θα κρύψω τα γόνατά μου!...».

✓ Η μητέρα... θγαίνει για μιὰ δουλειά και αφήνει τα παιδιά να πλύνουν τα πιάτα. Όταν γυρίσει, ο Γιαννάκης της λέει περήφανος: «Τα έπλυνα δα!». «Έγώ τα σκούπισα δα», λέει ο Πέτρος. «Κ' έγώ, λέει η Μαρία, μάζεψα τα σπασμένα».

✓ Τύχη δουνό... Μιά φοιτήτρια δεκαεπτά ετών από την Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ, αποφάσισε να μην ξαναγοράσει λαχείο. Έχει κερδίσει μέχρι της στιγμής τρία αυτοκίνητα, συνολικής αξίας 20.000 δολαρίων.

✓ Πάνω σ' ένα «μπατώ μούζ»,... Ένα από εκείνα τα πλοία-«μυίγες» που ανεβοκατεβαίνουν τον Σηκουάνα, δέχθηκε ο δημιουργός του «Τρελλού κόσμου» Στάνλεϋ Κράμερ τους Παριζιάνους δημοσιογράφους. Αιτία: Η πρεμιέρα του καινούργιου μεγάλου του φίλμ, του «Πλοίου των τρελών», που βασίζεται στο γνωστότατο δμώνυμο μυθιστόρημα της Κάθριν Άνν Πόρτερ. Το «Πλοίο», που φιλοξενεί αστέρες πρώτου μεγέθους, όπως η Σιμόν Σινιορέ, ο Όσκαρ Βέρνερ, η Βίβιαν Λή, προβάλλεται στις αθηναϊκές αίθουσες...

✓ Ο κυβερνήτης... της Νεβάδας έλαβε, ως δώρο για τα γενέθλιά του, μιὰ δωδεκάδα μπάλλες του γκολφ. Κάθε μπάλα είχε επάνω το πορτραίτο του πολιτικού του αντιπάλου...

✓ Νεαρή... δακτυλογράφος εξωμολογείται σε μιὰ φίλη της: «Ο προϊστάμενός μου είναι τρομερά άφορημένος. Προχθές πήρε την γραφομηχανή μου στα γόνατά του και άρχισε να λύνη την κορδέλλα...».

ΦΡΕΝΤ ΜΠΑΣΣΕΤ

ΔΕΝ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΠΟΣ ΕΠΙΣΕ Τ' ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΑΓΡΑΦΑ ΜΑΚΤΡΟ-ΣΚΥΛΑ...

ΠΟΥ ΝΑ ΤΟ ΦΑΝΤΑΖΙΤΟ ΠΟΣ ΕΙΝΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΤΟ ΚΑΙΝΑΡΙ ΤΟΥ!

Αθηναίοι και Αθηναίες

Ποῦ θὰ περάσουν τίς διακοπές τῶν ἐορτῶν

Γιορτές, εὐκαιρία γιὰ ταξίδια, ἐκδρομές, ἀλλὰ καὶ γιὰ εὐχάριστες οἰκογενειακές ὥρες στὴν θαλπωρὴ τοῦ σπιτιοῦ.

● **«ΕΠΙΤΙΚΑ»** θὰ περάσῃ τίς γιορτές ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια στὰ ἀνακαινισθέντα ἀνάκτορα τοῦ Τατοῦ, γύρω ἀπὸ τὸ χριστουγεννιάτικο δέντρο, ποῦ θὰ στολίσῃ ἡ Βασίλισσα Ἀννα - Μαρία. Τὴν παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς ἡ Βασίλισσα θὰ μοιράσῃ τὰ δῶρα ποῦ διέλεξε μόνη τῆς στὰ ἀθηναϊκά καταστήματα γιὰ τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους καὶ τὸ προσωπικὸ τῶν Ἀνακτόρων.

● **ΣΤΗΝ ΕΠΑΥΛΗ ΤΟΥΣ**, στὴν ὁδὸ Ρόδων 72, στὴν Ἑκάλη, θὰ περάσουν τίς γιορτές ὁ πρίγκιψ Μιχαὴλ καὶ ἡ σύζυγός του Μαρίνα, ἡ ὁποία σὺν σκηνογράφου καὶ ἐνδυματολόγου θὰ (ντυσθῇ) χορεύοντα ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ τῆς

ἐπαύλεως, μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ φιλότεχνου πρίγκιπος.

● **ΕΚΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ** ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σ. Στεφανόπουλος. Στὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τὸν Πύργο, στὸ παλιὸ του ἀρχοντικὸ, θὰ τὸν συναντήσουν οἱ ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς. Ὅπως καὶ κάθε χρόνο, ἐκεῖ καὶ φέτος. Μαζί μετὰ τὴν μητέρα του Κ. Θανή, τὸν ἀδελφὸ του Γεώργιο καὶ τὴν νύφη του Ἀννα. Καὶ κοντὰ στοὺς ἐκλογεῖς του.

● **ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΟΣ** ὁ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν ἀποκαλύπτει... ἴσως καὶ νὰ μὴν ἐκπ. ἀποφασίσῃ— ἐὰν θὰ παραμείνῃ στὸ Καστρί, στὸ Λαγονήσι ἢ στὸ Ψυδικό, στὴ θύλα τοῦ υἱοῦ του Ἀντρέα, μαζί μετὰ τὴν ἑγγονόκια του.

● **ΑΝΤΙΘΕΤΑ** ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος ἔχει ἀποφασίσῃ νὰ πε-

ράσῃ τίς διακοπές του στὴν Κηφισιά, στὴν παλιὰ θύλα —ἐπιμητήριο μετὰ τὰ πανύψηλα πεύκα— ποῦ πάντα χρησιμοποιοῦσε ὅταν θέλῃ νὰ ξεκουρασθῇ ἢ νὰ γράφῃ. Συντροφιά του; Ἡ σύζυγός του Κ. Νίτσα Κανελλόπουλου καὶ ἱσως μερικοὶ στενοὶ φίλοι.

● **ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ** στὸ διαμέρισμά του, στὴν ὁδὸ Λυκαβηττοῦ, θὰ περάσῃ τίς γιορτές ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης.

● **Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ** Ἀθηναίων κ. Γ. Παυτᾶς θὰ κἀμ. διακοπές... μετὰ τὴν πρωτοχρονιά. θὰ ἀναχωρήσῃ στὴς 2 Ἰανουαρίου γιὰ τὴν Ἑλβετία καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μεταβῇ στὴν Ἀγγλία.

● **ΤΗΝ ΡΟΔΟ** —ποῦ διαθέτει καὶ καζίνο— διέλεξε γιὰ τίς διακοπές τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς ὁ πρῶν ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Π. Γαρουφαλιάς.

● **Ο ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ** τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ στὸν ὑπουργὸ Παιδείας κ. Ἀλλαμάνη ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. θὰ παραμείνῃ ἐδῶ μετὰ συντροφιά τοὺς Ἀγίους... ἀντάρτες, ἐνὸς τοῦ Παρισι, ὅπου πηγαίνει κάθε Χριστούγεννα καὶ Πρωτοχρονιά, θὰ μεταβῇ φέτος ὁ καπετάνιος ὁ δελφὸς του Γεώργιος.

● **ΟΛΟΚΛΗΡΗ** ἡ οἰκογένεια Κατομάτα θὰ συγκεντρωθῇ στὸ κτήμα τῆς, στὴν Βαρυμπόνη, γιὰ νὰ περάσῃ τίς γιορτές στὴν ἐκεῖ ἀγροτικὴ ἐπαυλὴ, τὴν ὁποία ἐδῶ καὶ ἡμέρες ἡ Κ. Χ. Κατσαμπά... ντύνῃ, στολίζει καὶ νοικοκυρεῖ ἐορταστικά.

● **Ο ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ** κ. Μνηδὸς Μνησιδᾶς θὰ «πεταχθῇ» στὴν Βρυττὴ γιὰ ρεβεγιὼν Χριστουγέννων καὶ Πρωτοχρονιάς.

Π. ΑΛΕΣ.

Ἡ Ἀθήνα θὰ γιορτάσῃ καὶ πάλι. Κοντὰ δὲς χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τὴν νύχτα ποῦ ὁ μῦθος τῶν ἐλπίδων γεννήθηκε στὴν φάνη τῆς Βηθλεέμ, εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ πιστέψουμε καὶ πάλι στὸ θαῦμα, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐτοιμοὶ νὰ προδώσουμε τὸν σκοπὸ του, ν' ἀγνοήσουμε τὸν μύθο στὸχο του. Ὁ καθένας μετὰ τὸν τρόπο του.

Σὲ λίγες ὥρες, τοῦτο τὸ βράδυ τῆς μεγάλης παραμονῆς, οἱ ναοὶ θ' ἀνοίξουν τίς πύλες τους, γιὰ ν' ἀκουσθῇ καὶ πάλι τὸ τρυφερὸ ἄγγελμα, τὸ πῦρ ἀγαπημένο στοὺς πολλοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τὸ πῦρ περιφρονημένο. «Καὶ ἐπὶ γῆς, εἰρήνη. Ἐν ἀνθρώποις, εὐδοκία»...

Διαφορετικὰ τὴν ἀντιλαμβάνεται ὁ καθένας αὐτὴ τὴν εἰρήνη καὶ, ὅπως ὅποτε, κανεὶς δὲν φαίνεται νὰ νοιώθῃ τὴν πραγματικὴ, ἀκέραια σημασία τῆς. Οἱ πολέμαρχοι θὰ πρέπει νὰ τὴν πιστεύουν σὺν περίοδῳ ἀνενόχλητης πολεμικῆς προεπασκευῆς καὶ οἱ πολιτικοὶ φαίνεται νὰ τὴν διαπραγματεύονται ἀνάλογα μετὰ τὰ πολιτικὰ συμφέροντα...

Κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν τὴν ἔδεσε μετὰ τὸ χαμόγελο τῶν ἀνέμελων παιδιῶν μας, κανεὶς δὲν τὴν σκέφθηκε φροντὸς τῆς ἡσυχίας ἐρωτικῆς νύχτας, φύλακα τοῦ γαλήνιου προσώπου μίας ἀγαπημένης, τὴν βαθεῖα ὥρα τοῦ ὕπνου. Φορτωμένοι φροντίδες καὶ δεισιδαιμονία —γι' αὐτὸ χωρὶς καθημερινὴ φαντασία—, δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ τὴν δοῦν μέσα οἱς φωτισμένες χριστουγεννιάτικες διηγήσεις, στὰ μάτια ποῦ ἀντιφέγγουν τὸ φῶς τους, οἱς ζουληγμένες πάνω στὰ κρύσταλλα μύτες τῶν παιδιῶν. Δὲν μποροῦν νὰ τὴν ἀποσπάσουν ἀπὸ τὰ χρώματα καὶ τὰ λόγια μίας εὐχῆς, τῆς ἀσέβειας, ποῦ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ μᾶς ἔλθῃ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, δὲν μποροῦν νὰ τὴν κερδίσουν σὺν χαρᾷ ἐνὸς δώρου, ποῦ τοῦ δίνει φτερὰ ἢ εἰρήνη νὰ ταξιδεύῃ ὅπου γῆς. Νὰ βρῇ φίλους, ποῦ μποροῦν νὰ μείνουν πάντα φίλοι...

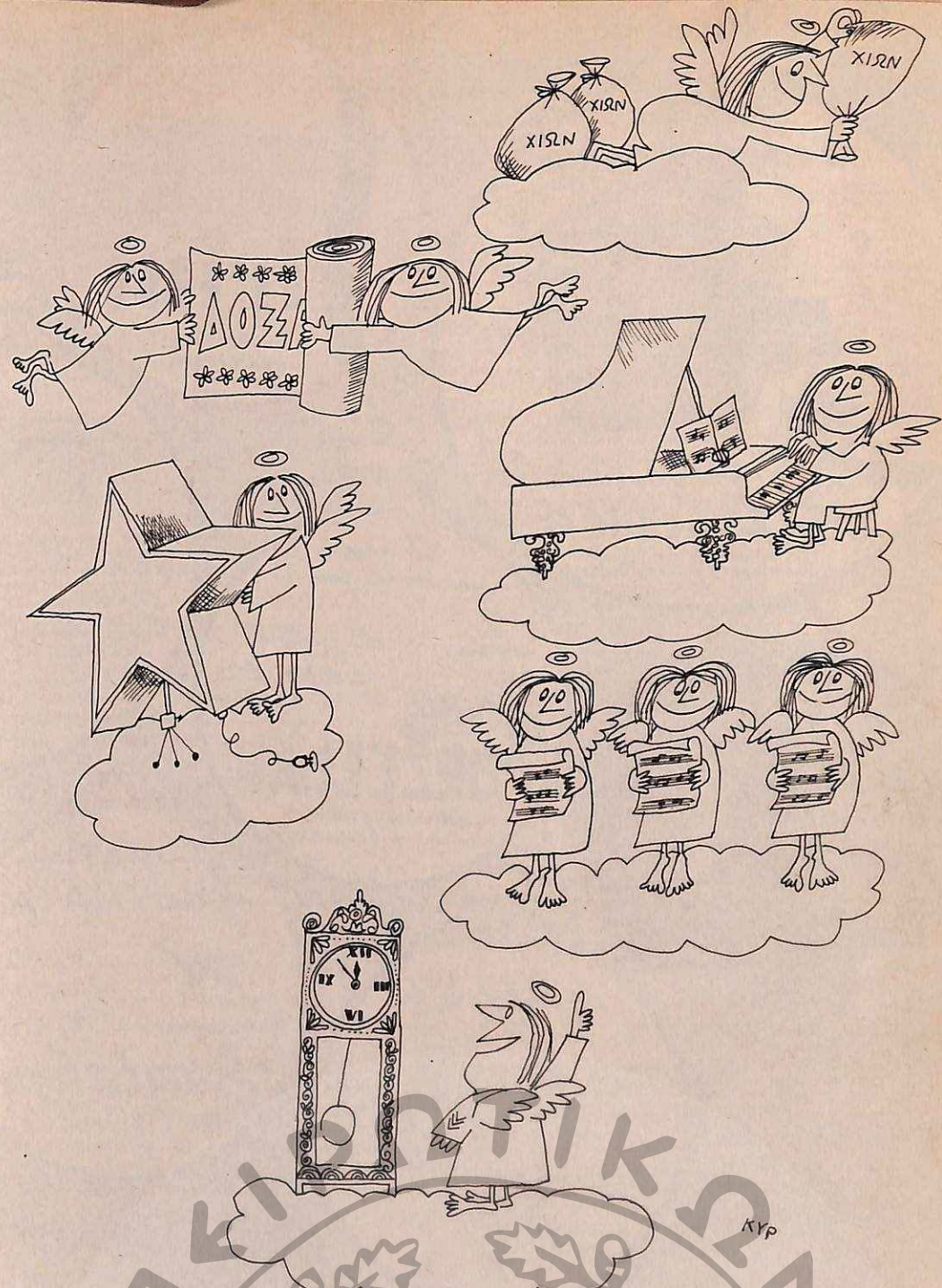
Κ' εἶτοι μένουμε ἐμεῖς, οἱ καθημερινοί, οἱ ἀνώνυμοι, γιὰ νὰ ντυθῶμε τὸν μεγάλο φόβο τῆς ἀπωλείας τῆς καὶ νὰ νοιώσουμε τὴν μεγάλη εὐχὴ καὶ τὴν προαιώνια λαχτάρα αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἐνὸς κόσμου μετὰ τὴν παραμυθὴ τῆς Γεννήσεως μετὰ τὴν πῦρ μὲ γάλη καὶ ἀσέβεια ἐλπίδα, τὴν πῦρ μεγάλη εὐχὴ καὶ ἐπαγγελία. Ὑπόσχεση ἀνθρώπου γιὰ τὸν ἄνθρωπο: «Καὶ ἐπὶ γῆς, εἰρήνη. Ἐν ἀνθρώποις, εὐδοκία».

Ἡ Ἀθήνα, εἰρηκτικὴ καὶ χαρούμενη ἀπὸψε, θὰ ξεχάσῃ τὸ ὄνειρο τοῦ παγκόσμιου φόβου, ποῦ φτεροκοπάει —ἀτέλειωτα χρόνια τώρα— σὺν σιγῇ τῆς οἰκουμένης. Οἱ δρόμοι γιορτάζουν καὶ τὰ δημόσια λαμπύρια καί τινάζουν οἱς ἀψίδες τους τὴν ἀνθρωπίνην παραμονή. Οἱ διηγήσεις εἶναι φωτισμένες καὶ στὰ χρώματα τῶν παιδιῶν καθρεφτίζονται τὰ ὄνειρα τῶν παιδιῶν μας.

Νύχτα πιά, διὰν κοπάσῃ τὸ ἐμπορικὸ παγηγόν, σὺν Ἁγίῳ Διονυσίῳ τὸν Καθολικὸ —ἐκεῖ σὺν Πανεπιστημίου—, ἕνα θαυμάσιο ἀρμόνιο θὰ τραγουδήσῃ πῶς ἰ' ἀσιέμολοπο στάθηκε καὶ σημάδεψε τὴν φάνη τῆς Βηθλεέμ, καὶ θὰ δοξολογήσῃ —λατινικὰ— ἢ χορωδία...

Ἀργά, κοντὰ στὸ ξημέρωμα, ἡ παγωμένη νύχτα τοῦ Δεκεμβρίου θὰ γεμίσῃ φευγαλέες φιοῦρες πιστῶν. Οἱ πύλες τῶν ναῶν θ' ἀνοίξουν καὶ τὸ χροῖο φῶς τῶν κεριῶν θ' ἀνοίξῃ νὰ φανῇ οἱς μισοσκότεινους θόλους τὰ προλεγόμενα τοῦ μεγάλου μύθου. Στὴν Ὁραία Πύλιν θὰ φανῇ κάποιος χρυσοστόλιος γέρον καὶ ὁ δὲς ἀντιπρὸς τοῦ ὁδοῦ τοῦ γέννησιν τῆς μεγάλης ὑποσχέσεως. «Καὶ ἐπὶ γῆς, εἰρήνη. Ἐν ἀνθρώποις, εὐδοκία».

Θ. Δασκ.

Δώδεκα ὥρᾳ σὲντε... ὥρᾳ ἑσπέρα... ὥρᾳ ὥρᾳ...

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ κόσμος καὶ ὁ κόσμος τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Τέχνης τῆς τελευταίας 25ετίας παρελάνει ὁλόκληρος σχεδὸν ἀπὸ τίς 325 σελίδες τοῦ καινούριου βιβλίου τοῦ κ. Στάθη Σπηλιωτόπουλου. Ὁ Θεάτρο ὅπως τὸ ἔζησε (βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἑστίας, Ἀθήναι 1965), εἶναι ἔτσι ἐνὰ εὐχάριστο ἀνάγνωσμα, ὅπου συγγραφεῖς, ἡθοῖοι, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, ἔργα, καλλιτεχνικὲς καὶ πνευματικὲς ἐκδηλώ-

σεις, ἐμπλέκονται μέσα στὴν ἐξιστόρηση τῶν προσωπικῶν ἀναμνήσεων ποῦ ἀπὸ τὸ θέατρο, καὶ δημιουργοῦν μίαν ὁλοζώντανη ἀτμόσφαιρα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ἀθηναϊκῆς θεατρικῆς ζωῆς, ὁ συγγραφέας ἔχει διηγηθῇ καὶ ἕνα πλῆθος ἐπεισόδια ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκη, τὸ Λονδίνο καὶ τὸ Παρίσι, ὅπου ἐμφανίστηκαν ἐλληνικοὶ θεῖοι. Ἀρκετὲς φωτογραφίες ἀπὸ παραστάσεις συμπληρώνουν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ κείμενο.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ τοῦ 1940 - 1941 ἐνέπνευσε τὸ τελευταῖο βιβλίο τοῦ στῆν γνωστὸ πεζογράφου κ. Γ. Μανιατάκου. Τὸ εἰραμμένο στὸ χιόνι (βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἑστίας, Ἀθήναι 1965, σελ. 207) εἶναι μίαν συλλογὴ ἀπὸ δεκαεπτα πολέμικα διηγήματα ποῦ ἀντιμετωπίζουν τὴν διαδοχὴ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Ἐστὶν τὸ βιβλίο ὁλόκληρο ἀποτελεῖ μίαν συνθετικὴ ἐνότητα γιὰ τὴν πῦρ βαρεῖα ἀλλὰ καὶ τὴν πῦρ φωτεινὴ νεότερη δοκι-

μασία τοῦ ἔθνους. Σημειώσθων δτι καὶ τὸ βιβλίο αὐτοῦ τοῦ Γ. Μανιατάκου θὰ ἐκδοθῇ στὰ γερμανικά ἀπὸ τὸν οἶκο «Μπλάνδατ» τῆς Αὐτρικῆς Γερμανίας, ποῦ ἔχει παρουσιάσει ἐπίσης τρία μυθιστορήματα τοῦ ἴδιου συγγραφέα.

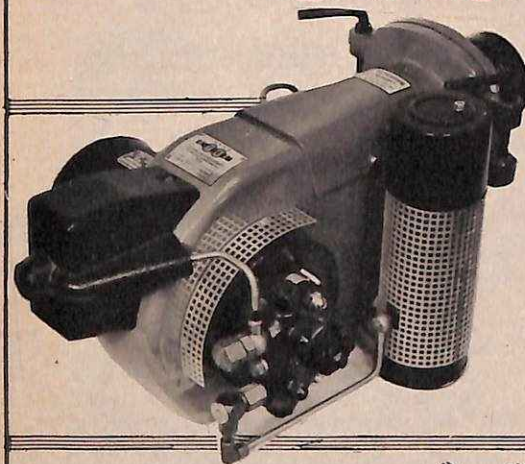
ΣΑΝ συγγραφέας ταξιδιωτικῶν ἐντυπώσεων ἔχει παρουσιάσῃ μέχρι σήμερον ὁ κ. Πάνος Πολυχρονόπουλος. Τώρα δοκιμάζει τίς δυνατότητες τοῦ καὶ στὸ θέατρο, μετὰ ἐπὶ θεατρικὰ μονόπρακτα, ποῦ ἔχουν συγκεντρωθῇ σ' ἕνα τόμο μετὰ τὸν τίτλο «Ἐνὰ χελιδόνι... δύο χελιδόνια... τρία χελιδόνια» (Ἑκδόσεις Πλειάδος, Ἀθήναι 1966, σελ. 101). Φιλοδοξία τοῦ εἶναι νὰ δημιουργήσῃ μετὰ τὴν πρωτοποριακὴ μορφή τους τὸ «Ἀντιθέατρο», κατὰ τὸ ἀντιμυθιστορήματα, ἐνὸς μετὰ περιεχόμενός τους θέλει νὰ προβάλῃ ἀνάγνωστα τὰ προβλήματα τῆς μεταπολεμικῆς γενιάς.

ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ ΜΑΖΟΥΤ UNIMAT

ΤΕΛΕΙΩΣ
ΑΘΟΥΒΟΙ

UNITHERM

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ & ΑΥΣΤΡΙΑΣ

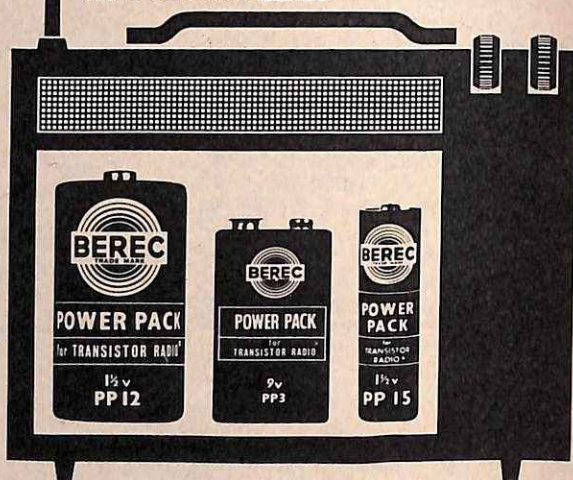
Μ. Γ. ΚΟΥΜΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ: Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 24 ΤΗΛ. 525.025
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ 57 ΤΗΛ. 74.997

ΑΠΟΔΟΣΙΣ - ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΜΕ ΓΝΗΣΙΕΣ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΜΠΑΤΑΡΙΕΣ ΜΠΕΡΕΚ

ΔΙΑΡΚΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΦΡΕ-
ΣΚΕΣ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΛΙΤΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ
BEREC ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΥΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΚΑΤΑΛ-
ΛΗΛΗ ΜΠΑΤΑΡΙΑ BEREC

Άγαπάτε τις σοκολάτες;
Δοκιμάστε την παγκοσμίου φήμης
Ελβετική Σοκολάτα

ΜΕΓΑΛΗ
ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Χονδρική πώλησις:
Τηλ. 538.535 537.076

Η καλύτερη στον κόσμο
Ζητήστε την σε όλα τα κεντρικά Ζαχαροπλα-
στεία και καταστήματα τροφίμων.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ *Adonvalon*

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΘΑΝΑΤΗ ΠΟ- ΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» («Όρεβο»)	Δράμα	Έρωτες, αγώνες, συγκρούσεις γύ- ρω από την γιγαντιαία μορφή του Λουδοβίκου Μπετόβεν.	Β. Διαμαντόπουλος Άννα Βενέτη Μαρία Άλκαλου	Θεατρική διασκευή, λίγο μακρόσυρτη, που ερμηνεύεται με ιδιαίτερη δύναμη από τον Β. Διαμαντόπουλο. Ένδιαφέρουσα η έρ- γασία της ένδυματολόγου Άννης Βρυχέα.	★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Άκροπόλ»)	Αθηναϊκή μουσική έπιθεώρηση	Φαντασμαγορία, έπικαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και έπικαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς, του εί- δους, ή πιο εύχρηστη της σαιζόν.	
«ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ» (Δημοτικών Πειραιώς)	Δράμα	Διασκευή εύφους και μοντέρνα του κλασικού ρωσικού μυθιστορήματος.	Άλ. Άλεξανδράκης Άλ. Γεωργούλη	Άξιοσημείωτη σκηνοθετική εργασία του Γ. Σεβαστίκογλου, και ολοκληρωτικά μελετη- μένη παράσταση.	
«Η ΜΠΟΡΑ» («Βασιλικό»)	Δράμα	Μιά γυναίκα παλεύει ανάμεσα στο συζυγικό χρέος και στην αγάπη. Ά- γωνίζεται, απελπίζεται, πεθαίνει.	Β. Μανωλίδου Χρ. Καλογερίκου Θ. Κωτσόπουλος	Παράσταση που ικανοποιεί το καλλιεργη- μένο και το μεγάλο κοινό.	
«ΕΥΠΝΑ, ΒΑΣΙΛΗ» («Γκλόρια»)	Έλληνική κωμωδία	Βάση: η ιδεολογική μεταστροφή των δυο ήρώων. Του ενός χάρις στην διαφώτιση και του άλλου χάρις στο χρήμα.	Ντ. Ήλιόπουλος Γ. Τσατσόπουλος Β. Τσιούνη	Έργο διασκεδαστικό και πονηρό, που ικα- νοποιεί λίγο ή πολύ τους θεατές όλων των παρατάξεων.	☆
«ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Αμερικανική κωμωδία	Ένας χωρισμένος και ακατάστατος δημοσιογράφος φιλοξενεί ένα φίλο του, που λατρεύει την τάξη. Η σύγ- κρουση αναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταύρος Ξενίδης	Έξυπνο έργο, με άστείες καταστάσεις, εύ- χάριστη παράσταση, όπου, εκτός από τον Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ο Σταύρος Ξενίδης στον ρόλο του Φέλιξ.	★
«ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΓΟΥΛΦ»; («Θέατρο Τέχνης»)	Ψυχολογικό δράμα	Δραματική αφήγηση της ζωής και των ψευδαισθήσεων ενός τραγικού ζεύγους, μπροστά σε δυο καλεσμέ- νους φίλους τους.	Γ. Λαζάνης Ν. Άγγελίδου Ε. Σώκου Μ. Κουγιουμτζής	Έξαιρετικά επιτυχημένη έρμηνεία των τεσ- σάρων ρόλων του έργου και μια άριστα ώργανωμένη παράσταση.	★
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Αθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυ- νισμός σκεπάζεται με πολλήν αδρό- τητα και εύφτια...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	Η λαμπρή έρμηνεία του εξαιρετικού ζευ- γαριού κ' η φροντίδα του ανέδασματος υ- περνεκούν την σχετική μονοτονία του έργου	★★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Γαλλική σάτιρα	Κλέφτης στην αρχή του έργου, δο- λοφόνος στο τέλος, πάντα ατιμώ- ρητος... Ένσαρκώνει ο ήρωας το πνεύ- μα του κυνισμού της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Εκπληκτική, σπινθηροβόλος έρμηνεία του Τάκη Χόρν. Ένας ο καλύτερος του ρόλος. Έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΧΩΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογική κομεντί	Στο γκριζό πλαίσιο μιάς αγγλικής πανσιόν, δυο ζευγάρια βασανισμέ- να από την μοναξιά αναζητούν την εύτυχία.	Έλσα Βεργή Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Επιμελημένη παράσταση και έξαιρετικά καλή έρμηνεία δίνουν ιδιαίτερη ζωή στο εύφρεστο αυτό ψυχολογικό παιχνίδι.	★

● ΕΠΙΣΗΣ... Συνεχίζονται οι επιτυχίες: «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», στο θέατρο «Αμράλ», «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», στο θέατρο «Αλφα»
«Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΣΤΑΤΕΡΛΥ», στο θέατρο «Πορεία».

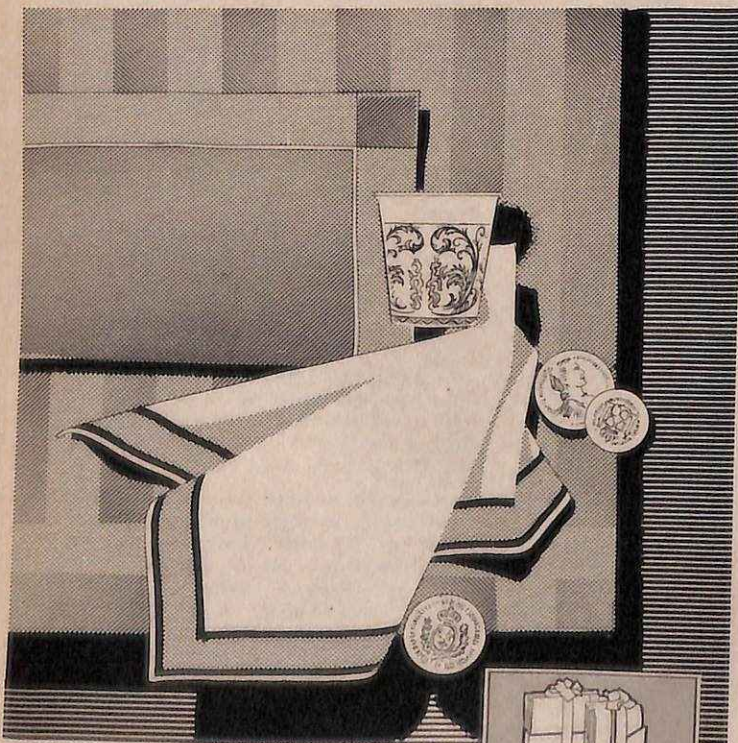
● Σ' αυτή την σελίδα οι αναγνώστες μας θα
βρίσκουν μια διαλογή από τα θεάματα που προσ-
φέρει η πρωτεύουσα. Όχι όλα... Τα κυριότερα,
τα πιο ενδιαφέροντα, τα ήδη σφραγισμένα από
την εκτίμηση της κριτικής και την αγάπη του
κοινού.

● Σκοπός του «Οδηγού» είναι να βοηθήσει τους
μη φανατικούς θεατρόφιλους, που δεν παρακολου-
θούν την θεατρική... φιλολογία που δημοσιεύε-
ται κάθε ημέρα στις αθηναϊκές εφημερίδες και
που θέλουν ένα βράδυ να δουν θέατρο... Πού θα
πάνε...

● Επίσης απευθύνεται στον Έλληνα επισκέ-
πτη, που έρχεται από άλλη πόλη ή το εξωτερικό.
Χωρίς να είναι δυνατή η απόλυτως δικαία ταξι-
νόμηση, πάντως η απάντηση στο «ποιά είναι τα
καλύτερα» δίδεται θετικά, με την... παρασημο-
φορία των αστερίσκων.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ». Τζαίμς Μπόντ.
- «ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ». Ρεαλιστικό. Βίβιαν Λή, Σίμν Σινιόρε.
- «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΚΑΙ ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ... ΣΑΚΑΡΑΚΕΣ». Θεα-
ματικό.
- «ΜΑΡΙ ΣΑΝΤΑΛ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΚΑ». Ήμισυμποντική, ήμι-
τζαιμσποντική σάτιρα, του Σαμπρόλ.
- «ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΧΤΥΠΑ Η ΚΑΜΠΑΝΑ», του Χεμινγκγουάι. Ίνγκριντ Μπέρ-
γκμαν.
- «ΛΗΣΤΑΡΧΙΝΑ». Παρωδία ούσερν. Τζέην Φόντα.
- «ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ». Προϊστορία του ελληνικού κινη-
ματογράφου.
- «ΞΑΦΝΙΚΑ ΠΕΡΥΣΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ», του Τέννις Ούλλιαμς. Λίζ
Ταίλσορ.
- «ΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ». Κλασσντία Καρτινάλε. Ψυχολογικό δράμα.
- «ΚΑΖΑΝΟΒΑΙ 70». Μαρτσέλλο Μαστρογιάνι, Βίρνα Λίζι, Μισέλ Μερσιέ.
- «ΑΓΡΙΕΣ ΦΡΑΥΛΕΣ», του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν. Ίνγκριντ Τουλίν.

Άξιζει σε' άπόδειξη....
...Ένα μαντήλι STOFFELS στην εμφάνισή σας.
Ανάλαφο χαριτωμένο, μεγάλης άντοχής, όμορφαίνει το χέρι σας,
όμορφαίνει την εμφάνισή σας. Το βρίσκετε παντού. Πλουσιωτάτη συλ-
λογή από τα πιο όμορφα και πιο πρωτότυπα σχέδια. Για μια τέλεια
εμφάνιση, είναι απαραίτητο ένα μαντήλι STOFFELS ΕΛΒΕΤΙΑΣ.

SFETSOΣ

Ερμού 47Α τηλ. 229195

- * Δερμάτινα είδη
- Διαλέξαμε για τα δώρα σας
- * τσάντες
- * ζώνες
- * πορτοφόλια
- * γχομπλέν

Γιά ένα εκλεκτό δώρο

- * Φορέματα
- * Μπλουζες
- * Ταγιέρ
- * Παλτά

Roma
Σταδίου 57

Marini

The **BEST - FORM**
ΑΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΥ Ο.Ε.

- * Σουτιέν
- * Κορσέδες
- * Στρώπλες

Πώλησις Χονδρική
Λιανική
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 17
ΤΗΛ. 237.082

"GRACE,"
(Mc CALL'S)

Ερμού 6
Εντός στοάς
τηλ. 225395

- ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΣΑΣ
- * ΜΠΙΖΟΥ
- * ΠΑΤΡΟΝ
- ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

- * Παλτά
- * Μαντώ
- * Φορέματα

- * Πλεκτά
- * Φούστες
- * Ταγιέρ

Γιά ένα εκλεκτό ΔΩΡΟ
A. Maniatis & Lia
Φωκίωνος 2 & Πετράκη
Τηλ. 232252

βιοκαλλυντικά
persona grata

- μέ βασι τό λάδι βιζόν
- για την
- αφυδάτωση
- χαλάρωση
- ρυτίδες

ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

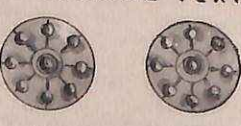
Πασούμια
Παντούφλες
Πολυτελείας

N. Πάππος

Μητροπόλεως 32
τηλ 225-831
ΑΘΗΝΑΙ

ΜΠΙΖΟΥ ΜΙΝΤΖΑ

ΕΙΔΗ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ)
- ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 626.281

Le rouge baiser

κολώνια

SNOB

άνδρική

κολώνια

SNOBISSIMO

γυναίκεϊα

Linea

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3
(Στρά Χατζηχρήστου)

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

★ **ΝΙΚΗ!**... Ο πόλεμος των γυαλιών τελείωσε. Τα φορούν πλέον όλες... (ιδίως τα μαύρα), ώριμες γυναίκες, μαντέν, ντεμ-πυτάντ. Και τώρα τα φόρεσε και φίλμ - στάρ-άρενικός, ο γόγης Μίκαελ Κάιν, νέος Τζαίμς Μπόντ της ταινίας «Αρχαίοι Ήπκρες»: Φιλάνε μιά έλκυστική μελαχροινή, χωρίς να βγάλη τα γυαλιά του!

★ «ΜΠΟΡΕΙ... κανείς να γράψη προσωπικό γράμμα με γραφομηχανή», με ρωτάει αναγνώστριά. Σε πολύ στενό φίλο, ή συγγενή, δεν συνηθίζεται ακόμη στην Ελλάδα, της άπαντώ, προσθέτοντας «δυστυχώς». Διότι, το δυσαναγνώστον του γραφικού χαρακτήρος είναι ένα από τα βάσανα της αλληλογραφίας...

★ **ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΩ...** στο ίδιο θέμα... Μή στέλνετε γράμμα, κάρτα, τηλεγράφημα, με μόνη υπογραφή το μικρό σας όνομα! Ποτέ, σε κανένα... Προχθές πάλι, έλαβα μιά χριστουγεννιάτικη κάρτα με: «Ευχές, Νίκος...». (Ο έγκεντρισμός της φυλής μας...).

★ **ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ...** σε κατάσταση «παιδικών» παιχνιδιών: «Όχι, ο άνδρας μου μου είπε να μην αγοράζω πια αυτά τα πολύπλοκα παιχνίδια. Το τελευταίο ήταν τόσο δύσκολο στην συναρμολόγησι, ώστε αναγκάστηκε να άφηση τον μικρό να το φτιάξει μόνος του».

★ **ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ...** βοήθεια στους αγωνιζομένους να άδυνατίσουν, προσφέρει μιά ειδικευμένη γιάτρός. Σε ένα σακκουλάκι ρίχνει ανάλογη άμμο με το βάρος που έχει αφαιρέσει το θύμα που κάνει δίαιτα. Όσο μεγαλώνει ο όγκος του σάκκου και το βάρος του, τόσο μεγαλώνει και η ικανοποίησις...

★ **Η ΜΟΔΑ...** στον ούρανό φθάνει σε νέα ύψη! Μιά άμερικανομεξικανική εταιρία, παρήγγειλε τις στολές των αεροσυνόδων της στον Έμιλιο Πούτζι. Και ο Φλωρεντινός σχεδιαστής έκανε θαύματα. Στολές, κάπες, μποτ-

τίνες, σαλβάρια... και ένα εκπληκτικό διαφανές μπαλόνι από πλαστικό, αλαφριά κάσκα αστροναύτου, που ίσως αποτελέσει το καπέλλο και την όμπρέλλα του μέλλοντος!

★ **ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ...** υπερασύγχρονα, και συμβουλές που μάς ενδιαφέρουν φιλολογικά: Μην παίρνετε χάπια «ευτυχίας», πριν πάτε να ψωνίσετε σε μαγαζιά. Χάνετε την δύναμη αντίστασής και αγοράζετε πράγματα που δεν σας άρσουν και που σας επιβάλλει ή πωλήτρια ή ο πωλητής!

★ **ΑΚΟΥΣΑ...** «Έχομε να πάρωμε και κάτι για τον μπαμπά, την μαμά, τα παιδιά, τίς αδελφές σου, τον κουνιάδο μου, τον θείο!... Εύτυχώς που δεν έχουμε φίλους!».

ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ... ΝΕΑ...

★ **ΜΙΛΟΥΣΑ...** πρό ήμερών για το πολύτιμο χαρτί από άλουμνιο, με το οποίο τυλίγουν οι ξένες νοικοκυρές τα περισσότερα τρόφιμα, πριν τα βάλουν στο ψυγείο. Και έλαβα ένα κομμάτο κουτί με άλουμινόχαρτο ελληνικής κατασκευής, όνόματι Sanitas Foil, το οποίο στοιχίζει 14 δρχ. το κουτί των δέκα μέτρων...

★ **ΕΜΑΘΑ...** ότι υπάρχει νέο θρυλικόν ούισκου εις την διεθνή αγοράν... Είναι της φήρμας «Τζόννυ Ουάλκερ» και είναι «Μώλτ», όχι «Μπλέντεντ». Όνομάζεται «Καρντού», και θα κυκλοφορήσει έφέτος σε 60.000 μπουκάλες μόνον... «Μώλτ» ούισκου έπιναν έως τώρα μόνον οι Σκωτσέζοι... Η διαφορά; Ότι όλα τα ούισκου που πίνουμε είναι μίγματα πολλών διαφόρων ειδών, όπως τα «μπλέντεντ» τσιγάρα, ενώ τα «Μώλτ» προέρχονται από ένα βαρέλι...

★ **«ΤΟ ΜΑΣΣΑΖ...** άδυνατίζει;». «Όχι...». (Ίσως, όπως λέει το άστέιο, να άδυνατίζη τον μασσέρ). Άλλά, άσφαλώς, όταν γίνεται από ειδικευμένο πρόσωπο, κάνει καλό, αν όχι τίποτε άλλο, διότι δίνει ένα αίσθημα ευφορίας...

★ **ΜΠΑΛΕΝΕΣ...** λεπτές, χρυσές, για άνδρικά πουκάμισα, πουλάει ή Boutique «Ντιόρ» (στό Παρίσι...).

★ **ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ...** (Πολιτική σελίδα): «Το δικαίωμα της άχαριστίας είναι το προνόμιο των δημοκρατιών» (του Λεόν Μπλουμ). Το θυμήθηκε άραγε ο Ντέ Γκάλ;

Ψώνια στά... μαγαζιά...

● **Αγόρασα** (με την σκέψη μου...) του κόσμου τα πράγματα αυτές τις ήμερες στα ξεχειλισμένα αθηναϊκά καταστήματα... Ένα σωρό όρατα, μοντέρνα στού «Τζάννες»... Και πρώτα εκείνο τον φορητό στεγνωτήρα μαλλιών!.. Βάζεις την κουκούλα, φοράς το μηχανάκι σιόν δυο, σάν τσάντα με μακρύ λουρί, και κυκλοφορείς ελεύθερα, αντί να στέκεσαι καθηλωμένη σε μιά πολυθρόνα... Απόλαυσι! Και την ηλεκτρική οδοντόβουρτσα την «άγροσα», αλλά για να την χαρίσω!.. Και άκόμη... άναπηδες, «κεριά» μοντέρνα...

● **Χαλί, χαλί, χαλί**, διάδρομος... Τί όραίο δώρο, αν έχη κανείς τα μέσα να το κάνει! Χιλιάδες νέα ξενάγια μπαίνουν σε καινούργια σπίτια και άντιστοιχούν την γύμνια του μέτριου παρκέ... Ένα χαλί —στην «Ανατό-

λια» δοξα θροιάτα, στην «Πρόνοια» επίσης— είναι ένα σχεδόν... αιώσιο δώρο...

● ...Θά χάριζα, σε όσους δεν έχουν φωτογραφική μηχανή, μιά από αυτές τις νέες —άπολαυστικά άπλές— που έφτιαξε ή «Κόντα» στην αγορά και που μεταβάλλει διους τους ερασιτέχνες σε φωτογράφους. Άλλωστε, πάντοτε ή φίμα αυτή, από το παλιό τετράγωνο φιλικό κουτί ως σήμερα, φρόντιζε και ενεργούσε τους μη υπεραπλοδούς φίλους της φωτογραφίας...

● **Μικρά και διάφορα...** Ένα κουμπαρά από ξύλο και μπρόντζο διακομητικό στο «Pavillon des Ladesaux». Ένα παιχνίδι που κάνει θραύση έξω και μόνο τώρα εμφανίζεται ελληνικό, το «σχεράκι», στού Τόο-κ ά... Μιά κομψή λάμπα γραφείου

—σπάνιο πράγμα— στού «Αλκων»... Σερόβιοι μονόχρωμα, ζαχαρά, και ποτήρια άσπρα πηλίνα, έξοχος έξοχικός συνδυασμός, στην «Τανγροά»... Άλλα σερόβια, διακομητικά και χαρούμενα, γυάλινα, της μάρκας «Vetro», είδα σε πολλά καταστήματα... Και, μιά και φθάσαμε στα γυαλιά και στα κρυστάλλα, άς αναφέρω την εκπληκτική αλλογή των κολιέ, που άστράφτουν σε διάφορα καταστήματα — τα πιο όρατα, με ήμιπολύτιμες πέτρες, στού «Ντεσά», αλλά και άλλα, και άλλα... πολλά και διάφορα, στις μπουτίκ «Sire», «des cre», «Charm», «Ell»...

● **Και άκόμη...** Κοιτών ελληνικά και ξένα, σε γιορταστικά μπουκάλια που, άκόμη και όταν άδειάζουν, μένουν στο σπίτι χητάκια και διακομητικά... Έδίδα!

Βέρα

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ετυχία τους άρχισε πριν από ένα χρόνο. 'Η 'Αλίκη και ο Δημήτρης, πάντα έρωτευμένοι όσο και την πρώτη ημέρα του γάμου τους, στο ρετιρέ τους, στην όδo Στσηιχόρου.

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΕΓΓΑΜΗΣ ΖΩΗΣ

Αν δεν τα κοιτάξω εγώ, τίποτα δεν γίνεται! 'Ορίστε! Φέρανε τις λάμπες, χωρίς ηλεκτρική εγκατάσταση...». 'Ο Δημήτρης πηγαυνοέρχεται στο σπίτι και τακτοποιεί τις λεπτομέρειες. 'Η 'Αλίκη φωνάζει μιά από τις κοπέλλες του σπιτιού και της μιλάει μα-

λακά, ήρεμα. Της δείχνει τα τζάμια: «Τί είναι αυτά; Βροχή ή νερό και σκόνη;»... Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος από τότε που ξεερράγη ή δόμδα - γάμος του Δημήτρη Παπαμιχαήλ και της 'Αλίκης Βουγιουκλάκη. 'Ο πρώτος χρόνος ενός γάμου είναι

Η έκπληξη μας, όμως, ήταν πολύ μεγάλη. Δυο άφωσιωμένοι σύζυγοι, ένα νοικοκυρεμένο ζευγάρι που κοι-
—Έχουμε δάξει τις καρέκλες της ταρατάσας και τα άχρηστα πράγματα.
—Στά άχρηστα, δηλαδή, και οι καυγάδες.
—'Οχι. Αυτόι είναι στα χρήσιμα. Τis πιο πολλές φορές άναγνωρίζω το δικίο του Δημήτρη, όταν δάξει τις φωνές. Βεβαίως, όχι στα πράγματα που άφορούν το σπίτι.
—'Ηθελα νάξερα ποίος θα έφτιαχνε όλο αυτό το λαμπικό... αν έλειπα εγώ!
—Συμφωνώ. Χωρίς έσένα δεν θα ύπήρχε, κατ' άρχήν, κέφι για... λαμπικό.
Παρένθεση. Λέγεται πως κάποια άσπυνη φίλη της 'Αλίκης, πρωταγωνίστρια έπίσης, την ρώτησε από το τηλέφωνο: «'Αλικάκι μου, λένε πως ό Δημήτρης σε δέρνει. Είναι αλήθεια, χρυσό μου;». «Νά σου πώ—ήρθε όρθολογιστική ή άπάντηση από την άλλη άκρη του σύρματος. 'Αν με δέρνει και μένω μαζί του, είμαι άξια της τύχης μου. 'Αν με δέρνει και μ' άρέσει, όρνηκα τον άνθρωπό μου!». Παύση.
—Είτε μου άρέσει, είτε όχι, είτε άρέσει στις νεαρές συναδέλφους μου, είτε όχι, κρατάω πάντα τα σκήπτρα στον έλληνικό κινηματογράφο. Και γι' αυτό άκριβώς δεν γύρισα καμμιά ταινία όλον αυτόν το χρόνο, που τον άφιέρωσα σχεδόν άποκλειστικά στην προσωπική ζωή μου. 'Αλλά έπειδή μιά έπείτειος σημαίνει πάντοτε άπολογισμό, και ό άπολογισμός χρειάζεται ελίκρινεια, πρέπει να σας πώ πως αυτά τα «σκήπτρα» κι αυτά τα «πρωτείς» δεν τα εύχομαι σε κανένα. Πέρασα τα ωραιότερα χρόνια της ζωής μου κλεισμένη σ' ένα καμαρίνι, σ' ένα στούντιο, σε μιά αιθουσα ήχογραφής, αντιμετώπιζοντας ανθρώπους που ήθελαν να κερδίσουν όσο το δυνατόν περισσότερα από μένα. Τώρα έχει την σειρά της ή ζωή. Αυτή ή ετυχία με κάνει να σκέπτομαι πιο σοβαρά και την

δουλειά μου. Βαρέθηκα να γυρίζω στο σινεμά κινηματογραφημένα θεατρικά έργα. Θέλω να έργασθώ σοβαρά, μ' ένα άξιόλογο σενάριο, μ' έναν σκηνοθέτη που θα αξιοποιήσει τις δυνατότητές μου. Κι αυτό γιατί ή αγάπη του κοινού μου δημιουργεί εύθυνη, όπως και ή αγάπη των ανθρώπων με τους οποίους συνεργάζομαι. Αυτή την στιγμή είμαι ή πιο άκριβοπληρωμένη 'Ελληνίδα «στάρ». Θέλω να μην έξαπατήσω. Θα δώσω ό,τι καλύτερο μπορώ. Δεν πρόκειται να γυρίσω ταινία, αν δεν είμαι άπόλυτα ευχαριστημένη από το σενάριο. Σύμμαχος σ' αυτό ό Δημήτρης...
—Αυτά, λοιπόν, είναι τα καλλιτεχνικά σχέδια για τον νέο χρόνο.
—Αυτά, τα δικά μου σχέδια, για τον κινηματογράφο. Τα σχέδια και τα προβλήματα του Δημήτρη, με το θέατρο, νομίζω πως άξίζει να τα πώ ό ίδιος άλλοτε, σε λιγότερο... γιορταστική εύκαιρία.
'Η 'Αλίκη θγάζει το μπλόκ της και σημειώνει το όνομα μιάς σκόνης για το τρίψιμο των άσημικών. Κτυπάει ή πόρτα κ' έρχεται ό μάστορης για τα μηχανήματα κλιματισμού. 'Η «έθνική στάρ» ζητάει συγγνώμη και «πάει να δή τί γίνεται μέσα», με ύφος ανήσυχης νοικοκυράς. Γύρω - γύρω στο γραφείο του Δημήτρη, φωτογραφίες από το «ξύλο γήκε από τον παράδεισο», από την «Μανταλένα», από την «'Αλίκη στο ναυτικό». 'Ο έρωτας έχει δώσει άλλο νόημα στις παλιές, συναδελφικές πόζες.
—'Επρεπε να είχαμε παντρευτή από χρόνια, καταλήγει ό... άρχηγός της οικογενείας. Θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει πολλά μαζί. 'Εχουμε και οι δυο κάτι κοινό: Δεν φοβόμαστε την δουλειά. Μπορούμε να δουλεύουμε είκοσιτέσσερις ώρες το είκοσιτετράωρο.
—Δεν πειράζει. (Ξανάρχεται ή 'Αλίκη). Θα ξαναρχίσω από κεί που χώρισαν οι δρόμοι μας. 'Από τον καιρό που τελείωσα την Δραματική Σχολή.

M. K.

ΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ύποχρεώσεις είναι πολλές, συχνά το ζεύγος έχει παρόμοια «τέτ-ά-τέτ». 'Η πιο μεγάλη τους ευχαρίστηση είναι να μένουν μόνοι στο θαυμάσια έπιπλωμένο και άνετο «λίβινγκ - ρούμ» του κομψού διαμερίσματος τους.

πάντα λυδία λίθος. Και έπειδή είχαμε ποντάρει στην ελίκρινεια του κεραυνοθόλου αισθήματος των δυο παλαιών συμμαθητών και συμπρωταγωνιστών, αντιμετώπισαμε με λίγο «τράκ» το θέμα: «έπέτειος γάμου δυο δημοφιλών πρωταγωνιστών».

INDESIT

Είναι το καταπληκτικότερο
υπεραυτόματο πλυντήριο
που άξιζει πολλά και κοστίζει
μόνο 11.300 δραχ.

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
5 ΚΙΛΩΝ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

ΠΟΛΕΙΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΡΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ
DE VOTRE GOUT
ΔΙΑ ΔΩΡΑ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42 ΑΛΜΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ
ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΝ

Κατοικιών
Ξενοδοχείων
Καταστημάτων
Κέντρων
Πλοίων
Θεάτρων

**ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ**

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΔΩΡΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ
SLB ΒΥΣΣΕΛΛΩΝ
ΤΟΣΙΤΣΑ - ΣΠ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 25
Ώραι γραφείου 4.30 - 7.30 μ.μ.

Τηλ. 626165

φαρμακείον
**Κ.ΜΟΙΧΟΝΑ
Μ.ΜΑΝΙΚΑ**
ΑΓΑΘΗΜΙΑΣ 87 - (ΠΑΝΣΙΩΝ ΠΛ.ΚΑΝΙΝΓΕΩΣ)

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
AYER-GUELLAN - GERMAINE
MONTEIL - ELIZABETH ARDEN KAT
ΚΟΛΩΝΙΕΣ
ΜΕΤΑΛΗ ΤΡΙΚΛΑΛΑ
ΟΠΤΙΚΑ
ΦΑΚΟΙ
ΕΠΑΦΗΣ

φαρμακείον
Κ.ΜΟΙΧΟΝΑ-Μ.ΜΑΝΙΚΑ
ΑΓΑΘΗΜΙΑΣ, 87 (ΠΑΝΣΙΩΝ ΠΛ.ΚΑΝΙΝΓΕΩΣ) ΤΗΛ. 635.574.

Κέντρετε
το
βραδινό σας
φόρεμα

ΧΑΝΤΡΕΣ-ΠΕΡΛΕΣ
ΠΟΥΛΙΕΣ-ΣΤΡΑΣ
ΣΕ-ΠΑΣΜΑΝΤΕΡΙ-ΧΡΥΣΟΚΛΑΣΤΕΣ
ΘΩΝ ΜΕΝΤΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 29

ΔΡΑ
ΕΚΤΑ
ΦΟΡΕΤΑ

νικά
ΕΡΜΟΥ - ΝΙΚΗΣ 3

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΖΑΚΕΤΕΣ
ΠΑΛΑΤΑ
ΤΑΠΕΡ
ΠΛΕΚΤΑ
ΚΑΙ
ΔΕΡΜΑ

ΕΤΟΙΜΑ & ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑ
Καθαρίσματα ύψους
και στίγνωση
των δερματινών σας

Maison de Gants
ΕΛ. ΛΕΚΚΑ
ΕΡΜΟΥ 44 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ - ΤΗΛ. 234.992

ΓΟΥΛΙΑΜΟΣ

ΑΓΕΛΙΚΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Αθήνας 2

Constantaras
24, RUE W. CHURCHILL

★ **Cravates de Luxe**

Τα άρματα και
πλέον άρματα
Δωρεάν
της παλαιάς
διδ. κάθε
παιδί

ΤΖΑΝΕΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΛ. 234-663

ΠΑ-ΔΩΡΑ

ΧΑΡΜΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΤΑ ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΗΤΕ
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Donna
ΑΙΟΛΟΥ 73

**Galerie
PALETTA**
ΑΘΗΝΑΙ: ΒΟΥΛΗΣ 14
& ΚΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ-ΤΗΛ. 233-430

Πινάκες
Μεγάλης Ζωγραφίας

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΛΙΠΛΩΣΕΩΣ

Ζωηροδόξου
ΕΡΜΟΥ 25

— Τόσο άπαλό... το άρωμα που έκτοξεύεται
από το VAPORISATEUR STEP, σας τυλίγει σαν χαδί...
είναι άπίστευτο πόσο πολύ διατηρείται
το άρωμά σας όλη μέρα
και πόσο διακριτικά
σας κάνει νά ξεχωρίζετε...
φτιαγμένο από φίνα πορσελάνη LIMOGES
ή από διάφανο κρύσταλλο, είναι κάτι που
άσφαλώς θα στολίση την τσάντα σας.

Step
PARIS

Ένας πολύτιμος βοηθός της ομορφιάς σας

Καλλυντικά
Άρώματα
όλων των οίκων
στο
ΠΑΤΙΣΤΑ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 4
ΤΙΜΑΙ
ΑΠΟΘΗΚΗΣ

BOUTIQUE
Scarabée
VOUCOURESTIOU 16
TEL. 614-744

Καινούρια
Μόδα

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΕΡΜΟΥ 36

Η Κατερίνα Λεγκουά, μιά μικρή πανέμορφη Παρισινή, έζησε μιά τραγική περιπέτεια στο Παρίσι το 1413 όταν ήταν 14 ετών. Εκείνη την εποχή δυο παρατάξεις, οι Άρμανιάκ και οι Βουργουνδίοι, πολέμουσαν με μίσος για την επικράτηση στην Γαλλία. Η Κατερίνα, προσπαθώντας με την βοήθεια του μικρού φίλου της Λαντρώ Πιγκάς, να σώσει τον Ιππότη Μιχαήλ ντε Μονσαλβύ από τα χέρια του Παρισινού φιλοβουργουνδικού δχλου, δεν κατορθώνει παρά να προκαλέσει την καταστροφή της οικογενείας της. Οι όπαδοι του δούκα της Βουργουνδίας ανακαλύπτουν τον Μιχαήλ κρυμμένο στο υπόγειο των Λεγκουά και τον λυντσάρουν, κρεμούν τον πατέρα της Κατερίνας και καίνε το σπίτι τους. Η Κατερίνα με την μητέρα της και την αδελφή της Λουίζα κατορθώνουν να διαφύγουν από το Παρίσι χάρις στον Βαρνάβα τον Άχηβαδά και στην τσιγγάνα Σάρα. Καταφεύγουν στο Ντιζόν, στον θείο της Κατερίνας, Μαρτιέ. Τρία χρόνια αργότερα, η Κατερίνα βρίσκει με τον θείο της στην φλαμανδική πόλη Μπρούξ, όπου θα βρεθούν σε μιά λιτανεία.

10

έν άνήρω σε κανένα κόμμα, οι φίλοι σας, όμως, κρέμασαν τον πατέρα μου γιατί θέλησα ν' αφήσω από τα χέρια τους έναν υπηρέτη της αδελφής σας, που μάταια είχε ζητήσει παρακαλέτα την χάρη του από σας και από τον αγαπημένο σας πατέρα. Δεν το θυμόσαστε; Αυτό συνέβη στο ανάκτορο της Γουιέννης. Η αρχόντισσα Μαργαρίτα, με δάκρυα και γονατιστή παρακαλούσε για την ζωή του Μιχαήλ ντε Μονσαλβύ.

—Πάψτε! Μή μου ξαναφέρνετε αυτή την ανάμνηση! Μιά από τις φρικτότερες των νιτών μου. Ήταν αδύνατο να σώσει κανείς τον Μιχαήλ χωρίς να κινδυνεύσει ο ίδιος.

—Ήταν αδύνατο, ελτε κοροϊδευτικά η Κατερίνα, ωστόσο εγώ που δεν ήμουν παρά ένα κοριτσάκι, θέλησα να το δοκιμάσω. Γι' αυτό ο πατέρας μου κρεμάστηκε κ' η μητέρα μου κ' εγώ κυνηγηθήκαμε. Άναγκασθήκαμε να φύγουμε κρυφά από το Παρίσι στο Ντιζόν, όπου ο θεός μου, ο Μαρτιέ Γκωστερέν, είναι τσοχάς.

—Εκεί έζησα μετά από εκείνο το δράμα... Μιά σιωπή έπεσε ανάμεσα στους δυο αντιπάλους. Η Κατερίνα, αιχμάλωτη πάλι των σκληρών αναμνήσεων εκείνων των ημερών, ένοιωσε την καρδιά της να χτυπά σαν ταμπούρο. Το σκυθρωπό πρόσωπο του Φιλίππου δεν προηνοούσε τίποτε το καλό. Σε λίγο θα διέταζε να ορίσουν την αναδη στο βάθος καμιάς υπόγειας φυλακής και ο καλός Μαρτιέ και όλοι οι δικόι του θα πήγαιναν χαμένοι. Ωστόσο, ακόμη κι αν η κόκκινη σιλουέτα του μπόνια στενόταν ξαφνικά στην μέση της πλουσιοπολισμένης κίμαρας, θα ξανάλεγε κάθε λέξη απ' όσες είχε οίσει στα μούτρα του λοχρού αφέντη της Βουργουνδίας. Ένοιωσε μάλιστα κάποια ένδυμνη ικανοποίηση που το είχε κάνει. Ήταν σαν μια έκδωση για τα περασμένα...

Πήρε μια βαθεία αναπνοή, έρωξε προς τα πίσω ένα τσουλούφι και ρώτησε:

—Τι θα με κάνετε, άρχοντά μου; Ο θεός μου θ' άνησχη πολύ για μένα. Θα ήθελε σίγουρα να μάθει τί θα γίνει... Ακόμη αν πρόκειται για το χειρότερο!

Ο Φίλιππος σήκωσε ώρησμένα τους ώμους, πέταξε από το παράθυ-

ρο το τριαντάφυλλο που είχαν λείψει τα δάχτυλά του ή τουλάχιστον ό,τι άπόμεινε απ' αυτό. Έγκαταλείποντας την αδιάφορη στάση του, έκανε μερικά βήματα προς την Κατερίνα.

—Τι θα σας κάνω; Άξίζει δέβαια τιμωρία που ταράξατε μιά λιτανεία, μοιχευτε, όμως, κι ελας τόσο κακά που διστάζω να σας δυσχερώσω και πάλι... Κ' έπειτα θάθελα νάμαστε φίλοι στο μέλλον. Στο κάτω - κάτω μιά νέα γυναίκα είναι ελεύθερη να υπερασπισθή τον έαυτό της, όταν της οίχωνται, κι αυτός ο άνθρωπος που τόλμησε...

—Αυτό σημαίνει, άρχοντά μου, πως αυτός ο άνθρωπος θα πληρώσει για μένα; Σ' αυτή την περίπτωση συγχωρήστε τον όπως τον συγχωρώ. Η χειρονομία του δεν αξίζει τόσο δόρυδο.

Γιά ν' απαλλαγί από τη στενωχώρα που ένοιωσε κάτω από την ματιά που είχε κολλήσει με τόσο επιμονή στο πρόσωπό της, είχε στραφή στον καθρέφτη και κοιτίοντα, χωρίς όμως να βλέπει το πρόσωπό της καλά. Η εικόνα του δούκα φάνηκε δίπλα στην δική της, στον χρυσό κύκλο, ξεπερνώντας την ένα δόκλιορο κεφάλι και ξαφνικά ανατρίχιασε: δυο ζεστά χέρια είχαν αιχμαλωτίσει τους ώμους της...

Ο καθρέφτης της έδειξε τα δυο τους πρόσωπα, το ένα χλωμό όσο και τ' άλλο. Μιά παράξενη φλόγα έκαιγε στα μάτια του νέου δούκα και τα χέρια του έτρεμαν έλαφρά πάνω στη μεταξένια επιδερίδα. Έσκυψε άσχετά, ώστε η άνσρα του έστεινε τον λαμό της κοπέλλας, ενώ μέσα στον καθρέφτη κρατούσε την μενεξελιά ματιά αιχμάλωτη της δικής του.

—Αυτός ο προστυχάνθρωπος αξίζει εκατό φορές τον θάνατο γιατί τόλμησε αυτό που ούτε ο ίδιος εγώ δεν τολμάω... όσο κι αν το ποθώ. Είσατε πολύ δημοφιλής και φοβόμυαι πως δεν θα μπορούσα να ξαναβρω ήσυχία μακριά σας... Πότε ήταν να φύγετε απ' αυτή την πόλη;

—Μόλις θα τελείωνε η λιτανεία! Οι άποσκευές μας ήταν φτιαγμένες, ιά μουλάρια μας έτοιμα.

—Τότε φύγετε, όπως το επιθυμώσατε, φύγετε άπόμε κούλας και αήριο νάχετε βάλει ανάμεσα σε σας

άρυει μιά άγάπη

και στην Μπρούξ όσες λεύγες μπορείτε περισσότερες. Μιά ειδική άδεια θα σας άνοιξη τις πόλες της πόλεως και θα σας έξασφαλίσω ελεύθερο τον δρόμο. Θα ξαναβρεθούμε στο Ντιζόν, όπου άλλωστε θάπρεπε να βρίσκεισται.

Ένωχλημένη κι ακόμα θαμπάταραμένη από αυτά τα χέρια που την έσφιγγαν πάντοτε, η Κατερίνα ένοιωσε μιά παράξενη συγκίνηση να φουσκώνει το στήθος της. Η φωνή του Φιλίππου ήταν σύγχρονα σκληρή και θεαματική, επιτακτική και τρυφερή.

—Θά ξαναβρεθούμε στο Ντιζόν; Άρχοντά μου! Τι μπορεί να κάνει στην άνηψιά ενός τσοχά ο ύψηλός και ισχυρός δούκας της Βουργουνδίας παρά να καταστρέψει την φήμη της σαν φρόνιμης κοπέλλας; ρώτησε με κάποια αιδάδεια που μαστίγωσε το αίμα του Φιλίππου.

Αφήνοντας τους ώμους της κοπέλλας, τα χέρια του πνίγονταν στο μεταξένια κίματα των μαλλιών της, που μέσα τους έκρυψε την λίγο το πρόσωπό του.

—Μην είσαι κοκέτα, μουρμούρισε με μιά φωνή που δρόχναζε. Σέρεις καλά την έντύπωση που μου προκάλεσες και παίζεις μ' αυτήν αλάνητα. Ο έρωτας ενός πρίγκιπα δεν φέρνει άναγκαστικά την άτιμωση. Σέρεις πως θα κάνω θαύματα για να σ' άποκτήσω. Δεν θάσουν κόρη της Εύας αν δεν ήξερες να διαβάσεις τον πόθο στα μάτια ενός άντρα.

—Άρχοντά μου! διαμαρτυρήθηκε η Κατερίνα.

Έκανε μιά κίνηση για να τον παρηγορήσει, αλλά την κρατούσε καλά. Κυριαρχημένος όλοτελα από αυτόν τον επιτακτικό πόθο, κόλλησε τα χείλη του στο τρυφερό θαούλωμα του ώμου, εκεί που ένώνει ο λαμός και χάνεται στις γλυκές οικές των μαλλιών. Η Κατερίνα ανατρίχιασε έντονα. Η διαμαρτυρία που της έφτυγε ήταν κρυφή:

—Προς Θεού, άρχοντά μου! Μην με υποχρεώνετε να σας χαστουκίσω και σας! Θα το παράκανα σε μιά βέρα!

Την άφησε άμέσως, παραμέρισε μερικά βήματα. Ήταν άκόμη κοκκινός. Τα σταχτιά του μάτια ήταν ακόμα θαμπά, τα χέρια του έτρεμαν. Πήγαινε να διαβή το κατάφλι, να λιστρήσει προς τον φρουρό που θα

σου μιλήσουν σήμερα για την δημοφιλία σου με εκφράσεις... κάπως πολύ θεαματικές! Τα έχασα, το όμολογώ, και αρχίζω να καταλαβαίνω αυτόν τον γελοίο τον γονιναρά! Φταις όμως κ' εσύ!

Μιλώντας, πήγε σ' ένα έδενινο σεντόνι, έβγαλε ένα μακρό πανωφόρι από καφέ βελούδο με κοκκούλα, μοσχομάτα, που, ωστόσο, μιά φόδρα από ζυμελίνα τοδινε πολύ μεγάλη αξία. Ζωηρά τύλιξε την κοπέλλα που άξια. Τό σκισμένο φόρεμα, ο πειρασμός των δυοφωφών ώμων και το στρογγυλό στήθος δόηκαν τον χρυσάφι που χρειαζόταν το φλογερό αίμα του Φιλίππου. Μόνο έμεινε δρατόμα του χροσσοτέφανο κεφάλι, που το κοίταζε για λίγο με δουθή άπελπισία.

—Είσαι ακόμη πιο όμορφη! Φύγε! άφγε γρήγορα πριν με ξαναπιάσουν οι δαίμονές μου. Μην ξεχνάς, όμως, πως θα σε ξαναβρω...

Την έσπρωξε προς την κρυφή πόρτα, που άνοιξε, χωρίς να δη πως η Κατερίνα. Η λαμπρή πανοπλία ενός φρουρού φάνηκε στο άνοιγμα.

—Περιμένε! μουρμούρισε ο Φίλιππος.

Βγήκε μόνος από το δωμάτιο. Σαν γυγύρισε μερικά λεπτά αργότερα με μιά σφραγισμένη περγαμινή, που την έδωσε στην έπισκέπτριά του.

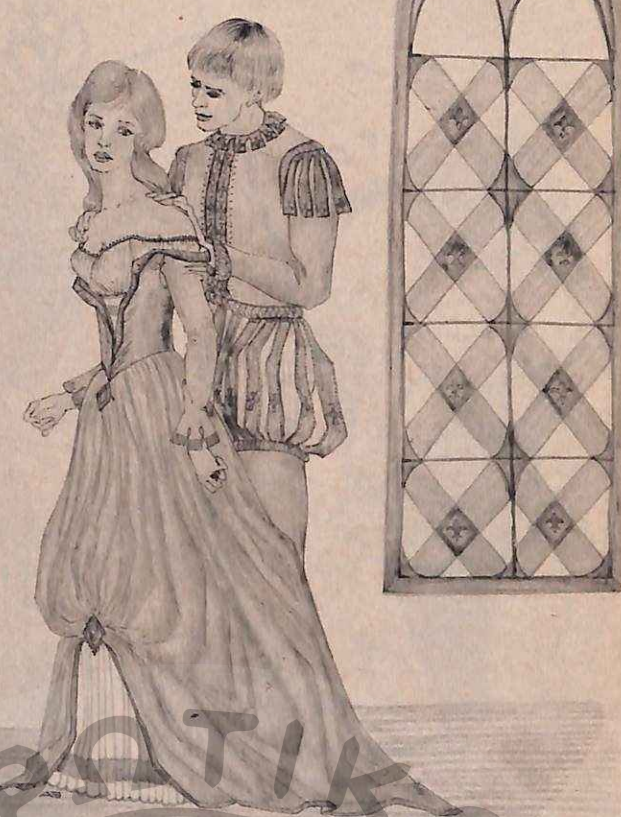
—Η άδεια! Φύγε γρήγορα... κι αν με σκέπτεσαι το μισό μόνο απ' ό,τι σε σκέπτομαι, θα λογαριάσω τον έαυτό μου έντυχιμένο.

—Θά σας σκέπτομαι, άρχοντά μου, είτε μ' ένα χαμόγελο. Μα... καταλαβαίνει ή Τυφλότιτά σας πως μου μιλάει πάλι στον ένικό;

Τό γέλιο του Φιλίππου άντήχησε πάλι, νέο, καθαρό από λεντερόπνο. —Θά πρέπει να το συνήθισεις! Τ' πάρεχαι κάτι μέσα μου που με σπρώχνει να σου λέω σου... ίσως γιατί έπλίζω βαθιά μέσα μου να έχω κάποιο αυτό το δικαίωμα...

Με το χέρι στο πορτάφυλλο την συγκράτησε πάλι. Με το ελεύθερο χέρι την άγκάλιασε με μιά τρυφερή βία κ' έβαλε πριν ή κοπέλλα μπορέσει να τον έμποδίσει ένα έλαφρύ φιλι στα μισάνοιχτα χείλη της κ' έπειτα την άφησε.

—Τό είχα μεγάλη έπιθυμία! είτε για να δικαιολογήθω. Πήγαινε τώρα. Τό χέρι του γλιστρούσε στο σκούρο βελούδο, σαν ν' άφηνε την λίψη που είχε που την έβλεπε να του ξεφεύγει. Πήγαινε να διαβή το κατάφλι, να λιστρήσει προς τον φρουρό που θα

Η ΕΙΚΟΝΑ του δούκα φάνηκε πλάι στην δική της και ξαφνικά ανατρίχιασε... δυο ζεστά χέρια είχαν αιχμαλωτίσει για καλά τους ώμους της.

Εικονογράφηση ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

την ώδηγούσε στον θείο της. Μια τελευταία φορά την συγκράτησε: —Μιά στιγμή ακόμα!

—Έπειτα μ' ένα λυπημένο χαμόγελο της είπε: —Δεν ξέρω ούτε τ' όνομά σου.

—Όνομάζομαι Κατερίνα, άρχοντά μου, Κατερίνα Λεγκουά, ελτε χαμηλώνοντας σε μάν υπόκληση τόσο βαθεία, που έφερε το πρόσωπό της στο έθος των γονάτων του Φιλίππου.

Αυτός έσκυψε να την βοηθήσει να σηκωθεί, η Κατερίνα, όμως, έσφιγγε ζωηρά και χαμογελώντας κι ακολουθώντας τον στασιωτή, που τα μακριά ποδεμένα καλύμματα των ποδιών του άντηχούσαν στις μαρμαρίνες πλάκες. Φίτε μιά φορά δεν ήγρισε πίσω προς αυτόν, που άναστενάζοντας την έβλεπε ν' άπομακρύνεται. Ήταν ή πρώτη φορά που ο Φίλιππος της Βουργουνδίας άφηνε να βγή άπείραχτη από τα χέρια του μιά γυναίκα που ποδούσε και που είχε μείνει τόση ώρα στην αγκαλιά του. Αυτό, όμως, το άγνοούσε η Κατερίνα.

Τό κεφάλι της δούξε και μ' όλο τον έντανο που είχε κάνει ένοιωσε κουρασμένη. Θάθελε πολύ να πέση

στο κρεβάτι της, να έπιλώσει ανάμεσα στα θρόσερα σεντόνια. Δεν ένοιωσε μεγαλύτερη συμπάθεια για τον Φίλιππο απ' ό,τι ένοιωσε νωότερα, όταν είχε φθάσει ανάμεσα σε δυο στρούρους. Τα λίγα αυτά λεπτά όμως που είχε περάσει κοντά του την είχε αναταράξει παράξενα. Κάτω από το φιλι του, ανάμεσα στα χέρια του που τα ένοιωσε κανείς έμπειρα, είχε αισθανθή να αναταράζονται τα βαθιά νάματα του δαιτού της, να γεννέται μιά μυστηριώδης ανατριχίλα, που όταν έβδησε την άφησε όλοτελα χαλαρωμένη και κάπως ντροπαλή σαν να είχε κάνει κάποιο λάθος.

Στο κεφαλόσκαλο της μεγάλης σκάλας ξαναβρήκε τον Ζάκ ντε Ρουσσάι, που το έρευντικό του βλέμμα την έκανε να ντραπή περισσότερο. Είχε την έντύπωση πως τα χέρια και τα χείλη του Φιλίππου είχαν άφήσει στην επιδερίδα της άσθησι έχνη. Από ένστικτο άνσώρνωσε το πλούσιο πανωφόρι στους ώμους της, κατέβασε την κοκκούλα στο μέτωπο. Τά μάτια του λοχαγού είχαν κολλήσει μ' έμμονη στα χείλη της, τότε τα διάγινωσε και άνασχημώνοντας το κεφάλι

δώρα

παγκοσμίου επιλογής

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ **ZOURAS**
ΕΡΜΟΥ 26

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

μέ προκλητικό ύψος τράβηξε πρὸς τὰ σκαλοπάτια. Τὴν ἀκολούθησε χωρὶς νὰ πῇ λέξη.

Κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους μόνον, μπρὸς ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῆς φρουρᾶς ἀπεφάσισε νὰ μιλήσῃ:

— Έχω διαταγὴ νὰ σᾶς ξαναπᾶω στὸ Στεφανωμένο Ἀγκάθι, εἰπε μὲ ἀδιάφορο ὕψος. Κ' εἶπαι νὰ φροντίσω νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν Μπρὺξ, χωρὶς ἐνοχλήσεις.

Κάτω ἀπὸ τὴν κοικοῦλα τῆς ἡ Κατερίνα τοῦ χαμογέλασε πλατιά κι αὐτὸ ἔκανε τὸν νέο νὰ κοκκινίσῃ ἀμέσως μέχρι τ' αὐτιά.

—Τί τιμὴ! Δὲν ἔχετε ἐντολὴ νὰ μᾶς συνοδεύσετε μέχρι τὸ Ντιζόν;

—Δυστυχῶς ὄχι... ἄρχισε κ' εἶπαι ἀλλάζοντας ἑαφνικὰ τὸν φῶνα, ἔξω ὅλος χαρὰ:

—Πηγαίνετε στὸ Ντιζόν; Ἐκεῖ καθόσαυτε;

—Μὰ ναι.

—Ὡ!... τότε θὰ σᾶς ξαναδῶ! Εἰμαι κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν Βουργουνδία, τὴν ἀληθινὴ, πρόσθεσε μὲ ὑπερηφάνεια γεμάτη ἀρέλεια πού ἔκανε τὴν κοπέλλα νὰ χαμογέλασῃ.

Καθὼς φανόταν, κι ὁ λοχαγὸς Ζὰν ντὲ Ρουσσαὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ συνεχίσῃ τὶς σχέσεις του καὶ μέσα τῆς ἡ Κατερίνα ἀναρωτήθηκε, ἂν φεύγοντας ἀπὸ τὴν Φλάνδρα δὲν θὰ εἶχε ραντεβού μὲ ὅλο τὸν δυνάμει στρατὸ... Αὐτὴ ἡ ἰδέα τῆς ἀνοίξε τόσο τὸ κέφι πού σιγοτραγουδοῦσε γυρνώντας στὸ πανδοχεῖο. Ὁ Μαρτί Γκωτερέν, σωριασμένος στὴν ἄκρη τοῦ σπησιμένου τζακιῦ, ἔκλαιγε ἐκεῖ μὲ λυγμούς κάτω ἀπὸ τὴν καχυπόπτῃ ματιά τοῦ πανδοχεῖα, πίνοντας ἀπανωτὰ τὰ ποτήρια τῆς μεθύρας. Ἡ θριαμβευτικὴ εἰσοδος τῆς Κατερίνας τὸν ἔκανε νὰ τὰ χάσῃ. Περιμένε τοὺς ἰοξότες, τοὺς δικαστὲς μὲ τοὺς μαύρους μανδύες, ἀκόμα καὶ τὸν δῆμο τὸν ἴδιο κ' ἔφτανε ἡ ἀνηψιά του, χαροῦμενη καὶ γελώντας, ντυμένη σὰν πριγκίπισσα μ' ἓνα πανωφόρι πού τὸ ἔμπειρο μάτι τοῦ ἑμπορα γρήγορα λογάρισε τὴν ἀξία του. Ἐνας ἀξιοματικὸς στολισμένος σὰν κηρύκας ἀκολούθησε τὴν ψευτο-φυλακισμένη σὰν ὑπάκουο σκυλάκι...

Κανένας δὲν ἀγνοοῦσε σ' ὅλη τὴ Βουργουνδία πόσο συγκινιόταν ὁ δυνάκας Φίλιππος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τῶν γυναικῶν. Αὐτὴ ἡ θριαμβευτικὴ ἐπιστροφή ἔβαλε σὲ μεγάλες σκέψεις τὸν Μαρτί Γκωτερέν. Καθὼς φαίνεται, ὁ δούκας καὶ ἡ ἀνηψία του εἶχαν ὑπογράψῃ εἰρήνη. Ἐμενε νὰ μάθῃ μέχρι πού εἶχε προχωρήσει αὐτὴ ἡ εἰρήνη κ' ἐνῶ ἔστρωσε στὸ κινῆμι τοὺς κοιμισμένους ὑπηρετὲς του γιὰ νὰ τοὺς κινή νὰ τελειώσουν τὸ φόρτωμα, ὁ Μαρτί ὑποσχέθηκε στὸν ἐαυτό του νὰ μείνῃ ἀγρυπνῶν. Ἦταν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς νοικοκυραίους, γιὰ τοὺς ὁποίους ἓνα νόθο, ἀκόμα κι ἀπὸ βασιλικὴ γενιά δὲν εἶναι δῶρο τοῦ οὐρανοῦ.

Παρὰ τὶς συμβουλὲς τοῦ θεῖου τῆς ἡ Κατερίνα εἶχε ἀρνηθῇ νὰ κινή τὸ μεγαλόπρεπο πανωφόρι σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς κασέλες τῶν ἀποσκευῶν. Εἶχε ἀντικαταστήσει τὸ ξεσχισμένο μεταξωτὸ μ' ἓνα ἀπλό λινὸ φόρεμα, ἀπὸ τὸ ἔλαφρό καὶ λεπτὸ φάσμα πού θορῶναι οἱ γυναῖκες τῆς Βαλανσιέν. Τὰ μαλλιά τῆς, πλεγμένα καὶ τεντωμένα μὲ προσοχή, εἶχαν μαζετῇ σ' ἓνα κάλυμμα ἀπὸ λεπτὸ πανί τῆς Φλάνδρας πού μιά ἄκρη του περνώντας κάτω ἀπὸ τὸ σαγόνι αἰχμαλωτίζει στενὰ τὸ πρόσωπο. Πάνω

ἀπ' ὅλα ὅμως εἶχε βάλει τὸ περίφημο βελούδινο πανωφόρι.

—Ἄν βροῦμε πουνθενά ἀδέσποτους στρατιῶτες, εἶχε γκρινιάζει ὁ Μαρτί, πού δὲν εἶχε συνέλθει ἀκόμα ἀπὸ τὶς συγκινήσεις του, θὰ σὲ πάρουν γιὰ καμμιὰ ἀρχόντισσα καὶ θὰ μᾶς ζητήσουν μεγάλα λύτρα...

Ἡ Κατερίνα ὅμως ἦταν τόσο εὐτυχισμένη πού εἶχε αὐτὸ τὸ πλούσιο φόρεμα πού δὲν ἀκούγε κανέναν.

—Κινδυνεύει νὰ χαλάσῃ στριμωγμένο σὲ μιὰ κασέλα. Κ' εἶπαι δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὸ φορέσω στὸ Ντιζόν! Ἡ μαμά δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴν κακοκαρδίσει τὴν ἀρχόντισσα ντὲ Σανσὲ ἢ τὴν χήρα τοῦ ἀρχοντα ντὲ Σαταβιλλαιν, πού δὲν ἔχουν παρόμοιο. Λοιπόν, καλύτερα νὰ ἐπωφεληθῶ τώρα...

Καὶ ὑπερήφανη σὰν βασίλισσα, ἡ Κατερίνα τυλιγμένη στὶς ἑμπειλινές της, μ' ὅλο πού ἡ νύχτα ἦταν γλυκαία, καθάλλησε τὴν μούλα τῆς. Τὸ μικρὸ καραβάνι τοῦ ἑμπορα εἶχε ξεκινήσει πρὸς τὸ βαρδάτο ἄλλογο τοῦ Ρουσσαὶ μέχρι τὶς πύλες τῆς πόλεως. Στὴν πύλη τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης πού ὁ λοχαγὸς εἶχε διατάξει τὸ ἀνοιγιά τῆς, ἐν ὀνόματι τοῦ δούκα, εἶχαν χωρισθῇ μετὰ ἓνα σύντομο ἀποχαιρετισμὸ, σκύδοντας ὅμως ἔλαφα μὲ τὸν κοπέλλα ὁ Ζὰν ντὲ Ρουσσαὶ εἶχε ψιθυρίσει ἐπὶ συναντηθῶμε σὲ λίγο, πράγμα πού εἶχε κάνει τὴν Κατερίνα νὰ χαμογέλασῃ. Δὲν εἶχε ἀπαντήσει. Ἦταν ὁλόκληρα περὶ τὸ. Ἀπὸ τότε πού τὴν ἔξερε πὼς καθόταν στὸ Ντιζόν, ὁ Ρουσσαὶ ὠνειρεύονταν ξυπνήτως.

Δὲν ἦταν γιὰ νὰ τὸν ξαναδῇ πού τὸ κορίτσι εἶχε γυρῇ πρὸς αὐτὸν πρὶν περᾶσῃ ἀπὸ τὴν ψηλὴ ὠχρωμένη πύλη. Ἦταν μόνο γιὰ νὰ θυμῇ γιὰ ἓνα λεπτὸ τὴν ψηλὴ, λεπτὴ καὶ μαυρὴ σιλουέττα, τὸ χλωμὸ πρόσωπο τοῦ Φίλιππου, τὰ φλογερὰ μάτια του ὅταν εἶχε σκύψει ἐπάνω στὸν λαμό της. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωὴ τῆς ἡ Κατερίνα ἐνοίωθε πὼς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ μπορούσε νὰ τῆς ἐπιβλήθῃ. Τῆς προκαλοῦσε τὴν περιέργεια καὶ τὸν φόβο μαζί. Ὁ ἔρωτας ἐνὸς τέτοιου ἀνθρώπου θὰ ἔπρεπε νὰ ἔδινε κάποια ἀξία στὴν ζωὴ. Ἴσως τὸν κόπο νὰ τὴν ζήσῃ κανεῖς...

Ὅταν, ὅμως, διάβηκε τὴν πύλη τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, δὲν ξαναγύρισε πίσω. Κανονίζοντας τὸ ὄμμα τοῦ μουλαριοῦ τῆς στὸ ὄμμα τοῦ ζώου τοῦ Μαρτί ἄφησε νὰ τὴν νανοῦρη τὸ ὄμμα τοῦ ζώου. Μεγάλες ἱσες ἐκτάσεις χωραφίων, πού τὰ διέσχισαν κανάλια, ἀπλώνονταν ὅσο ἔβλεπε τὸ μάτι, πού καὶ πού τὶς ἔκοβαν μερικὰ δέντρα ἢ ἡ φαντασματικὴ μορφή ἑνὸς ἀνεμόμυλου. Θαλασσοπούλια ἔσχιζαν τὴν ἀστροφεγγιά χαμηλοπετώντας, τραβηγμένα ἀπὸ τὴν λάμψη τοῦ φεγγαριοῦ, πού ἦταν τόσο ἐντονὴ πού συναγωνίζονταν τὴν ἡμέρα. Ἡ Κατερίνα ἀνάσαινε μὲ ἀπόλαυση τὸν φορτωμένο μὲ ἰώδιο κι ἀλάτι ἀέρα, πού ἔφερνε στὰ ρουθούνια τῆς ἡ αἶρα πού ἐρχόταν ἀπὸ τὴν θάλασσα. Ἐξοῖξε πρὸς τοὺς ὠμούς της τὴν βελούδινη κοικοῦλα, ξεκούμπωσε τὸ πανωφόρι. Ὁ δρόμος αὐτὸς ξεπατομένος ἀπὸ τὶς ρόδες τῶν κάρρων, σκαμμένος μὲ βαθιὰ χαντάκια, ὅπου γλιστροῦσε πότε - πότε τὸ ὄμμα τῶν μουλαριῶν, ὠδηγοῦσε πρὸς ἓνα ὄριζοντα πού τὸν ἔξερε καλὰ καὶ πού ὥστόσο ἔπαιδνε τώρα καινούργια χρώματα.

Καθὼς θαμποχάραιε, φάνηκε τὸ

RONSON ELECTRICS

Ὁ νέος φορητὸς στεγνωτὴρ μαλλιῶν RONSON ESCORT ἔχει ἓνα μοναδικὸ πλεονέκτημα. Στεγνώνει τὰ μαλλιά σας ἐνῶ ἐργάζεσθε ἢ ὅταν ἀπαυᾶσε!

ΣΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΑΝΤΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Εἶναι ὁ πρῶτος στεγνωτὴρ μαλλιῶν πού δὲν ἐμποδίζει τὴν κίνησιν. Τοποθετεῖτε στὸν ὦμο σας τὸ εἰδικὸ ἐξάρτημα τοῦ καὶ ἔτσι ἀνενόχλητῃ ἐξακολουθεῖτε τὴν ἐργασία σας.

ΣΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΕ ΑΝΕΤΑ

Ὁ εἰδικὸς ἀθόρυβος κινητήρας πού διαθέτει δὲν σᾶς ἐκνευρίζει ὅταν τηλεφωνεῖτε.

ΣΑΣ ΣΕΚΟΥΡΑΖΕΙ - ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΝΟΧΛΕΙ

Γιὰ πρώτη φορὰ, ὅταν στεγνώνετε τὰ μαλλιά σας μπορεῖτε νὰ ἔχετε τὴν θερμοκρασία πού ἐπιθυμεῖτε, ἀφοῦ ὁ διακόπτης τοῦ Escort σᾶς δίδει 4 διαφορετικὲς ἐντάσεις θερμότητος.

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΣ

Τὸ κάθε ἐξάρτημα τοῦ Escort εἶναι πολυτελές.

— Ἡ κομψὴ καὶ ἀνετὴ κάσκα του.

— Ἡ προνομιούχος χτένα πού διοχετεύει θερμὸ ἀέρα γιὰ τὸ στέγνωμα ἢ γιὰ ἓνα ἀπλό χτένισμα τῶν μαλλιῶν.

— Ἡ ἰδεώδης βούρτσα θερμοῦ ἀέρος γιὰ τὰ παιδιά.

— Τέλος ἓνα ἀκόμη πολυτελὲς ἐξάρτημα γιὰ τὸ στέγνωμα μὴς ἀτίθασης μπούκλας.

Χωρὶς ἀμφιβολία ὁ **RONSON ESCORT**

εἶναι ὁ τελειότερος Στεγνωτὴρ

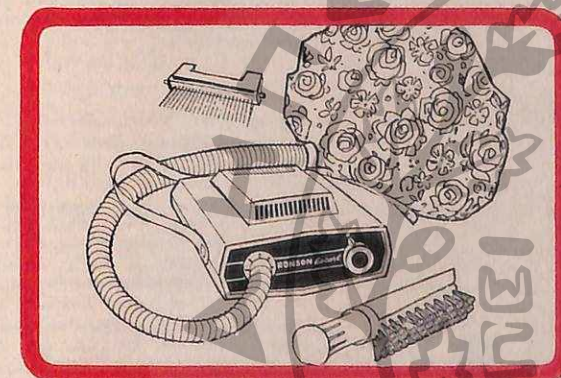
μαλλιῶν πού ὑπάρχει.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

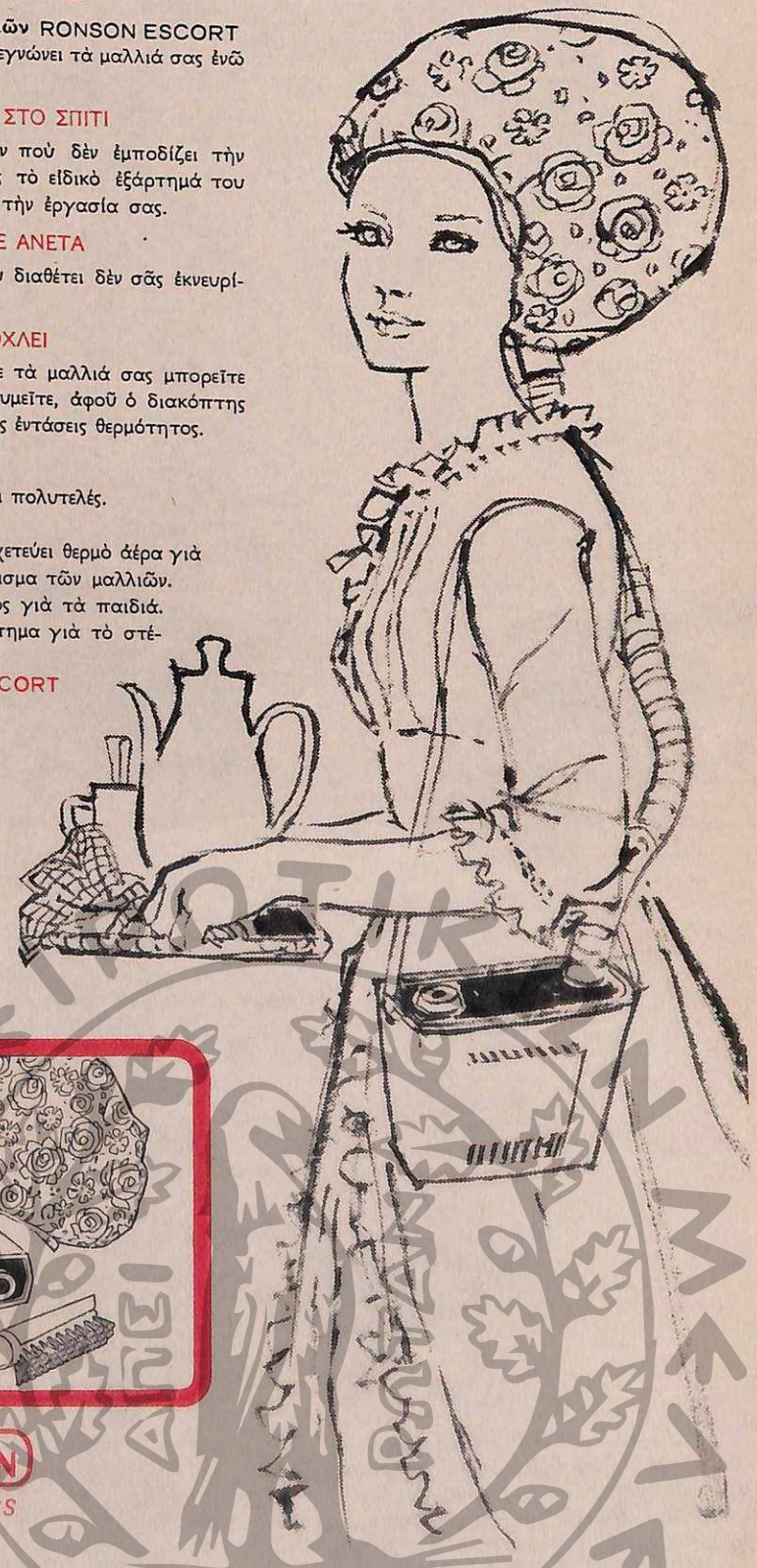
Εἰς τὰ Εἰδικὰ Καταστήματα

TZANNES

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9
ΤΗΛ. 231.559 - 234.663

RONSON
ELECTRICS

Velva

VELVA MOISTURE FILM

Ένα άγγιγμα δροσιάς στο διψασμένο από το δυνατό κρύο του χειμώνα δέρμα... Νοιώθετε το πρόσωπό σας στεγνό, μαραμένο, αφυδατωμένο; Την υπέροχη απάντησή θα τη βρείτε στη VELVA MOISTURE FILM

Απαλύνει, προστατεύει, δίνει την απαραίτητη υγρασία στο δέρμα. Μια ρευστή κρέμα που απορροφάται στη στιγμή και δημιουργεί μια προστατευτική άορατη μεμβράνη...

Eugene Arden

ARDINA
Velva
Moisture
Film

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

καμπαναριό του δημαρχείου του Κουρ-
τραί, μέσα στον κάμπο.

—Θα σταματήσωμε στο πανδοχείο
του «Χρυσού Πανερσιού», είπε ο Μα-
τιέ, που δεν είχε ανοίξει το στόμα,
για τον θαυμάσιο λόγο ότι είχε συνη-
θίσει από πολλόν καιρό να κοιμάται
καθόλου στο μουλάρι του. Είμαι τσα-
κισμένος! Και θα μείνωμε εδώ μέχρι
αύριο. Έχω δουλειές με τους λινα-
ράδες της πόλεως.

Η Κατερίνα νύσταζε. Δεν είχε
καμιά αντίρρηση σ' αυτό.

Φεύγοντας από το Κουρτραί, ο Μα-
τιέ απέφασκε να προχωρήσει γρήγο-
ρα. Λογάριαζε πως είχε χάσει άρκε-
τά τον καιρό του και επιθυμούσε να
ξαναδη συντομία το ταξίδι του. Ντι-
ζόν, τα καμπαναριά της Αγίας Μπε-
νίν και τις πλαγιές του Μαρασσανά,
όπου είχε το άμπέλι του. Βέβαια δεν
είχε καμιά ανησυχία για το σπίτι
του, που το είχε αφήσει στην φύλα-
ξη της αδελφής του Ζακέτ, της ανη-
ψίας του Λουίζας και εκείνης της Σά-
ρας, που την είχαν φέρει από το Πα-
ρίσι και που, μ' όλα τα χρόνια που
είχαν περάσει, ο Ματιέ, δεν μπορού-
σε να την συνηθίσει. Η Κατερίνα,
που διασκεδάζε πολύ μ' αυτό, ισχυ-
ριζόταν πως ο θεός Ματιέ φοβόταν
την Σάρα, πράγμα που δεν τον έμ-
ποδίζει να είναι έρωτευμένος μαζί της
και αυτό ακριβώς δεν της το συγχω-
ρούσε.

Σπιρουνιάζοντας το μουλάρι του,
με τον σκοτεινό κατεβασμένο μέχρι
την μύτη, ο Ματιέ προχωρούσε σαν
να τον κυνηγούσε ο διάβολος. Η Κα-
τερίνα πήγαινε δίπλα του και οι
τρεις υπηρέτες ακολουθούσαν, δυο σε
μια γαμψή και ο τρίτος αποσπορού-
σε, στην άκρη του καραβανιού. Εί-
χαν βγει από τις γαίες του δούκα της
Βουργουνδίας. Σε λίγο θα έβγαιναν
από τις γαίες του επίσκοπου του Καμ-
πραί, για να μπουν στα κτήματα του
κόμματος του Βερμαντουά, ενός θεο-
μού δαδού του Δελφίνου Καρόλου.
Θα ήταν φρόνιμο να μην καθυστε-
ρούν. Η διασύντη να διασχίσει αυτό
το επικίνδυνο μέρος έδινε φτερά στον
αγαθό τσοχα.

Ακολουθούσαν σ' εκείνο το σημείο
τον άνω ροή του Σβάλδ και κατευ-
θύνονταν προς το Σαίν Κεντέν. Ο
δρόμος προχωρούσε με μακρινούς
δίπλα στο νερό, γλιστρούσε εύκολα
ανάμεσα από καταπράσινους λόφους,
μαλακές στροφές με άσπρα άνθη
ολόγυρα, που απομάκρυναν άνομη και
την ιδέα του πολέμου. Ώστόσο, που
και ποί, ένα κατεστραμμένο χωριό,
καμένο μέχρι τα θεμέλια, που δεν
βγαίνει προς τον ουρανό παρά μερικά
δοκάρια που είχαν χάσει το σχήμα
τους σ' ένα καρδονιασμένο χώμα,
μαρτυρούσε πως το μέρος αυτό δεν
γνωρίζει την ειρήνη. Μερικές φορές
άνομη, ένα πτώμα, κρεμασμένο από
το χαμηλό κλωνάρι ενός δένδρου, ζω-
γραφεί ανάμεσα στα νέα φύλλα. Έ-
να χονδρό πένθιμο φρούτο, που έκανε
την Κατερίνα να κοιτάζει αλλού.

Η ημέρα τελείωσε και τα σούρου-
πο έφεραν μαζί του πυκνά, σταχτιά
σαν το σίδερο σύννεφα, που κυνηγι-
όνταν με ανησυχιακό τρόπο πάνω α-
πό τις χορταριασμένες πλαγιές. Η Κα-
τερίνα, νοιώθοντας την δροσιά του
αέρα, ανατρίχιασε.

—Θα έχωμε υπόψη, είπε ο θεός
Ματιέ, που παρακολούθησε τον δρι-
ζόντα από λίγο πριν. Το καλύτερο
θα ήταν να σταματήσωμε στο επόμε-

νο πανδοχείο. "Ας κάνωμε γρήγορα."
"Αν θυμάμαι καλά, υπάρχει ένα στο
σταυροδρόμι του δρόμου για την Πε-
ρόν.

Οι μούλες, σπιρουνιασμένες με δύ-
ναμη, άρχισαν να καλπάζουν, ενώ οι
πρώτες σταγόνες της βροχής άρχι-
σαν να πέφτουν. Σε λίγο η Κατερί-
να σταμάτησε το υποζύγιό της επί
τόπου, υποχρεώνοντας τον Ματιέ να
κάνη το ίδιο.

—Τί σου ήθελε; γκρίνιαζε ο θεός.

Η κοπέλλα όμως κατέβηκε ήρεμα
από την σέλλα της, έβγαλε το πανω-
φόρι της, που το τύλιξε με προσοχή,
και κατευθύνθηκε προς το ένα από
τα μουλάρια με τις άποσκεύες — έ-
κείνο που είχε την ταξιδιωτική της
κασσέλα.

—Δεν θέλω να χαλάσω το πανω-
φόρι μου. Η βροχή θα το καταστρέ-
ψη.

—Και προτιμάς να γίνωμε μούσκε-
μα τώρα; "Αν μ' είχες άκουσει, άλ-
λά δεν κάνεις ποτέ παύση του κεφα-
λιού σου. Έρχεται η νύχτα και η
βροχή... Τά σκαίνουμε αυτά εγώ!
Κάνουν πολύ κακό στους πόρους μου.

Βοηθούμενη από τον Πιέρο, τον πιο
ήλικιωμένο από τους υπηρέτες, που
της έκανε πάντα όλα τα χατήρια, η
Κατερίνα μάζεψε το πανωφόρι της
χωρίς να συγκινηθεί, πήρε ένα που
το παχνί μαύρο ήφασμά του άντε-
χε τις πιο δυνατές νεροποντές, τυλί-
χτηκε σ' αυτό και τράβηξε προς το
ζώο της, για να ξανακαβαλλήσει.

Τότε κάτι τράβηξε την προσοχή
της. Τα καλάμα ήταν πολύ πυκνά
σ' αυτό το σημείο και σχημάτιζαν,
με τρεις χονδρές ροζιασμένες λπές,
μια λοχμή, που γινόταν άνομη από
πυκνή από τα άγκάθια. Στη μέση, ο-
μως, της λόχμης αυτής έλαμπε με
ασυνήθιστο τρόπο κάτι, κάτι το μαύ-
ρο. Κόβοντας προς την όχθη, η Κα-
τερίνα πλησίασε προς την λόχμη.

—"Ε! λοιπόν, τί πάς να κάνης πά-
λι; γκρίνιαζε ο Ματιέ, η βροχή πέ-
φτει για καλά, δεν ξέρω αν το κα-
ταλαβαίνεις...

Η Κατερίνα όμως δεν τον άκουγε.
Παραμερίζοντας τα χόρτα και τα
φύλλα, είχε ξεσκεπάσει το άψυχο κορ-
μί ενός άνδρα, ξεπλωμένου μπρου-
μπατά ανάμεσα στ' άγκάθια, που δεν
έδινε σημάδια ζωής. Η συνάντηση
στον δρόμο ενός ανθρώπου κορμιού
δεν ήταν κάτι το σπάνιο εκείνες τις
ταραγμένες εποχές, αλλά το παρά-
ξενο σ' αυτή την περίπτωση ήταν
πως δεν επρόκειτο για κανέναν χω-
ριάτη, αλλά για έναν Ιππότη. Το δε-
βαίωνα η πανοπλία από σκούρο α-
τσάλι, όπου κυλούσε το νερό, και το
γεράκι επάνω στο κράνος. Ο άνθρα-
κος αυτός θα έπρεπε να είχε σωθί
από το ποτάμι. Το μαρτυρούσαν ένα
παχνό ίχνος που είχε αφήσει στην ο-
χθη και τα σφιγμένα σφιχτά γυμνά
χέρια του, που κρατιόνταν από ένα
γερό, άγκιστρο κλαδι, που τα είχε
σκάσει.

Η Κατερίνα, απορώντας και μη
τολμώντας να το άγγιξη, κοιτούσε,
χωρίς να μπορεί να καταλάβη, το με-
γάλο κορμί, που ήταν απλωμένο στα
πόδια της. Πώς αυτός ο Ιππότης
μπορούσε να είχε δοη τον θάνατο,
αφού δεν φαινόταν κανένα ση-
μάδι πάλης και δεν υπήρχε ούτε ί-
χνος περασματος αλόγου. Η πανο-
πλία σκέπαζε τόσο καλά τον περμέ-
νο, ώστε φαινόταν μόνο τα ματω-
μένα χέρια του. Τράβηξαν την μα-

τιά της κοπέλλας. Ήταν πολύ όμορ-
φα χέρια, μακρυνά και δυνατά συγ-
χρόνως, που η μελαψή τους επιδερ-
μίδα φαινόταν περιποιημένη. Εκεί-
νο που έκανε εντύπωση στην Κατε-
ρίνα ήταν πως το αίμα κυλούσε α-
κόμα. Πιστεύοντας πως ο άνδρας
αυτός δεν ήταν ίσως πεθαμένος, η
Κατερίνα γονάτισε δίπλα του, θέλη-
σε να τον γυρίσει, μα ήταν πολύ βα-
ρύς γι' αυτήν.

Τότε θυμήθηκε εκείνους που την
συνόδευαν και θέλησε να τους φω-
νάξει, αλλά ο Ματιέ, που είχε κου-
ραστή να ξελαρυγγίζεται, είχε κατε-
βή από την μούλα του και έρχόταν
να δη τί συνέβαινε.

—Μά την Παναγιά την Μαύρη,
τί είναι αυτό; φώναξε, απορώντας
μπροστά στο θέαμα που παρουσιαζό-
ταν στα μάτια του.

—Ένας Ιππότης, το βλέπετε. Βο-
ηθήστε με να τον γυρίσω, μου φαί-
νεται πως δεν έχει πεθάνει...

Σάν για να της δώσει δικίο, ο άν-
θρωπος με την πανοπλία έβγαλε έναν
άδονατο άναστεναγμό. Η Κατερίνα
έβγαλε μια κραυγή:

—Ζή! Γρήγορα, Πέτρο! Γιαννά-
κη και 'Αμιέλ, έλάτε εδώ!..

Οι τρεις υπηρέτες πρόστρεξαν. Και
αί τρεις μαζί, γρήγορα μπύρεσαν να
σηκώσουν τον πληγωμένο Ιππότη, πα-
ρα το μπόι του και το σημαντικό βά-
ρος που ζύγιζε το σιδερένιο του πε-
ρίδελμα. Σε λίγο ο άνδρας ήταν ξα-
πλωμένος στην άκρη του δρόμου, στο
μαλακό χορτάρι και, ενώ ο Πέτρος
πήγαινε να πάρη από τις άποσκεύες
του το κουτί με τα γιατρικά της Κα-
τερίνας, ο 'Αμιέλ κυτούσε το τσαν-
μάκι για να ανάψει ένα δαδί, γιατί
τόρα η νύχτα είχε πέσει σχεδόν ολό-
τελα και δεν έβλεπε κανείς σχεδόν
τίποτα.

Η βροχή δεν έπαυε πυκνή, μα
ήταν όση όσο άρχετη για να δυσκο-
λευτεί ο Ιππότης να ανάψει το δα-
δί του. Είχε αρχίσει κιόλας να φυ-
σάει, πράγμα που έκανε πιο δύσκολη
την προσπάθεια. Τέλος, ξεπετάχθηκε
η φλόγα, δημιουργώντας κόκκινες
ανταύγειες στην βρεμένη πανοπλία.
"Ετσι, ξεπλωμένος στο χορτάρι, με
μοναδικό ανοιχτόχρωμο σημάδι τα
γυμνά του χέρια, ο σκοτεινός Ιππό-
της έμοιαζε με κανένα άγαλμα επιτά-
φιο, σκαλισμένο σε βασάλτη. Ο θεός
Ματιέ, αδιαφορώντας για τους πό-
ρους του, είχε καθίσει στο βρεγμένο
χώμα και, παίρνοντας το κεφάλι του
Ιππότη στα γόνατα, πλάιζε να ανα-
σπρώξει την μάσκα του κράνους. Δεν
ήταν εύκολο πράγμα, γιατί είχε φάει
κυττήματα και είχε στραβώσει. Σκυμ-
μένη επάνω του, η Κατερίνα άνυπο-
μονούσε, και η ανυπομονησία της με-
γάλωνε, γιατί ο πληγωμένος δογγο-
σε σχεδόν δίχως διακοπή.

—Κάντε γρήγορα! είπα με μια ά-
νάσα. Θα σκάη μέσα σ' αυτό το σι-
δερένιο κλουβί!

—Κάνω, δι τι μπορώ. Δεν είναι τό-
σο εύκολο...

Η μάσκα, πραγματικά, δεν έλε-
γε να υποχωρήσει και ο Ματιέ ίδρω-
νε. Βλέποντας αυτό, ο γέρο Πέ-
τρος έβγαλε το μαχαίρι του και με
μυρίες προσπαθείς έβαλε την μύτη
στο άνοιγμα, προσέχοντας καλά να
μην πληγώσει το πρόσωπο από κάτω.
Πίεσε το πάσμινο, το χώρισμα υπε-
χώρησε και η μάσκα άνοιξε.

—Φέρε το δαδί σου, διάταξε η Κα-
τερίνα.

Μόλις όμως το τρεμάμενο φως άγ-
γιζε το πρόσωπο με τα κλειστά μά-

...μπράβο PYREX

Τα PYREX είναι άρχοντιά στο σπίτι!

Όραία εμφάνιση, κομψή φόρμα, πεντακάθαρα, άμετάβλητα, βγάζουν άσπροπρόσωπη σε
κάθε περίστασι τη Νοικοκυρά. Τα PYREX πλένονται εύκολα, δεν ραγίζουν, δεν ξεφλου-
δίζουν, είναι ΠΑΜΦΘΗΝΑ. παραμένουν πάντα ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.

Και τι εύκολίες παρέχουν τα PYREX!

Μαγειρεύετε σε PYREX πολύ γρηγορότερα και νοστιμώτερα από κάθε άλλο σκευός,
σεβρίβετε με το ίδιο PYREX και διατηρείτε το φαγητό στο ίδιο PYREX.
Προμηθευθείτε σήμερα μια σειρά σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ για το σπίτι σας. Μόλις τα
χρησιμοποιήσετε θα πείτε κι' έσεις:μπράβο PYREX.

75 διάφορα σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ, κατσαρόλες, ταψιά, τηγάνια, μπώλ, τσαγιέρες,
καφετιέρες, μια ολόκληρη σειρά για το νοικοκυριό σας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΡΜΟΥ 74, ΤΗΛ. 312.810
1. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 155, ΤΗΛ. 845.085

Χύτρες στρογγυλές για 2 άτομα δρχ. 65 » 3 » 80 » 4 » 98 » 5 » 120	Τηγάνι με λαβή δρχ. 120 ή λαβίδα χρησιμοποιείται στα περισσότερα σκεύη	Ταψιά ορθογώνια από 60-115 δρχ.	δρχ. 15 Μπιμπερόν
Μπολάκια ζελέ 7 και 8 δρχ.	Χύτρα οβάλ για 4 άτομα δρχ. 130	Σουφλέ από δρχ. 35-45	Καφετιέρα δρχ. 135

Τό ψυγείο
πού δέν συγκρίνεται

Τό ψυγείο
πού δαυμάζεται

SINGER
SLIM LINE

ΤΟ ΚΟΜΨΟΤΕΡΟ ΨΥΓΕΙΟ

- Πολυτελεστάτη εμφάνισης
- Μεγίστη ψύξις εις ελάχιστον χρόνο
- Κινητά ράφια
- Αρίστη μόνωσις
- Μαγνητική αεροστεγής πόρτα
- Διπλή ψύξις
- Αυτόματος απόψυξις
- Ειδικόν σύστημα κυκλοφορίας του αέρος εις τό εσωτερικόν.

SINGER

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

τια, ή Κατερίνα με μιὰ κραυγή έκα-
νε πίσω. Τό κουτί με τὰ φάρμακα
ξέφυγε από τὰ χέρια της.

—Δέν είναι δυνατόν, ψιθύρισε με
δυσκολία, χλωμαίνοντας μέχρι τὰ
χέρια... δέν είναι δυνατόν!

—Τί σ' έπιασε; Έκανε ό Μπατέ κα-
τάληκτος. Γνωρίζεις αυτόν τόν νέο;

—Η Κατερίνα κοίταξε με άπληνη
ματιά τόν θείο της. —Η συγκίνηση έ-
σφιγγε τόν λάρυγγά της τόσο δυνα-
τά, ώστε τήν στερούσε σχεδόν από
τήν λαλιά.

—Ναι! —Όχι!.. Δέν ξέρω!

—Τρελλάθηκες; Τί είναι πάλι αυ-
τό τό μυστήριο; Θά έκανες καλύτερα
νά του θγάλης δλότελα αυτό τό κρό-
νος, παρά νά λιποθυμάς. Τρέχει αλ-
μα...

—Δέν μπορώ... όχι άμέσως! Βοή-
θησε τόν θείο μου, Πέτρο!

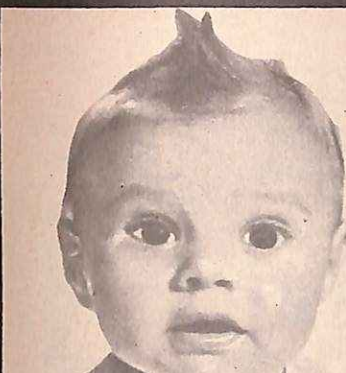
—Ο γέρος ύπηρέτης, πού παρακο-
λουθούσε με άνήσυχη ματιά πότε τόν
πληγωμένο, πότε τήν κοπέλλα, προ-
θυμοποιήθηκε. —Η Κατερίνα κάθισε
στόν δχο, κοντά του, σφίγγοντας
τό ένα με τό άλλο τὰ δύο της χέρια,
πού έτρεμαν. Με δρθάνοιχτα μάτια
κοιτούσε άπληστα τόν θείο της και
τόν Πέτρο, πού πάσχιζαν νά άπελευ-
θερώσουν δλότελα τό κεφάλι αυτό,
τό πρόσωπο αυτό, πού ήταν όμοιο με
τό πρόσωπο του Μιχαήλ ντε Μον-
σαλδύ...

Ανατριχιάζοντας, σφίγγοντας έ-
πάνω της τό βαρύ παλτό, πού είχε
βαρύνει περισσότερο από τό νερό, ή
κοπέλλα έβλεπε νά σβήνουν μπροστά
της τὰ χρόνια πού είχαν περάσει. Οι
σκηνές πού, στό Παρίσι, τήν είχαν
φέρει κοντά στόν θάνατο, ξαναζων-
τάνεψαν μπροστά της με κατα-
πληκτική καθαρότητα. —Ο Μιχαήλ πού
πάλαινε στά χέρια τών χασάπηδων
κάτω από τὰ χρυσαστόλιστα ταβάνια
του παλατιού της —Αιχαίν, ό Μιχαήλ
με τὰ χέρια δεμένα πίσω, ακολου-
θώντας περιήφανα τόν Γολγοθά του
ανάμεσα στους τοξότες και τόν δ-
γλο πού ούρλιαζε, ό Μιχαήλ έαπλω-
μένος στην σκιά του κελλαριού του
Πόν - ω - Σάνς και πού θυμόταν
για χάρη μιās προσεκτικής κοπελλού-
δας τήν έπαρξία όπου είχε γεννηθή...
Είχε κλείσει τὰ μάτια μιὰ στιγμή, σάν
για νά θυμηθή καλύτερα και τό πρό-
σωπο του άλλου πού, όπως είχε έμ-
φανισθή στο μαύρο πλαίσιο του κρό-
νου, ήταν παράξενα όμοιο με του
Μιχαήλ, εκείνη ακριβώς τήν στιγμή.
Με όλες της τίς δυνάμεις, ή Κατε-
ρίνα άπόδωσε τίς άπάσιες εικόνες
τών επόμενων στιγμών, ιδιαίτερα δέ
τήν εικόνα του όμορφου προσώπου
κτυπημένου, λειωμένου, γεμάτου αλ-
ματα και σκόνες. —Η κοπέλλα έσπυρε
πρός τὰ εμπρός, για νά δή καλύτερα,
νά πεισθή πως δέν όνειρευόταν. —Ο-
χι, όμως, τό πρόσωπο ήταν εκεί ά-
κριβώς, χλωμό και άκίνητο, με σκού-
ρα βλέφαρα, στολισμένα με πικνές
βλεφαρίδες, πού σκέπαζαν άκριβώς
τήν άγνωστη σφαίρα τών ματιών.
Μιά λεπτή αμάντη γοαμής χώριζε
τό μέτωπο, κατέβαινε κατά μήκος
στο μάγουλο και έφτανε στην ένωση
τών σφιγμένων χειλιών. Μιά έμφρα-
ση πόνου έσφιγγε πότε - πότε τὰ χα-
ρακτηριστικά.

—Μιχαήλ, ψιθύρισε ή Κατερίνα
χωρίς νά τό θέλη... Δέν είσαι ένά,
όχι δέν μπορεί νά είσαι εσύ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ
ΤΟ ΓΑΛΛ ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ ΕΙΣ ΚΟΚΚΟΥΣ
ΚΟΥΪΚ-ΛΕ (ΟΛΟΠΑΧΟ)

**ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ
ΔΥΝΑΜΙ
ΥΠΕΡΤΡΟΦΙΑ**

ΚΟΥΪΚ-ΛΕ
ΟΛΟΠΑΧΟ

**ΣΕ ΠΡΑΣΙΝΟ
ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΚΟΥΤΙ**

Ίδεώδες για τὰ βρέφη, χάρις εις τὰ
LIPIDES HOMOGÉNISES πού περιέχει.
Αντικαθιστά πλήρως τό μητρικό γάλα.
Κατάλληλο για τούς κάθε ήλικίας άνθρώ-
πους πού έχουν ανάγκη υπερτροφίας.
Διαλύεται άυτοστιγμει σε χλιαρό νερό.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ FRANCE-LAIT
ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΑΓΝΟΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ : ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ, ΑΙΟΛΟΥ 78, ΤΗΛ. 317.945

lait sec
26% matière
grainulés solubles
**QUICK-
LAIT**
instantané
FRANCE-LAIT

RONSON ELECTRIC TOOTHBRUSHE

Ένα νέον θαυμάσιον προϊόν του RONSON για
όλη τήν οικογένεια.

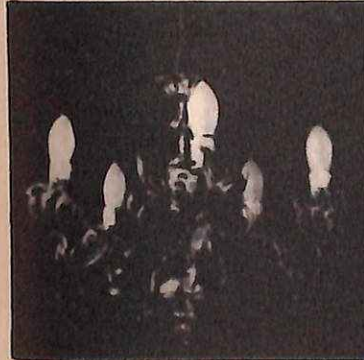
Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ (ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ) ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΣΑ
RONSON Ύπερτερεί όλων των άλλων ΔΙΟΤΙ :

- 1) Είναι ή πιο γρήγορη: Πραγματοποιεί τόν καταπληκτικόν
αριθμόν των 11.000 παλμικών κινήσεων στο λεπτό.
- 2) Ή πιο άποτελεσματική: Καθαρίζει τὰ δόντια σ' ένα λε-
πτό, με τό μέγιστο δυνατόν άποτέλεσμα και κάνει μασσάζ στα
ούλα, χωρίς νά τὰ ερεθίζει.
- 3) Ή πιο τελειοποιημένη: Είναι έλαφρά, κομψή και εύχρηστη,
διότι οι μπαταρίες βρίσκονται σε χωριστή ήκη πού προσαρ-
μόζεται στόν τοίχο.
- 4) Ή πιο πρακτική: Διαθέτει 4 ή περισσότερα ανταλλακτικά
βουρτσάκια για όλη τήν οικογένεια και τό σπουδαιότερον τὰ
παιδιά σας συνηθίζουν μ' εύχαρίστησι νά περιποιούνται τὰ
δόντια των.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

TZANNES

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΤΗΛΕΦ. 231-559 - 234-663

**ΤΑ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΔΩΡΑ**

*Τέχνη
Ρυθμός*

Πολυέλεοι και άπλικες
με κρύσταλλα Βοημίας,
χειροποίητοι, σκαλιστοί
κλασσικού ρυθμού,
έπιχρυσωμένοι με χρυσόν
24 καρατίων, άμετάβλητοι.
Ασημικά τέχνης
χειροποίητα.
Τιμάρ έργοσταςίου.

ΠΑΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ - ΕΚΘΕΣΙΣ : ΔΙΟΜΕΙΑΣ 4-6 — (ΠΑΡΑΔΟΣΙ ΕΡΜΟΥ 20)

Έτος ίδρύσεως 1904

ΕΠΙΠΛΑ

**ΓΝΗΣΙΑ
ΕΠΙΠΛΑ
ΔΑΝΕΖΙΚΑ &
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ**
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΔΙΑΝΑ

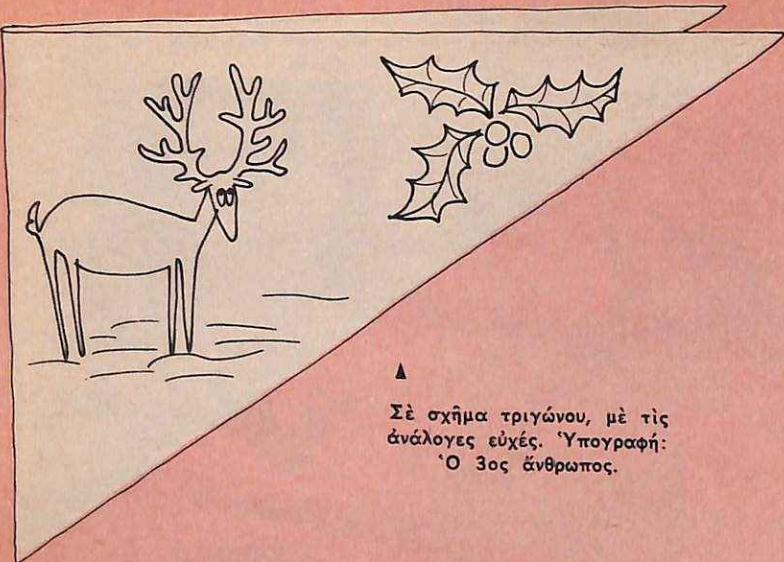
ΑΛΛΑΖΟΜΕΝ ΤΑ ΠΑΛΙΑ
ΣΑΣ ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.
ΜΕ 100 ΔΡΧ. ΤΟΝ ΜΗΝΑ!

ΣΕ ΚΑΤΑΦΑΝΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΕΣ
ΕΥΚΟΛΕΣ ΠΑΡΗΡΜΗΣ

**ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΣΙΔΕΡΙΑΔΗΣ**

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 56 ΤΗΛ. 772.891 (ΕΝΑΝΤΙ ΚΙΝΗΦΟΥ ΑΛΕΣ)

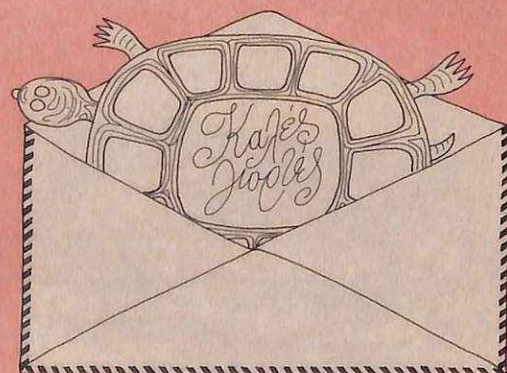

▲ Σε σχήμα τριγώνου, με τις ανάλογες εύχες. Ύπογραφή: Ο 3ος άνθρωπος.

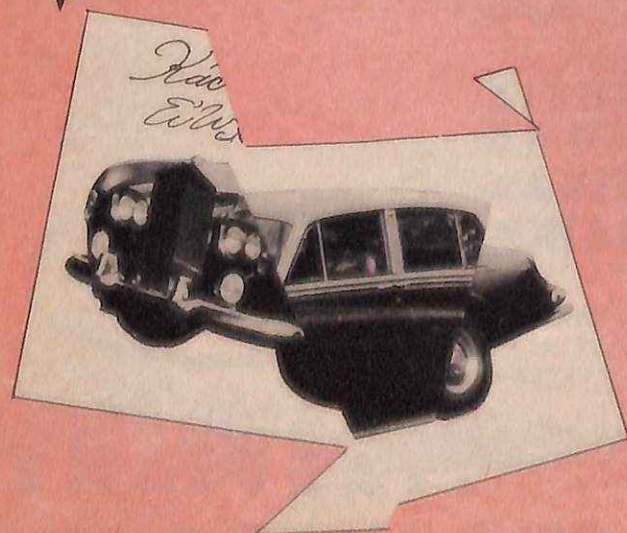
ιδεες για καρτες

Στείλατε τις κάρτες σας; "Αν δεν τις στείλατε εγκαίρως...συμβουλευθήτε τον Σκουλά. Είχε κάτι θαυμάσιες ιδέες, που σάς τις παρουσιάζει με χριστουγεννιάτικο κέφι και φαντασία.

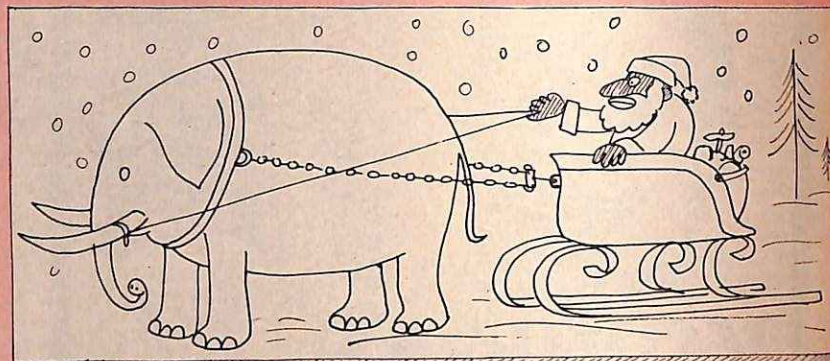
▲ "Αν δεν είσθε προληπτικός, μιὰ χελώνα είναι πολύ πρωτότυπη κάρτα.

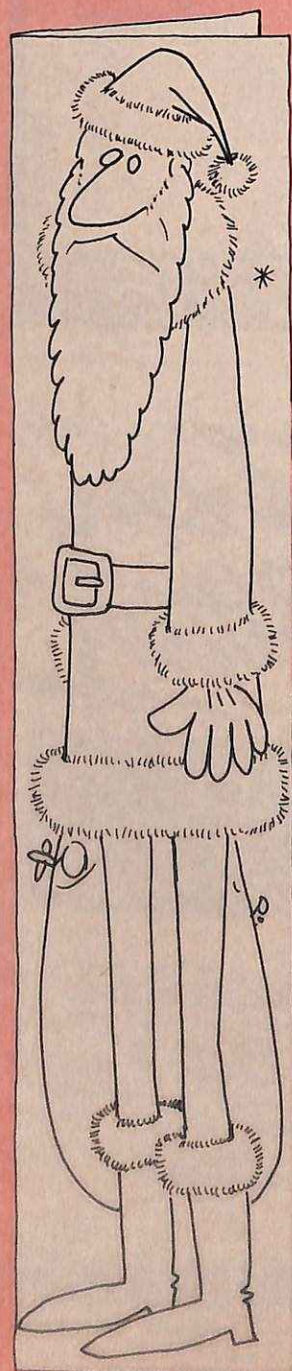
Μια τσαλακωμένη κάρτα πολυτελούς αυτοκινήτου σε φίλο οδηγό.

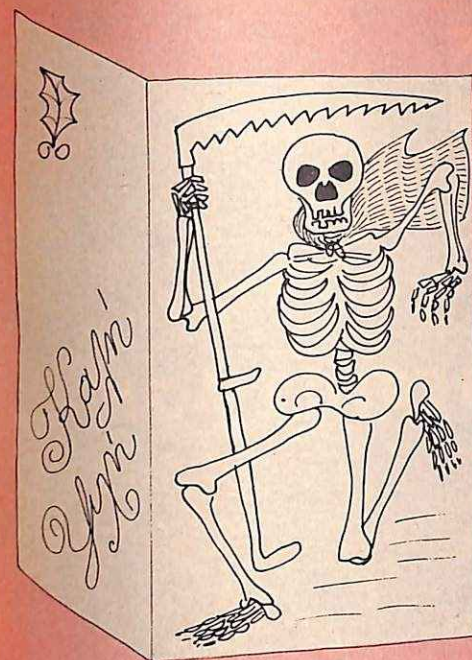
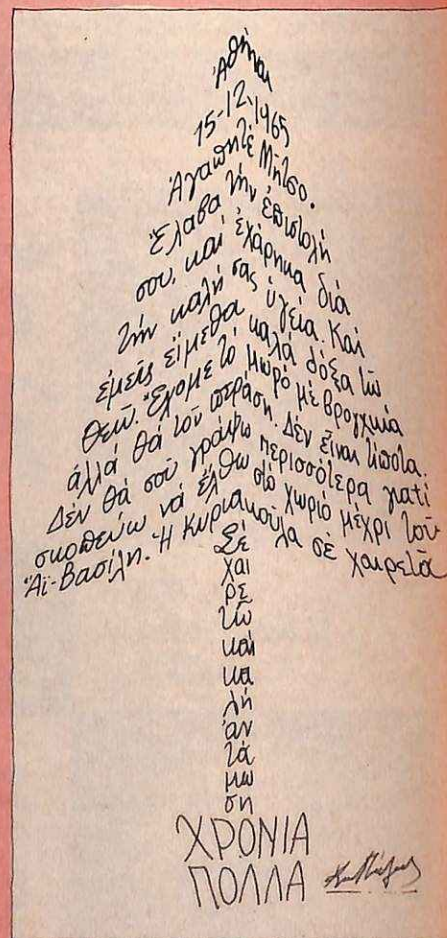
▲ Για πολύ μακρινόσσο συγγενή.

▲ Σε κατοίκους της Ν. Αφρικής μη στείλετε κάρτα με ελάφια. Δεν θά τήν καταλάβουν.

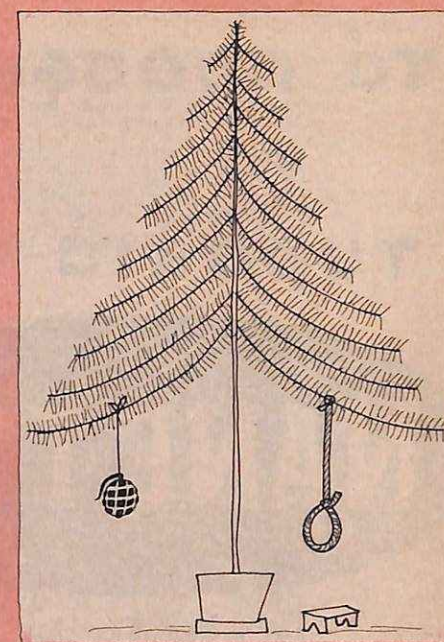
▲ Μικτός τύπος, για πολύ κόσμο αποστολές.

▲ Σε θείο από τον οποίο περιμένετε κληρονομιά.

▲ Σε άνηψια που περιμένουν κληρονομιά.

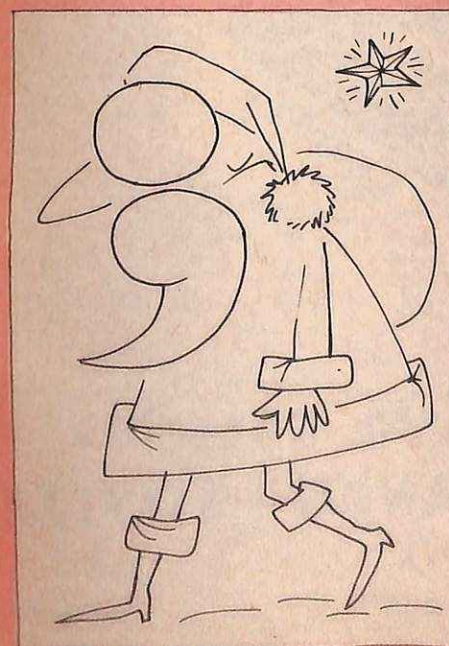

▲ Για έχθρους γενικώς.

Βυζαντινές παραστάσεις που προβάλλουν την ελληνική παράδοση

▲ Σε ανθρώπους που δεν καταλαβαίνουν τίποτα.

▲ Για όσους έχουν πολύ θάρρος. Ένα φύλλο γκι με τα αποτυπώματά τους, θα είναι έντελως προσωπική κάρτα...

▲ Μια κάρτα με δυο πλευρές, δίνει χαρούμενη έκπληξη.

“ΟΤΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΣΤΑ ΤΥΡΑΚΙΑ
ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η **franco-suisse**

ΤΥΡΑΚΙΑ

NANETTE

γιά όλα τὰ γούστα
γιά κάθε περίστασι

προϊόν τῆς
FROMAGERIE

πάρτο δίχως νά σκεφθῆς
εἶναι τῆς ΦΡΑΝΚΟ-ΣΟΥΪΣΣ

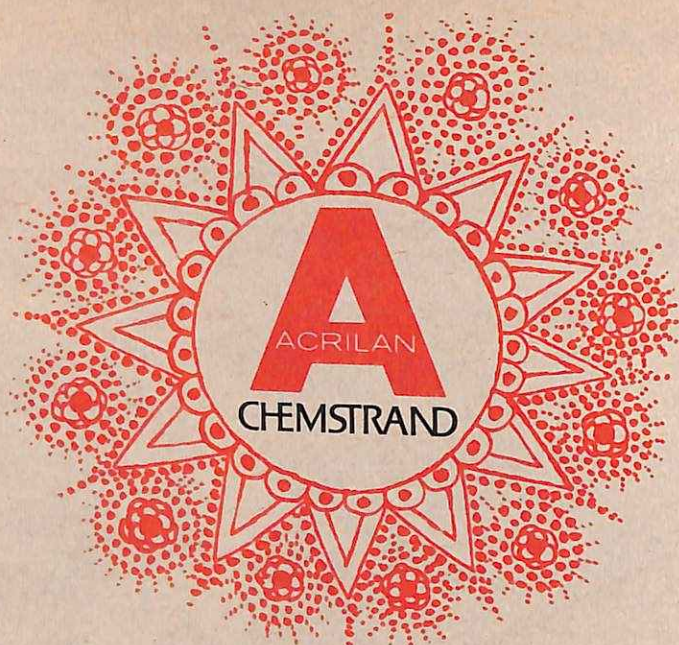
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
Δ. Γ. ΣΕΙΡΗΝΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 33 - 37. ΤΗΛ. 520 - 960

Μπαρμπαρέλλα

Γυρίζοντας στην Κρυσταλλία, ύστερα από επιτυχή αποστολή στον άρχηγό των Όρχομ, Άχάν, για συμφιλίωση μεταξύ των Άδωνιδων και των Όρχομ, αντίπαλων φυλών του πλανήτη Λυθείου. Η Μπαρμπαρέλλα βρίσκεται μπροστά σε δυσάρεστες εξελίξεις. Οι άρχοντες της Κρυσταλλίας δεν θέλουν την συμφιλίωση και αντίδρούν. Η Μπαρμπαρέλλα κατορθώνει και παίρνει από το διστιμόπλειό της όπλα, εφοδιάζει τον Διάνθο και επιχειρούν οι δύο τους να άχρηστεύσουν το «όργανο».

καλές γιορτές
με πλεκτά
ACRILAN

Οι 'Ανάγωγοι...

♦ "Όσοι από σ'ας σκέπτεσθε (ώ της συμφοράς!) να βγείτε έξω τούτες τις μέρες, σε δημόσιο χώρο, σε κέντρο, σε νάιτ κλάμπ, μη λησμονήσετε την βακτηριολογία σας...

♦ Μπασιτούν, βίτσια, ραβδί, μαστίγιο, ομπρέλλα, τι θέλετε. Φθάνει να είναι μακρύ, γερό και στέρεο — όπλο αποτελεσματικό απέναντι στο κύμα των κακών τρόπων που κατέκλυσε πια την κοινωνική μας ζωή.

♦ Βαράτε, όπου χρειάζεται.

♦ Χτυπάτε, όπου πονάει...

♦ 'Αλλοιώτικα κινδυνεύετε να θρεθίτε σεις ο ίδιος κατισχυμένος, ποδοπατημένος, και συμπεισμένος στην καρδιά σας, από τα υδρυστικά όπια διακάποιον παλιανθρωπίσκον...

♦ Να τον πάρε ή εδχή...

♦ Μας χάλασε το κέφι αυτός ο άθλιος σόν ανθρωπότητα χορό, με τον οποίο οι απόφοιτοι των 'Αναδρύτων γιόρτασαν την δεκαετηρίδα τους, με την παρουσία, φυσικά, του 'Υψηλού συμμαθητού τους...

♦ 'Ήταν ένας άθλιος οργανώσεως — και καλό θα είναι, όσοι θέλουν να πάνε και του χρόνου, να αρχίσουν από τώρα να εγγράφονται, γιατί είμαι βέβαιος πως αυτός ο χορός καθιερώνεται σαν θεσμός και διαδέχεται τον παλιό εκείνο κλασικό χορό του «Παρθασού», όπου κάποτε την πρώτη τους εμφάνιση οι νέες εσοδείες των 'Ωραιών...

♦ Του χρόνου, άλλωστε, είναι βέβαιο πως το Διοικητικό Συμβούλιο (ικανότατο, πλούσιο σε φαντασία, πλαισιωμένο από αξίους συμβούλους σε όλους τους τομείς και, πράγμα όχι συνηθισμένο στην 'Αθήνα, άμεμπτο στις σχέσεις του με τον Τύπο) θα έχει καλύψει την μόνη έλλειψη που απόμεινε: Αυτοί τρεις γερούς ροπαλοφόρους 'Ηρακλείς που θα αντιμετωπίζουν την προστυχιά στην γέννησή της.

♦ Σπάνια είδα το «Χίλιον» τόσο δημοφιλές, όσο εκείνη την βραδιά. Και σπάνια είδα τόσους 'Αθηναίους να συναγωνίζονται το χαριτωμένο εκείνο άσπρο πουλάκι με το όποιο ο Νίκ έφερε εμπρός στους Βασιλείς το έλκηθρο του 'Αι - Βασίλη...

♦ 'Ήσαν οι 'Ανάγωγοι...

♦ Λίγοι, βέβαια, σχετικά με τον όγκο των διαρροών παρερροισμένων...

♦ Και ίσως, ούτε καν απόφοιτοι των 'Αναδρύτων...

♦ Μα αποτελεσματικοί, αποδοτικοί, στην δημιουργία της 'Ακατασισίας...

♦ Μιλούσαν διαν έπρεπε να σιωπήσουν, όπως στην προσφώνηση του κ. Χασάπη. Κάθονταν διαν έπρεπε να σηκωθούν, όπως στην περίπτωση της βασιλικής προσέλευσης. Και σηκώθηκαν, διαν έπρεπε να μείνουν καθιστοί, όπως στην περίπτωση των βιολιών του Μωράκη...

♦ Κρίμα, πήγαν χαμένα τα βιολιά...

♦ Μια δολοκλήρη πίσια καίσαρη από έγχροδα — κ' εκεί, μπροστά στη μύτη μας, ανάμεσα στο θέαμα και στην μελωδία — ένας Πρόστυχος...

♦ 'Ήρθε και σιάθηκε με τα καπούλια του επάνω μας, χωρίς να κοιτάξει πίσω του, χωρίς να υποπτεύεται καν πως αυτό που έκανε δ'ε ν γίνεται, δ'ε ν νοείται, δ'ε ν επιτρέπεται στην ομαδική συμβίωση των ανθρώπων: 'Η ύβρις προς τον άλλον...

♦ Και ήρθαν κοντά του, δίπλα του, και όλοι οι όμοιοι του...

♦ Σιάθηκαν χαζοί, ακούνητοι, άμετατόπιστοι, παρ' όλα τα παρακάλια μας, παρ' όλες τις ικεσίες μας...

♦ Μερικοί το ρίξαν και στο νταίλκι — φτηνό κ' εύκολο όπλο για τους 'Απρεπείς. 'Ο ένας μ'ς υπέδειξε πως του παραμήκαμε στο ρουθούνι, και ο άλλος μ'ς συνέστησε να διανύσουμε όλη την κουραστική διαδρομή μέχρι τους εξωτερικούς πόδες του «Χίλιον» σε αναζήτηση ενός πρόσφορου μικρού πυγμαχικού σίβου.

♦ 'Υπήρχαν και οι Κωφοί, που δεν ήδρωνε το αυτί τους...

♦ 'Υπήρχαν και δύο - τρία Πραγματικά, δηλαδή, — παραφρονία στα μπουκέτα της 'Ομορφιάς που σόλιζαν

τα τραπέζια. Αυτά δεν μ'ας έκαναν μόνον τη θέα. 'Ανοιξαν λογαριασμούς και με την υπογραφή μας και μ'ας έπνιξαν στο πατσιούλι...

♦ Και, ώ του θαύματος, ένεφανίσθη ο μικροσκοπικώτερος των 'Αποφοίτων — και όλα ήρέμισαν. Προσπάθησα να μάθω αν ανήκη (ή αν σκοπεύη να ανήκη) στο Διπλωματικό μας Σύμμα ό φίλος αυτός νεαρός με την κονκάρδα που έδωσε, για χάρη μας, την μάχη του λειτουργήματος. 'Εξαφάνισε τους 'Ανάγωγους, εξέδωσε τα Πραγματικά και διέσωσε την τιμή του Σχολείου του με τον ήρωισμό των αποφοίτων του 'Ήτιον στη μάχη του Βασιλιά.

♦ Από αυτόν περιμένουμε, του χρόνου, σόν επόμενο χορό, στο ξεκίνημα της Δεύτερης Δεκαετίας, μιας ομάδας νέων ανθρώπων που απέδειξαν πόσο σωστά αντιλαμβάνονται τα καθήκοντά τους προς το Σύνολο και προς τον Πλήστον, να θεσπίση να φέρουν όλοι οι 'Απόφοιτοι των 'Αναδρύτων εμφανεστερο το σήμα του Σχολείου τους, και να μετέχουν όλοι στην ασυνόμνηση του εστιακού και χορευτικού χώρου. Καλού - κακού, άς έχουν και ένα μικρό γεγανό — να αποκομίση τις μαινάδες που καθυλλούν τους καθημένους για να περάσουν. Καλού - κακού άς κάνουν και έναν έλεγχο, σε ποιους άκριβώς πωλούνται τα εισιτήρια.

♦ Τα λέω αυτά γιατί εφέτος έχουμε και τις 'Απόκριες νωρίς, και η 'Αθήνα δεν είναι πια μια φούχτα ανθρώπων, όπως την έζησαμε. Πλάτνυνε, πληθύνει, μεγαλώνει — και ανάμεσά τους όσες γνωρίζονται, αναγνωρίζονται κι άλλες ασυμμετρήσιμες με κομμότητα, εισχωρεί όλο και περισσότερο το 'Όρεσίδιον στοιχείον...

♦ 'Όπου το βρήτε — επάνω τον...

♦ 'Αν ήλεα — χωρίς οίκτο. 'Εστω με Καρφίτσια...

ΉΤΑΝ ΕΝΑΣ ΑΘΛΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Παρακολουθούν κάθε σας κίνηση...

A5/14

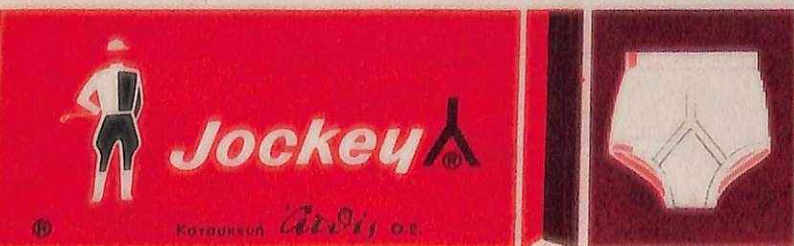
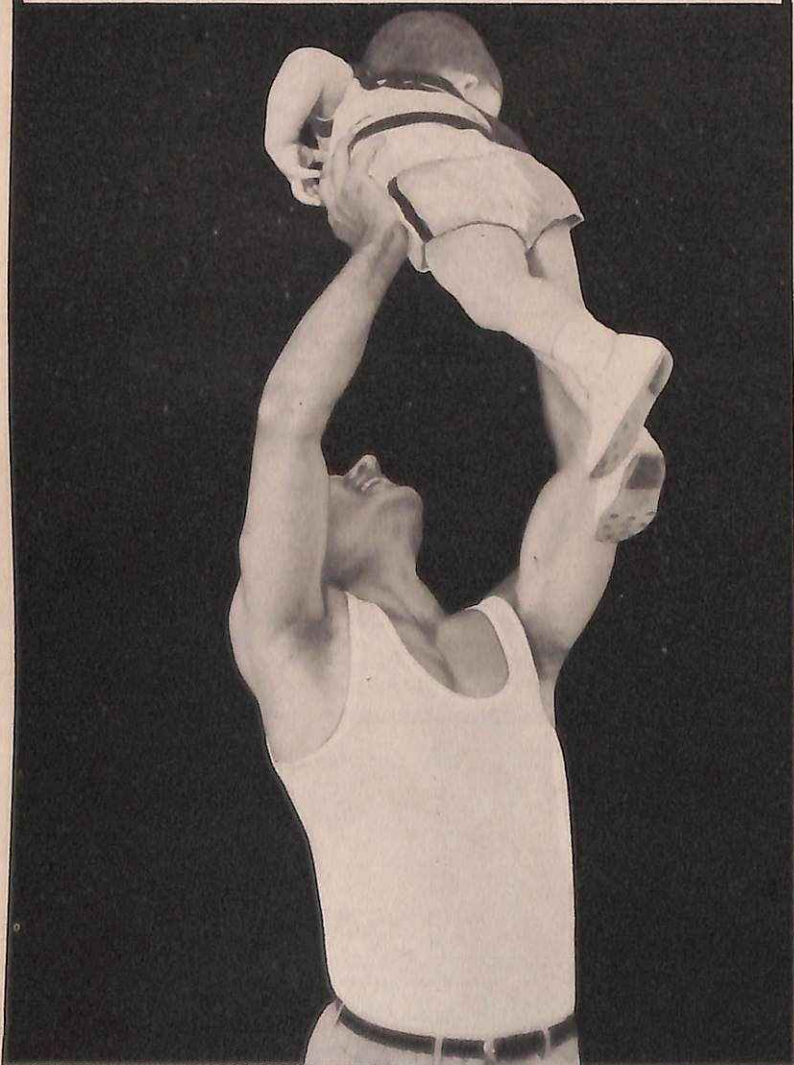
Ναί! Τὰ μοντέρνα ανδρικά εσώρουχα **Jockey** εφαρμόζουν τέλεια στο σώμα. Χαρίζουν μοναδική άνεση στις κινήσεις σας.

Τὰ βασικά τους πλεονεκτήματα:

Νήματα λεπτά, απορροφητικά — φανέλλες χωρίς ραφή σλίπ με τριπλές ενισχύσεις **FLAT-LOCK** — ελαστικά μέρη απαλά και στέρεα — επιστημονικός έλεγχος.

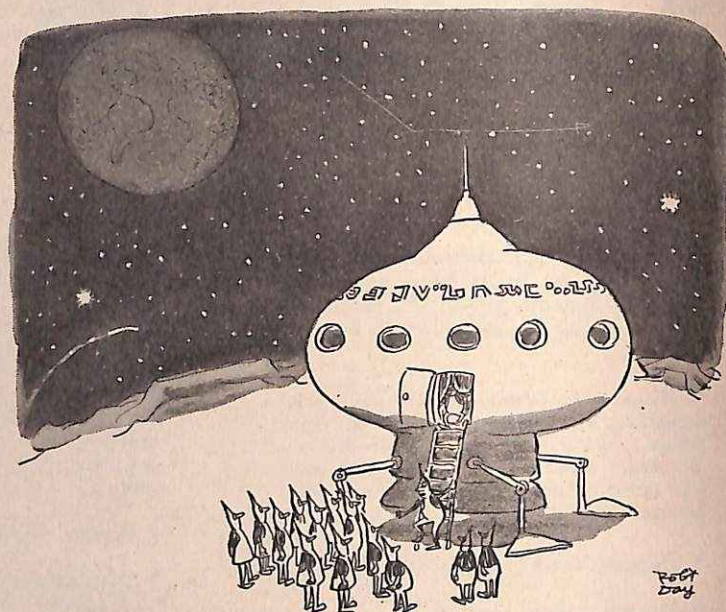
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ "AIDIS" Ο.Ε. ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΙΡΜΑ ΣΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΕΣΩΡΟΥΧΑ Jockey ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Εσώρουχα Jockey τὰ πρώτα στον κόσμο.

Χριστός

—'Η απάντησή τους είναι ότι «ναί, υπάρχει ζωή στη Γη. Τουλάχιστον ως αυτή την στιγμή...».

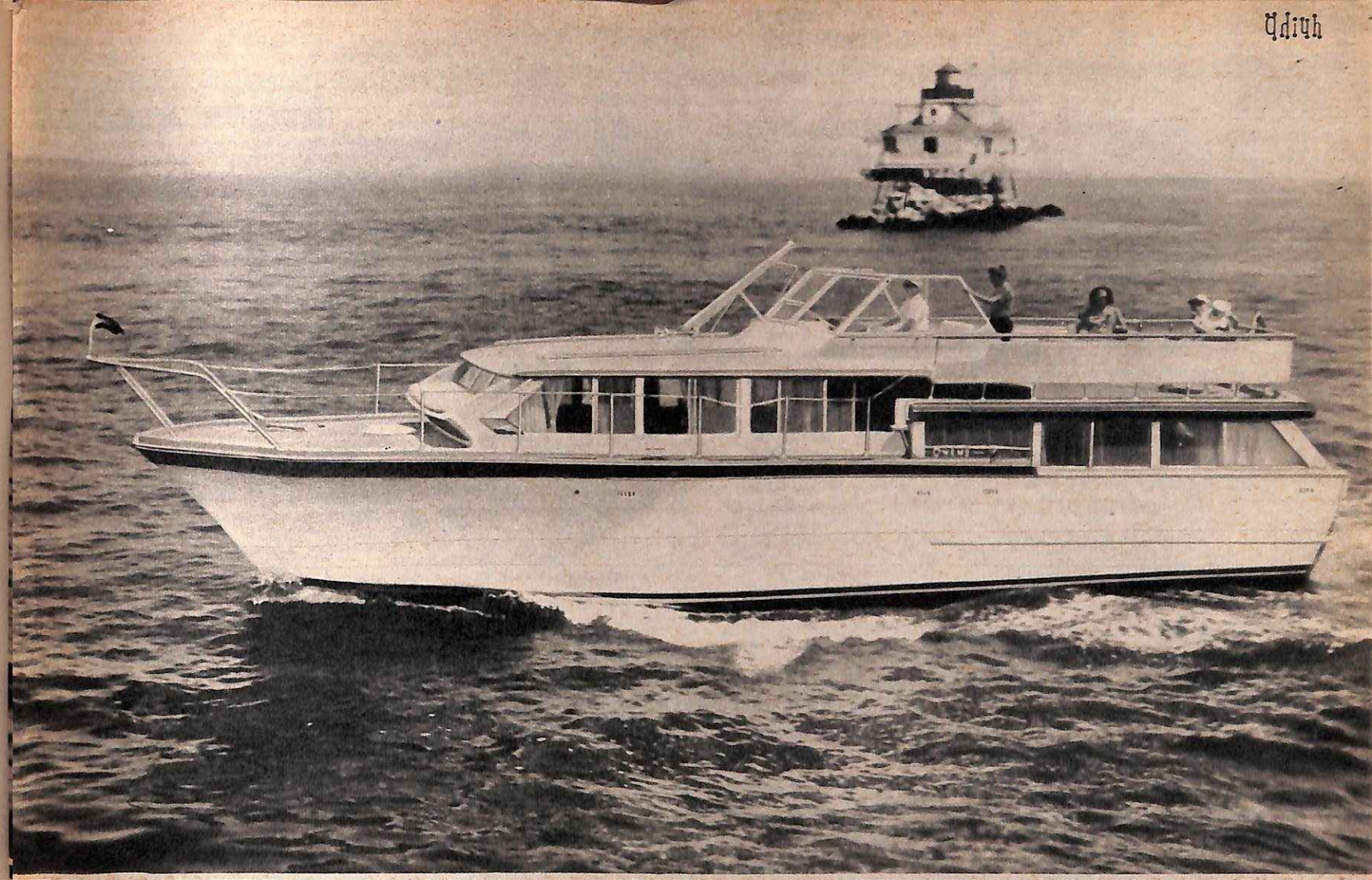
Ασφάλεια **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ**
ολυμπιακή
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 - ΤΗΛ. 75.273 (5 ΓΡΑΜΜΑΙ)

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οι λύσεις στην σελ. 136

αξέχαστο καλοκαίρι μ' ένα γιότ OWENS

"Ένα καλοτάξιδο γιότ, που θα σας χαρίσει ξέγνοιαστες ώρες στα ελληνικά νησιά. "Ανετο με πολυτελείς καμπίνες για τέσσερα, έξη ή οκτώ άτομα κι' απόλυτη ευστάθεια στην τρικυμία, το μότορ - γιότ OWENS, υπάρχει σε πλαστικό τριαντατριών ποδών αλλά και σε μαόνι άντοχής από είκοσι τέσσερα μέχρι σαράντα δύο πόδια. OWENS... Ένα θαυμάσιο πλοiάριο αμερικανικής κατασκευής με όλα τὰ σύγχρονα κομμάτια. Οι καμπίνες του είναι διαρρυθμισμένες σε πολυτελή τραπεζαρία, υπνοδωμάτιο, κουζίνα, τουαλέτα και ντους. OWENS... Ένα γιότ μ' εύκολη οδήγηση για άνετες κρουαζιέρες στα νησιά..

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:

the golden dolphin

Ε. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ - Κ. ΚΥΡΚΙΝΗΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 360 - 382
ΤΗΛ. 966.809 - 965.624
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΛ. 830.360

"Ανετο λίβινγκ ροομ θυμίζει ή μεγάλη καμπίνα του OWENS ARUBA 42 ποδών. Καναπέ που μεταβάλλεται σε διπλό κρεβάτι, τραπέζι με καρέκλες, εγκατάστασις κλιματισμού και μοντέρνα φωτιστικά, συμπληρώνουν το σύνολο...

Το υπνοδωμάτιο του πλοιοκτήτου έχει δυο άνετες κουκέτες, πολλά χρήσιμα έπιπλα, επιτραπέζιες λάμπες, ντουλάπα και μεγάλη ιδιαίτερη τουαλέτα...

Δεν θα ραγιάσετε
τίποτα
για να φαίνεστε
νέα και ωραία;

Υπάρχουν περιπτώσεις, που σας ενδιαφέρει περισσότερο από κάθε άλλη φορά να λάμψη άψογη ή όμορφιά σας.

Πώς θέλετε όμως, όσο τεχνικό κι' αν είναι το μακιγιάζ σας, όσο καλής ποιότητας κι' αν είναι τα υλικά του, να έχη καλά αποτελέσματα, όταν το δέρμα σας, που θα το δεχθεί, δεν είναι καθαρό και λείο,

Για να επιτύχη το μακιγιάζ, πρέπει να έχετε προετοιμάσει το δέρμα σας.

Μερικές ημέρες πριν από την εμφάνιση, που έχει για σας εξαιρετικό ενδιαφέρον, κάνετε μια κούρα με Crème Φυλλίς. Τα αποτελέσματα θα σας καταπλήξουν. Κάθε ανωμαλία (σκάσιμο, λειχήνα, σπυράκι) θα εξαφανισθεί. Το δέρμα σας θα γίνει λείο και βελούδινο και θα αποκτήσει την καθαρότητα, που χαρακτηρίζει το νεανικό δέρμα.

Και μην ξεχνάτε ότι η Crème Φυλλίς είναι μελετημένη και προσαρμοσμένη στο Έλληνικό κλίμα.

Η Όμορφιά ζή μόνον με

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΛΗΞΕ

AIR FRANCE
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

EIKONΕΣ

● ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ το βράδυ, τα μεσάνυχτα, άπεσώρη το ειδικό κιβώτιο του διαγωνισμού AIR FRANCE - «ΕΙΚΟΝΩΝ» με τα τελευταία δελτία συμμετοχής.

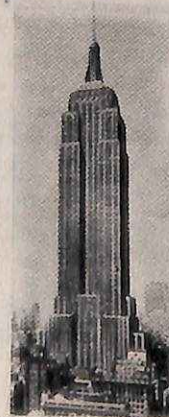
● Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ αυτός, αν κρίνουμε από τα γράμματα των αναγνωστών μας, καθώς και από την ευρύτητα της συμμετοχής, θα πρέπει να θεωρηθεί ο πιο ενδιαφέρων και πρωτότυπος διαγωνισμός από όσους έχουν διεξαχθεί μέχρι σήμερα μέσω του Έλληνικού Τύπου.

● ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, εκτός των νέων, οι οποίοι κατά κανόνα μετέχουν σε όλους τους διαγωνισμούς και τα παιχνίδια, ο διαγωνισμός της AIR FRANCE - «ΕΙΚΟΝΩΝ» συνεκέντρωσε το ενδιαφέρον ανώτερων του πνεύματος και της τέχνης, οι οποίοι βρήκαν διασκεδαστική την αναζήτηση των λύσεων των 12 φωτογραφιών του κουίζ.

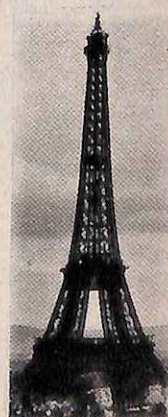
● ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ, εξ άλλου, να σημειωθεί ότι η σημαντική προσφορά της AIR FRANCE με τα 4 εισιτήρια μετ' επιστροφής για την Νέα Υόρκη και το Παρίσι, απέτέλεσε πραγματικό πειρασμό για πολλούς και μεγάλους και, όπως μας είπαν, σε πολλές οικογένειες είχαν υπογραφεί... ιδιωτικά συμφωνητικά για το ποιος θα συνοδεύσει τους... νικητές.

● ΚΑΙ ΤΩΡΑ στον διαγωνισμό: Ειδικό συνεργείο από υπαλλήλους της AIR FRANCE και των «ΕΙΚΟΝΩΝ» ελέγχει τις απαντήσεις των συμμετεσχόντων και ξεχωρίζει τα δελτία των νικητών του διαγωνισμού.

● ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ, των οποίων τα ονόματα θα δημοσιευθούν σε προσεχές τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ, θα διεξαχθεί κλήρωση για τα 4 εισιτήρια - δώρα, δηλαδή, 2 για την Νέα Υόρκη και δύο για το Παρίσι. Όπως έτονίσθη και στις προηγούμενες ανακοινώσεις μας, οι τυχεροί του διαγωνισμού θα είναι 2, αυτοί δε θα διαλέξουν τα πρόσωπα τα οποία θα τους συνοδεύσουν στο ταξίδι τους. Τα εισιτήρια είναι διαρκείας ενός έτους και δεν μπορούν να μεταβιθασθούν σε τρίτους, ούτε να χρησιμοποιηθούν για άλλη αεροπορική εταιρία.

ΠΡΩΤΟ ΔΩΡΟ:
2 εισιτήρια μετ' επιστροφής
Αθήνα - Νέα Υόρκη
Με αεροσκάφος
της AIR FRANCE

ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ:
2 εισιτήρια μετ' επιστροφής
Αθήνα - Παρίσι
Με αεροσκάφος
της AIR FRANCE

ήταν ευχάριστο τό ταξίδι σας;

Κάθε χρόνο η AIR FRANCE πραγματοποιεί μία έκτεταμένη συγχομέτρηση: 15.000 επιβάτες κάθε εθνικότητας ερωτώνται κατά την κάθοδόν τους από το αεροσκάφος. Αυτόν τον χρόνο, η αναλογία των απόλυτα ικανοποιημένων επιβατών, υπερβαίνει την αναλογία όλων των παρελθόντων ετών.

98% τών επιβατών της Air France απαντούν: "ΝΑΙ"

Η έρώτηση («Είστε δυσαρεστημένος, ικανοποιημένος ή πολύ ικανοποιημένος από την εξυπηρέτησή της AIR FRANCE;») είχε το εξής αποτέλεσμα: 0,3% δυσαρεστημένοι, 21% ικανοποιημένοι και 77% πολύ ικανοποιημένοι, 1,7% δεν απάντησαν.

Η πλήρης εξυπηρέτηση, όχι μόνο πρό και κατά την διάρκεια της πτήσεως, αλλά και μέχρι της περατώσεως του ταξιδιού (χάρης στο WELCOME SERVICE, που υποδέχεται, πληροφορεί και βοηθεί τους επιβάτες της AIR FRANCE, εις όλους τους μεγάλους σταθμούς του κόσμου) - ή καταπληκτική ποικιλία των συνδυασμών: διοργανώσεις ατομικών και ομαδικών ταξιδιών, κρατήσεις ξενοδοχείων και αυτοκινήτων, προσφορά ειδικών μειωμένων ναύλων κλπ., ή μεγάλη εύχρηστια των ωραρίων και ανταποκρίσεων, που προσφέρει το δίκτυο της AIR FRANCE (το μεγαλύτερο του κόσμου), συμβάλλουν εις την ικανοποίησιν του 98% των επιβατών. Άλλα ή AIR FRANCE έχει ως σκοπόν την ικανοποίησιν του 100% των επιβατών της. Δι' αυτόν τον λόγον νέαι προσπάθειαι αντιμετώπιζονται διά να καταστήσουν το ταξίδι με την AIR FRANCE ακόμη πιο ευχάριστο και πιο εύκολο.

AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

à Votre Service

Αντιληφθήτε στην πράξι την αξία των Σοβιετικών φιλμς ΣΒΕΜΑ

ΣΒΕΜΑ. Τα έξοχα Σοβιετικά φιλμς ■ Κινηματογραφικά, φωτογραφικά, για έρασιτέχνες και επαγγελματίες ■ Έγχρωμα και ασπρόμαυρα. Σέ 35 χιλιοστά, 16 χιλιοστά και 2X8 χιλιοστά ■ Ακτινογραφικά φιλμς ■ Φωτογραφικό χαρτί.

Επιδιώξτε το τέλειο. Θα σάς βοηθήσει η ποιότης ΣΒΕΜΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ
ΟΔΟΣ ΣΟΥΛΑΝΗ 19-ΤΗΛ. 631.386/87-ΑΘΗΝΑΙ
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Σταυρόλεξο

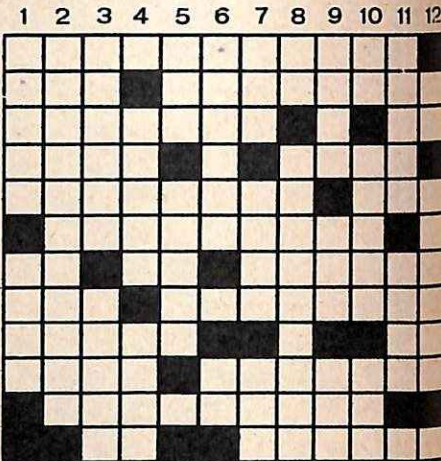

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ένας κοινότοπος πο-νοκέφαλος... (γεν.).
2. Παραπόταμος του Πα-ραγουάη εις την Ν. Α-μερικήν — Το ταχύτε-ρον ταχυδρομείον.
3. Άγωνιστής του Είκο-σίενα, από το Μεσο-λόγγι, που ήλθεν εις ρήξιν με τον Νότην Μπότσαρη — Άντι-στροφή διφθόγγου.
4. Συμβαδίζει με τον χει-μώνα — Δίδει το υπο-κοριστικόν εις τα άν-δρικά ονόματα.
5. Περίφημος βασίλισσα της Αιγύπτου (αίτ.) — Το όνομά της συνεδέθη πολύ με την ζωήν του Βύρωνος.
6. Το πρώην Σιάμ, ενάρ-θρων.
7. Μία ευρωπαϊκή μεγαλό-πολις, ήχητικώς — Έν-έχει ένδοιασμόν — Χι-ώτης λόγιος και συγγραφέυς, αι-τιατική (1836 - 1904).
8. Άρχαία διάλεκτος — Κλασική όπερα.
9. Στοιίζει και την κόμην — Άρ-θρον.
10. Ποταμός της Ήπειρου (γεν.) — Απαραίτητος εις τους ζωγρά-φους.
11. Μία δημοτική λέξις δια τα νυ-φικά.
12. Ήρωας των Η.Π.Α. — Μία τέτοια πολιτική είναι συνήθως και άπο-δοτική..

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Φοριέται στο κεφάλι — Χαϊδευ-τικόν γυναικείον όνόματος. (Και οι δύο λέξεις μαζί δίδουν μίαν συγγενή με την φιάσκο ιδιωματι-κήν λέξιν).
2. Άκλιτα μέρη του λόγου (γεν.).
3. Έργον του Γκαίτε — Μεγάλη πόλις της Κορέας.
4. Η γενική ένός μηνός (άντιστρ.) — Συγγενής εξ άγχιστείας.
5. Ευρωπαϊκόν νόμισμα — Αύτά άν

είχαν πείραν θα έχαναν κάθε γοη-τείαν.

6. Το μικρόν όνομα μεγάλου Γάλ-λου συγγραφέως, το όποιον τή επίθετον δίδει... το όνομα τής πατρίδος του — Άναφορική άν-τανυμία (άρσ.).
7. Λατινικό άλάτι... — Αύτη προδίδει άσπονδον μίσος, ενάρθρων — Συνεστήθη το 1919 σαν διεθνής όργανισμός.
8. Δίδει, διπλάσιαζόμενον, μίαν άν-θυμον σελίδα... της «Μεσημερι-νής» — Μεγάλη πόλις της Κά-τω Σαζονίας.
9. Συνορεύει με την Συρίαν — Η δοτική του... Νεφεληγερέτου. — Εις την λίμνην Μπαλκάς εκβάλλει ποταμός της Ασίας.
10. Άρθρον — Μετεμορφώθη υπό της Άφροδίτης εις κύκνον, ενάρθρων — Συχνά αίτία μικροδυστυχ-μάτων.
11. Υπήρξαν πρωτεύουσα της Παρ-σίας — Την ύπóστη ό Ντε Γκαύ προσφάτως.
12. Συντομογραφία άνέμου — Πρω-τεύουσα της πολιτείας Άμαζόνος στην Βραζιλία.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιοδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σθήστε στο τετράγωνο τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι, των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για καθ: λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για καθ: λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για καθ: λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για καθ: λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για καθ: λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για καθ: πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε.

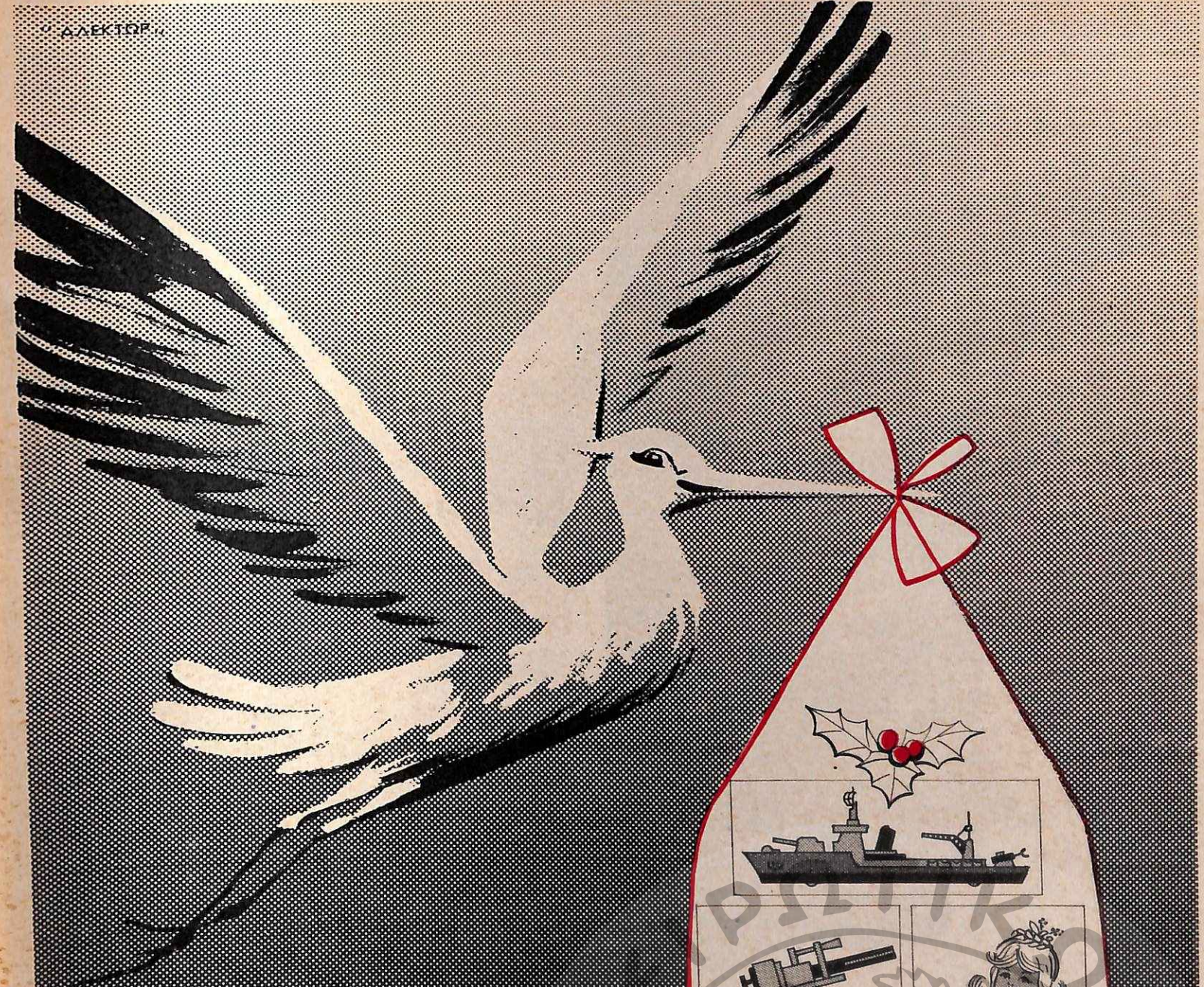
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογού-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογού-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογού-ται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογού-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Νέα παιχνίδια
νέες εκπλήξεις
νέες χαρές
περιμένουν τα παιδιά
στο ειδικότερο
Κατάστημα παιχνιδιών

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9, ΤΗΛ. 221.548

υαι
υπεραξια

ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΟΣ
ΦΥΤΙΝΗ
ΕΛΑΪΣ

Βιτάμ
ΕΛΑΪΣ

ΑΠΟ ΑΓΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ - ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΑ • ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΛΛΗΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΚΑΣΚΑ — ΡΙΚΑ. 2. ΕΠΙΡ-
ΡΗΜΑΤΩΝ. 3. ΦΑΟΥΣΤ — ΣΕ-
ΟΥΛ. 4. ΜΑ·Ι·ΟΥ — ΝΥΦΗ. 5.
ΔΕΚ — ΝΙΑΤΑ. 6. ΑΝΑΤΟΛ
(ΦΡΑΝΣ) — ΟΣ. 7. ΛΑΣ — Η

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν π.χ.: ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥΣ — ΥΔΡΑΙΟΥΣ — ΣΟΜΑΛΙΑΣ — ΔΙΑΣΤΗΜΑ — ΑΡΜΑΤΑ κλπ.

- 1) Τὸ φρύδι τῆς γυναίκας διαφέ-
ρει.
- 2) Τὸ βραχιόλι της εἶναι πιὸ χα-
μηλά.
- 3) Τὸ χέρι τοῦ ἀνδρὸς κρατεῖ δι-
αφορητικὰ τὴν πλάτη της.
- 4) Ἡ ζώνη στὸ φόρεμα εἶναι πιὸ
ψηλά.
- 5) Ἡ κάτω δεξιά ἀσπρη μπάλλα
στὸ δέντρο, ἔχει μετακινήθῃ πρὸς τ'
ἀριστερά.
- 6) Τὸ δεύτερο (ἐκ τῶν ἄνω) κερί
εἶναι πιὸ μακρό.
- 7) Στὴν εὐχή «Καλὰ Χριστοῦγεν-
να τὸ γράμα ε»Σ διαφέρει.

ΙΧΘΕΣ ('Από 19) 2 5-
 ας 20(3): Σανάντων
 με το πρόσωπο του οὗς
 ἐνδιαφέρει. Μὴ διασφo-
 τε να σφύριστε το θέ-
 μα του οὗς ἐνδιαφέρει. Εἶναι ἡ καλύτε-
 ρη στιγμή. Ἐνθουσιὰν τα τυχερά παι-
 χιδία. Ἐνα γράμμα. Ἐνθουσιὰ ἡμέρα: Τε-
 τάρτη, ἀριθμὸς 95. Χωρὶς: Γνωί σπυρο.

Μίνι-βελούκας Στυλντεφ, Ιπ. 1962. World rights reserved.

ΑΣ ΤΡΕΞΟΜΕ
ΛΙΓΟ ΤΑΣΙΑ !

ΤΑ ΦΑΝΑΡΙΑ
ΜΕ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ!
ΕΧΟΜΕ ΣΥΝ-
ΤΡΟΦΙΑ !

ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΣ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ, ΤΑ-ΖΙΑ, ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΗΣ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΟΣΟ ΝΑ ΓΥ-ΡΙΣΩ

ΘΑ ΠΡΟΣΠΑ-ΘΗΣΩ. ΡΟΖ

© 1992, World Rights Reserved

Η ΚΡΥΜΜΕΝΗ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
 ΑΝΝΑΣ... ΚΑΙ
 Ο ΝΤΕΚΤΙΒ
 ΠΙΣΟ ΜΟΥ...
 ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ
 ΑΥΤΑ;

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ.
ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΘΑ ΠΕ-
ΤΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ
ΠΟΣ. ΤΟ ΠΡΩΤ
ΛΟΙΠΟΝ...

© King Features Syndicate, Inc. 1962. World rights reserved.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΡΟΥΛΕΤΤΑ!
ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΕΔΩ ΜΕ-
ΤΙΣ ΟΡΕΞ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΗΚΟ-
ΘΟΥΜΕ ΠΡΩΤ ΡΟΖ.
ΝΑ ΦΥΓΕΜΕ
ΤΕΡΑ ;

ΣΥΜΦΩΝΟΥ
ΤΑΞΙΑ

ΕΓΩ ΘΑ
ΣΗΚΩΘΩ
ΠΙΟ ΠΡΩΤ
ΑΝΟ ΟΤΙ
ΦΑΝΤΑΖΕ-
ΖΑΙ

ΤΣΙΓΑΡΟ,
ΤΑΞΙΑ 5

ΑΥΤΟΣ Ο ΦΙΛΟΣ
ΜΕ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΚΟΛ-
ΛΗΣΕΙ ΣΑΝ
ΓΡΙΠΠΗ

JOHN
PREVEDAKIS
7-11

Ο ΜΕΣΙΣ ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ, Ο ΔΙΑ-ΣΗΜΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΝΤΕ-ΤΕΚΤΙΒ, ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΤΟΝ ΣΥΣΤΗΣΩΣ

ΟΧΙ...ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ, ΕΡΩΤΩ ΕΙΧΑ ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

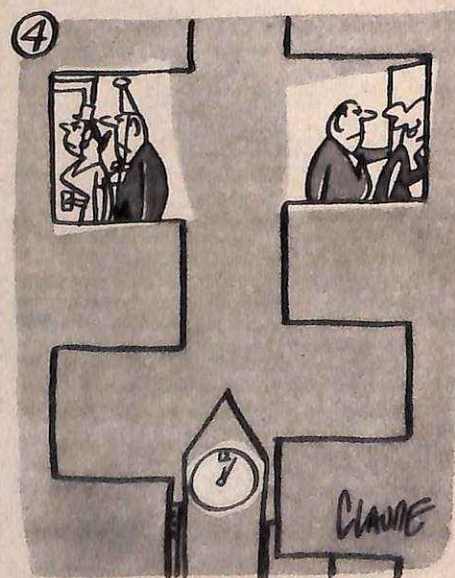
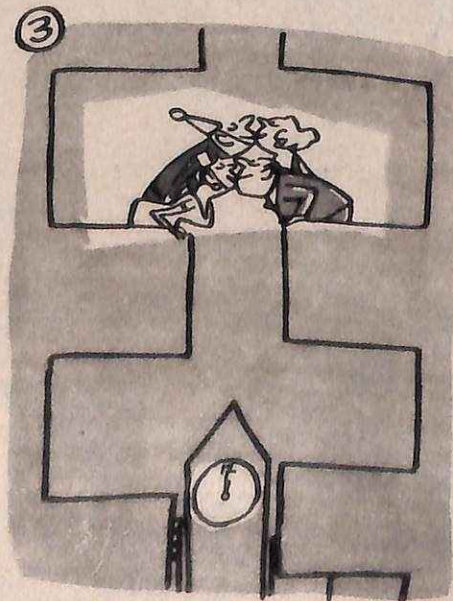
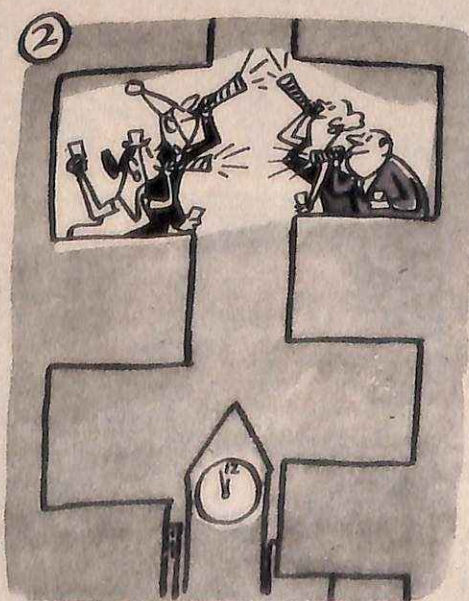
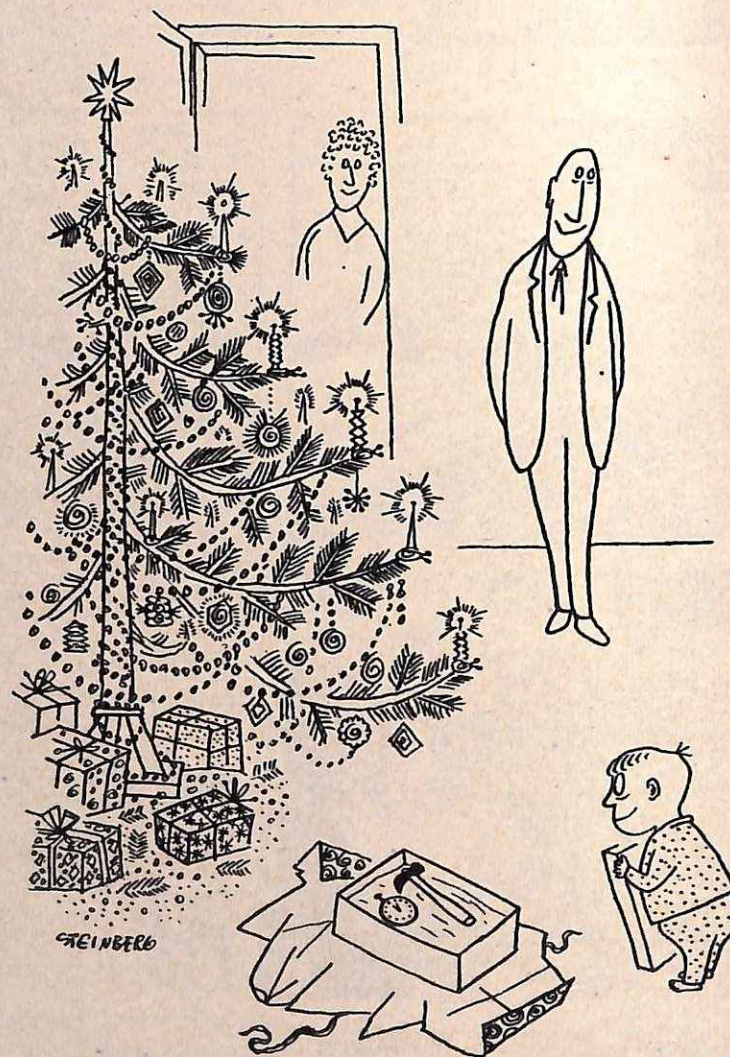
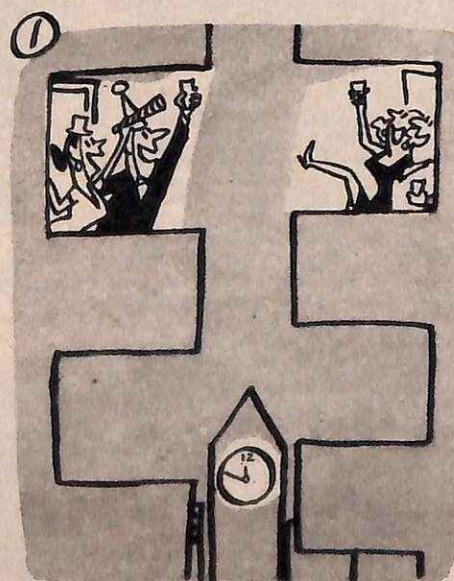
ΦΕΥΓΟΥΝ...
ΟΡΑΙΑ! ΑΥΡΙΟ
ΘΑ ΕΧΩ ΤΟΝ
ΚΕΝΤΟΝ
ΕΚΕΙ ΠΟΥ
ΤΟΝ ΘΕΛΩ

© 1996, Wood. World Rights Reserved.

ΠΙΘΑΝΟΝ
 ΝΑ ΠΕΤΑΗ
 ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕ-
 ΡΙΚΗ, ΑΛΛΑ
 ΕΓΩ ΘΑ ΠΑΩ
 ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜ-
 ΛΗ ΜΕΡΙΑ

Γιοιές...

Ή ίνα τους ζωντανή, έλαστική, σ'ας χαρίζει μια υπέροχη φυσική θαλπωρή. Γιατί τὸ μαλλι ἀναπνέει. Φορέστε το. Θὰ νοιώσετε τὴν διαφορά. Ζεστασιά, κομψότητα, μοντέρνα ἐμφάνιση...Τὶ ἄλλο ζητᾶτε ἀπὸ ἓνα σπορ ἀνσάμπλ; Τὶ ἄλλο ζητᾶτε ἀπὸ ἓνα πανωφόρι; Ἀν εἶναι ἀπὸ ἀγνὸ παρθένο μαλλί, τὰ συνδυάζει ὅλα.

Το «Νεσκαφέ» είναι προϊόν της μεγαλύτερης βιομηχανίας καφέ της Ευρώπης.

ΤΟ «NESCAFÉ», ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ, ΜΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΑΡΩΜΑ ΦΡΕΣΚΟΚΑΒΟΥΡΝΤΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΦΕ !..

Ἡ Νεστλέ είναι σήμερα σέ θέση νά σᾶς προσφέρει σέ **ἀκόμη καλύτερη** ποιότητα τόν στιγμιαῖο καφέ της ΝΕΣΚΑΦΕ, πού ὅλος ὁ κόσμος ἐκτιμᾷ τώρα στήν Εὐρώπη.

Ζητήστε τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ στή νέα του συσκευασία σέ βαζάκι. Ἀνοίξτε γρήγορα καὶ μυρίστε!.. Τὶ θαυμάσιο ἄρωμα φρεσκοκαβουρντισμένου καφέ!.. Διόλου παράξενο πὺ εἶναι ἀκόμη καλύτερο στὸ φλυτζάνι! Μὲ τὸ δίκιο σας προσφέρετε στοὺς δικούς σας καὶ στοὺς φίλους σας - καθὼς γίνεται στή Νέα Ὑόρκη, στὸ Λονδίνο, στὸ Παρίσι - ἓνα φλυτζάνι ΝΕΣΚΑΦΕ, γιὰτὶ εἶν' ἓνας ἀπ' τοὺς καλύτερους καὶ πιὸ μοντέρ-

νους στιγμιαίους καφέδες στὸ κόσμο. Κι ἀκόμη, τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ εἶναι τόσο πρακτικό!

**ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΙΔΗΣΗ ΓΙΑ ὍΣΟΥΣ ΕΧΟΥΝ
ΛΟΓΟΥΣ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΦΕΪΝΗ!**

Ἄν ἀγαπᾶτε τὸν καλὸ καφέ, ἀλλὰ ἔχετε λόγους ν' ἀποφεύγετε τὴν καφεΐνη, ἴδου τὸ «Νεσκαφέ» χωρὶς καφεΐνη (κόκκινη ἐτικέτα) ἀπ' τὸ ὁποῖο μπορεῖτε νὰ πίνετε ὅσο θέλετε καὶ ὅσο συχνὰ ἐπιθυμεῖτε! Τὸ Νεσκαφέ χωρὶς καφεΐνη (décaféiné) εἶν' ἕξιςον εὐγευστο μὲ τὸν κανονικὸ καφέ, ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν παύει νὰ εἶναι ἐκλεκτὸς καφές, ἀπ' τὸν ὁποῖο μόνο, πρὶν καβουρντιστῇ, ἔχει ἀφαιρεθῇ ἡ καφεΐνη. Τὸ «Νεσκαφέ» décaféiné εἶναι ἐγγυημένον χωρὶς καφεΐνη ἀπὸ τὴν Νεστλέ.

★ Προσοχή! Τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ δὲν εἶναι ὀνομασία προϊόντος, ἀλλὰ σήμα, ὁποῖον ἀποκλειστικῶς τὸν στιγμιαῖο καφέ πὺ παρασκευάζει καὶ πωλεῖ ἡ Ἑταιρεία Νεστλέ.

ΤΟ **NESCAFÉ** Εἶναι ΠΡΟΪΟΝ ΝΕΣΤΛΕ